

ગુંબદે મૌલા અલી

ઈમાને અબૂ તાલિબ હકીકત ની રોશની માં

હસ્બે ફરમાઈશ

ફખરે સાદાતે ગુજરાત, ખલીફ-એ-તાજુશરીયાહ,
કાઝીએ ગુજરાત, અલ્લામા હઝરત

સય્યદ સલીમબાપુ કિબ્લા

જામનગર (ગુજરાત)

લેખક

ખલીફએ મુફ્તી-એ-આઝમ હિન્દ, મુનાઝિરે અહલેસુન્નત, માહિરે રઝવિયાત

અલ્લામા અબ્દુસસવાર હમદાની

‘મસ્જૂફ’ બરકાતી-રઝવી-નૂરી

પ્રકાશક

મરકઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રઝા

ઈમામ અહમદ રઝા રોડ, પોરબંદર. (ગુજરાત)

“અનુક્રમિકા”

નં.	વિષય	પેઈજ
૧	અંદર નો ટાઈટલ	
૨	ક્રિતાબની વિગત	
૩	પ્રસ્તાવના (લેખક)	૦૧
૪	અનૂમોદન - હઝરત સૈયદ સલીમબાપૂ-જામનગર	૦૫
૫	અર્પણ	૦૮
૬	ઈમાને અબૂ તાલિબના અનૂસંધાને કુરઆનની આયત-૧	૦૯
૭	તફ્સીરે જલાલૈન નો ટાઈટલ અને ઈબારત સાથે હવાલો	૧૦
૮	તફ્સીરે કબીરની ઈબારત અને તેનો હવાલો	૧૩
૯	તફ્સીરે કબીરનો ટાઈટલ અને ઈબારત સાથે હવાલો	૧૪
૧૦	તફ્સીરે કશ્શાફ નો ટાઈટલ અને ઈબારત સાથે હવાલો	૧૭
૧૧	તફ્સીરે કશ્શાફ ના પે. નં. ૪૦૮ની ઈબારત હવાલા સાથે	૧૮
૧૨	તફ્સીરે મઆલેમુત તઝ્ઝીલની ઈબારત હવાલા સાથે	૧૯
૧૩	તફ્સીરે મદારેકુત તઝ્ઝીલની ઈબારત હવાલા સાથે	૨૦
૧૪	ઈમાને અબૂ તાલિબના અનૂસંધાને કુરઆનની આયત-૨	૨૨
૧૫	આયત-૨ ની શાને ગુઝૂલ નો તફ્સીરે જલાલૈનથી હવાલો	૨૩
૧૬	આયત-૧ અને ૨ ની શાને ગુઝૂલ નું કારણ-હદીષ સાથે	૨૫
૧૭	બુખારી, મુસ્લિમ અને નસઈની ઈબારત અને તેના હવાલા	૨૫
૧૮	હદીષના કુલ-૧૩, હવાલાઓ વિગત સાથે	૨૮
૧૯	બુખારી શરીફ નો ટાઈટલ અને ઈબારત વાળો પેઈજ	૨૯

નં.	વિષય	પેઈજ
૨૦	મુસ્લિમ શરીફનો ટાલટલ અને ઈબારત વાળો પેઈજ	૩૧
૨૧	સુનને નસઈ શરીફનો ટાઈટલ અને ઈબારત વાળો પેઈજ	૩૪
૨૨	અબૂ તાલિબનો કલ્માનો ઈન્કાર, હદીષની રોશનીમાં	૩૬
૨૩	સુનને તિર્મિઝીનો ટાઈટલ અને ઈબારત વાળો પેઈજ	૩૭
૨૪	ગૌષે પાકની તફ્સીરે જુલાનીનો હવાલો, ઈબારત, અનુવાદ	૩૯
૨૫	ગૌષે આઝમની તફ્સીર ઉપર શાંત ચિત્તે વિચારો	૪૧
૨૬	તફ્સીરે જુલાની નો ટાઈટલ અને ઈબારત વાળો પેઈજ	૪૫
૨૭	તફ્સીરે ઈબ્ને કધીરનો હવાલો, ઈબારત અને અનુવાદ	૪૭
૨૮	તફ્સીરે ઈબ્ને કધીરનો ટાઈટલ અને ઈબારત વાળો પેઈજ	૫૨
૨૯	તફ્સીરે રૂહુલ મઆની નો હવાલો, ઈબારત અને અનુવાદ	૫૪
૩૦	તફ્સીરે રૂહુલ મઆની નો ટાઈટલ અને ઈબારત નો પેઈજ	૫૭
૩૧	તફ્સીરે કુર્તુબી નો હવાલો, ઈબારત અને અનુવાદ	૫૯
૩૨	તફ્સીરે કુર્તુબી નો ટાઈટલ અને ઈબારત નો પેઈજ	૬૨
૩૩	એક નઝર ઈઘર લી - દિલ ઉપર હાથ રાખીને વાંચો	૬૪
૩૪	અબૂ તાલિબના ઈન્તેકાલ સમયે હઝરત અલીએ હુઝૂરને શું કહ્યું?	૬૫
૩૫	હઝરત અલી એ પોતાના વાલિદને ‘ઘરડો ગુમરાહ’ કહ્યા	૬૮
૩૬	હઝરત અલી ના કથનના અનુસંધાને હદીષ સાથે હવાલા	૭૧
૩૭	સુનને કુબ્રાનો ટાઈટલ અને ઈબારત વાળો પેઈજ	૭૩
૩૮	સુનને અબી દાઉદ નો ટાઈટલ અને ઈબારત વાળો પેઈજ	૭૫
૩૯	હુઝૂરે અકદસ સાથે અબૂ તાલિબની મહોબ્બતનો જઝબો	૭૭
૪૦	હુઝૂરે અકદસની હિમાયત નો અજુબ પ્રસંગ	૭૮

નં.	વિષય	પેઈજ
૪૧	જ. અબૂ તાલિબનું મુસલમાન ન હોવું, તેમાં હિકમતે ખુદાવંદી	૮૦
૪૨	હદીષ શરીફ-જન્નીતઓનું કામ કરનાર તકદીરના પ્રતાપે..	૮૪
૪૩	હદીષ શરીફ- જે મુસલમાન નથી તેના દ્વારા પણ...	૮૮
૪૪	હુઝૂરની હિમાયત કરવાથી જ. અબૂ તાલિબ નો શું ફાયદો...	૮૯
૪૫	જ. અબૂ તાલિબ ઉપર અઝાબ હળવો થવા અંગેની હદીષો...	૯૧
૪૬	કયામતના દિવસે હુઝૂરે અકદસની શફાઅત થી...	૯૫
૪૭	દોઝખમાં સૌથી હળવો અઝાબ જનાબ અબૂ તાલિબ ઉપર	૯૯
૪૮	મુસ્લિમ શરીફનો ટાઈટલ અને ઈબારત નો પેઈજ	૧૦૧
૪૯	મુસ્નદે ઈમામ અહમદ બિન હંબલનો ટાઈટલ અને ઈબારત	૧૦૩
૫૦	મુસ્લિમ શરીફનો ટાઈટલ અને ઈબારત વાળો પેઈજ	૧૦૫
૫૧	હુઝૂરે અકદસે ઈન્તેકાલના સમયે અબૂ તાલિબ ના શરીર...	૧૦૭
૫૨	હઝરત અલીએ પોતાના વાલિદને મુશ્રિક કહ્યા તે હદીષ...	૧૦૮
૫૩	હઝરત અલી ની કુવ્વતે ઈમાની ની નિખાલસતા	૧૧૧
૫૪	સુનને નસઈની હદીષના અનુ. ફિકહની કિતાબ 'હિદાયા'	૧૧૫
૫૫	કિતાબ 'હિદાયા'નો ટાઈટલ અને ઈબારત વાળો પેઈજ	૧૧૭
૫૬	હદીષ શરીફ-અલ્લાહનો ઈરાદો હુઝૂરની ઈરછા ઉપર....	૧૧૯
૫૭	કન્ઝુલ ઉમ્માલનો ટાઈટલ અને ઈબારતનો પેઈજ	૧૨૧
૫૮	હદીષ શરીફ - પોતાના વાલિદના ઈમાન લાવવાના સમયે...	૧૨૩
૫૯	'અલ-ઈસાબા' કિતાબનો ટાઈટલ અને ઈબારતનો પેઈજ	૧૨૪
૬૦	જનાબ અબૂ તાલિબે જન્નતની દ્રાક્ષ ખાવાની ઈરછા...	૧૨૬
૬૧	'અલ-ઈસાબા' કિતાબનો ટાઈટલ અને ઈબારતનો પેઈજ	૧૨૭

નં.	વિષય	પેઈજ
૬૨	જનાબ અબૂ તાલિબ વિષે હઝરત ઈમામે આઝમનો ફત્વો	૧૨૯
૬૩	'અલ-ફિકહુલ-અકબર'નો ટાઈટલ અને ઈબારતનો પેઈજ	૧૩૨
૬૪	શર્હે-ફિકહે અકબરનો ટાઈટલ અને ઈબારતનો પેઈજ	૧૩૪
૬૫	હુઝૂરના ફકત બે(૨) કાકા મુસલમાન થયા...	૧૩૬
૬૬	અબૂ તાલિબના ઈમાનના ઈન્કારમાં ઈમામ ઝકર્નીનુ કથન	૧૩૯
૬૭	શર્હેઝુરકાની નો ટાઈટલ અને ઈબારતનો પેઈજ	૧૪૧
૬૮	હઝરત મખ્દૂમ જહાંગીર અશરફ સિમનાની, કિછોછા શરીફ નું કથન કે અબૂ તાલિબે કુફ્રની હાલતમાં ઈન્તેકાલ કર્યો	૧૪૩
૬૯	'લતાઈફે અશરફી'-ઉદ્દૂનો ટાઈટલ-ઈબારતનો પેઈજ	૧૪૪
૭૦	'લતાઈફે અશરફી-ફારસી'નો ટાઈટલ-ઈબારતનો પેઈજ	૧૪૬
૭૧	હઝરતે અબ્બાસની હદીષ, ઈબારત અને હવાલા....	૧૪૮
૭૨	હઝરત અબ્બાસનો ઈસ્લામ સ્વીકાર...	૧૫૨
૭૩	હઝરત અબ્બાસની ગવાહી અમાન્ય હોવા અંગે...	૧૫૫
૭૪	હઝરત અબ્બાસની ગવાહી અસ્વીકૃત હોવા અંગે...	૧૫૮
૭૫	જ.અબૂ તાલિબના ઈમાન અંગે ની હદીષનું ખંડન...	૧૬૨
૭૬	અંતિમ વાત	૧૭૧
૭૭	સંદર્ભ પુસ્તકોનું લીસ્ટ	૧૭૩
૭૮	સંદર્ભ પુસ્તકોના વિવિધ પ્રકાશનોની વિગત	૧૭૬
૭૯	સાદાતે કિરામ અને ઓલોમા-એ-એહલે સુન્નતની અનુમોદન અને સમર્થનમાં સહીઓ.	૧૮૧
૮૦	એક નઝર ઈઘર લી	૨૦૮

★ ૭૮૬/૯૨ ★

ઝહમદોહૂ-વ-ઘુસલ્લી-અલા-રસૂલેહિલ-કરીમ

અસ્સલાતો વસ્સલામો અલયકા યા રસૂલલ્લાહ
(સલ્લલ્લાહો અલૈકા વ આલૈકા વસલ્લમ)

અત્યંત વિવાદાસ્પદ બાબત નો ખુલાસો એટલે :-

ઈમાને અબૂ-તાલિબ હકીકતોની રોશનીમાં

□ હરબે ફરમાઈશ □

ફખ્રે સાદાતે ગુજરાત, ખલીફ-એ-તાજુશરીયહ

હઝરત અલ્લામા સૈયદ સલીમબાપૂ
બેડી (જામનગર)

□ લેખક □

ખલીફ-એ-મુફતી આઝમે હિન્દ, મુનાઝિરે એહલે સુન્નત,

અલ્લામા અબ્દુસ્સતાર
હમદાની 'મસ્રૂફ'
(બરકાતી-નૂરી) પોરબંદર

પ્રકાશક

મરકઝે એહલે સુન્નત બરકાતે રઝા

ઈમામ અહમદ રઝા રોડ, પોરબંદર (ગુજરાત) મો. ૯૮૭૯૩૦૩૫૫૭

સર્વે હક પ્રકાશકને આધિન
(Subject to Porbandar Jurisdiction)

કિતાબનું નામ	: ઈમાને અબૂ-તાલિબ હકીકતો ની રોશનીમાં
કૌના આદેશ થી લખી	: કાઝીએ-ગુજરાત, હઝરત સૈયદ સલીમબાપૂ બેડી (જામનગર)
લેખક	: ખલીફ-એ-મુફતી આઝમે હિન્દ, મુનાઝિરે એહલે સુન્નત, અલ્લામા અબ્દુસ્સતાર હમદાણી 'મસ્રૂફ' (બરકાતી-નૂરી)
કંપોઝીંગ	: શાહિદરઝા યુસુફખાન શેરવાની-પોરબંદર
પ્રુફ રિડીંગ	: હાજી શબ્બીર અબ્દુલ સત્તાર હામદાણી
સેટીંગ-ડીઝાઈનિંગ	: બી. એસ. ગ્રાફીકસ - પોરબંદર
પ્રકાશન માસ/વર્ષ	: જાન્યુઆરી - ઈ. સ. ૨૦૨૦
આવૃત્તિ	: પ્રથમ
પ્રત	: ૩૦૦૦ (ત્રણ હજાર)

--: પ્રાપ્તિ સ્થાનો :-

- 1) MOHAMMADI BOOK DEPOT. - 523, MATIA MAHAL, DELHI.
- 2) FAROOQIA BOOK DEPOT. - 425, MATIA MAHAL, DELHI.
- 3) MAKTABA-E-RAZA. - DONGRI, BOMBAY.
- 4) NEW SILVER BOOK DEPOT.- MOHAMMAD ALI ROAD, BOMBAY.
- 5) MAKTABA-E-RAHMANIA. - Opp. DARGAH ALA HAZRAT, BAREILLY.

‘‘પ્રસ્તાવના’’

‘‘બિસ્મિલ્લાહિર્હમાનિર્હીમ’’

‘‘અસ્સલાતો-વસ્સલામો-અલૈકા-યા રસૂલલ્લાહ’’

વર્તમાન યુગમાં અનેક ગુમરાહ ફિક્કાઓ (વિચલીત પંથો) પોતાની ગુમરાહ અને અધર્મ પ્રવૃત્તિઓની પ્રપંચી જાળમાં ભોળાભાળા સુન્ની મુસ્લિમોને ફંસાવીને તેઓના ઈમાન બરબાદ કરવાની વરાળ પ્રવૃત્તિઓ આદરવામાં સતત કાર્યરત છે. તેમાં શીયા ફિક્કા ની પ્રવૃત્તિઓ અતિ વેગવંતી અને એક વ્યવસ્થિત ષડયંત્ર સ્વરૂપે કાર્યશીલ છે. બલ્કે વહાબી ફિક્કા થી પણ વધુ ગંભીર અને ભયંકર પુરવાર થઈ રહી છે. કેમ કે વહાબી ફિક્કા ના બાતિલ અકીદાઓ ના પ્રચાર, પ્રસાર અને નિયોજનથી વધુ અસરકારક શીયા ફિક્કાના અકીદાઓ ફેલાઈ રહ્યા છે. તેનું એક બલ્કે મુખ્ય કારણ એ છે કે વહાબી ફિક્કાનો પાયો અંબિયા-એ-કિરામ અને ઔલિયા-એ-ઈઝામની ગુસ્તાખી, તૌહીદ અને બે-અદબી ઉપર છે. જ્યારે શીયા ફિક્કા એહલે બૈયતના પવિત્ર મહાનુભાવો અને ખાસ કરીને મૌલા-એ-કાએનાત, હૈદરેકરાર, અમીરૂલ મોઅમેનીન, હઝરત મૌલા અલી, શૈરે ખુદા (રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હુમ)ની અકીદત, મહોબ્બત અને તેઓ પ્રત્યેની અપાર શ્રદ્ધાના સિધ્ધાંતો ઉપર આધારિત છે.

સામાન્ય મુસ્લિમ જનસમુદાયના લોકો વહાબી ફિક્કાના અકીદાઓનો તરત જ સ્વીકાર નથી કરતાં. તેઓને વહાબી બનાવવા માટે તેઓને સૌ પ્રથમ તથાકથિત ‘તૌહીદ’ (એકેશ્વરવાદ)ના ઉપજાવી કાઢેલા સિધ્ધાંતોની મદિરા ના નશામાં ચક્ર્યૂર બનાવી, તેની વિવેક બુધ્ધિના શાણપણને ક્ષીણ બનાવી નાખી, ત્યારબાદ ‘તૌહીદ’ની આડમાં અંબિયા-એ-કિરામ અને ઔલિયા-એ-ઈઝામ ના અપમાન (Insult)ની વિનાશક ખીણમાં ઘડેલી દેવામાં આવે છે. જેના માટે ઘણો સમય લાગે છે. કેમ કે તૌહીદના ખોટા પાઠ ભણાવવા માટે વહાબી મુલ્લાઓ કુરઆનની આયતો અને હદીષોના ફરમાનોના અરબી શબ્દોના અનર્થો કરીને સતત તે અસત્યો અનેક

વખત વર્ણવીને તેઓની માનસિકતા અને વિચારધારાનું પરિવર્તન કરી નાખે છે અને ત્યારબાદ તેને બે-અદબ અને ગુસ્તાખ પાકો વહાબી બનાવી નાખે છે. પણ શીયા બનાવવા માટે આવી લાંબી કાર્ય પદ્ધતી (Procedure)ની લમણાંઝીકની લેશમાત્ર આવશ્યકતા નથી. હઝરત અલી અને અહલે ભૈયત ની મહોબ્બત અને અકીદત નો ભરપૂર માદક કેફથી છલોછલ જામ પીવડાવી દો, એટલે કામ પત્યું. પીનારને એવો તીવ્ર નશો તરત જ ચડી જશે કે તેની આંખે અંધારા આવી જશે. હવે તેને હક અને સદાકતનું ચિત્ર ધૂંધળું જ દેખાશે. હવે તેને અંધશ્રદ્ધાના કાલ્પનિક સ્વર્ગના જ દ્રશ્યો દ્રષ્ટિગોચર થશે. દિલની આંખો તો આંધળી અકીદતનું માદક દ્રવ્ય પીતાં જ અંધ થઈ જાય છે અને ત્યારબાદ તેની નશ્વરતા હવે મુખડાની આંખોને પણ એટલી હદે પાયમાલ કરી નાખે છે કે હવે તે સત્ય જોવાથી અને સાંભળવાથી ભયભીત બનીને એવો દૂર ભાગે છે, જાણે કે કેસરી સિંહને જોઈને ઘેટાં-બકરા ભાગે છે.

ટૂંકમાં.... શીયા ફિક્કા એટલી ઝડપથી ફેલાઈ રહ્યો છે અને તેના ભયંકર પૂરના મોજાઓ એવા ઉછાળા મારીને ઘસમસી રહ્યા છે કે તેના વિનાશક પ્રલયમાં અનેક અનુભવી તરવૈયાઓ પણ તણાઈ જઈને ડૂબી ગયા છે. વધારામાં ‘દામ કરે કામ’ એ કહેવત મુજબ શીયા દેશ ઈરાન થી નિયમિત આવતું કરોડો અને અબજોનું ભંડોળ ભારત ખાતેના શીયા પંથના બે (૨) કેન્દ્રો લખનો અને હૈદરાબાદ માં ઠલવાય છે. ત્યાંથી તે અઢળક ભંડોળ શીયા ફિક્કાના પ્રચાર, પ્રસાર અને વટાળ પ્રવૃત્તિના આયોજન માટે વિપુલ પ્રમાણમાં અને ઉદારતાની સાથે ખર્ચવામાં આવે છે. દુનિયાના ધન અને વૈભવની લાલસા અને લાલચમાં અનેક ધન વાસ્તુકો સોનાના સિકકાના રણકારની ધ્વનિથી મૂર્છિત થઈને જથ્થાબંધ સ્વરૂપે જોખાઈ ગયા છે અને પોતાની આખેરત બરબાદ કરી ચુક્યા છે. આવી આખેરતની બરબાદીની હીન પ્રવૃત્તિની વણઝાર વણથંભી ચાલુ જ છે.

ઉપરોક્ત કડ્ડાથી વ્યથિત થઈને આપણા સીધાસાદા અને ભોળાભાળા સુન્ની ભાઈઓના ઈમાનના રક્ષણના નેક આશયથી મારી છ-હજાર (૬૦૦૦) પેઈજ ઉપર આધારિત કિતાબ ‘શમ્શીરે હક યાને ધમાકા’નું અંતિમ તબક્કાનું કામ હંગામી ધોરણે અટકાવીને શીયા ફિક્કાના બાતિલ અકીદાઓ અને વિચલીત માન્યતાઓના ખંડનનું કામ અઘવચ્ચેથી આરંભી દીધું છે. આ હારમાળાની પહેલી

કડી 'ઈમાને અબૂ-તાલિબ ની હકીકતની રોશનીમાં' સ્વરૂપે અત્યારે આપના હાથમાં છે અને આ કિતાબની પ્રકાશન પ્રક્રિયા પૂર્ણ થયા બાદ અન્ય મહત્વની કિતાબો પ્રકાશન પામશે કે જે શીયા પંથના બાતિલ અકીદાના ખંડનમાં હશે.

આ કિતાબમાં અમીરૂલ મોઅમેનીન, મવલલ-મુસ્લેમીન, અસદુલ્લાહે-ગાલિબ, ફાતહે-ખૈબર, હમરત સૈયદના મૌલા-અલી મુશ્કિલ કુશા રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હોના વાલિદ જનાબ અબૂ-તાલિબ ના ઈમાન ના અનૂસંધાને આધારભૂત પુરાવાઓ સાથે વિસ્તૃત ચર્ચા કરવામાં આવી છે. કેમ કે વર્તમાન યુગમાં જનાબ અબૂતાલિબના ઈમાનની બાબત અતિ-સંવેદનશીલ તબક્કામાંથી પસાર થઈ રહી છે. વર્તમાનયુગના શીયાપંથી લોકો - તેઓને 'અબૂ-તાલિબ અલેહિસ્સામ' અને 'રદીઅલ્લાહો અન્હો'ના અતિ માનવંત આદરના ખિતાબથી સંબોધી રહ્યા છે - તેઓનો જન્મ દિવસ અને યૌમે વફાત મનાવે છે. - તેઓનો સમાવેશ ભવ્ય અને મહાન સહાબીમાં કરે છે. - તેઓને નિઃસંશય અને સર્વથા જન્મતી, અઝાબથી સંપૂર્ણ છુટકારો મેળવનારા કહે છે. - તેઓને મગફૂર એટલે કે બક્ષીદેવામાં આવ્યાનારા માને છે. વગેરે વગેરે.

જ્યારે ઈસ્લામના 'ફિર્ક-એ-નાજીયા' એટલે કે નજાત અને કામ્યાબી પામનારો પંથ એટલે કે 'એહલે સુન્નત વ જમાઅત'ના મહાન મુહદ્દિષો, મુફ્સિરો, મુજતહીદો, સંશોધકો, ઈમામો, આલિમો, મુફ્તીઓ અને મહાન વલીઓ જેમ કે પીરાને પીર, પીરે દસ્તગીર, શયખુલ મશાઈબ, સૈયદના મુહમ્મદુલકાદિર જુલાની ગૌષે આઝમ બગદાદી અને ઈસ્લામના અન્ય મહાન વલીયો(રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હુમ) શીયા ફિર્કાના આ અકીદાઓ અને માન્યતાઓનો વિરોધ કરે છે. હદીષ, તફ્સીર અને ફિક્હ ની કિતાબોમાં તેઓના કથનો, ફરમાનો અને મંતવ્યો સોનેરી અક્ષરોથી અંકિત છે. પણ મુસ્લિમ જનસમુદાયનો મોટાભાગનો વર્ગ તેઓના અનમોલ મોતી સમાન કથનોથી અજાણ અને અજ્ઞાન છે. જેથી શીયા લોકો દ્વારા સમાજમાં ફેલાવવામાં આવેલી ગેરસમજ અને વ્યવસ્થિત ષડયંત્ર સ્વરૂપે વર્ણન કરવામાં આવેલી ઉપજાવી કાઢેલી અને અસત્ય ઘટનાઓ દ્વારા ગેરમાર્ગે દોરાઈ જઈને જાણતા કે અજાણતા જનાબ અબૂ-તાલિબ અંગેની શીયા લોકોની માન્યતાઓ અને અંધશ્રદ્ધાઓ ની પુષ્ટિ કરીને, તેનું સમર્થન કરે છે અને શીયા લોકોની સાથે

હળીમળીને 'અબૂ તાલિબ કે' મનાવીને તેઓને ઉત્તેજન, સહાય અને ટેકો આપે છે.

સાયો મો'મિન હંમેશા દરેક પરિસ્થિતીમાં કુરઆને મજીદ અને અહાદિષે-નબ્વી સમક્ષ પોતાનું શીશ ઝુકાવી ને રહે છે. અલ્લાહ અને રસૂલના ફરમાનને બિન-પક્ષપાતી અને કોઈપણ જાતના પૂર્વગ્રહ વગર માને છે, સ્વીકારે છે અને અમલ કરે છે. માટે આ કિતાબમાં જનાબ અબૂ તાલિબ ના ઈમાનના અનૂસંધાને રજૂ કરવામાં આવેલી કુરઆન, હદીષ અને મિલ્લતે ઈસ્લામીયાના મહાન બુરુહુગોની કિતાબોમાંથી લેવામાં આવેલી દલીલો, સંદર્ભો અને અનૂસંધિત પુરાવાઓને પૂર્વગ્રહ, હઠાગ્રહ અને અવિશ્વાસની ગ્રંથીના પેહરેલા ચશ્માને ઉતારી અને હડસેલીને જો બિન:પક્ષપાતી વલણ અપનાવીને વાંચવામાં આવશે, તો વાસ્તવિકતા અને સત્યતાનો સૂર્ય પૂર્ણ સ્વરૂપે ખીલેલો દેખાશે.

અંતમાં હું મારા શુભેચ્છક, શુભચિંતક, સમર્થક, સહાયક અને પ્રેરણા અર્પક એવા વાજીબુત-તઆઝીમ વલ એહતરામ, મુજાહિદે એહલે સુન્નત, ફખ્રે સાદાતે ગુજરાત, ખલીફ-એ-તાજુશરીઅહ, કાઝી-એ-ગુજરાત, આલિમે જલીલ, પ્રખર વક્તા હમરત અલ્લામા સૈયદ સલીમબાપૂ નાનીવાલા જામનગર નો ખરા અંતકરણથી આભારી છું કે તેમણે મને આ વિષય ઉપર કંઈક લખવાની પ્રેરણા, સુચના અને ભલામણ કરી, બલકે સમયની માંગને અનૂસરીને આ કિતાબ લખવાનો આદેશ આપ્યો અને વિશેષકૃપાનો ઘોઘ વરસાવીને મારી આ કૃતિને પોતાના અનૂમોદ, સમર્થન દ્વારા નવાઝીને મુઝ નાચીઝને પ્રોત્સાહિત કર્યો. અલ્લાહ તઆલા આ કિતાબને સમગ્ર મુસ્લિમ સમુદાયમાં સ્વીકાર્ય, માન્ય અને ફાયદાકારક બનાવે. આમીન.

તા ૧૭, શવ્વાલ, સ.હિ. ૧૪૪૦
પ્રમાણે ૨૧, જુન ઈ.સ. ૨૦૧૯
જુમ્આ મુબારક
પોરબંદર (ગુજરાત)

બસ એજ,
ખૈરઅંદેશ - ખાક પાએ સાદાતે કિરામ:-

અબ્દુસ્સતાર હમદાની
(મસ્રૂફ-બરકાતી-નૂરી)

અનૂમોદન અને સમર્થન

અઝ :- ફરે સાદાતે ગુજરાત, મુજાહિદે સુન્નીયત, ખલીફએ-તાજુશરીયહ,
કાઝી-એ-ગુજરાત, ફાઝિલે જલીલ, આલિમે નબીલ,
હઝરત અલ્લામા સૈયદ સલીમબાપૂ કિલ્લા - જામનગર

નહમદોહુ-વ-નુસલ્લી-અલા-રસૂલેહિલ-કરીમ- બિસ્મિલ્લાહિરહમાનિરહીમ

જનાબ અબૂતાલિબના ઈમાન અને નજાતના અનૂસંધાને અમૂક આલિમો પ્રણાલિગત આલિમોના મંતવ્યોની વિરૂધ્ધ છે, પણ તેઓની દલીલો સંજોગો અને ઘટનાઓ ઉપર આધારિત છે, જેમ કે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્મની પરવરિશ, તરફેણ, સહાય અને આપની શાનમાં કસીદો કહેવું વગેરે છે. આ બધી બાબતોને જનાબ અબૂ તાલિબના ઈમાનના પુરાવા અને નજાત માટેની સાબિતી માને છે અને અલ્લામા બરઝનજી અને અલ્લામા ઝૈની દહલાન વગેરેની માન્યતાને અગ્રતા આપે છે.

પણ... અલ્લામા બરઝનજી અને અલ્લામા ઝૈની દહલાને પોતાની કિતાબોમાં જનાબ અબૂ તાલિબના ઈમાન અને નજાત અંગે જે દલીલો રજૂ કરી છે, તે દલીલો વિશ્વાસ અને આધારભૂતકક્ષાની નથી. જ્યારે ઈમાન અને નજાત ન હોવા અંગેની સાબિતીની દલીલો કુરઆનની સમર્થ આયતો, વિશ્વસનીય હદીષો અને સેંકડો મુફ્તિસરો, મુહદિષો, મુજતહીદો, મુજદિદો, ઈમામો, આલિમો, મુફ્તીઓ અને સૂફીઓના ફેંસલાને અનૂરૂપ છે.

જ્યાં સુધી એહલે સુન્નત ના આલિમોનો મત છે, તો અમો સ્વયં પણ એવું જ ઈસ્તિસ્નાએ છીએ કે જનાબ અબૂ તાલિબ ઈમાન લાવી ચુક્યા હોય, છુટકારો પ્રાપ્ત કર્તા હોય, પણ ઈસ્લામી સંપ્રદાયના મહાન આલિમોની વિરૂધ્ધતા કરીને ભૂલ અને ખોટી અંધશ્રદ્ધાનો શિકાર થવું સદંતર ખોટું છે. રાફઝીઓ અને શીયાઓની તો દરેક યુગમાં એવી જ મથરાવટી હોય છે કે જનાબ અબૂ તાલિબનું ઈમાન પુરવાર કરીને તેઓને સમગ્ર સહાબા-એ-કિરામથી સર્વોત્તમ માનવામાં આવે અને તેઓના નામની સાથે 'રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હો' અને 'અલૈહિસ્સલામ' ના વિશેષણો લગાડવામાં

આવે. અને કુરઆન તથા હદીષમાં ઉપલબ્ધ વાસ્તવિકતાનું ઉલંઘન કરીને મિલ્લતે ઈસ્લામિયા સમક્ષ જનાબ અબૂ તાલિબ ના ઈમાનને સ્વચ્છ સ્વરૂપે પુરવાર કરવામાં આવે. આપણા સુન્ની બંધૂઓ પૈકી અમુક લોકો એવા પણ છે કે જેઓ શીયાપંથી વિચારધારામાં સપડાયએલા છે. સામાન્ય જનસમુદાય અને અમુક કહેવાતા મોલ્લીઓ પણ ઘણા ઉત્સાહ અને ઉન્માદની સાથે જનાબ અબૂ તાલિબના ઈમાનના સમર્થક બનીને જનાબ અબૂ તાલિબની પૂણ્યતિથિ અને જન્મદિવસ ઘણી જ ધામધૂમથી ઉજવે છે અને જાણે-અજાણે શીયા ફિક્કાના ભયજનક અને ભયાનક પંથે ચાલી નિકળે છે. જે સુન્ની આલિમો અને સામાન્ય લોકો જનાબ અબૂતાલિબના કુફ્ર અંગેની માન્યતા ધરાવે છે, તેઓની વિરૂધ્ધ અશોભનીય વાણી-વિલાસ કરે છે, જેથી જ અતિ આવશ્યક ગણીને જનાબ અબૂ તાલિબનું ઈમાન-વિહોણું હોવા અંગેના પુરાવાઓ સચોટ દલીલો અને સમર્થ પુરાવાઓ ઉપર આધારિત એક કિતાબ ઉર્દુ અને ગુજરાતીભાષામાં આલેખીને સત્ય હકીકત અને નક્કર વાસ્તવિકતા રજૂ કરવામાં આવે અને ભોળા સુન્નીઓના 'ઈમાનના દીપક' ને બુઝાવી નાખવા શીયા ફિક્કાની સુનામી રૂપી આંધી ના સુસવાટાથી રક્ષણ આપવામાં આવે. જેથી મૈં નાચીઝે આ ભગીરથ કામગીરી માટે મુનાઝિરે એહલે સુન્નત, માહિરે રઝવીયાત, ખલીફ-એ-હુઝૂર મુફ્તી આઝમે હિન્દ, સાહિબે તસાનિફે કષીરા અલ્લામા અબ્દુસ્સતાર હામદાણી સાહેબ થી વિનંતી કરી કે તમો વહાબીઓ તથા અન્ય બાતિલ ફિક્કાના રદ (ખંડન)માં સદા વ્યસ્ત રહો છો, તો હાલ ના પ્રદુષિત સંજોગોમાં શીયા ફિક્કાના ખંડનમાં પોતાની કલમરૂપી તલવાર વીઝીને તેઓના ચીંથરા ઉડાડી દઈને સુન્નીઓ ના ઈમાનનું રક્ષણ કરવા પ્રત્યે લક્ષ આપો.

અલહમ્દોલિલ્લાહ! અલ્લામા હામદાણીએ મારી વિનંતી સ્વીકારીને હાલ માં તેઓ જે કિતાબ 'શમ્શીરે હક યાની ધમાકા' (આશરે ૬૦૦૦, પેઈજ)નું લેખન કાર્ય અટકાવી દઈને જનાબ અબૂ તાલિબના ઈમાનના વિષય ઉપર કામ આરંભી દીધું અને સંજોગોની અનુરૂપતાના સદભાગ્યે મૌલા-એ-કાએનાત, હઝરત અલી મુર્તઝા ની શહાદતની રાત એટલે માહે રમઝાનની એકવીસમી (૨૧) તારીખે કિતાબનું લેખન કાર્ય આરંભી દીધું અને બહુ જ ટુંકાગાળામાં પૂર્ણ કરી દીધું. - કિતાબ લેખનનું કામ જ્યારે અંતિમ તબક્કામાં હતું, ત્યારે અલ્લામા હામદાણીએ મને જાણ કરી, જેથી લખાણ નિરક્ષણના આશયથી પોરબંદર આવી ગયો. અલ્લામા હામદાણીએ આ કિતાબમાં દલીલો અને પુરાવાઓના ઢગલા ખડકી દીધા છે. જે બધા

પુરાવાઓ ઓરિજનલ કિતાબથી સરખામણી કરી ને જોયા, તો સમગ્ર પુરાવા અક્ષરસ સાચા અને સચોટ જણાયા. ઈન્શાઅલ્લાહ! આ કિતાબ શિદ્ધાતિશિદ્ધ પ્રકાશનના આભુષણોના શૃંગાર સજ્જને પ્રગટ થશે. મને સંપૂર્ણ અને દ્રઢ વિશ્વાસ છે કે આ કિતાબ સુન્નીઓ માટે હર્ષ અને લાભ સંપદાન કર્તા પુરવાર થશે. પણ જે લોકોને રિફઝ અને શીથ્યતની ચેપી હવા સ્પર્શી ચુકી છે, તેઓ અલ્લામા હામદાણીને અશ્લીલ અને અભદ્ર વાણી વિલાસના પ્રહારોથી નવાઝશે. જેથી તેવા લોકોને વિનંતી કરૂ છું કે પૂર્વગ્રહ અને પક્ષપાતની કટૃરતાના ચશ્મા ઉતારીને આ કિતાબમાં દર્શાવેલી વાસ્તવિકતાને ન્યાયપ્રિય દ્રષ્ટિથી નિહાળશો, તો ચોકકસ વિચલીતતા (ગુમરાહી)ના થપેડાઓ થી સ્વયં પણ બચશો અને અન્યોને બચાવશો.

હું એકવાત અતિવિશ્વાસની દ્રઢતા સાથે કહું છું કે, અલ્લામા હામદાણીએ આ કિતાબમાં કુરઆને પાકની તફસીર, હદીષ અને મહાન ઈમામો અને સંશોધકોની કિતાબોના જે સંદર્ભો રજૂ કર્યા છે, તે અત્યંત જવાબદારી-પૂર્વકના અને સચોટ છે. જેથી આ કિતાબ અંગેની જેટલી પણ જવાબદારી અલ્લામા હામદાણીની છે, તેટલી જ જવાબદારી મારી પણ છે. કેમ કે અલ્લામા હામદાણીને આ કિતાબ લખવાની મેં ફરમાઈશ અને વિનંતી કરેલી.

દુઆ છે કે, સમગ્ર સૃષ્ટિના સર્જનહાર પોતાના અતિપ્રિય મહેબૂબ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના સદકા અને તુફૈલમાં અલ્લામા હામદાણીની આ કૃતિ ને સ્વીકૃત ફરમાવે અને તેના દ્વારા સુન્નીયતને પ્રગતિ અને બાતિલને વિનાશ અર્પે અને અલ્લામા હામદાણીને તેના ઉત્તમ વળતરથી નવાઝે. આમીન

યા રબ્બલ આલમીન - બજાહે હબીબેના સચ્ચેદુલ મુરસેલીન
(અલૈહે અફઝલુસ્સલાતે-વત્તસલીમ)

૧૯, શવ્વાલુલ મુકર્રમ, સ.હિ. ૧૪૪૦
પ્રમાણે :- ૨૩, જુન ઈ.સ. ૨૦૧૯
બરોઝ :- ચક્રશમ્બા (રવિવાર)

સૈયદ મુહમ્મદ સલીમ અહમદ કાદરી

(કાઝી-એ-ગુજરાત)
સુન્ની બરેલ્વી દારૂલ-કઝા
જામનગર (ગુજરાત)

અર્પણ

મિલ્લતે ઈસ્લામિયા ના તે દરેક શખ્સ ને જેને સત્ય નો સ્વીકાર કરવાની પ્રેરણા પ્રાપ્ત છે. કે જે પૂર્વગ્રહ, હઠાગ્રહ અને અંધશ્રદ્ધાના કાદવ માં ગરકાવ થઈ જવાના બદલે સત્ય અને વાસ્તવિકતા ઉપર આધારિત દલીલો અને સચોટ પુરાવાઓ કે જે કુરઆન અને હદીષ ની થી પ્રાપ્ય છે. તેની સમક્ષ સ્વીકૃતિની ગરદન ઝુકાવી ને પોતાના અને પોતાના આપ્તજનો ના ઈમાન ના રક્ષણ માં વિલંબ, આળસ અને કયાશ નથી રાખતો.

‘જનાબ અબૂ તાલિબના ઈમાન અનુસંધાને કુરઆનની આયતો’

આયત નં. ૧

”إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ“ (પારૅ: ૨૦, સુરૅة القصص, آیت: ૫૬)

(પારા નં. ૨૦, સૂરઅે કસસ, આયત નં. ૫૬)

ત્રજમે:- ”બે શક યે નેહિસ કે તેમ જેસે અપ્ની પર્ફ સે ષ્ણા હૅદાયત કરુ, હાલ અલ્લહ હૅદાયત ફરમાવે છે, જેને ઈચ્છે અને તે સારી પેઠે જાણે છે, હૅદાયત વાળાઓને.”

આયતનો ગુજરાતી અનુવાદ

“નિ:શંક, એવું નથી કે તમો જેને પોતાની ઈચ્છાથી યાહો હૅદાયત કરો, હા, અલ્લાહ હૅદાયત ફરમાવે છે, જેને ઈચ્છે અને તે સારી પેઠે જાણે છે, હૅદાયત વાળાઓને.”

‘શાને નુમૂલ’

(આયત નાઝિલ થવાનું કારણ)

કુરઆને મજીદની તફસીર (વિવરણ) લખનારા મિલ્લતે ઈસ્લામીયાના મહાન મુફસસીરન (વિવરણ કર્તાઓ)નો ઈજમઅ (Unanimity) એટલે કે એકમત છે કે આ આયતે કરીમા અબૂ તાલિબના અનુસંધાને નાઝિલ થઈ છે. કુરઆનની તફસીરની આધારભૂત અને વિશ્વસનીય તથા સર્વમાન્ય કિતાબોના અમુક તારણે અત્રે રજૂ કરવામાં આવે છે.

હવાલો નં. ૧

તફસીરે જલાલૅન શરીફ

”إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ“ (૫૬)

”وَنَزَلَ فِي حَرْصِهِ عَلَيْهِ ﷺ عَلَى إِيمَانِ عَمِّهِ أَبِي طَالِبٍ (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ) وَهَدَايَتَهُ (وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ) عَالِمٌ بِالْمُهْتَدِينَ“.

حواله:

(૧) ”تفسير الجلالين“، مؤلف: جلال الدين محمد بن أحمد المحلى (المتوفى ٥٨٦٢هـ) و جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي (المتوفى ٩١١هـ)، ناشر: مجلس البركات، الجامعة الاشرافية، مباركپور، الهند، صفحه: ٣٣٢

(٢) ”تفسير جلالين“، ناشر: دار الحديث، القاهرة، جلد: ١، صفحه: ٥١٥

(٣) ”تفسير جلالين“، ناشر: اصح المطابع، دهلي، صفحه: ٣٣٢

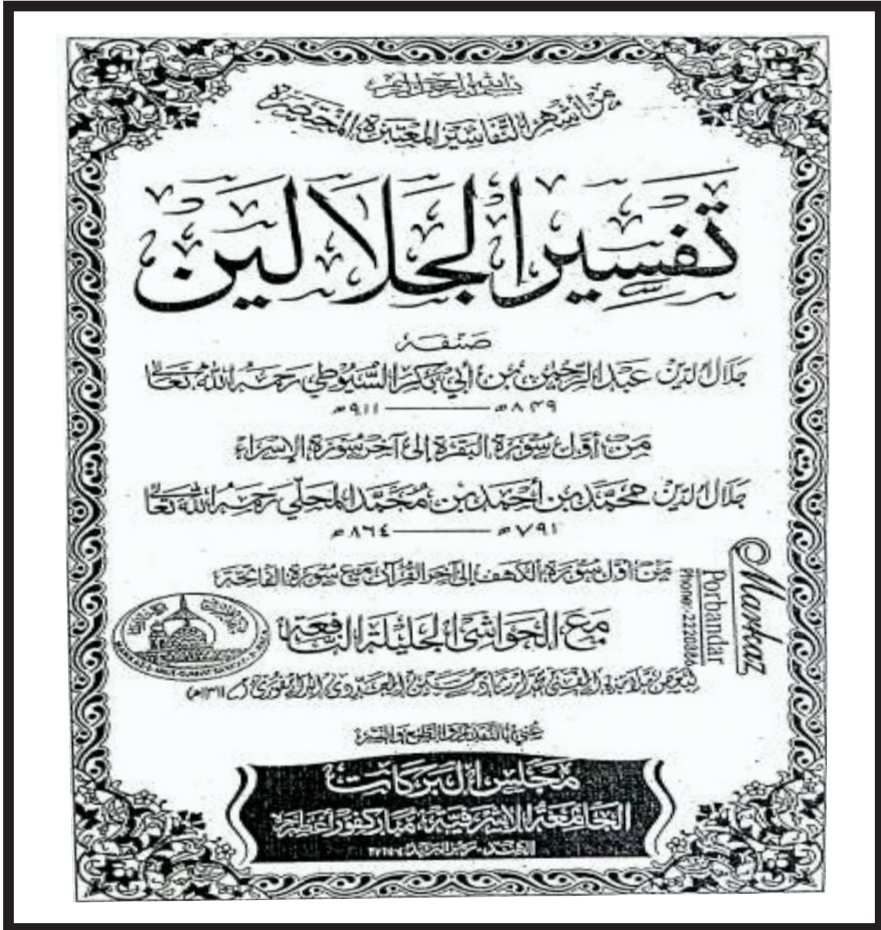
تريجة:

”يہ آیت حضور اکرم ﷺ کی آپ کے چچا ابوطالب کے ایمان لانے کی حرص میں نازل ہوئی“

✪ તફસીરની ઉપરોક્ત અરબી ઈબારતનો ગુજરાતી અનુવાદ ✪

“આ આયત હુઝૂરે અકરમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે પોતાના કાકા અબૂ તાલિહ ઈમાન લાવે તેવી તીવ્ર ઈચ્છા (Desire) કરેલી, તેના અનુસંધાને નાઝિલ થઈ છે.”

● નોટ :- હવાલા નંબર :- ૧ માં તફસીરે જલાલૈન શરીફના ત્રણ (૩) એડીશન (આવૃત્તિઓ) ના હવાલા આપ્યા છે. તેમાંથી એડીશન નં. ૧ નો ટાઈટલ પેઈજ તથા અરબી ઈબારત ના પેઈજ નં. ૩૨૨ ની ઝેરોક્ષ નકલ અત્રે રજૂ છે.

ઈમામે અજલ, કુરઆનની તફસીરના આધારભૂત વિવરણકર્તા, હમરત અલ્લામા ઈમામ ફખુદીન રાઝી ની મશહૂર તફસીર 'મફતિહુલ-ગૈબ' એટલે 'તફસીરે કબીર' એટલે 'તફસીરે રાઝી' નો હવાલો.

હવાલો નં. ૨

“قَالَ الرَّجَّاجُ: أَجْمَعَ الْمُسْلِمُونَ أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي أَبِي طَالِبٍ.”

حواله:

“مفاتيح الغيب (التفسير الكبير)“، مؤلف: امام فخر الدين الرازي

خطيب الري (المتوفى ٥٢٠٦هـ)

(١) ناشر: دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع، جلد: ١٣، صفحہ: ٣

(٢) ناشر: دار إحياء التراث العربي، بيروت، طبع ثالث: ١٣٢٠هـ،

جلد: ٢٥، صفحہ: ٥

(٣) ناشر: المطبعة البهية، مصر، جلد: ٢٥، صفحہ: ٢

ترجمہ:-

”زجاج نے کہا کہ مسلمانوں کا اجماع ہے کہ یہ آیت ابوطالب کے حق میں نازل ہوئی۔“

⊛ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશ તર્જુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊛

‘ગુજાજે કહ્યું કે મુસ્લિમ સમુદાયનો એકમત છે કે આ આયત અબૂ તાલિબ ના હકમાં (અનૂસંધાનમાં) નાઝિલ થઈ છે.’

ઉપરોક્ત તફસીરે કબીરના હવાલામાં સ્પષ્ટ લખ્યું છે કે, કુરઆને મજદ પારા નં. ૨૦, સૂરએ કસસ, આયત નં. ૫૬ ‘ઈન્નકા-લા-તહદી-મન-અહબબતા’ (અંત સુદી) આ આયત અબૂતાલિબ ના હકમાં નાઝિલ થઈ છે.

કુરઆનની તફસીર અને હદીષની આધારભૂત કિતાબોમાં ‘સૂર-એ-કસસ’ ની વર્ણનીય આયતના ‘શાને-નુઝૂલ’ એટલે કે આયત નાઝિલ થવાના કારણમાં સ્પષ્ટ લખેલું છે કે, જનાબ અબૂ તાલિબ ના ઈન્તેકાલ (અવસાન) ના સમયે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે તેઓને ‘લા-ઈલાહા-ઈલ્લલ્લાહો’ નો કલ્મો શરીફ પઢવાની ‘તલકીન’ ફરમાવી એટલે કે સમજાવ્યું બલકે વારંવાર કલ્મો પઢવાનું સમજાવ્યું. જેનો જનાબ અબૂ તાલિબે ઈન્કાર કરી દીધો અને કલ્મો પઢ્યો નહીં. જેથી હુઝૂર સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને રંજ અને સદમો થયો. કેમ કે આપની દિલથી તીવ્ર ઈચ્છા હતી કે જનાબ અબૂ તાલિબ કલ્મો પઢી લે પણ જનાબ અબૂ તાલિબે ઈન્કાર કરી દીધો. હુઝૂરે અકદસ નો રંજ દૂર કરવા અલ્લાહ તઆલાએ આ આયત નાઝિલ ફરમાવી છે. જેની હવાલા સાથેની વિગત ‘તફસીરે કબીર’ના હવાલાથી રજુ કરવામાં આવી છે. તે કિતાબના ત્રણ (૩) પ્રકાશનોમાંથી પ્રકાશન નં. ૧ ના ટાઈટલ પેઈજની ઝેરોક્ષ અત્રે પ્રસ્તુત છે.

● ہوا لیا میں رخص کرے لہ 'تفسیر کبیر' نی ہبارت نا پے ہج نں. 3 نی اے راک نکل

سورة القصص / قوله تعالى : ﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ ﴾ الآية ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾
 وَقَالَ الَّذِينَ تَتَّبِعُ الْهْدَىٰ مَعَكَ تَخَطَّفَ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نَسْأَلِ لَهْمَ حَرَمًا أَمْ إِنَّا لَجُنَّ
 بِئْسَ لَكُمْ شِرْكًا وَإِن لَّدَنَا وَلِيكُنْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قوله تعالى : ﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾ وَقَالَ
 إِنَّ تَتَّبِعُ الْهْدَىٰ مَعَكَ تَخَطَّفَ مِنْ أَرْضِنَا، أَوْلَمْ نَسْأَلِ لَهْمَ حَرَمًا أَمْ إِنَّا لَجُنَّ بِئْسَ لَكُمْ شِرْكًا وَإِن لَّدَنَا
 وَلِيكُنْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

اعلم أن في قوله تعالى (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) مسائل :
 المسألة الأولى : هذه الآية لا دلالة في ظاهرها على كفر أبي طالب ثم قال الزجاج : أجمع
 المسلمون على أنها نزلت في أبي طالب وذلك أن أبا طالب قال عند موته يامعشر بنى عبد مناف
 أطعموا محمدًا وصنوه فلقحوا وترشدوا ، فقال عليه السلام ، يا معشر تأمرهم بالصحيح لأنفسهم وتدعوا
 لنفسك ، قال فما تريد يا ابن أخي ؟ قال أريد منك كلمة واحدة ، فأنك في آخر يوم من أيام الدنيا أن
 تقول لا إله إلا الله ، أشهد لك بها عند الله تعالى ، قال يا أخي قد علمت أنك صادق ولكني أكره أن
 يقال جزع عند الموت ولولا أن يكون عليك وعلى بنى أهلك غصانة رسيه بعدى لقلتها ولا تفررت
 بها عينك عند الفراق لما أرى من شدة وجدك ونصحك ، ولكني سوف أموت على ملة الأشياخ
 عبد القلم وعاشم وعبد مناف .

المسألة الثانية : أنه تعالى قال في هذه الآية (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ) وقال في آية
 أخرى (وَإِنَّكَ تَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) ولا تناقض بينهما فإن الذي أنبته وأخذه إله الدعوة
 والبيان والذي نقي عنه هداية التوفيق ، وشرح الصدر وهو نور ينفذ في القلب فيجيبه بالطلب
 كما قال سبحانه (أَوْ مَنْ كَانَ مِنِّي فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَاهُ نُورًا) الآية .

المسألة الثالثة : استحج الأصحاب بهذه الآية في مسألة الهدى والخلال ، فقالوا قوله (إِنَّكَ
 لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) يقتضى أن تكون الهداية في المومنين بمعنى واحد
 لأنه لو كان المراد من الهداية في قوله (إِنَّكَ لَا تَهْدِي) شيئاً وف قوله (وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ)
 شيئاً آخر لاختل الظن ، ثم إيمان يكون المراد من الهداية بيان الدلالة أو الدعوة إلى الجنة أو تعريف

ہوا لیا نں. 3

تفسیر نی ویسوی نی کتا لہ 'ال-کشا ف' نیا ہوا لیا کتا آ
 آایت ہنا لہ ابل تا لیا لہا ہک ما نا لیا لہا ی ہ

﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾ (٥٦)
 لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ لَا تَقْدِرُ أَنْ تُدْخِلَ فِي الْإِسْلَامِ كُلَّ مَنْ أَحْبَبْتَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ مِنْ
 قَوْمِكَ وَغَيْرِهِمْ، لِأَنَّكَ عَبْدٌ لَا تَعْلَمُ الْمَطْبُوعَ عَلَى قَلْبِهِ مِنْ غَيْرِهِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ فِي
 الْإِسْلَامِ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الَّذِي عَلِمَ أَنَّهُ غَيْرُ مَطْبُوعٍ عَلَى قَلْبِهِ، وَأَنَّ الْأَلْطَافَ تَنَفَعُ فِيهِ، فَيَقْرُنُ
 بِهِ الْأَطَافَةَ حَتَّى تَدْعُوهُ إِلَى الْقَبُولِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ بِالْقَابِلِينَ مِنَ الدِّينِ لَا يَقْبَلُونَ. قَالَ
 الرَّجَّاجُ: أَجْمَعَ الْمُسْلِمُونَ أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي أَبِي طَالِبٍ.

حواله :

”الكشاف عن حقائق غوامض التنزيل“ مؤلف: أبو القاسم محمود بن عمرو بن

أحمد، الزمخشري (المتوفى ٥٣٨هـ)،

(١) ناشر: مور كزاهل سنت بركات رضا، پور بند، گجرات،

طبع اول: ١٣٢٢هـ، ٢٠٠٦ء، جلد: ٣، صفحہ: ٢٠٨

(٢) ناشر: دار الكتاب العربي، بيروت، طبع ثالث: ١٣٠٥هـ،

جلد: ٣، صفحہ: ٢٢٢

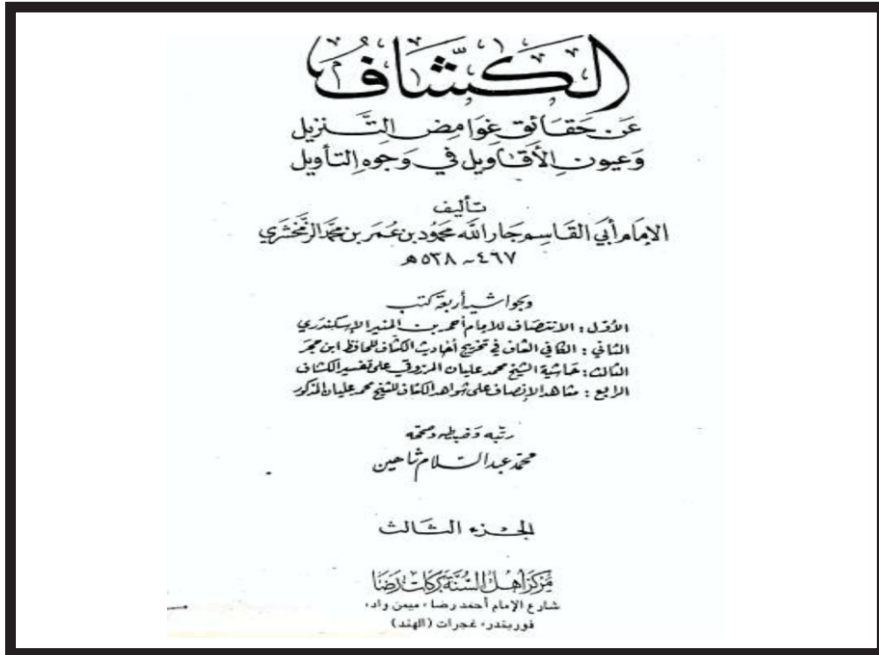
ترجمہ:

” (بے شک یہ نہیں کہ تم جسے اپنی طرف سے چاہو ہدایت کردو) آپ ہر اس شخص کو اسلام میں داخل نہیں
 کر سکتے جس کو آپ اپنی قوم میں سے اور ان کے علاوہ دوسرے لوگوں کو اسلام میں داخل کرنا چاہتے
 ہو، اس لئے کہ آپ بندے ہیں۔ آپ نہیں جانتے کس کے دل پر مہر لگ گئی ہے۔ لیکن اللہ تعالیٰ جسے
 چاہے اسے اسلام میں داخل فرماتا ہے۔ اللہ وہ ہے جو جانتا ہے کہ کس کا دل مہر کئے بغیر کا ہے اور توفیق ہی اس
 میں فائدہ پہنچاتی ہے اور جب اسے توفیق ہوتی ہے بھی دعوت کو قبول کرتا ہے (اور اللہ تعالیٰ خوب جانتا ہے
 ہدایت والوں کو) یعنی دعوت کو رد کرنے والوں میں سے کون قبول کرنے والا ہے۔ علامہ زجاج نے کہا کہ
 مسلمانوں کا اس بات پر اجماع (اتفاق رائے) ہے کہ یہ آیت ابوطالب کے حق میں نازل ہوئی۔

☆ ઉપરોક્ત ઉર્દુ તર્જુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ☆

‘(નિ:શંક, એવું નથી કે તમો જેને પોતાની ઈચ્છાથી ચાહો, હિદાયત કરો)’ આપ તે દરેક વ્યક્તિને ઈસ્લામમાં દાખિલ નથી કરી શકતા કે જે તમારી કૌમ માં હોય કે અન્ય કોઈ હોય, તેને ઈસ્લામ પ્રવેશ નથી કરાવી શકતા. એટલા માટે કે તમો બન્દા છો. આપ નથી જાણતા કે કોના દિલ ઉપર મહોર (સીલ) લાગી ગઈ છે. પણ અલ્લાહ જેને ચાહે છે, તેને ઈસ્લામમાં દાખિલ ફરમાવે છે. અલ્લાહ તે ઝાત છે જે જાણે છે કે કોનું દિલ મહોર (સીલ) કર્યા વગરનું છે અને તૌફીક (પ્રેરણા) જ તેને ફાયદો પહોંચાડે છે. અને જ્યારે તે વ્યક્તિ ને પ્રેરણા થાય છે, ત્યારે જ દાવત (એટલે કે હિદાયતનું આમંત્રણ) સ્વીકારે છે. અને અલ્લાહ સારી પેઠે જાણે છે હિદાયત વાળાઓને એટલે કે ઈમાનના આમંત્રણને ઠુકરાવનારાઓમાંથી કોણ સ્વીકાર કરનારો છે. અલ્લામા ઝુજજે કહ્યું મુસ્લિમોનો આ વાત ઉપર એકમત છે કે આ આયત અબૂ તાલિબના હકમાં નાઝિલ થઈ છે.’

● તફસીરે કશ્શાફનો ટાઈટલ તથા પેઈજ નં. ૪૦૮ની નકલ

﴿سلام عليكم﴾ توديع و متاركة. وعن الحسن رضي الله عنه: كلمة حلم من المؤمنين ﴿لا تبغني الجاهلين﴾ لا تريد مخالطتهم وصحبتهم فإن قلت: من خاطبوا بقولهم ﴿ولكم أعمالكم﴾ [البقرة: ١٣٩، القصص: ٥٥، الشورى: ١٥]؟ قلت: اللاعن الذين دل عليهم قوله ﴿وإذا سمعوا للفر﴾ [القصص: ٥٥].

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾.

﴿لا تهدي من أحببت﴾ لا تقدر أن تدخل في الإسلام كل من أحببت أن يدخل فيه من قومك وغيرهم، لأنك عبد لا تعلم المطبوع على قلبه من غيره ﴿ولكن الله﴾ يدخل في الإسلام ﴿من يشاء﴾ وهو الذي علم أنه غير مطبوع على قلبه، وأن الألفاظ تنفع فيه، فيقرر به ألفاظه حتى تدعوه إلى القبول ﴿وهو أعلم بالمهتدين﴾ بالقابلين من الذين لا يقولون. قال الزجاج: أجمع المسلمون أنها نزلت في أبي طالب ﴿وذلك أن أبا طالب قال عند موته: يا معشر بني هاشم، أطعوا محمداً وصدقوه تلقوا وترشدوا، فقال النبي ﷺ: تأمرهم بالنصيحة لأنفسهم وتدعوا لنسك؟ قال: فما تريد يا ابن أخي؟ قال: أريد منك كلمة واحدة فإنك في آخر يوم من أيام الدنيا: أن تقول لا إله إلا الله، أشهد لك بها عند الله. قال: يا ابن أخي، قد علمت إنك لصادق، ولكني أكره أن يقال: خرج عند الموت^(١)، ولولا أن تكون عليك وعلى بني أبيك غشاضة^(٢) ومسبة بعدني لقلتها، ولأقورت بها عينك عند الفراق، لما أرى من شدة وجدك ونصبتك، ولكني سوف أموت على ملة الأشياخ عبد المطلب وهاشم وعبد مناف^(٣).

﴿وَقَالُوا إِن نَّبِيعَ الْمَلَكِ مَعَكَ نَنخَلِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا مَأْمُونًا يَجِئَ إِلَيْنَا نَمُرَّتْ كُلُّ شَيْءٍ وَرِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

قالت قريش، وقيل: إن القائل الحرث بن عثمان بن نوفل بن عبد مناف: نحن نعلم أنك على الحق، ولكننا نخاف إن تبعناك وخالفنا العرب بذلك - وإنما نحن أكلة رأس، أي: قليلون - أن ينخطفونا من أرضنا، فألقمهم الله الحجر: بأنه مكن لهم في الحرم الذي آمنه بحرمه البيت وآمن قلعاه بحرمته، وكانت العرب كفي الجاهلية حولهم يتغاورون ويتناحرون، وهم آمنون في حرمهم لا يخافون، وبحرمه البيت هم قارون بواد غير ذي زرع، والشعرات والأزاق تجي إليهم من كل أوب، فإذا حولهم الله ما حولهم من الأمن والرزق بحرمه البيت وحدها وهم كفرة عبدة أصنام فكيف يستقيم أن يعرضهم للتخوف والتخطف، ويسلبهم الأمن

(١) قوله وأكره، أن يقال خرج عند الموت في الصباح: خرج الرجل - بالكسر -: ضعف، فهو خرج (ع).

(٢) قوله «غشاضة» أي: مذلة ومنقصة. (ع).

(٣) لم أجد، وقصة وفاة أبي طالب في الصحيحين عن سعيد بن سعيد عن ابنه يغير هذا السياق أو اختصره.

‘تفسیر-مخالہموت-تلمیل’ (تفسیر-لمغوی)

”إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ“ (القصاص: ٥٦) أَيُّ أَحْبَبْتَ هِدَايَتَهُ. وَقِيلَ: أَحْبَبْتَهُ لِقَرَابَتِهِ، وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ“ (القصاص: ٥٦) قَالَ مُجَاهِدٌ وَمُقَاتِلٌ: بِمَنْ قُدِّرَ لَهُ الْهُدَى، نَزَلَتْ فِي أَبِي طَالِبٍ قَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعَيِّرَنِي قُرَيْشٌ يَقُولُونَ: إِنَّمَا حَمَلَهُ عَلَى ذَلِكَ الْجَزَعُ لَأَقْرَرْتُ بِهَا عَيْنَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ آيَةَ“

حوالہ:

- (١) ”معالم التنزيل (تفسير بغوي)“، مؤلف: عبد الله بن أحمد بن علي الزيد، ناشر: دار السلام للنشر والتوزيع - الرياض، طبع اول ١٤٢١هـ، جلد: ٥، صفحہ: ١٢٤
- (٢) ”معالم التنزيل (تفسير بغوي)“، ناشر: دار الكتب العلمية، بروت، لبنان، جلد: ٣، صفحہ: ٣٨٤

ترجمہ:-

”بے شک یہ نہیں کہ تم جسے اپنی طرف سے چاہو ہدایت کردو) یعنی آپ جس کی ہدایت کو چاہو، اور یہ بھی کہا گیا ہے کہ آپ نے اپنے رشتہ داری کی وجہ سے جسے چاہیں، ہدایت دیں۔ (ہاں اللہ ہدایت فرماتا ہے جسے چاہے اور وہ خوب جانتا ہے ہدایت والوں کو) مجاہد اور مقاتل نے کہا: جس کے لئے ہدایت مقدر کر دی گئی، (یہ آیت) ابوطالب کے بارے میں نازل ہوئی۔ نبی کریم ﷺ نے ان سے کہا: لا الہ الا اللہ کہو میں تمہارے لئے قیامت کے دن گواہ ہوں گا، انہوں نے کہا اگر مجھے قریش کی طرف سے عیب لگانے کا اندیشہ نہ ہوتا، تو میں ضرور ایمان لا کر تمہاری آنکھ ٹھنڈی کرتا، تو اللہ تعالیٰ نے یہ آیت نازل فرمائی۔“

‘(नि:शंक, अेवुं नथी के तमो जेने पोतानी ँच्छाथी याडो छिदायत करो) अेटले के तमो जेना माटे छिदायत करवानुं याडो अने कडेवामांआव्युं ँ के, तमारा रिशतेदार (सगुंवाडुं) ना कारणे तेनी छिदायत याडो (छा, अल्लाह छिदायत आपे ँ, जेने याडे अने ते सारी पेठे जाणे ँ, छिदायत वाणाओने) अल्लामा मुजाछिद अने मुक़ातिले कडयुं के : जेना माटे छिदायत नसीबमां लभी देवामां आची छेय. (आ आयत) अबू तालिबना कडमां नाखिल थअेली. नली-अे-करीम सल्लल्लाडो तआला अलैडे वसल्लमे तेओने कडयुं के ‘ला-एलाहा-एल्लल्लाह’ कडो छुं तमारा माटे कयामतना दिवसे गवाछी आपीश. अबूतालिबे कडयुं मने कौमे कुरैश द्वारा मेलां मारवा नो लय न छेत, तो छुं अवश्य ँमान लावीने तमारी आंओ ठंडी करत. जेथी अल्लाह तआलाअे आ आयत नाखिल इरमावी.’

‘तفسیر महारेकुत-तلمیل’ (तفسیر-नसई)

”إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ“ (٥٦)

”إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ“ لَا تُقَدِّرُ أَنْ تُدْخِلَ فِي الْإِسْلَامِ كُلُّ مَنْ أَحْبَبْتَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ مِنْ قَوْمِكَ وَغَيْرِهِمْ (وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) يَخْلُقُ فِعْلَ الْإِهْتِدَاءِ فِيمَنْ يَشَاءُ (وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ) بِمَنْ يَخْتَارُ الْهِدَايَةَ وَيَقْبُلُهَا وَيَتَّبِعُ بِاللَّيْلِ وَالنَّجَاجِ أَلْجَمْعَ الْمُفْسَّرُونَ أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي أَبِي طَالِبٍ“

”مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ“

(પાર: ૧૧, સુર: તૌબ, આય: ૧૧૩)

ترجمہ:- ”نبی اور ایمان والوں کو لائق نہیں کہ مشرکوں کی بخشش چاہیں، اگرچہ وہ رشتہ دار ہوں، جب کہ انہیں کھل چکا کہ وہ دوزخی ہیں۔“
(کنز الایمان)

شان نزول:- ”نبی کریم ﷺ نے اپنے چچا ابوطالب سے فرمایا تھا کہ میں تمہارے لئے استغفار کروں گا، جب تک کہ مجھے ممانعت نہ کی جائے۔ تو اللہ تعالیٰ نے یہ آیت نازل فرما کر ممانعت فرمادی“
(حوالہ:- تفسیر خزائن العرفان، صفحہ: ۳۲۶)

حوالہ:

”تفسیر النسفی (مدارک التنزیل وحقائق التأویل)“، مؤلف: أبو البرکات عبد اللہ بن أحمد بن محمود حافظ الدین النسفی (المتوفى ۵۰۱ھ)
(۱) ناشر: دار الکلم الطیب، بیروت، طبع اول: ۱۴۱۹ھ، ۱۹۹۸ء، جلد: ۲، صفحہ: ۲۳۹
(۲) ناشر: دار الکتاب العربی، بیروت، جلد: ۳، صفحہ: ۲۴۰

ترجمہ:

”(بے شک یہ نہیں کہ تم جسے اپنی طرف سے چاہો ہدایت کر دو) آپ ہر اس شخص کو اسلام میں داخل نہیں کر سکتے جس کو آپ اپنی قوم میں سے اور ان کے علاوہ دوسروں کو لوگوں میں سے اسلام میں داخل کرنا چاہتے ہو، (ہاں اللہ ہدایت فرماتا ہے جسے چاہے) اللہ تعالیٰ جس میں چاہتا ہے ہدایت پانے کا وصف پیدا کر دیتا ہے، (اور وہ خوب جانتا ہے ہدایت والوں کو) کہ کون ہدایت کو اختیار کر کے قبول کرے گا اور کون دلائل و آیات سے نصیحت حاصل کرے گا۔ علامہ زجاج نے کہا کہ تمام مفسرین اس پر متفق ہیں کہ یہ آیت کریمہ ابوطالب کے لئے نازل ہوئی۔

⊛ ઉપરોક્ત અરબી ઈબારતના ઉદ્દ તર્જુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊛

“(नि:शंक, એવું નથી કે તમો જેને પોતાની ઈચ્છાથી યાહો હિદાયત કરો) તમો દરેક તે શખ્સને ઈસ્લામ માં દાખલ નથી કરી શકતા, જેને તમો તમારી કૌમમાંથી અને તમારી કૌમ સિવાય ના લોકોને ઈસ્લામમાં સમાવિષ્ટ કરવા ઈચ્છો છો. (હા, અલ્લાહ હિદાયત આપે છે, જેને યાહે) અલ્લાહ તઆલા જેને યાહે, તેમાં હિદાયત પ્રાપ્ત કરવાનો સદગુણ ઉત્પન્ન કરી દે છે. (અને તે સારી પેઠે જાણે છે, હિદાયત વાળાઓને) કે કોણ હિદાયત પ્રાપ્ત કરીને તેનો સ્વીકાર કરશે અને કોણ દલીલો અને અલ્લાહ ની નિશાનીઓથી નસીહત (બોધપાઠ) પ્રાપ્ત કરશે. અલ્લામા ગુજાજે કહ્યું કે, તમામ મુફ્સીરો (કુરઆનની તફસીર લખનારાઓ) એ વાત ઉપર એકમત છે કે આ આયત અબૂ તાલિબ ના હકમાં નાજિલ થઈ છે.”

⊛ આયતના ઉદ્દ તર્જુમા અને તફસીરનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊛

આયત :- ‘નબી અને ઈમાન વાળાઓ માટે યોગ્ય નથી કે મુશરકોની બખ્શીશ ઈચ્છે, પછી ભલે તે તેનો રિશ્તેદાર (સગો) હોય. જ્યારે તેઓની સમક્ષ જાહેર થઈ ગયું કે તેઓ જહન્નમી છે.’

શાને નુઝૂલ :- ‘નબી-એ-કરીમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે પોતાના કાકા અબૂ તાલિબથી ફરમાવેલું કે, હું તમારા માટે ઈસ્તેગફાર (માફીની દુઆ) કરીશ. જ્યાં સુધી કે મને મનાઈ કરવામાં ન આવે. તો અલ્લાહ તઆલા એ આ આયત દ્વારા મનાઈ ફરમાવી દીધી.’

(હવાલો :- તફસીર ખઝાઈનુલ ઈરફાન, પેઈજ નં. ૩૨૬)

ઈમામ જલાલુદ્દીન સુયૂતી ની તફસીર તફસીરે જલાલૈન શરીફ

”مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۱۱۳)“
 ”وَنَزَلَ فِي اسْتِغْفَارِهِ ﷺ لِعَمِّهِ أَبِي طَالِبٍ وَاسْتِغْفَارِ بَعْضِ الصَّحَابَةِ لِأَبَوَيْهِ الْمُشْرِكِينَ (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ) ذَوِي قَرَابَةِ (مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ) النَّارِ بَأَنَّ مَاتُوا عَلَى الْكُفْرِ“

حواله:-

”تفسير الجلالين“، مؤلف: جلال الدين محمد بن أحمد المحلى
 (المتوفى ۵۲۴هـ)، و جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي
 (المتوفى ۹۱۱هـ)

(۱) ناشر: دار الحديث، القاهرة، جلد: ۱، صفحہ: ۲۶۱

(۲) ناشر: اصح المطابع دهلي، جلد: ۱، صفحہ: ۱۶۷

ترجمہ:-

”نبی اور ایمان والوں کو لائق نہیں کہ مشرکوں کی بخشش چاہیں، اگرچہ وہ رشتہ دار ہوں۔ جب کہ انہیں کھل چکا کہ وہ دوزخی ہیں“۔ اور یہ آیت کریمہ اس لئے نازل ہوئی کہ حضور ﷺ اپنے چچا اور بعض صحابہ اپنے مشرک والدین کے لئے استغفار کرتے تھے۔ بعد اس کے کہ ان کے لئے ظاہر ہو چکا کہ جن کے لئے استغفار کر رہے ہیں وہ جہنمی ہیں، اس وجہ سے کہ وہ کفر کی حالت میں مرے ہیں“۔

‘નબી અને ઈમાનવાળાઓ માટે યોગ્ય નથી કે મુશ્રિકો ની મગફરત (પાપોની ક્ષમા) ઈચ્છે, પછી ભલે તે સગાવડાલા હોય, જ્યારે તેઓની સમક્ષ જાહેર થઈ ગયું કે તેઓ જહન્નમી છે. અને આ આયત હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ પોતાના કાકા અબૂ તાલિબ માટે ઈસ્તેગફાર કરતા હતા. ઉપરાંત અમુક સહાબા પોતાના મુશ્રિક માં-બાપો અને રિશ્તેદારો માટે ઈસ્તેગફાર કરતા હતા. એવું જાણી લીધા પછી કે જેના માટે ઈસ્તેગફાર કરી રહ્યા છીએ, તેઓ ‘અસ્હાબે-જહીમ’ એટલે કે ભડકતી આગમાં જનારા છે. કેમ કે તેઓ કુફ્રની હાલતમાં મૃત્યુ પામ્યા છે.’

⊙ નોટ :- આયત નં. ૧ એટલે કે ‘સૂર-એ-તૌબા’ની આયત નં. ૧૧૩ની શાને નુઝૂલ એટલે કે આયત ઉતરવાના કારણમાં કુરઆન શરીફની તફસીરની અનેક આધારભૂત, વિશ્વસનીય અને ભરોસાપાત્ર કિતાબોના હવાલાઓ રજૂ કરી શકાય તેમ છે. પણ અહીં ફક્ત એક જ તફસીર કે જેની ગણતરી ઉચ્ચકક્ષાની કિતાબોમાં થાય છે. અને આ કિતાબ મુસ્લિમ સંપ્રદાયના દરેક વર્ગમાં માન્ય અને સ્વીકાર્ય છે, તે ઈમામ જલાલુદ્દીન સુયૂતી દ્વારા આલેખવામાં આવેલી ‘તફસીરે જલાલૈન શરીફ’ના જ હવાલાથી સંતુષ્ટ થયા છીએ.

હવે અમો પ્રિય વાચકો નું લક્ષ એક અગત્યના મુદ્દા પ્રત્યે કેન્દ્રિત કરવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ કે અહીં સુધી આપે તફસીરની વિવિધ કિતાબોના હવાલાઓનું નિરીક્ષણ કર્યું, તે હવાલાઓ પૈકી સુરએ તૌબા ની આયત નંબર:- ૧૧૩ તથા સુર-એ-કસસ ની આયત નં.-૫૬ ની શાને નુઝૂલમાં વાંચ્યું કે આ બન્ને આયતો હુમૂર અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ ના કાકા અને મૌલા-એ-કાએનાત હમરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હોના વાલિદ જનાબ અબૂ તાલિબ ના હકમાં નાજિલ થયેલી છે. હવે પ્રશ્ન એ ઉપસ્થિત થાય છે કે આ બન્ને આયતો જનાબ અબૂ તાલિબના હકમાં શા માટે નાજિલ થઈ છે? એવું તે શું બનેલું કે જનાબ અબૂતાલિબ ના હકમાં કુરઆને મજ્હની બે (૨) આયતો નાજિલ થઈ. હદીથની આધારભૂત કિતાબોના સંદર્ભો દ્વારા આ પ્રશ્નનો ઉત્તર મેળવીએ.

ابوطالب! کیا عبدالمطلب کے دین سے اعراض کرتے ہو؟ حضور اقدس ﷺ ان پر بار بار یہ کلمہ پیش کرتے رہے، اور وہ دونوں اسی بات کو دہراتے رہے، یہاں تک کہ ابوطالب نے جو آخری بات ان لوگوں سے کہی، وہ یہ تھی کہ وہ عبدالمطلب کے دین پر ہے، اور ”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ“ کہنے سے انکار کیا۔ تو رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: اللہ کی قسم! میں آپ کے لئے اس وقت تک مغفرت طلب کروں گا، جب تک مجھے اس سے منع نہ کیا جائے۔ تو اللہ تعالیٰ نے ابوطالب کے حق میں یہ آیت نازل فرمائی۔

⊛ उपरोक्त उद्दूतभुजागो गुजराती अनुवाद ⊛

‘હઝરત સઈદ બિન મુસય્યબ પોતાના વાલિદથી રિવાયત કરે છે કે તેમણે વર્ણન કર્યું કે જ્યારે અબૂ - તાલિબની વફાતનો સમય નઝદીક આવ્યો, તો નબી - યે - કરીમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ તેઓની પાસે તશરીફ લાવ્યા, તો તેઓની પાસે અબૂ જહલ બિન હિશામ અને અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમય્યા બિન મુગીરા મૌજુદ હતા. રાવી (વર્ણનકર્તા)એ કહ્યું કે નબી - એ - કરીમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે ફરમાવ્યું કે, એ યાયા! ‘લા - ઈલાહા - ઈલ્લલ્લાહો’ કહીદો, તેના દ્વારા હું તમારા માટે ગવાહી આપીશ. તો અબૂ જહલ અને અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમય્યાએ કહ્યું કે એ અબૂ - તાલિબ! શું તમો અબ્દુલ મૂત્તલિબના દીનથી ફરી જાઓ છો? હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ અબૂ - તાલિબ સમક્ષ વારંવાર કલ્મો પૈશ કરવા ફરમાવતા રહ્યા અને અબૂ જહલ અને અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમય્યા સતત પોતાની વાત ઉચ્ચારતા રહ્યા. ત્યાં સુધી કે અબૂ - તાલિબ પોતાની અંતિમ વાત તે બન્નેને સંબોધીને કહી તેએ હતી કે હું અબ્દુલ મુત્તલિબના દીન (ધર્મ) ઉપર કાયમ છું અને ‘લા - ઈલાહા - ઈલ્લલ્લાહો’ કહેવાનો ઈન્કાર કર્યો. તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમે અબૂ - તાલિબને સંબોધીને ફરમાવ્યું કે અલ્લાહની કસમ! હું તમારા માટે ત્યાં સુધી મગવફેરત માંગતો રહીશ જ્યાં સુધી મને મનાઈ કરવામાં ન આવે તો અલ્લાહ તઆલા એ અબૂ - તાલિબના હકમાં (વિષે) આ આયત નાઝિલ ફરમાવી.’

ઉપરોક્ત હદીષ શરીફના અનૂસંધાને નીચે દર્શાવેલા પ્રકાશકો ના એડીશનો (પ્રકાશનો)ના હવાલા દર્શાવવામાં આવ્યા છે.

- બુખારી શરીફ ના છ (૬) એડીશનોના હવાલાઓ
  - મુસ્લિમ શરીફ ના ચાર (૪) એડીશનોના હવાલાઓ
  - નસઈ શરીફ ના ત્રણ (૩) એડીશનોના હવાલાઓ
- કુલ તેર (૧૩) એડીશનોના હવાલાઓ આપ્યા છે.

નોટ :-

- (૧) બુખારી શરીફ ના કુલ છ (૬) એડીશનોના હવાલાઓમાંથી એડીશન નં. ૨ દારૂલ ઉલૂમ મન્ઝરે ઈસ્લામ - બરૈલી શરીફ દ્વારા પ્રકાશિત એડીશનના મુખપૃષ્ઠ (Title) અને જે પેઈજ ઉપર ઉપરોક્ત હદીષ આવેલી છે તે પેઈજ નં. ૧૮૧ ની ઝેરોક્ષ અત્રે રજૂ છે.
- (૨) મુસ્લિમ શરીફ ના કુલ ચાર (૪) એડીશનોના હવાલાઓમાંથી એડીશન નં. ૧ જમીઅતુલ - મકનઝિલ - ઈસ્લામી, કેરા (ઈજ્ઞપ્ત) દ્વારા પ્રકાશિત એડીશનના મુખપૃષ્ઠ (Title) અને જે પેઈજ ઉપર ઉપરોક્ત હદીષ શરીફ આવેલી છે તે પેઈજ નં. ૩૨ અને ૩૩ની ઝેરોક્ષ કોપી અત્રે રજૂ છે.
- (૩) નસઈ શરીફ ના કુલ ત્રણ (૩) એડીશનો ના હવાલાઓમાંથી એડીશન નં. ૧ મકતબા બિલાલ - દેવબંદ (યુ.પી.) દ્વારા પ્રકાશિત એડીશનના મુખપૃષ્ઠ (Title) અને જે પેઈજ ઉપર ઉપરોક્ત હદીષ શરીફ આવેલી છે તે પેઈજ નં. ૨૨૧ની ઝેરોક્ષ નકલ અત્રે રજૂ છે.

હવાલામાં રજૂ કરેલ ‘‘મુસ્લિમ શરીફ’’, જિલ્લ નં.૧,
નો ટાઈટલ પેઈજ

مجمع المؤلفين والكتابيين
مكة المكرمة واليمن والمدينة المنورة

مجمع المؤلفين والكتابيين

© THE SALIRUS ISLAMICUS FOUNDATION - 2000
Asutistrasse 74, Postfach 84, PL 9450 Vaduz, Liechtenstein

المقر الفرعي: ٢١ طريق مصر حلوان الزراعي - المعادي - القاهرة - مصر

جميع الحقوق محفوظة
لا يجوز إنتاج أي جزء من هذا العمل على أي شكل من الأشكال
دون الحصول على تصريح كتابي من أصحاب الحقوق

All rights reserved.
No portion of the work may be reproduced in any form
without written permission of the copyright holder.

Production:
TraDigital Swagart GmbH, Ludwigstrasse 26, 70174 Stuttgart, Germany.
Phone: +49-711-6 69 78 14, Fax: +49-711-6 69 78 24, e-mail: info@tradigital.de

Printed in Germany
ISBN 3-908153-00-X
ISBN 3-908153-05-0
ISBN 3-908153-06-9

હવાલામાં રજૂ કરેલ ‘‘મુસ્લિમ શરીફ’’, જિલ્લ નં.૧,
નો ઈબારત નો પેઈજ નં. 32

صحیح مسلم الجزء الأول ٢ کتاب الإيمان

أُمِّيَةُ بْنُ إِسْطَاطٍ وَاللَّفْظُ لَهُ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ حَدَّثَنَا زَوْجٌ عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ
عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْقُوبَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ أَمَرْتُ أَنْ
أَقْبَلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيُؤْمِنُوا بِي وَيَسْأَلُوا بِدِيَارِي فَفَعَلُوا ذَلِكَ
عَضُّوا يَدِي دِمَاءَهُمْ وَأَمْرًا لَمْ يَأْتِ بِحَقِّهَا وَجَسَابَتِهِمْ عَلَى اللَّهِ وَحَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي شُعْبَانَ عَنْ جَابِرٍ وَعَنْ أَبِي حَسَلِيحٍ
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَمَرْتُ أَنْ أَقْبَلَ النَّاسَ بِمِثْلِ عَدِيَّتِ ابْنِ
الْمُسْتَبِيعِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ح وَحَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ ح وَحَدَّثَنِي
مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ قَالَ قَالَ جَمِيعًا حَدَّثَنَا شُعْبَانَ عَنْ أَبِي
الرَّيْبِ عَنِ جَابِرٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَمَرْتُ أَنْ أَقْبَلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَضُّوا يَدِي دِمَاءَهُمْ وَأَمْرًا لَمْ يَأْتِ بِحَقِّهَا وَجَسَابَتِهِمْ
عَلَى اللَّهِ ثُمَّ قَرَأَ هَذَا آيَاتُ مَذْكُورَةٍ لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُسْتَبِيرٍ (٣٠٠) حَدَّثَنَا أَبُو عَسَاةَ
الْمُسْتَعِينِ مَالِكُ بْنُ عَبْدِ الْوَاحِدِ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ الصَّبَّاحِ عَنْ شُعْبَةَ عَنْ وَاقِدِ بْنِ
لُحَيْدٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَمْرٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَمْرٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
ﷺ أَمَرْتُ أَنْ أَقْبَلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْ يَخْلَعُوا رِسْمَهُمْ
وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِذَا فَعَلُوا عَضُّوا يَدِي دِمَاءَهُمْ وَأَمْرًا لَمْ يَأْتِ بِحَقِّهَا
وَجَسَابَتِهِمْ عَلَى اللَّهِ وَحَدَّثَنَا شَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ وَابْنُ أَبِي حَمْرٍ قَالَ حَدَّثَنَا مَرْوَانَ بْنِ
الْفَرَارِيِّ عَنْ أَبِي مَالِكٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَكَفَّرَ بِمَا بَعْدَهُ مِنْ ذُنُوبِ اللَّهِ حَرَّمَ تَأْتُهُ دَمَةٌ وَجَسَابَةٌ عَلَى اللَّهِ وَحَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي
شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَخْمَرِيُّ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ كَلَّمَ عَسَاةَ
عَنْ أَبِي مَالِكٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ مَنْ وَجَدَ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ بِسَبِّ
أَوَّلِ الْإِيمَانِ قَوْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ جَعْفَرٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ
وَهْبٍ قَالَ أَخْبَرَنِي يُونُسُ عَنِ ابْنِ شَهَابٍ قَالَ أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسْتَبِيعِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ
لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاةَ جَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ
أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُخَبَّرَةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَا عَمُّ قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَةُ الشَّهَادَةِ لَكَ بِهَا
عِنْدَ اللَّهِ قَتْلَانُ أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ يَا أَبَا طَالِبٍ أَرْغَبَ عَنْ يَدِي عَبْدُ الْمُطَّلِبِ

દવાલામાં રજૂ કરેલ "મુસ્લિમ શરીફ", જિલ્લ નં.૧,
ની ઈબારત નો પેઈજ નં. 33

باب ۱۳-۱۴ حدیث ۳۳۱-۳۳۶

فَقَرِيزًا وَشَوْبَانَ اللهُ ﷺ يَفْرُضُهَا عَلَيْهِمْ وَيُعِيدُ لَهُ بِذَلِكَ الْمَخَابَةَ حَتَّىٰ قَالَ أَبُو طَالِبٍ آيَةَ مَا كَتَبْتُمْ حَرًّا عَلَىٰ مَلَأَةِ عَيْدِ الْمُطَّلِبِ وَأَيُّ أَنْ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ أَمَّا وَاللَّهِ لَا تُسْتَغْفَرُونَ لَكُمْ مَا نَزَّ إِلَيْكُمْ عَنَّا فَانْزِلُوا اللهُ عَزَّ وَجَلَّ مَا كَانَ لِلْبَنِيِّ وَالْبَنِيِّ أَعْلَىٰ أَنْ يُسْتَغْفَرَوا وَيُشْرِكُوا وَلَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ فَرَضِيَ مِنْ يَغْيٍ مَا تَبَيَّنَ لَكُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

ص ۳۳

ص ۳۴

ص ۳۵

ص ۳۶

ص ۳۷

ص ۳۸

ص ۳۹

દવાલામાં રજૂ કરેલ "સુનને નસઈ", જિલ્લ નં.૧,
નો ટાઈટલ પેઈજ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالْمَعْنٰی

المجتبیٰ رسول رب العالمین

صع الشیخی الحدیثی فی التفسیر والحدیث

وایتم الحجرات

مکتبہ بیان کتب عربیہ

بیروت

हवालामां रबू करेल “सुनने नसध”, जिह्द नं.१,
नी र्धभारत नो पेर्धन नं. २२१

शाने गुमूल नुं कारध - जनान अबू तालिजे कल्मो पटवानो
धन्कार कर्यो - आ अंगेनी तहसीरना हदीधो थी हवालामो
अनुसंधाने हदीधनी आधारभूत कितामोना हवालामो

हवालो नं. १ सुनने तिर्मिळी

”حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ قَالَ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ كَيْسَانَ قَالَ حَدَّثَنِي أَبُو حَازِمٍ الْأَشْجَعِيُّ، هُوَ كُوفِيُّ
اسْمُهُ سَلْمَانَ مَوْلَى عَزَّةَ الْأَشْجَعِيَّةِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَمْرِي قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَ لَوْلَا أَنْ تُعِيرَنِي بِهَا فَرِيضٌ أَنْ مَا يَحْمِلُهُ عَلَيْهِ الْجَزَعُ، لَأَفْرُثُ بِهَا عَيْنَكَ،
فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) (القصص ٥٦)“

حوالہ:

”سنن الترمذی“، مؤلف: امام ابی عیسیٰ محمد بن عیسیٰ بن سورۃ الترمذی، (المصنفی ۲۷۹)

(۱) ناشر: مجلس البرکات الجامعۃ الاشرفیۃ، مبارکپور،

(یو پی)، جلد: ۲، صفحہ: ۱۵۰

(۲) ناشر: مکتبہ بلال جامع مسجد، دیوبند، جلد: ۲، صفحہ: ۱۵۲

(۳) جمعیتۃ المکنز الاسلامی، القاہرہ، (مصنوعہ Germany) (Printed in German) باب: ۲۹، حدیث

نمبر: ۳۲۹۱، جلد: ۲، صفحہ: ۸۱۲

(۴) ناشر: شرکت مکتبہ و مطبعہ مصطفیٰ البابی الحلبی، (مصر)، طبع: ثانی، ۱۳۹۵ھ، ۱۹۷۵ء،

حدیث: ۳۱۸۸، جلد: ۵، صفحہ: ۱۲۱

(۵) ناشر: امین کمپنی، دہلی، جلد: ۲، صفحہ: ۱۵۲

ترجمہ:-

”حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے رسول اکرم ﷺ نے اپنے چچا سے ارشاد فرمایا ”لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ“ کہو۔ تاکہ
میں روز قیامت تمہاری گواہی دوں۔ انہوں نے کہا: اگر مجھے قریش کے طعنے کا ڈر نہ ہوتا کہ وہ کہیں گے کہ میں موت کے ڈر سے
مسلمان ہو گیا ہوں، تو میں ضرور آپ کی آنکھ کو ٹھنڈا کرتا۔ اس پر اللہ تعالیٰ نے یہ آیت نازل فرمائی، (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ
أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ). یعنی اے نبی! تم ہدایت نہیں دیتے جسے دوست رکھو، ہاں خدا ہدایت دیتا ہے جسے
چاہئے۔“

⊛ ઉપરોક્ત અરબી ઈબારતના ઉર્દૂ તર્જુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊛

‘હઝરત અબૂ હુરૈરા રદીઅલ્લાહો અન્હોથી રિવાયત છે કે, રસૂલે અકરમ સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમે પોતાના કાકાથી ફરમાવ્યું કે ‘લા-ઈલાહા-ઈલ્લલ્લાહ’ કહો, જેથી કયામતના દિવસે હું તમારી ગવાહી આપું - તેમણે કહ્યું કે જો મને કુરૈશ (કૌમે કુરૈશ) ના મેણાં નો ભય ન હોત, કે તેઓ એવું મેણું મારશે કે મૃત્યુના ડરે હું મુસલમાન બની ગયો, જો આવું ન હોત તો હું અવશ્ય કલ્મો પઢીને તમારી આંખો ને ઠંડી કરત જેથી અલ્લાહ તઆલાએ આયત નાઝિલ ફરમાવી કે ‘ઈબ્નકા - લા - તહદી - મન - અહબબતા - વલાકિકન્નલ્લાહો - યહુદી - મંથ - યશાયો’ અર્થાત :- ‘એ નબી! તમો હિદાયત નથી આપી શકતા, જેના પ્રત્યે પ્રેમની લાગણી ધરાવો છો, અલબત, ખુદા જેને ચાહે હિદાયત આપે છે.’

હવાલામાં રજૂ કરેલ “સુનને તિર્મિઝી”, જિલ્દ નં. ૨, નો ટાઈટલ પેઈજ

© THE SURFUS ISLAMIC FOUNDATION . 2002
 Address: P.O. Postfach No. 11, 9450 Vilsbiburg, Lower-Bavaria
 ISBN 3-921137-13-1
 Printed in Germany
 DDP 3-921137-00-0
 DDP 3-921137-11-0
 ISBN 3-921137-13-1

હવાલામાં રજૂ કરેલ “સુનને તિર્મિઝી”, જિલ્દ નં. ૨, ની ઈબારત નો પેઈજ નં. ૮૧૪

خَطُّصَ وَحَمَّ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَتَيْدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ قَائِي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ خَيْرًا وَلَا تَفْعَلُوا يَا مَعْشَرَ بَنِي عَبْدِ مَنَاظٍ أَتَيْدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ قَائِي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ خَيْرًا وَلَا تَفْعَلُوا يَا مَعْشَرَ بَنِي مُضَيٍّ أَتَيْدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ قَائِي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ خَيْرًا وَلَا تَفْعَلُوا يَا قاطِئَةَ بَيْتِ خَيْبَةَ أَتَيْدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ قَائِي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ خَيْرًا وَلَا تَفْعَلُوا إِنَّ لَكُمْ رَحِمًا سَأَلْتُهَا بِإِلَهِهَا قَالُوا أَبُو عَيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ يَعْرِفُ مِنْ حَدِيثِ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ حَدِيثًا عَلَى بْنِ خُبَيْرٍ حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ صَفْوَانَ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ خَمْرَةَ عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ نَحْوَهُ بِمِثْلِهِ حَدِيثًا حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي رَبِيعٍ حَدَّثَنَا أَبُو زَيْدٍ عَنْ عَوْفٍ عَنْ قَسَامَةَ بْنِ زُهَيْرٍ حَدَّثَنَا الْأَشْعَرِيُّ قَالَ لَمَّا زَلَّ ۞ وَأَنْزَلَ عَشِيرَتَكَ الْأَفْرَاسِيَةَ ۞ وَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَصْبَعِي فِي أُذُنِي فَرَفَعَ مِنْ صَوْتِي فَقَالَ يَا بَنِي عَبْدِ مَنَاظٍ يَا صَبَاغَةَ قَالُوا أَبُو عَيْسَى هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُوسَى وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ عَوْفٍ عَنْ قَسَامَةَ بْنِ زُهَيْرٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ مِنْ سَلَا ۞ وَمَنْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَبِي مُوسَى وَهُوَ أَخْبَثُ ذَاكَرْتُ بِهِ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْحَاقَ فَلَمْ يَعْرِفْهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُوسَى بِأَبٍ ۞ وَمِنْ سُوْرَةِ الْبَقَرَةِ حَدِيثٌ حَدَّثَنَا أَبُو زَيْدٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ تَخْرُجُ الدَّائِمَةُ مَعَهَا خَائِرٌ سَلْبَانٍ وَعِضَا مُوسَى فَتَجْلُو وَجْهَ الْمُؤْمِنِ وَتَحْجِمُ أَنْفَ الْكَافِرِ بِالْخَائِرِ حَتَّىٰ إِنْ أَهَلَ الْحَيْرَانَ لَيَجْعَلُنَّ قَيْعُونَ خَاهَا يَا مُؤْمِنٌ وَيَقَالُ خَاهَا يَا كَافِرٌ وَيَقُولُ هَذَا يَا كَافِرٌ وَهَذَا يَا مُؤْمِنٌ قَالُوا أَبُو عَيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ مِنْ غَيْرِ هَذَا الرَّجُلِ فِي ذَاتِهِ الْأَرْضِ وَفِيهِ عَنْ أَبِي أَنَامَةَ وَحَدِيثُهُ مِنْ أُسْتَيْدٍ بِأَبٍ ۞ وَمِنْ سُوْرَةِ الْقَطِّصِ حَدِيثٌ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ بْنُ سَعِيدٍ عَنْ يَزِيدَ بْنِ كَيْسَانَ حَدَّثَنِي أَبُو سَائِرٍ الْأَنْجَلِيُّ هُوَ كُوفِيٌّ أَشْفَهَ سَلْبَانَ مُوسَى عُرَّةَ الْأَنْجَلِيَّةِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَلَيْهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَعَنُوا قُلَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَ لَوْلَا أَنْ تَعَزَّيْنِي بِهَا قُرَيْشٌ أَتَمَّا لِحَيْلِهِ عَلَيْهِ الْجَزَعُ لِأَقْرَبَتْ بِهَا عَيْتِكَ فَازَلَمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ۞ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

ہرمامل-آرےڈین، ؤٲٲٲٲ اءءءاء، ڈینڈرے رءءانی،
ہءءءے-سءءانی، ڈیرانے ڈیر، شءب ڈوہءڈین،

سےءءنا ڈوڈے آامم بءاءاء

(رءاءءلاءو انءو)نی لءهلی 'ءءسیرے-ءولانی'

ڈءاشء :- ہءسءبءول-ءورءسءان نو ہءالو

”إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ“

(القصص: ۵۶)

”عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوُفَاةُ جَاءَهُ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلَ بْنَ هِشَامٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ بْنَ الْمُغِيرَةَ قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ لِأَبِي طَالِبٍ: ((يَا عَمُّ قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَةً أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ))، فَقَالَ
أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ: يَا أَبَا طَالِبٍ اتْرَعْبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ! فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ يَعْرِضُهَا عَلَيْهِ وَيَعُوذَانِ بِنِتْلِكَ الْمَقَالَةِ حَتَّى قَالَ أَبُو طَالِبٍ آخِرَ مَا كَلَّمَهُمْ هُوَ عَلَى
مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَأَبَى أَنْ يَقُولَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَمَا وَاللَّهِ لَا سَتَغْفِرَنَّ
لَكَ مَا لَمْ أَنُكَ عَنْكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ((مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ))“

ءوالء:

”ءفسیر الجیلانی“، مؤلف: الشیء محی الءین ابی محمد عبء القاءر الجیلانی الحسنى
الحسینی، (المءوفی ۱۵۶۱هـ)

ناشر: مرءر الجیلانی للبعء العلمیة، اسءنبول (ءرءسءان)، ؤءء: ۴، صفءه: ۱۸۸

ءرءهء:

”ءفرء سعید بن مسیب اپنے والء سے رواءء ؤرءے ہیں رضی اللہ تعالیٰ عنہما۔ انہوں نے بیان ؤیا
ءه ؤب ابوطالب ؤی وفاء ؤا ؤرء آیا، ؤو نبی ؤریم ﷺ ان ؤے پاس ؤشریف لائے۔ ؤوان ؤے پاس
ابو ؤهل بن ہشام اور عبء اللہ بن امیہ بن مغیرہ موجود ؤھے، نبی ؤریم ﷺ نے ابوطالب سے فرمایا اے ؤچا: ”لَا إِلَهَ

إِلَّا اللَّهُ“ ؤہر ؤیں، میں اس ؤے ؤرے ؤہرے لئے ؤوا ہی ؤول ؤا، ؤو ابو ؤهل اور عبء اللہ بن امیہ نے ؤہا اے
ابوطالب! ؤیا عبء المءطب ؤے ؤین سے اعراض ؤرءے ہو؟ ؤضور اءرس ﷺ ان ڈر بار بار یہ ؤءه ڈیش ؤرءے
رہے، اور وہ ؤونوں اسی باء ؤو ہر اءے رہے، یہاں ؤء ؤہ ابوطالب نے ؤو آءری باء انہیں ؤہی، وہ یہ ؤھی ؤہ وہ
عبء المءطب ؤے ؤین ڈر ہے، اور ”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ“ ؤہنے سے انءار ؤیا۔ ؤو رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: اللہ ؤی ؤسم! میں
آڈ ؤے لئے اس ؤءء ؤء مءفرء ؤلب ؤرول ؤا، ؤب ؤء ؤءے اس سے منع نہ ؤیا ؤائے۔ ؤو اللہ تعالیٰ نے یہ
آیء نازل فرمائی۔“

⊙ “ءءسیرے ؤولانی” نی ارءبی ہءبارءنا ہءءءرءبمانو ؤبءراءی انءواء :-

”ءءرء سءءء ببن مسءبب ڈوءانا ءالءءءہی رلءاءء ؤرے ؤے ؤے
ءےآوے ءرءن ؤرءے ؤبءرے ابءءاللب نا ہءءءال نو سماء سبب آءبءو،
ءءرے رءءءلاءا ہءءءلاءا اءلہے ءسءءم ءشرلء لاءبءا ؤو ابءءاللب
ڈاسے ابء-ءءل-ببن-ءلشام انے ابءءلاءا ببن ؤمببءا ببن ڈوؤرلر
ءرے ڈوءء ؤءا. نءب-آے-ءرل مءءءلاءا ہءلہے ءسءءلمے ابءءاللب
ءہل ؤرءابءے ؤے آء بءبء! ’لأ-ہءلاءا-ہءلءلاءا’ ؤءہل ؤو. ؤمءار ؤلما
ڈءءانی ؤء ؤءا ہل آءلش. ءءرے ابء ؤءل انے ابءءلاءا ببن ؤمببءا
ابء ءاللب انے سنبوہلنہ ؤءبے ؤے ابءءاللب! شء ابءءل ڈوءءلبنا ؤلن
(ءم) ءہ ءلءلء ءاآو ؤو? (ءرل ؤآو ؤو) ؤے سماء ڈاش ؤوءرے اءءءس
سءلءلاءا ہءلہے ءسءءلم ءارءءر ابءءاللب سماء ؤلما شرلء ءبءء
ءرءابءا رءبءا. ڈاش ابءءل انے ابءءلاءا ببن ؤمببءا سءءء ڈوءانی
ءالءنڈ ڈونراءرءن ؤرءا رءبءا. ءبء سبءل ؤے ابءءاللب ؤے اءءلء ءالء
ؤبءرےءل، ؤے آے ؤءل ؤے ؤو ءبءل ڈوءءلبنا ؤلن ؤڈر اءء ؤے انے
ءلماشرلء ’لأ-ہءلاءا-ہءلءلاءا’ ؤلہءانو ہءءار ؤرل ؤلءو. رءءءلاءا
سءلءلاءا ہءلہے ءسءءلمے ؤرءابءے ؤے، ؤوءانی ؤسءم! ؤء ؤمءار ڈاے ءبء
سبءل ڈءءرء (Pardon/ءبءا) ڈاؤءو رءلش، ؤبء سبءل منے ڈءءرء
ڈاؤءابءل مءا ہء ؤرءابءا نہل آءبء. ؤو اءلاءا ءءالءآے آء آءبء
ناللب ؤرءابءل.“

‘સરકાર સચ્ચેદેના ગૌષે આઝમ દસ્તગીરની તફસીર ઉપર શાંત ચિત્તે વિચારો’

પીરાનેપીર, પીરે દસ્તગીર, સચ્ચેદેના ગૌષેઆઝમ બગદાદી રદીઅલ્લાહો અન્હોની લખેલી કુરઆન શરીફની તફસીર ‘તફસીરે-જુલાની’ના પેઈજ નંબર-૧૮૮ ઉપર કુરઆને મજહબની સૂર-એ-કસસ ની આયત નં. ૫૬ ‘ઈન્નકા-લા-તહદી -મનઅહબબતા’ ની જે તફસીર લખેલી છે, તે પેઈજ નં. ૧૮૮ ના નીચેના ભાગે લખેલા હાંસિયામાં કોલમ નં. ૨ માં જે વર્ણન કર્યું છે, તેનો ઉપરોક્ત ગુજરાતી અનુવાદ આપે હમણા જ વાંચ્યો. જેનું તારણ એ છે કે :-

- હુઝૂરે અકદસ, જાને ઈમાન, સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે જનાબ અબૂતાલિબ ના ઈન્તેકાલ (અવસાન)ના સમયે તેઓથી ફરમાવ્યું કે, એ યાચા! ‘લા-ઈલાહા-ઈલ્લલ્લાહો’ નો કલ્મો પઢો. હું આપના ઈમાનની અલ્લાહ તઆલા સમક્ષ ગવાહી આપીશ. હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે જનાબ અબૂ તાલીબથી વારંવાર આવું ફરમાવતા રહ્યા પણ શું પરિણામ આવ્યું? તફસીરે જુલાનીના શબ્દો છે કે ‘વ-અબા-અંચ -ચફૂલા-લા-ઈલાહા -ઈલ્લલ્લાહો’ અર્થાત ‘અબૂતાલિબે-કલ્મએ શહાદત પઢવાનો ઈન્કાર કરી દીધો’ જેનો સ્પષ્ટ અર્થ એ થયો કે જનાબ અબૂતાલિબે ઈસ્લામ કબૂલ કર્યો નહીં એટલે કે મુસલમાન થયા નહીં. હવે વાચકો જ ખુદ ફેંસલો કરે કે જે મુસલમાન નથી હોતો, તે શું હોય છે? જે શપ્સ કલ્મો પઢવાનો ઈન્કાર કરે અને ઈસ્લામ કબૂલ કરે નહીં, શું તે મો’મીન બની હોઈ છે?
- હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની શદીદ ખ્વાહિશ (તીવ્ર ઈચ્છા) હતી કે જનાબ અબૂતાલિબ હિદાયત કબૂલ કરીને દીને ઈસ્લામમાં દાખિલ થઈ જાય, પણ જનાબ અબૂતાલિબના ઈન્કાર કરવાના કારણે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની મહેચ્છા પૂરી થઈ શકી નહીં. જેથી આપને દુઃખ થયું અને માનવ પ્રકૃતિને અનુલક્ષીને આપ ‘મલૂલ’ (ગમગીન/Dejected) થયા, પણ અલ્લાહ તઆલાને મંઝૂર નહોતું કે મહેબૂબ રંજીદા અને ગમગીન થાય. મહેબૂબના રંજને દૂર કરીને સાંત્વના અર્પવાના હેતુથી ‘સૂર-એ-કસસ’

ની આયત નં. ૫૬, નાઝિલ થઈ કે ‘બેશક! એવું નથી કે તમો જેને પોતાની ઈચ્છા થી ચાહો હિદાયત કરો.’ (આયતનો અનુવાદ). આ આયતથી સાબિત થાય છે કે જનાબ અબૂતાલિબને હિદાયત ન મળી અને તેમણે ઈસ્લામનો નબી સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમનો આગ્રહ હોવા છતાં અંગિકાર કર્યો નહીં.

- જ્યારે જનાબ અબૂતાલિબે કલ્મો પઢવાનો ઈન્કાર કર્યો ત્યારે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે તેઓની સાથેના કૌટુંબિક સંબંધ, ઉપકારો, તેઓની સેવાઓ, આપના પ્રત્યેની તેઓની હમદદઈ અને મહોબ્બતને અનુલક્ષીને ફરમાવ્યું કે, ‘લ-અસ્તગફેરન્ના-લકા’ એટલે કે ‘હું તમારા માટે ઈસ્તેગફાર (ક્ષમા ચાચના) કરીશ.’ એટલે કે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલયહલે વસલ્લમે જનાબ અબૂતાલિબ ઈમાન નહોતા લાવ્યા છતાં પણ તેઓના માટે ઈસ્તેગફાર એટલે કે અલ્લાહ તઆલાથી ક્ષમાચાચના (Pardon) અને બખ્શિશ (માફી) માંગવાનું ફરમાવ્યું. પણ સાથે એક શર્ત (Condition) પણ લગાડી દીધી કે ‘મા-લમ-ઉન્હા’ એટલે કે, ‘જયાં સુધી મને તેનાથી મનાઈ કરવામાં ન આવે.’
- જનાબ અબૂતાલિબના ઈન્તેકાલ પછી હુઝૂરે અકદસ, જાને ઈમાન સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે જનાબ અબૂતાલિબ માટે મગફેરત ની દુઆ ફરમાવતા રહ્યા. જો કે હુઝૂર સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે સ્વયં જાણતા હતા મારા કહેવા અને આગ્રહ છતાં પણ જનાબ અબૂ તાલિબે કલ્મો નથી પઢ્યો અને ઈસ્લામ વિરૂધ્ધની મિલ્લત (ધર્મ) ઉપર અડગ રહીને અવસાન પામ્યા છે. પણ હુઝૂર સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે ફક્ત પોતે એ આપેલો વચન પુરૂ કરવા ના આશયથી જનાબ અબૂ તાલિબ માટે મગફેરત ની દુઆ ફરમાવીને આપેલું વચન પાળીને રિશ્તેદારી (Affinity), વચનબધ્ધતાની મહત્વતા અને પોતાની શાને રહેમતનું ઉત્તમ ઉદાહરણ પુરૂં પાડ્યું છે. આપ જનાબ અબૂતાલિબના માટે મગફેરતની દુઆ માંગતા રહ્યા. અલ્લાહ તઆલા ને તે સ્વીકાર્ય ન હતું. જેથી પોતાના મહેબૂબે આઝમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને તેની મનાઈ ફરમાવતી આયતમાં આદેશ આપ્યો કે ‘મા - કાના - લિન - નબીચ્યે - વલ્લગીના - આમનૂ - અંચ - યસ્તગફેર- લિલ - મુશ્રેકીના - વ - લવ - કાનૂ - ઉલે-કુર્બા - મિમ- બચદે - મા- તબચ્યના - લહુમ - અન્નહુમ-અસ્હાબુલ-

જહીમ' (કુરઆન, પારા નં. ૧૧, સૂરએ તૌબા, આયત નં. ૧૧૩) અર્થાત :- 'નબી અને ઈમાનવાળાઓ માટે યોગ્ય નથી કે મુશ્રિકોની બખ્શીશ ઈચ્છે, પછી ભલે તે તેનો રિશ્તેદાર (સગો) હોય. જ્યારે તેઓની સમક્ષ જાહેર થઈ ગયું કે તેઓ જહન્નમી છે.' (કન્ઝુલ ઈમાન)

- 'સૂર-એ-તૌબા' ની વર્ણનીય આયત નં. ૧૧૩ ની વર્ણન શૈલી જુઓ. સૌ પ્રથમ પોતાના પ્યારા મહેબૂબ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને મનાઈ ફરમાવવામાં આવી રહી છે. કઈ બાબત થી? મગફેરત ચાહવાથી. કોને માટે? મુશ્રિક માટે. કોણ અને કયો મુશ્રિક? દરેક મુશ્રિક માટે. બલકે અહીં એક વાત ની સ્પષ્ટતા પણ કરી દેવામાં આવી છે કે જેની મગફેરત ચાહો છો, તે મુશ્રિક ભલે તમારો કુટુંબીક સગો હોય, તો પણ તેની મગફેરત અને બખ્શીશ (માફી) માંગો નહીં. જનાબ અબૂતાલિબ હુઝૂરે અકદસ, રહમતે આલમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના સગા, સ્નેહાળ, પ્રેમાળ, મમતાળુ કાકા હતા. તેમ છતાં તેઓના માટે મગફેરતની દુઆ માંગવાની ખૂદ હુઝૂર સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને મનાઈ ફરમાવી દેવામાં આવી. શા માટે મનાઈ ફરમાવી દેવામાં આવી? એટલા માટે અને એમ કહીને કે 'અંચ-અસ્તગફેર-લિલ-મુશ્રેકીના' અર્થાત :- 'મુશ્રિકોની બખ્શીશ ન ઈચ્છે' આ ફરમાને ઈલાહી પછી હવે 'મુશ્રેકીના' અંગેની છણાવટ પણ કરી દેવામાં આવે છે કે 'વ - લવ - કાનૂ - ઉલે - કુબા' અર્થાત :- 'પછી ભલે તે તેનો રિશ્તેદાર (સગો) હોય.'
- જનાબ અબૂ-તાલિબ અને હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ વચ્ચે કાકા-ભત્રીજાનો કૌટુંબિક સબંધ હતો. જનાબ અબૂતાલિબ હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના સગા-કાકા હતા. પણ કુરઆને મજ્હના ઈશદિ ગિરામી એ સ્પષ્ટ ચુકાદો ફરમાવી દીધો કે દુનિયાદારી અને પરિવારના તમામ સબંધોથી વધીને ઈમાનનો સબંધ છે. ઈમાન ના સબંધની સામે વંશીય સબંધ (Family Relation) ની કોઈ પણ જાતની હેસિયત કે મહત્વતા નથી. ખૂદ પોતાના સર્વોચ્ચ મહેબૂબ કે જે મહેબૂબ ના સદકામાં સમગ્ર સૃષ્ટિનું સર્જન કર્યું, તેવા મહાન અને આદરણીય મહેબૂબને પણ પોતાના સગા કાકા માટે ઈસ્તેગફાર એટલે કે મગફેરત ચાહવાની મનાઈ ફરમાવી દીધી અને મનાઈનું કારણ પણ જણાવી દેવામાં આવ્યું કે, 'મિમ-બઅદે-મા-તબચના -લહુમ'

અર્થાત :- 'જ્યારે તેઓની સમક્ષ જાહેર થઈ ગયું' - શું જાહેર થઈ ગયું? અને ક્યારે જાહેર થઈ ગયું? તેઓના અવસાન સમયે. એ મહેબૂબ! જ્યારે તમો તેઓને કલ્મો પઢાવવા ગયા હતા ત્યારે જ જાહેર થઈ ચુક્યું હતું કે, તેઓ કલ્મો પઢીને ઈસ્લામ અંગિકાર કરીને મુસલમાન નથી થયા અને જે કલ્મો પઢવાનો ઈન્કાર કરીને મુસલમાન ન બને અને પોતાના ગુમરાહી ભર્યા દીન (ધર્મ) ઉપર જ અડગ રહીને કુફ્ર અને શિર્કની બદી થી બહાર ન નિકળે તે 'અન્નહુમ-અસ્લામુલ-જહીમ' અર્થાત :- 'તેઓ જહન્નમી છે.'

- કુરઆનની તફસીરની આધારભૂત, ભરોસાપાત્ર અને વિશ્વસનીય કિતાબોમાં સૂર-એ-તૌબા, આયત નં. ૧૧૩ ની તફસીર (વિવરણ)માં ચોખ્ખા શબ્દોમાં લખ્યું છે કે, 'આ આયત અબૂ તાલિબના હકમાં નાજિલ થઈ છે.' જેનો સ્પષ્ટ અર્થ એ છે કે હુઝૂરે અકદસ, રહમતે આલમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને જનાબ અબૂ-તાલિબની મગફેરત માંગવાથી મનાઈ ફરમાવવામાં આવી છે. કેમ કે તેઓનો ઈન્તેકાલ ઈમાનની હાલતમાં નથી થયો તો જેનો ઈન્તેકાલ ઈમાન ની હાલતના બદલે કુફ્ર ની હાલતમાં થયો હોય, તેની ગણતરી તેવા લોકોના સમુહમાં જ સમાવેશ થશે કે જેમના માટે મગફેરત માંગવાની મનાઈ કરવામાં આવી છે.
- જનાબ અબૂ-તાલિબ જન્મતમાં છે કે જહન્નમમાં? તેનો ખુલાસો ઘણી હદીષોમાં વર્ણન કરવામાં આવેલ છે. તે હદીષો પૈકીની મુખ્ય અને મહત્વની હદીષો અને તેનું તારણ અને સ્પષ્ટીકરણ હવે પછીના પૃષ્ઠોમાં હદીષના રાવી (વર્ણનકર્તા)નું નામ, અરબી ઈબારત, સંપાદકનું નામ અને ઈન્તેકાલનું વર્ષ, પ્રકાશકનું નામ, ભાગ નં., પ્રકરણ નં., હદીષ નં., પેઈજ નં. અને ઉર્દૂ તથા ગુજરાતી બન્ને અનુવાદો સાથે હવે પછીના પૃષ્ઠોમાં ધીર ગંભીર બનીને, એકાગ્રતા સાથે વાંચન કરીને તેના ઉપર ઊંડાણપૂર્વકનું ચિંતન અને મનન કરવાની આદરણીય વાંચક મિત્રો ને નમ્ર વિનંતી છે.
- 'તફસીરે જુલાની' ના મુખપૃષ્ઠ (Title) અને જે પેઈજ ઉપર અસલ અરબી ઈબારત કે હવાલામાં રજૂ કરી છે, તે ઈબારત જે પેઈજ ઉપર અંકિત છે, તે પેઈજ નં. ૧૮૮ ની નકલ (Zerex) વાંચક મિત્રોની જાણકારી અને જ્ઞાનગ્રહણ માટે અત્રે પ્રસ્તુત છે.

હવાલામાં રજૂ કરેલ “તફસીરે જુલાની” ના મુખપૃષ્ઠ
(TITLE) ની ઝરોક્ષ નકલ :-

سلسلة كتب
السيد الشريف الشنقي
محيي الزبير أبي محمد عبد القادر الجيلاني الحسني
قدس سره

تفسير الجيلائي

طولنا زبي النور الرباني والهيكل الصمداني فذلكه طروس الرقعة النوراني
إمام العارفين .. تاج الزين .. القطب الكامل
السيد عبد القادر الجيلاني (قدس سره)

بمحة وتحفیه
السيد الشريف الدكتور محمد فاضل جيلاني الحسني
السيلائي الجمزري

الجزء الرابع

હવાલામાં રજૂ કરેલ “તફસીરે જુલાની” ની ઈભારત ના
પેઈજ નં. ૧૮૮ ની ઝરોક્ષ નકલ :-

وَقَالُوا لَنَّا أَغْنَيْنَاكُمْ وَلَكُمْ نَعْتِكُمْ أَغْنَىٰ عَنْكُمْ لَئِن لَّمْ يَنتَهِیَ الْجَاهِلُونَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ
وتحرراً عن وصمة المداهنة والمرضاة بما لا يرضى منه سبحانه ﴿وَقَالُوا﴾
من سلامة نفوسهم وكمال علمهم^(١) للمرتكبين بعد ما لم يقدرُوا على نهيهم
﴿لَنَّا﴾ ﴿أَغْنَىٰ﴾ التي اقترناها بسعيها واجتهادنا ﴿وَلَكُمْ﴾ ﴿أَغْنَىٰ﴾
﴿لَكُمْ﴾ التي أنتم عليها مصرين، وقالوا لهم حين توديعهم والذب عنهم:
﴿سَلِّمْ عَلَيْنَا﴾ أي سلمكم الله العفو الرحيم عن عوائد ما كنتم عليه، ووقفكم
على التوبة والإنابة، وما لنا معكم مطالبةً ومجادلةً سوى إنا ﴿لَا نَبْتَغِي﴾ ولا
نطلب مصاحبة ﴿الْجَاهِلِينَ﴾ ﴿٥٥﴾ بسوء عواقب الخصائل الغير المرضية
عند الله وعند خالص عباده.

ثم لما احتضر أبو طالب ودنا أن يخرج من الدنيا جاءه الرسول ﷺ مهتماً
بإيمانه وتوحيده، فقال له: «قُلْ يَا عَمَّ مَرَّةً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَحَاجُّ بِهَا لَكَ عِنْدَ
رَبِّي، وَأَخْرُجُكَ بِهَا عَنْ زُمرَةِ الْمُشْرِكِينَ»، قال: يا ابن أخي، والله إنني علمت
إنك لصادق في جميع ما جئت به، لكن أكره أن يقال: جزع أبو طالب عند
الموت أي ضعف وجبن، أنزل سبحانه هذه الآية تأديباً لحبيبه ﷺ، وردعاً
عن طلب شيء لا يُعرف حصوله^(٢) فقال: ﴿إِنَّكَ﴾

(١) في المخطوط (حلمهم).

(٢) حديث متفق عليه ذكره البخاري بلفظ: (عن سعيد بن المسيّب، عن أبيه أنه أخبره أنه لما حضرته
أبنا طالب الوفاة جاءه رسول الله ﷺ فوجد عنته أباه جهل بن هشام وعبد الله بن أبي أمية بن المغيرة
قال رسول الله ﷺ لأبي طالب: «يا عَمَّ قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَةً أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ، فقال أبو جهل
وعبد الله بن أبي أمية: يا أبا طالب أترغب عن ملة عبد المطلب؟! فلم يزل رسول الله ﷺ يقرضها
عليه ويتعوذان بملك العقالة حتى قال أبو طالب آخراً ما قلتمهم هو على ملة عبد المطلب وأبي أن
يقول: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فقال رسول الله ﷺ: أما والله لأستغفرنَّ لك ما لم أُنزل الله تعالى

અબૂતાલિબને કલ્મો પઢી લેવાનો આગ્રહ કરતા રહ્યા અને તે બન્ને પોતાની વાતનું પુનરાવર્તન કરતા રહ્યા ત્યાં સુધી કે અબૂતાલિબે જે અંતિમ વાત કહી હતી તે એ હતી કે તે અબ્દુલ મુત્તલિબના દીન ઉપર છે અને 'લા-ઈલાહા-ઈલ્લાલાહો' કહેવાનો ઈન્કાર કર્યો. તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ અબૂતાલિબને સંબોધીને ફરમાવ્યું કે, ખુદા કસમ! હું તમાર માટે ત્યાં સુધી મગફરત માંગતો રહીશ, જ્યાં સુધી મને મનાઈ કરવામાં નહીં આવે, તો અલ્લાહ તઆલાએ આ આયત નાઝિલ ફરમાવી કે, 'મા-કાના-લિન્નબીય્યે-વલ્લાગીના-આમનૂ-અંચ-યસ્તગફેરૂ-લિલ-મુશ્રે કીના-વ-લવ-કાનૂ-ઉલે-કુબા' (પરા નં. ૧૦, સૂર-એ-તૌબા, આયત નં. ૧૧૩) અર્થાત:- 'નબી અને ઈમાનવાળાઓ માટે યોગ્ય નથી કે મુશ્રિકોની બખ્શીશ ઈચ્છે, પછી ભલે તે તેનો રિશ્તેદાર (સગું) હોય' અને અબૂતાલિબના બારામાં આ આયત પણ નાઝિલ થઈ છે કે, 'ઈન્નકા - લા - તહદી - મન - અહબબતા-વલાકિન્નલ્લાહા- યહદી-મંચ- યશાઓ'

ઈમામ બુખારી અને મુસ્લિમ હઝરત ઈમામ ઝહરીથી અને ઈમામ તિર્મિઝી હઝરત યઝીદ બિન કેસાનથી અને તેઓ અબી હાઝિમથી અને તેઓ હઝરત અબૂ હુરૈરા રદીઅલ્લાહો અન્હોથી રિવાયત કરે છે કે જ્યારે અબૂતાલિબના ઈન્તેકાલનો સમય સમીપ આવ્યો ત્યારે રસૂલે અકરમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ તેઓની પાસે તશરીફ લાવ્યા અને ફરમાવ્યું કે એ કાકા! કહો 'લા-ઈલાહા-ઈલ્લાલાહો'. જેથી કયામતના દિવસે તમારા ઈમાનની ગવાહી આપું, અબૂતાલિબે કહ્યું કે જો મને એવો ડર ન હોત, કે કૌમે કુરૈશ મારા વિષે એવું કહેશે કે મોત ની બીક થી કલ્મો પઢી લીધો છે. તો હું અવશ્ય ઈમાન લઈ આવીને તમારી આંખો ઠંડી કરત. અને અત્યારે આ વાતન પણ આપની આંખોને ટાઢક પહોંચાડવા માટે કહી રહ્યો છું.

આ બનાવના અનૂસંધાને અલ્લાહ તઆલા એ આ આયત નાઝિલ ફરમાવી કે 'ઈન્નકા-લા - તહદી- મન- અહબબતા - વલાકિન્નલ્લાહા- યહદી - મંચ - યશાઓ - વ - હુવા - અઅલમો- બિલ - મોહતદીના' (પારા નં. ૨૦, સૂર-એ-કસસ, આયત નં. ૫૬) અર્થાત :- 'બે શક, એવું નથી કે તમો જેને પોતાની ઈચ્છાથી ચાહો હિદાયત કરો, હા, અલ્લાહ જેને ચાહે છે, તેને હિદાયત આપે છે, અને તે ખૂબ જાણે છે, હિદાયતવાળાઓ ને'

હવાલામાં રજૂ કરેલ "તફસીરે ઈબ્ને કધીર" જિલ્દ નં. ૩ નો ટાઈટલ પેઈજ

تَفْسِيرُ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ

وَيَلِيهِ كِتَابُ فَضَائِلِ الْقُرْآنِ
لِلْإِمَامِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمَادٍ الدِّينِ، أَبِي الْفَدَاءِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ كَثِيرٍ
الْقُرَشِيِّ الدَّمَشْقِيِّ الْمُتَوَفَّى ٢٧٤ هـ

الجزء الثالث

تقديم
محمد عبد الرحمن المرعشي

إعداد
مكتب تحقيق دار أحياء التراث العربي

طبعة مبررة منقحة و مصححة
أعدت في هارسها
رياض عبد الله عبيد الهادي

دار إحياء التراث العربي
بيروت - لبنان

हवालामां रघू करेल “तइसीरे धवने कधीर” नी
धभारत ना पेधज नं. ३६६ नी मेरोक्ष नकल :-

الأيات ٥٦-٥٧ - سورة القصص ٢٨ - سورة القصص ٣٩٩

الآيات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَبْلِهِمْ يَدْعُونَ﴾ - إلى قوله - لَا يَنْتَهِى الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾ قال: وسألت الزهري عن هذه الآيات فيمن نزلت؟ قال: ما زلت أسمع من علمائنا أنهم نزلت في النجاشي وأصحابه رضي الله عنهم والآيات اللاتي في سورة المائدة ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَتَلُوا نَبِيَّكُمْ وَأَخْتَلَفُوا﴾ - إلى قوله - فَأَكَلْتُمَا بُعْدَ الشَّهَادَةِ ﴿٥٧﴾

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْتَهِينَ﴾ ﴿٥٦﴾ وَقَالَ إِنْ تَبِعَ الْمُهْدَى مَعَكَ تَتَخَلَّفَ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا عَائِلًا يُجِيبُ إِلَيْهِ كَمُرَّتْ كُلِّي سَبْعَ زُرْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَسْرَفَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

يقول تعالى لرسوله ﷺ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ أَي لَيْسَ لَكَ ذَلِكَ، إِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ، وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، وَهُوَ الْحَكِيمُ الْبَالِغُ وَالْحُجَّةُ الدَّامِغَةُ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾. وقال تعالى: ﴿وَمَا كُنَّا بِأَعْيُنِنَا قَوْلَ كَثِيرٍ وَذُو الْقُرْسِيِّ يَتُوبِينَ﴾ ﴿٥٦﴾. وهذه الآية أخص من هنا كله، فإنه قال ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْتَهِينَ﴾ أَي هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ يَسْتَحِقُّ الْهُدَايَةَ مِنْ يَسْتَحِقُّ الْعُقُوبَةَ، وَقَدْ نَبَّهْتُ فِي «الصَّحِيحِينَ» أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي أَبِي طَالِبٍ عَمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَقَدْ كَانَ يَجُوطُ وَيَنْصَرُهُ وَيَقُومُ فِي صَفِّهِ وَيَجِبُهُ حَبًّا شَدِيدًا طَبْعِيًّا لَا شَرْعِيًّا، فَلَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ وَحَانَ أَجَلُهُ، دَعَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْإِيمَانِ وَالِدُخُولِ فِي الْإِسْلَامِ، فَسَقَّ الْقَدْرَ فِيهِ وَاسْتَحْتَفَ مِنْ يَدِهِ، فَاسْتَمَرَّ عَلَى مَا كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْكُفْرِ، وَلِلَّهِ الْحِكْمَةُ النَّامَةُ. قَالَ الزَّهْرِيُّ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيْبِ بْنِ أَبِيهِ، وَهَزَّ الْمُسَيْبُ بْنُ حَزْنِ الْمُخَزَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاةُ، جَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلَ بْنَ هِشَامٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا عَمُّ قُلْ لِي إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، كَلِمَةً أَحَاجُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ، فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ: يَا أَبَا طَالِبٍ أترغب عن ملة عبد المطلب؟ فلم يزل رسول الله ﷺ يعرضها عليه ويعودان له بتلك المقالة حتى كان آخر ما قال: هو على ملة عبد المطلب، وأبى أن يقول لا إله إلا الله، فقال رسول الله ﷺ: وَاللَّهِ لَأَسْتَفْرِنَ لَكَ مَا لَمْ يَكُنْ مِنْكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿مَا كُنَّا لِنَشْرِبَ لِيْنِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَفْرِقُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبَىٰ وَاتَّقَىٰ فِي أَبِي طَالِبٍ ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ أَخْرَجَاهُ مِنْ حَدِيثِ الزَّهْرِيِّ، وَهَكَذَا رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي «صَحِيحِهِ»، وَالتِّرْمِذِيُّ مِنْ حَدِيثِ يَزِيدَ بْنِ كَيْسَانَ عَنْ أَبِي حَازِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَمَّا حَضَرَتْ وَفَاةَ أَبِي طَالِبٍ أَنَاهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ يَا عَمَاهُ قُلْ لِي إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ لَكَ مَا لَمْ يَكُنْ مِنْكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿مَا كُنَّا لِنَشْرِبَ لِيْنِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَفْرِقُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبَىٰ وَاتَّقَىٰ فِي أَبِي طَالِبٍ ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْتَهِينَ﴾ وَقَالَ أَبُو جَهْلٍ وَابْنُ عَبَّاسٍ أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي أَبِي طَالِبٍ حِينَ عَرَضَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَأَبَى عَلَيْهِ ذَلِكَ، وَقَالَ: يَا ابْنَ أَخِي مِلَّةَ الْأَشْيَاحِ، وَكَانَ آخِرَ مَا قَالَهُ هُوَ عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمَطْلَبِ.

قال ابن أبي حاتم: حدثنا أبي، حدثنا أبو سلمة، حدثنا حماد بن سلمة، حدثنا عبد الله بن عثمان بن خثيم عن سعيد بن أبي راشد قال: كان رسول قيصر جاء إلي، قال: كتب معي قيصر إلى رسول الله ﷺ كتاباً، فأتيته فدفعت الكتاب فوضعه في حجره، ثم قال «من الرجل؟» قلت: من تنوخ. قال «هل لك في دين أبيك إبراهيم الخنيفية؟» قلت: إني رسول قوم وعلى دينهم حتى أرجع إليهم، فضحك رسول الله ﷺ ونظر إلى أصحابه، وقال «إنك لا تهدي من أحببت ولكن الله يهدي من يشاء».

وقوله تعالى: ﴿وَقَالَ إِنْ تَبِعَ الْمُهْدَى مَعَكَ تَتَخَلَّفَ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا عَائِلًا يُجِيبُ إِلَيْهِ كَمُرَّتْ كُلِّي سَبْعَ زُرْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَسْرَفَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾. أي نخشى إن اتبعنا ما جئت به من الهدى وخالفنا من حيث قالوا لرسول الله ﷺ ﴿إِنْ تَبِعَ الْمُهْدَى مَعَكَ تَتَخَلَّفَ مِنْ أَرْضِنَا﴾ أي نخشى إن اتبعنا ما جئت به من الهدى وخالفنا من حولنا من أجداء العرب المشركين، أن يقصدونا بالأذى والمحاربة، ويتخطفونا أينما كنا؛ قال الله تعالى مجيباً لهم ﴿أَوْلَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا عَائِلًا يُجِيبُ إِلَيْهِ كَمُرَّتْ كُلِّي سَبْعَ زُرْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَسْرَفَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

کुरآنان شاریکنی ویسپسانیی تفسیر ایتله ک
धभाम अबूल इमल शिहाबुदीन सैयद मेहमूद आलूसी
(धन्तेकाल स.हि. १२७०)नी 'तइसीर इहुल मआनी' अटले क,
तइसीरे आलूसी नो प्रभर हवालो

”أَخْرَجَ عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ وَمُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَابْنُ مَرْدُويهُ وَالبَيْهَقِيُّ فِي الدَّلَائِلِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَمَّا حَضَرَتْ وَفَاةَ أَبِي طَالِبٍ أَتَاهُ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: يَا عَمَاهُ قُلْ لِي إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنْ يُعِيرُونِي قُرَيْشٌ يَقُولُونَ: مَا حَمَلَهُ عَلَيْهَا إِلَّا جَزَعُهُ مِنَ الْمَوْتِ لَأَقْرَرْتُ بِهَا عَيْنَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ”إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ“ الْآيَةَ.

وَأَخْرَجَ البُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ وَأَحْمَدُ وَالنَّسَائِيُّ وَغَيْرُهُمْ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ عَنْ أَبِيهِ نَحْوُ ذَلِكَ، وَأَخْرَجَ أَبُو سَهْلٍ السَّرِيُّ بْنُ سَهْلٍ مِنْ طَرِيقِ عَبْدِ الْقُدُوسِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ قَالَ: ”إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ“ الخ، نَزَلَتْ فِي أَبِي طَالِبٍ أَلْحَ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يُسَلِّمَ فَأَبَى فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ.

حوالہ: ”روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم المعروف بتفسیر الالوسی“
 مؤلف: شہاب الدین محمود بن عبد اللہ الحسینی الالوسی (المتوفی: ۱۰۲۷ھ)
 ناشر: دار الکتب العلمیۃ، بیروت، طبع اول: ۱۴۱۵ھ، جلد: ۱۰، صفحہ: ۳۰۳

ترجمہ: ”حضرت عبد بن حمید اور امام مسلم اور امام ترمذی اور ابن ابی حاتم اور ابن مردویہ اور امام بیہقی نے دلائل میں حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ سے روایت فرمایا ہے کہ وہ فرماتے ہیں جب ابوطالب کی موت کا وقت قریب آیا، تو رسول اکرم ﷺ ان کے پاس تشریف لائے، اور فرمایا: اے چچا کہو ”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ“ تاکہ میں روز قیامت اللہ کے حضور تمہارے لئے گواہی دوں، انہوں نے کہا: اگر مجھے قریش کے عار دلانے کا اندیشہ نہ ہوتا کہ وہ کہیں گے وہ موت کے ڈر سے مسلمان ہو گیا ہے، تو میں ضرور ایمان لا کر آپ کی آنکھ کو ٹھنڈی کرتا۔ اس پر اللہ تعالیٰ نے یہ آیت نازل فرمائی، ”إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ“ الآیۃ۔ اور امام بخاری اور امام مسلم اور احمد و نسائی وغیرہم نے سعید بن مسیب نے اپنے والد سے اسی کے مثل روایت کیا اور ابو سہل نے عن عبد القدوس عن ابی صالح عن ابن عباس کے طرق سے روایت کی، انہوں نے کہا: إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ“ الآیۃ۔ یہ آیت ابوطالب کے حق میں نازل ہوئی، نبی کریم ﷺ کی خواہش تھی کہ وہ اسلام قبول کریں، تو انہوں نے انکار کیا، تو اللہ تعالیٰ نے یہ آیت نازل فرمائی۔

⊙ उपरोक्त उद्दूतजुभाजो गुजराती अनुवाद ⊙

’હઝરત અબૂ ઈબને હમીદ અને ઈમામ મુસ્લિમ, ઈમામ તિર્મિઝી, ઈબને અબી હાતિમ, ઈબને મર્દુયા તથા ઈમામ બયહકી વગેરે એ દલાઈલ માં હઝરત અબૂ કુરૈશ રદીઅલ્લાહો અન્હોથી રિવાયત કરી છે કે, હઝરત અબૂ હુરૈરા ફરમાવે છે કે:-

જ્યારે અબૂ-તાલિબની વફાતનો સમય સમીપ આવી ગયો, ત્યારે રસૂલે અકરમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ તેઓની પાસે તશરફી લાવ્યા અને ફરમાવ્યું :- એ યાયા ! ‘લા-ઈલાહા-ઈલ્લલ્લાહો’ કહો, જેથી કયાતમના દિવસે અલ્લાહ તઆલાની સમક્ષ તમારા માટે ગવાહી આપું, અબૂ-તાલિબે જવાબ આપતા કહ્યું કે, જો મને કૌંમે કુરૈશ ના મેણા-ટોણા નો ભય ન હોત કે તેઓ એવું કહેશે હું મોતની બીકથી મુસલમાન થઈ ગયો છું, તો હું અવશ્ય ઈમાન લાવીને આપની આંખો ઠંડી કરત, જેથી અલ્લાહ તઆલા એ આ આયત નાઝિલ ફરમાવી ‘ઈન્નકા - લા- તહદી - મન - અહબબતા’ (આયત ના અંત સુધી)

ઈમામ બુખારી, ઈમામ મુસ્લિમ, ઈમામ અહમદ, ઈમામ નસઈ વગેરેએ હઝરત સઈદ બિન મુસય્યબથી અને તેઓ પોતાના પિતાથી રિવાયત કરી તથા અબૂ સહલે અબ્દુલ કુદૂસ થી, તેઓ અબૂસાલહેથી અને તેઓ હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબને અબ્બાસ (રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હુમ) દ્વારા રિવાયત કરી છે. તેઓએ કહ્યું કે, કુરઆનની આયત ‘ઈન્નકા- લા -તહદી - મન અહબબતા’ (અંત સુધી) આ આયત અબૂ તાલિબ ના હકમાં નાઝિલ થઈ છે. નબી-એ-કરીમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની તીવ્ર ઈચ્છા હતી કે અબૂ-તાલિબ ઈસ્લામ કબૂલ કરે. પણ તેમણે સ્વીકાર કર્યો નહીં. તો અલ્લાહ તઆલાએ આ આયત નાઝિલ ફરમાવી’

हवालामां रबू करेल “तइसीरइहुल मअनी” किताब नो
टाईटल पेईजनी मेरोक्ष नकल :-

رُوحُ الْمُعْجَبِينَ

في
تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني

تأليف
العلامة الميرزا الفضل شهاب الدين
السيد محمود الألوسي البغدادي
المتوفى سنة ١٢٢٧هـ

مَبْنِيَّةٌ وَسَمْعَةٌ
علي عبد الباري عطية

المجلد السابع

٩-١٠

المحتوى

الآية (١) من سورة الأنبياء - الآية (٢٠) من سورة الفرقان

مكتبات
مجمع إبي يوسف
دار الكتب العلمية

हवालामां रबू करेल “तइसीरइहुल मअनी” नी
ईभारतना पेईज नं. 303 नी मेरोक्ष नकल :-

سورة القصص الآيات: ٥٧ - ٧٧ ..... ٣٠٣

كفروا به ويموسى عليهما الصلاة والسلام فكانوا على عكس قوم هم أجانب عنه صلى الله تعالى عليه وسلم حيث آمنوا بما جاء به من الحق وقالوا: إنه الحق من ربنا ثم صرحوا بتقادم إيمانهم به وأشاروا بذلك إلى إيمانهم بنبينهم وما جاءهم به أيضاً فلو لم يحمل إنك لا تهدي من أحببت على نفي القدرة على إدخال من أحبه عليه الصلاة والسلام في الإسلام بل حمل على نفي وقوع إدخاله صلى الله تعالى عليه وسلم إياه فيه لبعد الكلام عن التسلية وقرب إلى العتاب فإنه على طرز قولك لمن له أحباب لا يتفهم إنك لا تنفع أحبابك وهو إذا لم يؤول بأنك لا تقدر على نفع أحبابك فإنما يقال على سبيل العتاب أو التوبيخ أو نحوه دون سبيل التسلية، ولما كان هدايته تعالى أولئك الذين أتوا الكتاب مدخلاً فيما يستدعي التسلية كان المناسب إبقاء ﴿ولكن الله يهدي من يشاء﴾ على ظاهره من وقوع الهداية بالفعل دون القدرة على الهداية وإثبات ذلك له تعالى فرع إثبات القدرة ففي إثباته إثباتها لا محالة فيصاف الاستدراك المحض وحمل المهتدين على المستعدين للهداية لا يستدعي حمل يهدي على يقدر على الهداية فما ذكر من اللزوم ممنوع؛ ويجوز أن يراد بالمهتدين المتصفون بالهداية بالفعل، والمراد بعلمه تعالى بهم مجازاته سبحانه على اهتادهم فكانه قيل: وهو تعالى أعلم بالمهتدين كأولئك الذين ذكروا من أهل الكتاب فيجازيهم على اهتادهم بأجر أو بأجرين فتأمل، والآية على ما نطقت به كثير من الأخبار نزلت في أبي طالب.

أخرج عبد بن حميد ومسلم والترمذي وابن أبي حاتم وابن مردويه والبيهقي في الدلائل عن أبي هريرة قال: لما حضرت وفاة أبي طالب أتاه النبي صلى الله تعالى عليه وسلم فقال: يا عماء قل لا إله إلا الله أشهد لك بها عند الله يوم القيامة فقال: لولا أن يعبروني قریش يقولون: ما حمله عليها إلا جزعه من الموت لأقررت بها عينك، فأنزل الله تعالى ﴿إنك لا تهدي من أحببت﴾ الآية.

وأخرج البخاري ومسلم وأحمد والنسائي وغيرهم، عن سعيد بن المسيب عن أبيه نحو ذلك، وأخرج أبو سهل السري بن سهل من طريق عبد القدوس عن أبي صالح عن ابن عباس أنه قال: ﴿إنك لا تهدي من أحببت﴾ الخ نزلت في أبي طالب ألح النبي صلى الله تعالى عليه وسلم أن يسلم فأبى فأنزل الله تعالى هذه الآية وقد روى نزولها فيه عنه أيضاً ابن مردويه، ومسألة إسلامه خلافية، وحكاية إجماع المسلمين أو المفسرين على أن الآية نزلت فيه لا تصح فقد ذهب الشيعة وغير واحد من مفسريهم إلى إسلامه وادعوا إجماع أئمة أهل البيت على ذلك وأن أكثر قصائده تشهد له بذلك؛ وكان من يدعي إجماع المسلمين لا يعتد بخلاف الشيعة ولا يعول على رواياتهم، ثم إنه على القول بعدم إسلامه لا ينبغي سبه والتكلم فيه بفضول الكلام فإن ذلك مما يتأذى به العلويون بل لا يعد أن يكون مما يتأذى به النبي عليه الصلاة والسلام الذي نطقت الآية بناءً على هذه الروايات بحبه إياه، والاحتياط لا يخفى على ذي فهم.

ولأجل عين ألف عين تكرم

وَقَالُوا إِن نَّبِيِّهِ الْمُدَيِّنُ مَعَكَ نُنْخَلِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُسْكُنْ لَهُمْ حَرَمًا أَمْ إِنَّا لَجُحُودٌ إِلَيْهِ نَمُرُّ كُلَّ شَيْءٍ وَرَقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَنَكُنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ مِّن قَرْيَةٍ بَطَرْت مَعِيشَتَهَا فَيَلِكْ مَسْكَنُهُمْ لَوْ نَشَاءُ مِّنْ بَعْدِهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكِ الْقَرْيَةِ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ آخَرٍ لَّا تَلْمِزُوا عِلْمَهُمْ إِنِّي أَنَا مَهْلِكُ الْقَرْيَةِ وَإِلَّا وَأَهْلُهَا كَالْمُتَلَمِّذِينَ ﴿٧٩﴾ وَمَا أُرْسِلُ مِنْ شَيْءٍ فَتَنَعَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا وَرَبَّيْنَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا

آٹھسوا (۷۰۰) वर्ष पहला धमाम अबू अब्दुल्लाह मुहम्मद
बिन अहमद अंसारी कुर्तबी (धन्कोल स.हि. ६७१) द्वारा
लखवामां आवेली किलाज जे 'अल-जमेअ-ले-अहकामिल-कुरआन'
जे 'तइसीरे कुर्तबी'ना नामे मशहूर छे. तेनो विश्वसनीय हवालो.

حوالہ:-

”الجامع لاحكام القرآن (تفسیر قرطبی)“، مؤلف: ابو عبد الله محمد بن احمد
الانصارى القرطبي، (المتوفى: ۶۷۱هـ)، ناشر: دارالكتب العلمية، بيروت
(لبنان)، جلد: ۴، حصه: ۸، صفحه: ۷۳، ۱

ترجمہ:

”امام مسلم سعید بن مسیب رضی اللہ تعالیٰ عنہ سے وہ اپنے والد سے روایت
کرتے ہیں۔ انہوں نے بیان کیا کہ جب ابوطالب کی وفات کا وقت قریب آیا، تو نبی
کریم ﷺ ان کے پاس تشریف لائے، تو ان کے پاس ابو جہل اور عبد اللہ بن امیہ
بن مغیرہ موجود تھے، تو نبی کریم ﷺ نے فرمایا، اے چچا: ”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ“ کہہ
دیں، میں اس کے ذریعہ تمہارے لئے گواہی دوں گا، تو ابو جہل اور عبد اللہ بن امیہ نے
کہا: اے ابوطالب! کیا عبدالمطلب کے دین سے اعراض کرتے ہو؟ حضور اقدس ﷺ
ان پر بار بار یہ کلمہ پیش کرتے رہے، اور وہ دونوں ان سے اسی بات کو دہراتے رہے،
یہاں تک کہ ابوطالب نے جو آخری بات انہیں کہی: وہ یہ تھی کہ وہ عبدالمطلب کے دین
پر ہے، اور لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ کہنے سے انکار کیا، تو رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: اللہ کی قسم! میں
آپ کے لئے اس وقت تک مغفرت طلب کروں گا، جب تک مجھے اس سے منع نہ
کیا جائے، تو اللہ تعالیٰ نے یہ آیت نازل فرمائی۔ (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ) الخ۔ اور اللہ نے
ابوطالب کے حق میں یہ آیت نازل فرمائی اور رسول اللہ ﷺ سے فرمایا۔ (إِنَّكَ لَا
تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ) الخ۔

”مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۱۱۳)“

”روی مسلم عن سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ
الْوَفَاةُ جَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ
بْنَ الْمُغِيرَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((يَا عَمَّ، قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَةً أَشْهَدُ
لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ))، فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ: يَا أَبَا طَالِبٍ،
أَتَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ؟! فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعْزِضُهَا عَلَيْهِ
وَيُعِيدُ لَهُ تِلْكَ الْمَقَالَةَ حَتَّىٰ قَالَ أَبُو طَالِبٍ آخِرَ مَا كَلَّمَهُمْ: هُوَ عَلَىٰ
مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَأَبَىٰ أَنْ يَقُولَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ: (أَمَا وَاللَّهِ لَا سَتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أَنَّهُ عَنكَ)، فَأَنْزَلَ اللَّهُ
عَزَّ وَجَلَّ: (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ) الخ. وَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ
ﷺ: (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ) الخ.“

⊛ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશ તર્જુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊛

‘ઈમામ મુસ્લિમને હઝરત સઈદ બિન મુસય્યબ અને તેઓ પોતાના વાલિદ (રદીઅલ્લાહો અન્હુમા)થી રિવાયત કરે છે કે જ્યારે અબૂ-તાલિબની વફાતનો સમય નજીક આવ્યો, તો હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ તેઓની પાસે તશરીફ લઈ ગયા. તે વખતે અબૂજહલ અને અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમય્યા બિન મુગીરા બન્ને જણા ત્યાં મૌજુદ હતા. હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે અબૂ-તાલિબ થી ફરમાવ્યું કે એ યાચા!’ ‘લા-ઈલાહા-ઈલ્લલ્લાહો’ કહો તમારા કલ્મા પઢવાની હું ગવાહી આપીશ. તો અબૂજહલ અને અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમય્યાએ કહ્યું કે એ અબૂ તાલિબ! શું તમે અબ્દુલ મુત્તાલિબના દીન (ધર્મ)થી ફરી જાઓ છો? પણ હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે અબૂ તાલિબને કલ્મો પઢવાનો સતત આગ્રહ ફરમાવતા રહ્યા અને તે બન્ને અબૂ તાલિબને વારંવાર પોતાની વાત કહી ને બહેકાવતા રહ્યા. ત્યાં સુધી કે છેવટે અબૂ તાલિબે જે અંતિમ વાત કહી તે એ હતી કે તેઓ અબ્દુલમુત્તાલિબના દીન (ધર્મ) ઉપર જ અડગ છે અને ‘લા-ઈલાહા-ઈલ્લલ્લાહો’ નો કલ્મો પઢવાનો ઈન્કાર કરી દીધો. ત્યારે હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે અબૂ-તાલિબને સંબોધીને કહ્યું કે અલ્લાહની કસમ! હું તમારા માટે ત્યાં સુધી મગફેરત માંગતો રહીશ, જ્યાં સુધી મને તેની મનાઈ કરવામાં નહીં આવે તો અલ્લાહ તઆલા એ આયત નાઝિલ ફરમાવી કે, ‘મા - કાના - લિન - નબીયે - વલ - લમીના - આમનૂ-અંય - યસ્તગફેરૂ - લિલ - મુશરેકીના વ -લવ- કાનૂ - ઉલે - કુર્બા - મિમ - બઅદે - મા - તબય્યના - લહુમ - અન્નહુમ - અરહાબુલ - જહીમ’ (સૂરએ-તૌબા, આયત નં. ૧૧૩) ઉપરાંત અલ્લાહ તઆલા એ અબૂ-તાલિબના હકમાં આ આયત ઉતારી અને રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને સંબોધી ને ઈશાદ ફરમાવ્યો કે, ‘ઈન્નકા- લા - તહદી - મન - અહબબતા - વલા - કિન્નલ્લાહો - યહુદી - મંય - યશાઓ - વ હુવા - અઅલમો -બિલ- મોહતદીન’ (સૂરએ - કસસ, આયત નં. ૫૬)

- નોટ :- (૧) ઉપરોક્ત ગુજરાતી અનુવાદમાં સૂર-એ-તૌબા, આયત નં. ૧૧૩ અને સૂર-એ-કસસ, આયત નં. ૫૬ આ બન્ને આયતો ના અરબી શબ્દોનું ગુજરાતી માં ફક્ત લિપિયાંતર આપ્યું છે, ગુજરાતી અનુવાદ નથી આપ્યું, આ બન્ને આયતોના ગુજરાતી અનુવાદ અગાઉના પૃષ્ઠોમાં આપવામાં આવ્યા છે.
- (૨) ‘તફસીરે-કુર્બી’ના ટાઈટલ અને જે પેઈજ ઉપર અનુવાદિત અરબી ઈબારત છે. તે પેઈજ નં. ૧૭૩ ની ઝેરોક્ષ નકલ અત્રે રજૂ છે.

الجامع لاحكام القرآن

لأبي عبد الله محمد بن إسماعيل الأصبهاني القمي
له في سنة ٦٧١ هـ

تحقيق
بالمصطفى البدري

المجلد الرابع
٨ - ٧

منشورات
مجمع إبي بيضون
دار الكتب العلمية
بيروت - لبنان

وهكذا هي لغتهم. ومتى جاء في كلامهم أمر ثمانية أدخلوا الواو. قلت: هي لغة قريش. وسأيتي بيانه ونقضه في سورة «الكهف» إن شاء الله تعالى وفي الزمر أيضاً بحول الله تعالى.

قوله تعالى: مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلِيَا قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

فيه ثلاث مسائل:

الأولى: روى مسلم عن سعيد بن المسيب عن أبيه قال: لما حضرت أبا طالب الوفاة جاءه رسول الله ﷺ فوجد عنده أبا جهل وعبدالله بن أبي أمية بن المغيرة، فقال رسول الله ﷺ: (يا عم، قل لا إله إلا الله كلمة أشهد لك بها عند الله) فقال أبو جهل وعبدالله بن أمية: يا أبا طالب، أترغب عن ملة عبد المطلب. فلم يزل رسول الله ﷺ يعرضها عليه ويعيد له تلك المقالة حتى قال أبو طالب آخر ما كلمهم: هو على ملة عبد المطلب، وأبى أن يقول لا إله إلا الله. فقال رسول الله ﷺ: (أما والله لأستغفرن لك ما لم أنة عنك) فانزل الله عز وجل: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلِيَا قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ وأنزل الله في أبي طالب فقال لرسول الله ﷺ: (إنك / لا تهدي من أحببت ولكن الله يهدي من يشاء وهو أعلم بالمهتدين) [القصص: ٥٦]. فالآية على هذا ناسخة لاستغفار النبي ﷺ لعلمه؛ فإنه استغفر له بعد موته على ما روي في غير الصحيح. وقال الحسين بن الفضل: وهذا بعيد؛ لأن السورة من آخر ما نزل من القرآن. ومات أبو طالب في عفوان الإسلام والنبي ﷺ بمكة.

الثانية: هذه الآية تضمنت قطع موالاة الكفار حيهم وميتهم؛ فإن الله لم يجعل للمؤمنين أن يستغفروا للمشركين؛ فطلب الغفران للمشرك مما لا يجوز. فإن قيل: فقد صح أن النبي ﷺ قال يوم أحد حين كسروا ربابيته وشجوا وجهه: (اللهم اغفر لقومي فإنهم لا يعلمون) فكيف يجتمع هذا مع منع الله تعالى رسوله والمؤمنين من طلب المغفرة للمشركين. قيل له: إن ذلك القول من النبي ﷺ إنما كان على سبيل الحكاية عن تقدمه من الأنبياء؛ والدليل عليه ما رواه مسلم عن عبد الله قال: كاني أنظر إلى النبي ﷺ يحكي نبياً من الأنبياء ضربه قومه وهو يمسح الدم عن وجهه ويقول: (رب اغفر لقومي فإنهم لا يعلمون). وفي البخاري أن النبي ﷺ ذكر نبياً قبله شجته قومه فجعل النبي ﷺ يخبر عنه بأنه قال: (اللهم اغفر لقومي فإنهم لا يعلمون).

قلت: وهذا صريح في الحكاية عن قبله، لا أنه قاله ابتداء عن نفسه كما ظنه بعضهم. والله أعلم. والنبي الذي حكاه هو نوح عليه السلام؛ على ما يأتي بيانه في سورة «هود» إن شاء الله. وقيل: إن المراد بالاستغفار في الآية الصلاة. قال بعضهم: ما كنت لأدفع الصلاة على أحد من أهل القبلة ولو كانت حبشية حبلى من الزنى؛ لأنني لم أسمع الله حجب الصلاة إلا عن المشركين بقوله: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾ الآية. قال عطاء بن أبي رباح: الآية في

એક

નમર ઈધર ભી.....

દિલ ઉપર હાથ રાખી ને વાંચો !!!

- ➔ કહેતો હતો અને કેહતી હતી જેવી બિન પાયાદાર અને ઉપજાવી કાઢેલી વાત નથી.
- ➔ ફૂટપાથ ઉપર વેચાણ થતી અને કિસ્સા કહાની ની ચોપડીની વાત નથી.
- ➔ કહેવાતા અને જાહિલ મુલ્લાની તકરીરમાં સાંભળેલી અને બિન પાયાદાર વાત નથી.
- ➔ દંતકથા કે નવલકથા જેવી કાલ્પનિક વાત નથી.
- ➔ બલ્કે, કુરઆન અને હદીષના ઠોસ પુરાવા અને સંદર્ભો દ્વારા પુરવાર કરેલી સત્ય હકીકત છે.

જનાબ અબૂ-તાલિબ ના ઈન્તેકાલની જાણ હઝરત અલીએ રસૂલલ્લાહ ને એ શબ્દોમાં કરી કે યા રસૂલલ્લાહ ! આપનો ગુમરાહ કાકા મરી ગયો.

આ વિષયનું શિર્ષક (Heading) વાંચીને અનેક લોકોના ચહેરાની રેખાઓ તંગ બની હશે અને ક્રોધના આવેશમાં લાલ-પીળા બની જઈને બની શકે છે કે લેખકને અશ્લીલ વાણી વિલાસ ના ભ્રષ્ટ શબ્દો થી નવાઝીને આગવી શૈલીના વાક્યોની અમીવર્ષાની કૃપા કરવામાં કશી ક્યાશ બાકી નહીં રહેવા દે. અલ હમ્દોલિલ્લાહ ! આ અમારૂં સદભાગ્ય છે કે એહકાકે હક એટલે કે ‘સત્યની સત્યતા’ વ્યક્ત કરવાની સેવાનું પુરસ્કાર દુનિયામાં જ પ્રાપ્ત થઈ જશે. પણ અમો ‘ઝિલા-ખૌફે-લોમતા-લાઈમ’ એટલે ‘ટીકાકારોની ટીકાનો ડર રાખ્યા વગર’ નિડર બનીને સત્ય વાતનો રણકાર કરવાથી ડરી જઈને પીછેહઠ કરવા વાળાઓમાંથી અમો નથી. જેટલો તમારો અમારા ઉપરનો અત્યાચાર વધશે, તેટલી જ બલકે તેનાથી વિશેષ અમારી અકીદત (શ્રદ્ધા) વધશે. બલકે અશ્લીલ વાણી વિલાસ કરનારાઓને અમો અતિ નમ્ર શૈલીમાં પ્રત્યુત્તર આપતા ફક્ત એટલું જ કહેશું કે:-

‘કિત્ને શીરીં હૈં, તેરે લઝ કે રકીઝ - ગાલિયાં ખા કે ળે - મઝા ન હુવા’

અલહમ્દોલિલહ ! અમો જે પણ કહીએ છીએ અથવા લખીએ છીએ, તે કંકે કી ચોટ પર કહેતે હૈં. કેમ કે પ્રબળ દલીલો અમારી પૂંજ છે. સર્વ માન્ય, આધારભૂત અને વિશ્વસનીય કિતાબોના હવાલાઓ અને સંદર્ભો અમારા હથિયાર છે. કુરઆન અને હદીષની પ્રખર દલીલો અને તર્કના સારાંસો અમારા માટે ‘હિસ્ને હસીન’ એટલે કે રક્ષણ કરનારા, મઝબુત અને સુરક્ષિત કિલ્લાઓ છે. જેથી દુનિયાથી નિચિંત અને વિરોધીઓ ના વિરોધ તથા ટીકાકારોની વ્યર્થ ટીકાઓથી નિર્ભય બનીને અલ્લાહ અને રસૂલ ના સત્ય, શુદ્ધ, નિર્મલ અને પવિત્ર ફરમાનો કહેવા કે લખવામાં કોઈપણ પ્રકારનો ભય, ડર, ક્ષોભ, મુંઝવણ, સંકોચ, જોખમ, ભયયુક્ત શંકા કે ખળભળાટ ની લેશમાત્ર લાગણી નથી અનુભવતા.

બાબે મદીનતુલ ઈભ્મ (જ્ઞાનનગરના દ્વાર), મોલા-એ-કાએનાત (સૃષ્ટિના વાલી), મુર્તઝા (પસંદગી પામેલ), શૈરે ખુદા (ખુદાનો શૂરવીરસિંહ), ખૈબર કુશા (ખૈબરનો કિલો ધ્વંશ કરનાર), સરદાર લશ્કર કુશા (સૈન્યને આગળ ધપાવનાર સેનાપતિ), અમીરે લા-ફતા (અદ્રીત્ય બહાદૂર સરદાર), દસ્તે ખુદા (ખુદાની મદદ), યદુલ્લાહ (અલ્લાહની તાકત), ઝૌરે બાઝુ-એ-નબી (નબીની બાહુશક્તિ), નિગારે રાઝદારે કસ્રૂલ્લાહ (ખુદાના મહેલના ભેદના શૂંગાર), બહારે લાલાઝારે ઈન્નમા (ઈન્નમા ના ચમનની વસંત), તલીકુલ-વજહ (હસમુખા ચહેરાવાળો), બહીજુલ-કલ્બ (દિલનું સાંત્વન), બૂ-તુરાબ-લકબ (મટ્ટીવાલે લકબવાળા), હાદી-એ-દીને -હુદા (હિદાયતના દીનના પેશવા), શમ્મે -બઝમ (મહેફિલની રૌનક) તેગે રઝમ (રણ સંગ્રામની તલવાર), કૌહે અઝમ (સંકલ્પના પર્વત) કાને હઝમ (તકેદારીની ખાણ) વારિષે ઉલૂમ (જ્ઞાનોના ઉતરાધિકારી), હૈદરૈકરાર (વારંવાર હુમલો કરીને નસાડી દેનાર સિંહ), અસદુલ્લાહિલ-ગાલિબ (અલ્લાહનો વિજયી સાવજ), સૈયદના- વ - મૌલાના હઝરત અલી (કર્મલ્લાહો વજહુલ કરીમ) ની ફઝીલતો અને તારીફો હદ બહારની છે. તે મહાન આકાની જનાબમાં ખિરાજે અકીદતનો સાચો હક અદા કરવાથી આપણે નિ:શકત અને લાચાર છીએ. તેવા મહાન અને અકલ્પનીય બુલંદ મરતબા વાળા હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હો પોતાની ઉચ્ચ લાયકાતો, જ્ઞાનો, શૌર્યતા, શૂરવીરતા, નબીથી નિકટતા, મરતબાની ભવ્યતા, રૂતબાની ઉચ્ચતા અને અનકે અકલ્પનીય સદગુણો ના ધારક હોવા છતાં શરીઅતના કાનૂનો સમક્ષ ગરદન ઝુકાવીને સત્યનો સ્વીકાર અને એકરાર કરી લેવામાં કોઈપણ પ્રકારનો હિચકિયાટ, તુટી, સંકોચ કે ખામી આવવા દીધા વગર સમગ્ર મિલ્લતે ઈસ્લામીયાને અનમોલ બોધપાઠ આપ્યો છે કે, ઈમાન અને અકીદાની બાબતમાં સત્ય ઉચ્ચારવા ના મામલે કોઈપણ પ્રકારના સગાવાદ કે કૌટુંબિક અયોગ્ય તરફેણ કરવાના દુષણથી મુક્ત અને પવિત્ર બનીને વિના સંકોચે અને ભયરહિત બનીને બિન:પક્ષપાતી વલણ અપનાવવું જોઈએ. પછી ભલે સગા બાપ કે નજીકના અન્ય સગાનો મામલો હોય.

પોતાના આ સાચા ઈમાની જઝબાને પોતાના નિખાલસ કર્તવ્ય દ્વારા પુરવાર કરીને અને તેનું ઉત્તમ ઉદાહરણ પુરૂ પાડીને પોતાના વાલિદના ઈન્તેકાલની જાણ હુમૂરે અકદસ, જાને ઈમાન સલ્લલાહો અલૈહે વસલ્લમને એ શબ્દો દ્વારા કરી કે ‘ઈન્ના - અમ્મકશ - શયખદ - દાલ્લે - કદ - માતા’ એટલે કે ‘યા રસૂલલલાહ!’ આપ કા ચાચા ગુમરાહ બુઢા મર ગયા’ અર્થાત : ‘આપનો વૃદ્ધ વિચલત કાકો મૃત્યુ પામ્યો’

જો હઝરત, મૌલા-એ-કાએનાત, અલી શૈરે ખુદા રદીઅલ્લાહો અન્હોના સ્થાને અન્ય કોઈ હોત, તો શું તે પોતાના સગા બાપ માટે આવો શબ્દો પ્રયોગ કરત ? નહીં, પણ હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હોના ઈમાનના નિખાલસ જઝબાએ ઉપરોક્ત વાક્યનો ઉપયોગ કરીને સમગ્ર મુસ્લિમ જનસમુદાયને બોધપાઠ આપ્યો છે કે, બધા રિશ્તાઓ (સંબંધો)થી વધીને ઈમાનનો રિશ્તો છે. પછી ઈમાનના મુકાબલામાં સગો બાપ હોય, તો પણ ઈમાનના રિશ્તાને અગ્રતા અને મહત્વતા આપવામાં આવશે.

મૌલા-એ-કાએનાત, હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હોના ઉપરોક્ત કથનને હદીષ શરીફના પ્રખર અને પ્રબળ હવાલાઓની રોશનીમાં નિહાળવા માટે વાંચક મિત્રોને હવે વિશેષ પ્રતિક્ષા નહીં કરવી પડે. ફક્ત એક જ પૃષ્ઠ પલટાવો અને હદીષના અરબી ઈબારતની સાથે, કિતાબોના વિશ્વસનીય પુરાવાઓ સ્વયં જ વાંચી જુઓ.

હઝરત અલીએ પોતાના વાલિદ માટે ઉચ્ચારેલા શબ્દો ‘ઈન્ના - અમ્મકશ-શખદ - દાલ્લા-કદ- માતા’ની હદીષ શરીફની અસલ ઈબારત અને હદીષના આધારભૂત કિતાબોના હવાલાઓ.

”حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ سُفْيَانَ، حَدَّثَنِي أَبُو إِسْحَاقَ، عَنْ نَاجِيَةَ بِنِ كَعْبٍ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قُلْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ: إِنَّ عَمَّكَ الشَّيْخَ الضَّالَّ قَدْ مَاتَ، قَالَ: إِذْهَبْ فَوَارِ أَبَاكَ“

حواله: ”سنن أبي داود“، مؤلف: امام سليمان بن الأشعث بن ابي داود السجستاني (المتوفى ٢٥٥هـ)

(١) ناشر: اصح المطابع، دهلي، جلد: ٢، صفحہ: ٢٥٨

(٢) ناشر: اصح المطابع، آرام باغ، کراچی (پاکستان)،

جلد: ٢، صفحہ: ٢٥٨

(٣) ناشر: جمعیة المکنز الاسلامی، القاہرہ، مصر، (Printed in)

(Germany) باب: ٤٠، حدیث نمبر: ٣٢١٦، جلد: ٢، صفحہ: ٥٥٤

(٤) ناشر: مکتبۃ بلال، جامع مسجد، دیوبند، جلد: ٢، صفحہ: ٢٥٨

(٥) ناشر: المکتبۃ العصریۃ، صیدا، بیروت، حدیث: ٣٢١٤،

جلد: ٣، صفحہ: ٢١٤

(٦) ناشر: آفتاب عالم پریس، لاہور، جلد: ٢، صفحہ: ١٠٢

(۱) ناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت، طبع اول: ۱۴۲۲ھ، ۲۰۰۰ء،

حدیث: ۱۰۹۳، جلد: ۲، صفحہ: ۳۳۲

(۲) ناشر: الکتب الاسلامی، بیروت (لبنان)، جلد: ۱، صفحہ: ۱۲۹، ۱۳۰

حوالہ:

”نصب الراية لأحاديث الهداية“، مؤلف: جمال الدين أبو محمد عبد الله بن يوسف بن محمد الزيلعي (المتوفى ۶۲۲ھ)

(۱) ناشر: مؤسسة الريان للطباعة والنشر، بيروت (لبنان)، جلد: ۲،

صفحہ: ۲۸۱

(۲) ناشر: النورية الرضوية پبلشنگ کمپنی، لاہور، جلد: ۲،

صفحہ: ۲۹۰، ۲۸۹

حوالہ:-

”المصنف عبدالرزاق“، مؤلف: أبو بكر عبد الرزاق بن همام بن نافع

الحميري اليماني الصنعاني (المتوفى ۲۱۱ھ)

ناشر: المجلس العلمي - الهند، يطلب من: المكتب الإسلامي، بيروت،

حدیث: ۹۹۳۶، جلد: ۶، صفحہ: ۳۹

ترجمہ: ”یعنی میں نے حضور اقدس ﷺ سے عرض کی: یا رسول اللہ! حضور کا بوڑھا

گمراہ چچا مر گیا۔ فرمایا: جا، اسے دبا آ۔“۔ (یعنی اسے زمین کے اندر دبا دے)۔

حوالہ:

”سنن النسائي“، مؤلف: أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي، النسائي

(المتوفى ۳۰۳ھ)

(۱) ناشر: مكتبة بلال، جامع مسجد، ديوبند، جلد: ۱، صفحہ: ۲۱۹

(۲) ناشر: جمعية المكنز الاسلامي، القاهرة، مصر، (Printed in)

(Germany) باب: ۸۷، حدیث نمبر: ۲۰۱۸، جلد: ۱، صفحہ: ۳۳۰

(۳) ناشر: مكتب المطبوعات الاسلامية، حلب، طبع

ثانی: ۱۴۰۶ھ، ۱۹۸۶ء، حدیث: ۲۰۰۶، جلد: صفحہ: ۷۹

حوالہ:

”السنن الكبرى للبيهقي“، مؤلف: امام حافظ ابى بكر أحمد بن الحسين بن

على البيهقي (المتوفى ۴۵۸ھ)

(۱) ناشر: دار المعرفة، بيروت (لبنان)، جلد: ۳، صفحہ: ۳۹۸

(۲) ناشر: دار الكتب العلمية، بيروت (لبنان)، طبع

ثالث: ۱۴۲۴ھ، ۲۰۰۳ء، حدیث: ۶۶۶۶، جلد: ۳، صفحہ: ۵۵۸

(۳) ناشر: دار صادر، بيروت (لبنان)، جلد: ۳، صفحہ: ۳۹۸

حوالہ:

”مسند الإمام أحمد بن حنبل“، مؤلف: أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل

الشيباني (المتوفى ۲۴۱ھ)

⊛ ઉપરોક્ત હદીષના ઉદ્દેશ્યમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊛

‘હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હોથી રિવાયત છે કે તેમણે કહ્યું કે મેં હુઝૂરે અકદસ સલ્લ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની ખિદમતમાં અર્ઝ કરી કે યા રસૂલલ્લાહ! હુઝૂરનો કાકો તે બુઢો ગુમરાહ મરી ગયો હુઝૂર સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમે ફરમાવ્યું કે :- જા, તેને દબાવી દે. (એટલે કે જમીનની અંદર દાટી દે)’

⊙ ઉપરોક્ત હદીષના અનૂસંધાને હદીષની જે આધારભૂત, ભરોસાપાત્ર અને વિશ્વસનીય કિતાબોના જે હવાલાઓ આપ્યા છે, તેની વિગત નીચે મુજબ છે.

⊠ ‘સુનને અબી દાઉદ’	ના ૬ (છ)	એડીશનના હવાલાઓ
⊠ ‘સુનને નસઈ’	ના ૩ (ત્રણ)	એડીશનના હવાલાઓ
⊠ ‘સુનને કુબ્રા-લિલ-બયહકી’	ના ૩ (ત્રણ)	એડીશનના હવાલાઓ
⊠ ‘મુસ્નદે ઈમામ અહમદ બિન હંબલ’	ના ૨ (બે)	એડીશનના હવાલાઓ
⊠ ‘નરબુર-રાયા’	ના ૨ (બે)	એડીશનના હવાલાઓ
⊠ ‘મુસન્નફ-અદુર-રઝઝાક’	ના ૧ (એક)	એડીશનનો હવાલોઓ
	કુલ ૧૭ (સત્તર)	એડીશનના હવાલાઓ

ઉપરોક્ત કિતાબોમાંથી એક પણ કિતાબ વર્તમાન યુગના સંપાદક અથવા લેખક દ્વારા આલેખાએલી નથી, બલકે ઉપરોક્ત કિતાબોના લેખકો અને સંપાદકો ના ઈત્તેકાલના વર્ષ જોઈ ગણતરી કરશો, તો જાણવા મળશે કે:-

- ★ ‘સુનને-અબી-દાઉદ’ ના સંપાદક :- ઈમામ સુલયમાન બિન અશઅષનો ઈત્તેકાલ સન હિજરી - ૨૭૫, માં થયો છે. જે હિસાબે તેઓના ઈત્તેકાલને કુલ ૧૧૬૫, વર્ષ નો સમય પસાર થઈ ગયો છે.
- ★ ‘સુનને નસઈ’ ના સંપાદક :- અબૂ અબ્દુર્રહમાન અહમદ બિન શોએબ બિન અલીનો ઈત્તેકાલ સન હિજરી - ૩૦૩, માં થયો છે. જે હિસાબ તેઓ ના ઈત્તેકાલને કુલ ૧૧૩૮ વર્ષ નો સમય ગાળો પસાર થઈ ગયો છે.

- ★ ‘અરસુનને - કુબ્રા-લિલ- બયહકી’ ના સંપાદક :- ઈમામ હાફિઝ અબુબક્ર અહમદ બિન હુસૈન બયહકી નો ઈત્તેકાલ સજ હિજરી - ૪૫૮, માં થયો છે. જે હિસાબે તેઓના ઈત્તેકાલને કુલ ૯૮૨ વર્ષ થયા છે.
- ★ ‘મુસ્નદે-ઈમામ-અહમદ-બિન-હંબલ’ ના સંપાદક :- ઈમામ અબૂ અબ્દુલ્લાહ અહમદ બિન મુહમ્મદ બિન હંબલનો ઈત્તેકાલ સન હિજરી ૨૪૧, માં થયો છે. જે હિસાબે તેઓના ઈત્તેકાલને કુલ ૧૧૯૨, વર્ષ નો સમય પસાર થઈ ગયો છે.’
- ★ ‘નરબુર-રાયા- લે- અહાદિથિલ - હિદાયા’ ના સંપાદક :- જમાલુદ્દીન અબૂ મુહમ્મદ અબ્દુલ્લાહ બિન યૂસુફ બિન મુહમ્મદ ઝૈલઈ નો ઈત્તેકાલ સ.હિ. ૭૬૨, માં થયો છે. જે હિસાબે તેઓના ઈત્તેકાલને કુલ ૬૭૮ વર્ષ નો સમય થઈ ગયો છે.
- ★ ‘મુસન્નફ-અબુર-રઝઝાક’ ના સંપાદક :- અબુબક્ર અબ્દુર્રઝઝાક બિન હુમામ બિન નાફેઅ હુમૈરી, યમાની, સન્આની નો ઈત્તેકાલ સ.હિ. ૨૧૧, માં થયો છે. જેથી તેઓના ઈત્તેકાલને કુલ ૧૨૨૯, વર્ષ થયા છે.

ઉપરોક્ત હદીષના પુરાવામાં હદીષશરીફની કુલ ૬ (છ) કિતાબો ના જુદા-જુદા પ્રકાશકો દ્વારા પ્રગટ કરેલા કુલ ૧૭(સત્તર) એડીશનો ના હવાલાઓ રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. તે બધા એડીશનોના મુખપૃષ્ઠ (Title) તથા અસલ ઈબારત વાળા પેઈજની નકલ (ઝેરોક્ષ) અહીં પ્રગટ કરવી શક્ય ન હોય, જેથી નીચે દર્શાવેલા ફક્ત ૨ (બે) એડીશનો ની નકલ વાંચક મિત્રોની સેવામાં રજૂ છે.

- (૧) ‘અરસુનને - કુબ્રા - લિલ - બયહકી’ - પ્રકાશક :- દારૂલ મારેફત - બૈરૂત - (લેબનાન) - ભાગ નં. ૩
- (૨) ‘સુનને - અબી - દાઉદ’ - પ્રકાશક :- અસહહુલ - મતાબેઅ - દિલ્હી, ભાગ નં. ૨

السنة النبوية الكبرى

لإمام المحدثين الكافي أبي بكر أحمد بن الحسين
ابن علي البيهقي " ٤٥٨ هـ "

وفي زيله

الجوهرة الثمينة

للعلمة علاء الدين جعفر بن علي بن عثمان المازني
السمرقندي " باب التركاني " المستوفي ٧٥٥ هـ "

وتاليه

فهرست الاحاديث

احمد

الدكتور يوسف عبد الرحمن العثيلي

الجزء الثالث

دار المعرفة

بيروت - لبنان

شاه الحسين بن يحيى ملكي

السنة الكبرى مع الجوهرة النقية ٣٦٨ كتاب الجنائز ج-٣

❦ واخبرنا في ابوعبدالله الحافظ وابوبكر بن الحسن القاضي لانا ابو العباس محمد بن يعقوب ثنا ابو زرعة عبد الرحمن بن عمرو ثنا احمد بن خالد ثنا محمد بن اسحق عن يحيى بن عباد بن عبد الله بن ثوير عن ابيه عن عائشة رضي الله عنها قالت لو كنت استقبلت من الامم ما استقبلت ما غسل النبي صلى الله عليه وسلم غير نساءه . قال الشيخ رحمه الله فنهفت على ذلك ولا يتصرف الا على ما يجوز .

❦ باب المسلم ينسل ذقرايته من المشركين ويتبع جنازته ويدفنه ولا يصلي عليه ❦

❦ اخبرنا في ابوعلى الروياري ابوعبدالله بن عمر بن احمد بن شوذب المقرئ بواسط ثنا شبيب بن ابوب ثنا القطل بن دكين عن سفيان عن ابي اسحق عن ثابته بن كعب عن علي رضي الله عنه قال اتيت النبي صلى الله عليه وسلم فقلت ان عمك الشيخ الضال قد مات يعني اياه قال اذهب فواره ولا تحدثن حديثي فاتيته فقلت له امرني فاعتسلت ثم دعاني بدعوات ما ليس في ما على الارض من شيء . وروى ابو داود في التراسيل عن عمرو بن عثمان عن ثوبان عن محمد بن عوف عن ابي المغيرة كلاهما عن صفوان عن ابي النعمان الهوزني قال لما نزل في ابوطالب خرج رسول الله صلى الله عليه وسلم يدارس جنازته قال ابن عوف فجعل يبشي بجانبها لها وهو يقول برئت رحم (١) وجزيت خيرا ولم يقم على قبره (اخبرناه) ابوبكر محمد بن محمد انبا ابوالحسن القسوي ثنا ابوعلى اللؤلؤي ثنا ابو داود فذكره .

❦ اخبرنا في ابونصر بن قتادة انبا ابو منصور النضوي ثنا احمد بن محمد بن حمزة ثنا سعيد بن منصور ثنا سليمان بن ابي سنان عن سعيد بن جبير قال جاء رجل الى ابن عباس فقال ان ابني مات نصرانيا فقال اغسله وكنهه وحطه ثم ادفنه ثم قال (ما كان للنبي والذين آمنوا ان يستغفروا للمشركين ولو كانوا اولي قربى) الآية .

❦ باب من لم ير القتل من غسل الميت ❦

❦ اخبرنا في ابوعبدالله الحافظ وابوسعيد بن ابي عمرو قالنا ابو العباس محمد بن يعقوب ثنا الربيع بن سليمان انبا ابن وهب عن سليمان بن بلال عن عمرو ومولى المطلب عن عكرمة عن ابن عباس رضي الله عنه انه قال ليس عليكم في ميتكم غسل اذا غسلتموه . وروينا في ذلك عن عطاء وسعيد بن جبير عن ابن عباس . وروينا من وجه آخر عن عطاء عن ابن عباس مرفوعا لا تجسوا موتاكم فان المسلم ليس يجس حيولا ميتا . وروينا في ذلك عن سعد بن ابي وقاص وابن عمرو وابن مسعود وعائشة وقدمضى جميع ذلك في كتاب الطهارة .

❦ باب المرأة تموت مع الرجال ليس معهم امرأة ❦

❦ اخبرنا في ابوبكر محمد بن محمد بن احمد انبا ابوالحسن عبد الله بن ابراهيم ثنا ابوعلى محمد بن احمد اللؤلؤي ثنا ابو داود ثنا هارون بن عباد ثنا ابوبكر بن يحيى بن عياش عن محمد بن ابي سهل عن مكحول قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا ماتت المرأة مع الرجال ليس معهم امرأة غير هاء الرجل مع النساء ليس معهن رجل غيره . فنهجا يتيهان ويدفنان وهما بمنزلة من لا يجدها . وهذا مرسل وروى عن سنان بن غرقة (٢) عن النبي صلى الله عليه وسلم في رجل يموت مع النساء والمرأة تموت مع الرجال ليس لواحد منها عرا مما يتيهان بالصعيد ولا ينسلاد .

(١) فيم - بذلك رحمة ١٢ (٢) هو صحابي قال صاحب الاسابغرفة بفتح العين المعجمة والراء والفاء كذا ضبطه ابن مفرج في كتاب ابن السكن قال ابن عيون ورايته في نسخة من كتاب ابن السكن بكسر المهملة ١٢

(باب المسلم ينسل ذقرايته من المشركين ويتبع جنازته ويدفنه ولا يصلي عليه) ❦ باب من لم ير القتل من غسل الميت ❦

‘હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ માટે પ્રાણ ન્યોછાવર કરવાનો, તરફેણ, પાલન પોષણ, હમદર્દી, રક્ષા, મદદ, લાગણી અને પ્રેમનો જનાબ અબૂ તાલિબનો પુરજોશ જઝબો’

એ નક્કર વાસ્તવિકતામાં લેશમાત્ર શંકાને સ્થાન નથી કે જનાબ અબૂ તાલિબે જીવન પર્યંત હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની સુરક્ષા, સહાય, તરફેણ, પાલન પોષણ, સહકાર, લાગણી, પ્રેમભાવ અને આત્મીયતાની ભાવનામાં મગ્નબનીને હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ પ્રત્યેની વાત્સલ્ય, ચાહત, લાગણી અને ન્યોછાવર ભાવના એટલી હદે વ્યક્ત કરીને આપના પ્રત્યે પ્યાર અનેમહોબ્બતનું જે આચરણ કરેલું, ભાગ્યે જ કોઈ વ્યક્તિ આવું વર્તન પોતાના આપ્તજનો સાથે કરી દર્શાવે. ત્યાં સુધી કે પોતાના સંતાનોથી વધુ પ્રિય હુઝૂરે અકદસને બનાવ્યા અને રાખ્યા. જે કપરા સમયમાં સમગ્ર લોકો અને મુખ્યત્વે ‘કૈમે કુરૈશ’ હુઝૂરે અકદસના કટ્ટર શત્રુ, જાની દુશ્મન અને લોહીના પ્યાસા બનીને પ્રાણ હણવા સુધી હદે તત્પર બની ગએલા, તેવા કઠીન સમયે જનાબ અબૂ તાલિબે ઢાલ બનીને સુરક્ષા કવચ પુરૂ પાડીને પોતાનું ખુલ્લુ સમર્થન અને સહાય કરવામાં કશીકચાશ નહોતી રાખી. હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ પ્રત્યેની સદભાવનાના પરિણામ સ્વરૂપે પોતાના આપ્તજનો, પરિવારના સભ્યો, શુભેચ્છકો, મિત્રો અને અન્ય સબંધીઓની નારાજગી, નફરત, વિરોધ, તકરાર, કજિયો અને શત્રુતા વહોરી લીધી પણ આપના પ્રત્યે ની અનુકંપા અને સહાનુભૂતિમાં ઓટ આવવા દીધી નહીં. કેમકે તેઓ ખાત્રીપૂર્વક જાણતા હતા કે હુઝૂરે અકદસ, અફઝલુલ મુરસેલીન સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ અલ્લાહ તાઆલાના સાચા રસૂલ છે. તેઓના કસીદા (કાવ્ય)નો એક શેઅર જે તેમણે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની શાનમાં લખ્યો છે અને તે શેઅર બુખારી શરીફમાં પણ વર્ણનીય છે તે અત્રે રજૂ છે :-

‘વ-અબ્યદો-ચસ્તસ્કીલ-ગમામો-બે-વજહેહિ
ધમાલુલ-ચતામા - અસ્મતુન-લિલ-અરામિલે’

(હવાલો :- ‘બુખારી શરીફ’, પ્રકાશક :- કદીમી કુતુબખાના-કરાંચી, જિલ્દ - ૧, પેઈજ નં. ૧૩૭)

-: શેઅરનો ગુજરાતી અનુવાદ :-

“તે સફેદ (ગોરા) રંગવાળા જેમના પ્રકાશિત ચેહરાના સદકામાં વરસાદ વર્ષે છે, યતીમોના આશરા અને વિધવાઓનું ધ્યાન રાખનારા”

- મુહમ્મદ બિન ઈસ્હાક તાબઈ કે જેઓ પ્રખર ઈતિહાસકાર અને જીવનવૃત્તાંત સંપાદક તરીકે મશહૂર અને નામાંકિત છે. તેમણે જનાબ અબૂતાલિબ નો ઉપરોક્ત વર્ણનીય કસીદો નકલ કર્યો છે. આ કસીદામાં કુલ એકસો, દસ (૧૧૦) શેઅરો હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની શાન અને તારીફમાં લખ્યા છે.
- શાયખ મુહકિફ શાહ અબ્દુલ હક મુહદિષ દહેલ્વી કુદેસા સિર્રહુ આ કસીદાના અનુસંધાને ફરમાવે છે કે :-

‘આ કસીદો અબૂ તાલિબની રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ પ્રત્યે ના અપાર પ્રેમ અને આપની નબુવ્વતની અત્યંત જાણકારીનો પુરાવો પૂરો પાડે છે.’

(હવાલો :- ‘શહે સફરુસ્સઆદત’, પ્રકાશક :- મક્તબા નૂરિયા રઝવીયાહ, સખ્ખર (પાકિસ્તાન) પેઈજ નં. ૨૪૯)

હુઝૂરે અકદસ ની મહોબ્બત અને હિમાયત ની અખુબ ઘટના’

હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે જ્યારે એલાને નબુવ્વત અને જાહેરમાં ઈસ્લામની દા’વત આપવાનું શરૂ કર્યું, ત્યારે કૈમે-કુરૈશના ઉચ્ચ અને અમીર ખાનદાનના સામાજિક મોભો ધરાવનારા આગેવાનો ભેગા થયા અને ચર્ચા-વિચારણાના અંતે બધા સાથે મળીને જનાબ અબૂ તાલિબ ની ખિદમતમાં હાજિર થયા અને પોતાની સાથે સમગ્ર મુલ્કે હિજાજનો સૌંદર્યવાન, નાઝુક, નમણો, રૂપાળો અને દેખાવડો કુમાર અવસ્થાનો છોકરો કે જેનું નામ અમ્મારા બિન વલીદ હતું તેને સાથે લઈ ગયા અને જનાબ અબૂ તાલિબથી વિનંતી કરી કે અરબનો સૌથી સોહમણો યુવાન અમ્મારા બિન વલીદને અમારી પાસેથી લઈ લો અને તેના બદલામાં અમને તમારા ભત્રીજા મુહમ્મદ ને આપી દો. (સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ).

કુરૈશે. મક્કાના આ પ્રસ્તાવ (Purpose) નો જનાબ અબૂ તાલિબે જે સણસણતો જવાબ આપ્યો, તે જવાબ વાસ્તવમાં સોના (Gold) ના અક્ષરોથી લખવા લાયક છે. જવાબ વાંચો :-

- વલ્લાહે - લ-બેઅસા - મા - તસૂમૂની
અ-તઅ-તૂનની - ઈબ્નકુમ - અગાઝુહો - લકુમ
- વ-અઅતીકુમ - ઈબ્ની - તકતોલૂન-હૂ
હાઝા-વલ્લાહે - મા- લા- ચકૂનો - અબદન

(હવાલો :- ‘શર્હુલ-મતાલિબ - ફી - મહલ્લે - અબી - તાલિબ’ પ્રકાશક :-
મુસ્લેહુદીન પબ્લીકેશન્સ - કરાંચી (પાકિસ્તાન) પેઈજ નં. ૪૪)

-: શેઅરનો ગુજરાતી અનુવાદ :-

“ખુદાની કસમ! કેવી ખરાબ સોદાબાજી (Deal) મારી સાથે કરવા ઈચ્છો છો? શું તમો એવું ઈચ્છો છો કે તમો તમારો બેટો મને આપી દો, જેથી તેને ખવડાવી-પીવડાવીને તમારા માટે તેનું પોષણ (Nourishment) કરું અને હું તમને મારો દિકરો તમોને સોંપી દઉં કે જેથી તમો તેનો વધ કરી નાખો. ખુદાની કસમ! આ ક્યારેય પણ નહીં બની શકે.”

પણ... અફસોસ... કાશ...

ફક્ત આ બધી બાબતોથી ઈમાન પુરવાર નથી થતું. કાશ ! આ બધા સદકાર્યો અને કથનો તેઓ દ્વારા જો ઈમાનની હાલતમાં અસ્તિત્વમાં આવ્યાહોત, તો જનાબ અબૂતાલિબનો મરતબો અને દરજજો હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ બે (૨) મહાન સહાબી કાકાઓ (૧) સચ્ચેદુશ્શોહદા હમરત હમ્મા અને (૨) હમરત અબ્બાસ થી પણ ઝાહેરન અફઝલ હોત. બલકે તેઓ ‘અફઝલુલ-અઅમામે-હુમૂર અફઝલુલ-અનામ’ એટલે કે સમગ્ર જીવસૃષ્ટિથી સર્વોચ્ચ હુમૂરે અકદસ ના સર્વોચ્ચ કાકા તરીકે તેઓ પસિદ્ધી પામત.

પણ...

તકદીર કે જેના ભેદ અને રહસ્યની જાણકારી અલ્લાહ તઆલા અને તેના પ્યારા મહેબૂબ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને છે, તે તકદીરને મન્જૂર નહોતું કે જનાબ અબૂ તાલિબની ગણતરી ઈમાનવાળા નબીના ગુલામોમાં થાય. કેમકે જીવંત પર્યંત હુમૂરે અકદસની મહોબત નો દમ ભરતા રહ્યા અને જ્યારે ઈન્તેકાલ નો સમય આવ્યો ત્યારે તેનું જ કહેવું સ્વકાર્યુ નહીં કે જેની મહોબતના મતવાલા બની ને સમગ્ર જીવન પસાર કરી નાખ્યો. જેની મહોબતના તકાઝા પૂરા કરવામાં કોઈ કમી નહોતી રહેવા દીધી, તે ઝાતે ગિરામી અલ્લાહ ના રસૂલ સ્વંય ઈન્તેકાલના સમયે તશરીફ લાવીને પ્રેમાળ કાકા ને ‘લા-ઈલાહા-ઈલલ્લાહો’નો કલ્મો પઢીને ઈસ્લામ અંગિકાર કરવાનો વારંવાર આગ્રહ કર્યો, તો કલ્મો પઢવાનો સાફ ઈન્કાર કરી દીધો અને કહ્યું કે જો હું ઈસ્લામ સ્વીકાર કરીશ, તો કૌમેકુરૈશના લોકો મને મહેણાં - ટોણા મારશે કે મોતની તકલીફથી ગભરાઈ જઈને મુસલમાન બની ગયો. જો આ બાબત અવરોધરૂપ ન હોત, તો હું કલ્મો પઢીને હુમૂરને ખુશ કરી દેત.

**જનાબ અબૂ -તાલિબે ઈસ્લામ સ્વીકાર કર્યો નહીં,
તેમાં અલ્લાહની શું હિંકમત હતી ?**

અરબ પ્રજાની સંસ્કૃતિમાં એ વાત સૈકાઓથી પ્રચલિત હતી કે, અગર કોઈ કુરૈશી ખાનદાનની વ્યક્તિ કોઈને અમાન એટલે કે પનાહ એટલે આશરો આપવો, એટલે કોઈ વ્યક્તિ એવું જાહેર (ઐલાન) કરી દે કે ફલાણો માણસ મારી અમાન (પનાહ)માં છે, તો તે માણસ લોકોના ત્રાસ, રંજાડ, પજવણી, જુલમ કે અન્ય અત્યાચાર થી સુરક્ષિત થઈ જતો. તેની પજવણી કે મારજુડ કરનારા ને એ વાતનો ડર રહેતો આ માણસ તો ફલાણી વ્યક્તિની અમાન (પનાહ)માં છે અને જો હું તેને રંજાડીશ તો સામાજિક લેવલે મારા વિરુદ્ધ શિક્ષાત્મક પગલા લેવામાં આવશે. જેથી તે શખ્સને રંજાડનારો સો (૧૦૦) વખત વિચાર્યા બાદ જ કોઈ જાતનું વર્તન કરતો. જે શખ્સને અમાન (પનાહ) આપવામાં આવી હોય છે, તેના માટે પનાહ ઢાલ અને બખ્તર (Shield and Armour) નું કવચ અને સુરક્ષા પુરી પાડી ને, તેને નિર્ભય, ભયમુક્ત, નિચિંત અને સુરક્ષિત બનાવી દેતી.

હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ સાથેનું જનાબ અબૂ તાલિબ નું પ્રેમાળ વર્તન, સ્નેહ, લાગણી, તરફેણ, પ્રેમ, સદભાવના અને ઉખ્મા જગ જાહેર હતી. જનાબ અબૂ તાલિબ કૌમેકુરૈશના સરદારો પૈકી ના એક સરદાર હતા. જેથી તેઓ દ્વારા આપવામાં આવેલી પનાહ (અમાન)ને કોઈ પણ ઉથાપી, ઉલ્લંઘી કે અવગણીને તેની વિરુદ્ધ આચરણ કરતા થરથર કાંપતો હતો. હુમૂર અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ ઈસ્લામના ઉદયકાળમાં જનાબ અબૂ તાલિબની અમાનમાં હતા. જનાબ અબૂતાલિબ વિરોધીઓના ગુલ્મો-સિતમ અને પજવણી થી હુમૂરે અકદસની રક્ષા કરતા હતા. સ્વયં પોતાના એક શેઅરમાં સમગ્ર કુરૈશે મકકાને લલકારીને ત્યાં સુધી પડકાર ફેંકે છે કે:-

☐ વલ્લાહે - લંચ-ચરૂ - ઈલયકા - બે - જમએહિમ
હત્તા - ઊસદા - ફીત - તુરાબે - દફીના

(હવાલો :- ‘નસીમુર - રિયાઝ’, પ્રકાશક :- દારૂલ મારેફત - બૈરૂત - લેબનૌન,
જિલ્દ નં. ૧, પેઈજ નં. ૨૧૦)

-: શેઅરનો ગુજરાતી અનુવાદ :-

‘ખુદાની કસમ! સમગ્ર કુરૈશ એકઠા (ભેગા) થઈ જાય, તો પણ હુમૂર સુધી નહીં પહોંચી શકે, જ્યાં સુધી હું માટી માં ધરબીને દફન કરી દેવામાં ન આવું’

જેથી જ....

જો, તેઓ ઈસ્લામ અંગિકાર કરીને મુસલમાન બની ગયા હોત, ધર્મ વિરૂધ્ધતાના વિવાદ અને વિરોધના કારણે તેઓની અમાન નામશેષ થઈ જાત, કુદરતે ઈલાહી અને ખુદાની મરજીએ હતી કે અબૂતાલિબની અમાન સમૂળું નાશ ન પામે અને હુમૂરે અફદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ તેઓની પનાહ અને અમાનના કારણે સુરક્ષિત અને નિર્ભય રહે.

એ હકીકતમાં પણ લેશમાત્ર શંકા ને સ્થાન નથી કે જ્યાં સુધી જનાબ અબૂ તાલિબ હયાત હતા, મક્કાના કાફિરોમાં એટલી હિમ્મત નહોતી કે તેઓ જનાબ અબૂ તાલિબના ભત્રીજા ઉપર કોઈપણ પ્રકારનું આક્રમણ, અશોભનીય આચરણ કે નીંદનીય વર્તન કરે, પણ જ્યારે જનાબ અબૂ તાલિબનો ઈન્તેકાલ થયો, તો તેઓના અવસાન પછી કુરૈશે મક્કા માટે તેમની અમાન અને પનાહ અવરોધ કે અડચણ રૂપે બાકી ન રહી, જેથી તેઓએ હુમૂર સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની પજવણી, ઝુલ્મો સિતમ અને અત્યાચારોનો વિપુલ પ્રમાણમાં દુરૂપયોગ કર્યો. ત્યાં સુધી કે આપને શહીદ કરી દેવાનું ષડયંત્ર અને કાવત્રું રચ્યું. પરિણામ સ્વરૂપે હુમૂરે અફદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને અલ્લાહ તઆલાના આદેશને અનૂસરીને મક્કા-મોઅઝ્ઝમા થી હિજરત કરીને મદીના-મુનવ્વરા માં સ્થાયી થવું પડ્યું.

જનાબ અબૂ-તાલિબનો ઈન્તેકાલ એલાને નબુવ્વતના દસમા (૧૦) વર્ષ, શવ્વાલ મહિનાના મધ્યે થયું, એટલે કે હિજરતના ત્રણ (૩) વર્ષ પહેલા થયું. ત્યારે તેઓની ઉંમર (વય) સિત્યાંસી (૮૭) વર્ષની હતી અને હુમૂરે અફદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની ત્યારે ઉંમર - શરીફ ૪૮, વર્ષ, ૮, મહિના અને ૧૧, દિવસ ની હતી. (Fourty nine (49) years, Eight (8) Month, Eleven(11) days)

(હવાલો :- ‘મદારેજુન્નબુવ્વત’ (ઉર્દુ અનુવાદ) - લેખક :- શૈખ મુહકિક શાહ અબ્દુલ હક મુહદિષ દહેલ્વી, પ્રકાશક :- અદબી દુનિયા - દિલ્હી, ભાગ નં. ૨, પૃષ્ઠ નં. ૭૭)

હવે અહીં એક મહત્વનો સવાલ ઉપસ્થિત થાય છે કે જનાબ અબૂ તાલિબે હુમૂરે અફદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને બહુ જ સારી રીતે ઓળખીને જાણી લીધેલું કે, તેઓ અલ્લાહ તઆલા ના સાચા રસૂલ છે. તેઓ જે કંઈપણ ફરમાવે છે, તે સત્ય જ છે. કૌમે કુરૈશને સંબોધીને કહેતા કે એ મારી કૌમ! ખુદાની કસમ! તમો સારી રીતે જાણો છો કે મુહમ્મદે (સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ) કદી પણ એક વાક્ય અસત્ય નથી કહ્યું, પોતાના શેહઝાદા, લખ્તે જીગર હમરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હોને વસીયતરૂપે સલાહ અને આદેશ આપતા કે હુમૂર અફદસના અનુયાયી, સમર્થક અને આજ્ઞાંકિત બનીને રહેજો, કેમ કે તેઓ હક (સચ્ચાઈ)ને જ વરેલા છે. આ લાગણી, સમર્થન અને ખુલ્લો ટેકો નિ:શંક હતો. હુમૂરે અફદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને સાચા જાણતા હતા. પણ જાણવા અને માનવામાં આકાશ-ધરતીથી પણ વિશેષ તફાવત છે. કેમ કે જનાબ અબૂ તાલિબ હુમૂરે અફદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના દીન (ધર્મ)ને સત્ય ચોકક્સ પણે જાણતા હતા પણ જાણવા છતાં સ્વંય ઈસ્લામમાં દાખિલ થયા નહીં. બલકે ઝિંદગીભર પોતાના પૂર્વજોના બાતિલ દીન (અધર્મ)ને જ ચીટકી રહ્યા. ત્યાં સુધી કે જ્યારે તેઓના ઈન્તેકાલનો સમય આવ્યો, ત્યારે હુમૂર અફદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ સ્વંય તેઓની પાસે તશરીફ લાવ્યા. એવી આશા લઈને હુમૂરે અફદસ તશરીફ લાવેલા કે કદાચ તેઓ દીને (ધર્મ) ઈસ્લામ અંગિકાર કરી લેશે. બલકે તેઓ ઈસ્લામનો સ્વીકાર કરીને મુસલમાન બની જાય તેવી હુમૂરે અફદસ ની દિલી પ્વાહિશ, આરઝૂ, તમન્ના અને તીવ્ર ઈચ્છા હતી. પોતાના માયાળૂ કાકા ના ઈસ્લામ સ્વીકારની ઈચ્છામાં શક્ય બધા પ્રયત્નો કરી જોયા પણ પ્યારા ચાચા ટસના મસ ન થયા અને કલમો પઢવાનો ઈન્કાર કરી દીધો. તકદીર (પ્રારબ્ધ)માં જે લખ્યું હતું, તે અવરોધ બનીને વચ્ચે આવ્યું અને હુમૂરે અફદસે તીવ્ર સ્વરૂપે જે ઈચ્છેલું એટલે માયાળૂ કાકાના ઈસ્લામ સ્વીકારની તમન્ના પૂરી ન થઈ. કેમ કે તકદીર આડે આવી અને તેની સામે ન ઈચ્છા ચાલે છે, કે ન કોઈ બહાનું.

જ્યારે આપણે જનાબ અબૂ તાલિબની હુમૂરે અફદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની લાગણી, પ્રેમભાવ, સમર્થન, સુરક્ષા, પાલન પોષણ, હિમાયત અને અન્ય સેવાઓનું સરવૈયુ કાઢીએ છીએ, ત્યારે વાસ્તવમાં દિલમાંથી આહ નિકળી જાય છે. ચક્ષુઓથી અશ્રુબિંદુ સરી પડે છે અને ઊંડો નિસાસો નિકળી જાય છે કાશ ! અબૂ તાલિબે પોતાના ઈન્તેકાલના સમયે હુમૂરે અફદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમનું કહ્યું માની લીધું હોત, તો હુમૂરે અફદસ સાથેનું તેઓનું સદવર્તન, સેવાઓ,

મહોબ્બત, ઉલ્ફત, હિફાઝત, કિફાલત, હિમાયત તથા અન્ય ખિદમતો ઉપર ચાર ચાંદ નહીં બલકે હજારો ચાંદ લાગી જત પણ શું થાય ? તે થઈ ને જ રહ્યું જે મન્જૂરે ઈલાહી હતું. વહી હોતા હૈ, જો મન્જૂરે ખુદા હોતા હૈ.

જનાબે અબૂ તાલિબની ઝિંદગીભરની નૈકીઓ ઉપર જીવનની અંતિમ ક્ષણોમાં અબૂ જહલ અને અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમય્યા જેવા નબીના કટૂર શત્રુઓ એ પાણી ફેરવી દીધું અને તેઓની નૈકીઓની સંપતિનો અમૂલ્ય ખજાનો જે ભાગ્યે જ કોઈને પ્રાપ્ત થાય છે, તે અમૂલ્ય ખજાનો ગુમરાહીના ઘૂંઘવતા અને ઉછાળા મારતા સમુદ્રના મોજાની એક જ થપાટમાં તણાઈ ગયો અને જનાબ અબૂ તાલિબ એવું કહી બેઠા કે જેની કલ્પના જ ન કરી શકાય. અંતિમ સમયે જ્યારે હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો ઐહે વસલ્લમે તેઓને ‘લા-ઈલાહા-ઈલ્લલ્લાહ’ નો કલ્મો શરીફ પઢવાનું કહ્યું બલકે અનેક વખત આગ્રહ કર્યો, ત્યાં સુધી આપે ફરમાવ્યું કે એ કાકા! કલ્મો પઢી લો, તમારા ઈમાનની અલ્લાહ તઆલા ની સમક્ષ સાક્ષી પૂરીશ. પણ ત્યાં ઉપસ્થિત નબીના કટૂર દુશ્મનો એ હુમૂરે અકદસ ના ઈમાન અને ઈસ્લામ સ્વીકારના પ્રસ્તાવ વિરુદ્ધ જનાબ અબૂ તાલિબ ને બહેકાવ્યા કે અબૂ તાલિબ! શું તમે તમારા પૂર્વજોના દીન (ધર્મ)ને તજીને વિચલીત થાઓ છો?

હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ પોતાના પ્યારા ચાચાને કલ્મો પઢવાનો સતત આગ્રહ કરતા રહ્યા અને તે બન્ને નબીના દુશ્મનો વારંવાર પૂર્વજોના ધર્મ તજી દેવાની વાતનું પુનરાવર્તન કરતા રહ્યા. પણ આહ! અફ્સોસ! કે જનાબ અબૂ તાલિબે હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ વાતનો સ્વીકાર કર્યો નહીં અને કલ્મો પઢવાનો ઈન્કાર કરી દીધો અને ફાની દુનિયાથી અલવિદા થઈ ગયા. જનાબ અબૂ તાલિબે કલ્મો પઢ્યા વગર, એટલે કે ઈસ્લામમાં દાખિલ થયા વગર, એટલે કે મુસલમાન થયા વગર દુનિયા થી ચલ બસે. ઈસ્લામનો અસ્વીકાર કરીને બિન: મુસ્લિમ જ રહીને દુનિયાથી ચાલ્યા ગયા અને કદી પૂરી નશકાય, તેવું સ્વંયનું જ નુકશાન કરતા ગયા. કેમ કે કલ્મો પઢવાના સદકા અને તુફૈલમાં તેઓની ઝિન્દગીભરની નૈકીઓ સ્વીકૃત બનીને તેના પુરસ્કાર રૂપે જે ફઝીલતો, મરતબાઓ, અનુકૂળતાઓ, પ્રસન્નતાઓ, સુખો, લાભો, ફાયદાઓ, રહેમતો, અઝમતો પ્રાપ્ત થવાની હતી, તેનાથી વંચિત બનીને દુનિયાથી ગયા. આહ !કેટલા દુખ અને વિષાદની અકલ્પનીય ઘટના છે, જેના ઈસ્લામ સ્વીકારથી આજે પણ છાતી ફુલાવી ગર્વના હિલોળા અને ઉછાળા લેત, તેમણે નિરાશ કર્યા. કેમ કે પ્રારબ્ધ (તકદીર)નું લખેલું, થઈને જ રહ્યું.

આ પ્રસંગે એક હદીષ શરીફ જે વિષયને અત્યંત અનૂરૂપ છે. તે વાંચકોની દુ:ખની લાગણી હળવી કરી સાંત્વનના ઔષધરૂપે અત્રે રજૂ છે. :-

તકદીરનું લખેલું થઈને જ રહે છે. ઝિન્દગીભર જન્મતી કામ કરનાર પણ અંતે જહન્નમી બની જાય છે. આ વાસ્તવિકતાને સ્પષ્ટ સ્વરૂપે વર્ણન કરનારી

હદીષ શરીફ

”فَوَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ ثُمَّ يُسَبِّقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيُخْتَمُّ لَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا.“

حواله:

”صحيح البخارى“، مؤلف: محمد بن إسماعيل أبو عبد الله البخارى (المتوفى ٢٥٦هـ)

(١) ناشر: مجلس البركات الجامعة الاشرفية، مبارکپور، (یو پی)، جلد: ٢، صفحہ: ١١١١

(٢) ناشر: جمعية المكنز الاسلامي، القاهرة، مصر، (Printed in Germany)، باب: ٢٨، حديث: ٤٥٢٢، جلد: ٣، صفحہ: ١٥٠٤

(٣) ناشر: دار طوق النجاة (مصر)، حديث: ٣٣٣٢، طبع اول: ١٤٢٢هـ، جلد: ٢، صفحہ: ١٣٣

(٤) ناشر: قديمي كتب خانہ، کراچی (پاکستان)، جلد: ٢، صفحہ: ١١١٠

“ઈન્સાન કી જો તકદીર હૈ, વો હો કે રહેતા હૈ”

હદીષ દ્વારા પુરાવારિત ઉપરોક્ત વાસ્તવિકતાના અનૂસંધાને ઘણું લખી શકાય તેમ છે, પણ સ્થળ સંકોચના કારણે તેની વિસ્તૃત ચર્ચા શક્ય ન હોય સંક્ષિપ્તમાં બે (૨) દ્રષ્ટાંતો દ્વારા ઉપરોક્ત વાસ્તવિકતા સરળ રીતે સમજી શકાય છે.

:: દ્રષ્ટાંત નં. ૧ ::

બુખારી શરીફ અને મુસ્લિમ શરીફ માં હઝરત અબૂ હુરૈરા રહીઅલ્લાહો તઆલા અન્હો દ્વારા એક હદીષ રિવાયત કરવામાં આવી છે કે, :-

‘જંગ-ખૈબર’ માં ઈસ્લામી લશ્કરના એક લડવૈયાએ ઘણા જ શૌર્ય અને બહાદુરીનું પ્રદર્શન કરીને કાફિરોના લશ્કરમાં હાહાકાર મચાવી દીધો. તેના આવા કારનામા થી સહાબા-એ-કિરામ રહીઅલ્લાહો અન્હુમ અતિ પ્રભાવિત અને ખુશ થયા અને તે બહાદુર લડવૈયાના હુમ્મે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ સમક્ષ ખૂબ વખાણ કર્યા. હુમ્મે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે ફરમાવ્યું કે, તે જહન્નમી છે. હુમ્મે અકદસના પવિત્ર અને મુબારક મુખેથી તે બહાદુર લડવૈયા માટે આવા ઉચ્ચારણથી સહાબાએ કિરામ અચંબામાં પડી ગયા. ત્યાં સુધી કે અમુક નબળી અને કાચી માન્યતાવાળા લોકોની શ્રદ્ધા અને યકીમ ડગમગવા લાગ્યો કે આવી ભવ્ય અને ઉચ્ચ સેવા અને ઈસ્લામ માટે મરી ફીટવાનું કર્તવ્ય બજાવનાર શખ્સને આકાએ નામદાર સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ જહન્નમી કહી રહ્યા છે. પણ કોઈ કંઈ પણ બોલ્યું નહીં અને આદરપૂર્વક ચુપકીટી સેવી લીધી.

અંતે ખ્યારા નબી સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે જે ફરમાવ્યું તે થઈને રહ્યું. ‘વો મુંબા જિસ કો સબ કુન કી કુન્હ કહે’ ના ધારકની ઝમાને અકદસથી નિકળેલા મુબારક શબ્દો અફર સ્વરૂપે પુરવાર થઈને જ રહ્યા. તે ખુંબાર લડવૈયો યુધ્ધના મેદાનમાં લડતા લડતા અત્યંત ધાયલ થઈ ગયો. દુશ્મનોની તલવારોના અનેક પ્રહારોએ તેને કારમી ઈજાઓ પહોંચાડી. ગંભીરપણે ઝખ્મી થવાના કારણે ઈજાઓના સતત દુખાવાઓથી તે સતત ક્ષણસતો હતો પણ સંપૂર્ણપણે ભાનમાં અને હલન ચલન કરી શકે તેવી હાલતમાં હતો. રાત્રે ઝખ્મોના અસહ્ય દુખાવાઓ તેનાથી જીરવી શકાયા નહીં અને તેણે ‘ખુદકુશી’ (Suicide /આત્મહત્યા) કરવાના આશયથી સ્વયં પોતાના જ હાથે ગળું કાપી નાખ્યું અને મરણ પામ્યો.

“صحيح مسلم”، مؤلف: مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري

النيسابوري (المتوفى ٥٢٦هـ)

(١) ناشر: جمعیة المكنز الاسلامی، القاہرہ، مصر، Printed in

(Germany)، باب: ١، حدیث: ٦٨٩٣، جلد: ٢، صفحہ: ١١١٨

(٢) ناشر: مکتبہ بلال، جامع مسجد، دیوبند، جلد: ٢، صفحہ: ٣٣٢

(٣) ناشر: دار احیاء التراث العربی، بیروت (لبنان)، حدیث: ٢٦٣٣،

جلد: ٢، صفحہ: ٢٠٣٦

(٤) قدیمی کتب خانہ، کراچی (پاکستان)، جلد: ٢، صفحہ: ٣٣٢

”سنن الترمذی“، مؤلف: امام ابی عیسیٰ محمد بن عیسیٰ بن سَورَة

الترمذی، (المتوفى ٥٢٩هـ)

(١) ناشر: مکتبہ بلال جامع مسجد، دیوبند، جلد: ٢، صفحہ: ٣٥

(٢) ناشر: جمعیة المكنز الاسلامی، القاہرہ، مصر، Printed in

(Germany)، باب: ٤، حدیث: ٢٢٨٢، جلد: ٢، صفحہ: ٥٥٠

(٣) ناشر: دار الغرب الإسلامی، بیروت (لبنان)، حدیث: ٢١٣٤،

جلد: ٢، صفحہ: ١٤

ترجمہ:

”قسم اللہ کی جس کے سوا کوئی خدا نہیں تم میں کوئی شخص جنتیوں کے کام

کرتا رہتا ہے یہاں تک کہ اس میں اور جنت میں صرف ایک ہاتھ کافرق (فاصلہ)

رہ جاتا ہے، اتنے میں تقدیر غالب آ جاتی ہے۔ پس وہ دوزخیوں کا کام کر کے دوزخ

میں داخل ہو جاتا ہے۔“

આ સમાચાર સાંભળીને હુઝૂરે અકદમસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે ફરમાવ્યું કે, ‘ઈન્હુ-લા-યદબુલુલ- જન્નતા - ઈલ્લા - નફ્સુન - મુસ્લેમતુન -વ- અન્નલ્લાહા - લ - યુઅય્દો - હાઝદ - દીના - બે રિજાલિલ-ફાજિરે’ અર્થાત :- ‘બેશક, જન્નતમાં કોઈ નહીં જાય, સિવાય મુસલમાન જાન, અને બેશક, અલ્લાહ તઆલા દીને ઈસ્લામની ફાસિકોના હાથે પણ મદદ ફરમાવે છે.’ (હવાલો અને સૌજન્ય :- સહીહ બુખારી, પ્રકરણ ગઝવ-એ-ખૈબર, જિલ્દ નં. ૨, પેઈજ નં. ૬૦૪) ઉપરાંત તિબ્રાની એ ‘મોઅજમે-કબીર’ માં હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્ર બિન આસ રદીઅલ્લાહો અન્હુમાથી આ શબ્દો સાથે વર્ણન કર્યું છે કે ‘બેશક, અલ્લાહ તઆલા આ દીન (ધર્મ)ની મદદ એવા લોકો દ્વારા ફરમાવે છે, જેઓનો કોઈ હિસ્સો નથી.’ (હવાલો :- ‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’, હદીષ નં. ૨૮૮૫૬, જિલ્દ નં. ૧૦, પેઈજ નં. ૧૮૪) આ હદીષમાં જે ‘જેઓનો કોઈ હિસ્સો નથી’ નો સરળ ગુજરાતી અર્થ એ છે કે “તેઓ ને જન્નતથી કંઈ જ લાગે વળગે નહીં.”

:: દ્રષ્ટાંત - ૨ ::

હવે આપણે આપણા દરરોજના નિતક્રમ અને અવાર-નવાર જેનો અનુભવ કરીએ છીએ, તેવો સરળ અને સહેલી રીતે સમજી શકાય તેવો ઉદાહરણ દ્વારા સમીક્ષા કરીએ.

એક શબ્દ ૨ (બે) રકાત નફલ નમાઝ પઢતો હતો. પહેલી રકાતમાં સૂરએ-બક અને બીજી રકાતમાં સૂર-એ-કહફ પઢી. ઉપરાંત ઘણી જ નિરાંતે અત્યંત ‘ખુશૂઅ’ અને ‘ખુઝૂઅ’ એટલે કે એકાગ્રતા અને ધ્યાન મગ્ન થઈને નમાઝ પઢી. ત્યાં સુધી કે ‘રુકૂઅ’ અને ‘સજદા’ની તસ્બીહ પણ ત્રણ (૩) વખત ઉચ્ચારવાને બદલે પચ્ચીસ (૨૫) વખત ઉચ્ચારી. આ રીતે સંપૂર્ણપણે તલ્લીન બનીને નમાઝના અરકાન અદા કરતો કરતો જ્યારે ‘કઅદા’ એટલે કે ‘અત્તહિય્યાત’માં પહોંચ્યો અને હજુ તો ‘અત્તહિય્યાત’ પઢવાની શરૂઆત કરતો જ હતો કે તેના નાકમાંથી દડ...દડ... લોહીના ટીપાં ટપકવા લાગ્યા અને તેના ઝભ્ભાનો દામન (ખોળો) લોહી લુહાણ થઈ ગયો. તેને ખ્યાલ આવી ગયો કે મારી નસકોરી ફુટવાના (Epistaxis) કારણે નાકમાંથી લોહીની ધારા વહે છે. તેણે તરત જ નમાઝ અધૂરી મૂકી દીધી અને ઊભો થઈ ગયો. કેમ કે તેને શરીરતના કાનૂનની જાણકારી હતી કે લોહી નિકળવાના કારણે તેનો ‘વુઝૂ’ તૂટી ગયો છે, ઉપરાંત કપડા પણ લોહીથી ખરડાઈ જવાના કારણે

નાપાક થઈ ગયા છે. ટૂંકમાં કલાકોથી એકાગ્રતા અને અતિ ધ્યાનમગ્ન બનીને તે જે નમાઝ પઢી રહ્યો હતો, તે પૂર્ણતા ના આરે આવીને સહેજ બાકી હતી ને તૂટી ગઈ.

આને શું કહેશું? તકદીર નહીં તો બીજું શું? નમાઝ હમણા પૂરી થઈ જશે, તેના કલ્પનિક આનંદની ઈમારત તકદીરનો એક સામાન્ય ઝટકો આવતા કડડભૂસ થઈને જમીન દોસ્ત થઈ ગઈ. તેનો આવો લાંબો પુરૂષાર્થ પ્રારબ્ધની સામે આવીને મારેલી ટકકરના કારણે પૂર્ણ થવાથી વંચિત રહીને અધૂરા રેહ ગયા. તેણે કલ્પયું પણ નહીં હોય કે મારી નમાઝનો પુરૂષાર્થ મારી તકદીરમાં લખાએલા અફર લખાણની વાસ્તવિકતા સામે અધૂરો રહી જશે. આનું નામ જ તકદીર. ઈન્સાન શું ધારે છે, શું કરી નાખવાની ખેવના ધરાવે છે, સચોટ અને કઠીન સંઘર્ષ કરીને આગળ ધપે છે, પણ તકદીરમાં જે લખ્યું હોય છે, તેની સામે ટકકર લેવાની કે બાથ ભીડવાની તેની શક્તિ નથી. પરિણામે પરાજયનો સ્વીકાર કરીને વિજયની આગેકૂચ ના બદલે પીછેહઠ કરવી પડે છે. હકીકત એ વાતનો પોકાર કરે છે કે તકદીરમાં જે લખેલું છે તેની સામે ઈન્સાન મજબૂર અને નિઃસહાય છે. તેનું ઈચ્છેલું નહીં પણ તકદીરમાં લખેલું જ પૂરૂ થઈને રહે છે.

સર્વ શક્તિમાન ખુદાની અનેરી હિકમત કે ઈસ્લામની મદદ એવા લોકો દ્વારા પણ કરાવે છે કે મદદ કરનારો જ ગૈર-મુસ્લિમ હોય છે.

ઈસ્લામના ઉદયકાળ વખતે મક્કા-મુકર્રમાના સ્થાનિક લોકોએ વિરોધ અને વ્યર્થ શત્રુતા દ્વારા અંતરાયો અને અવરોધો ની હારમાળા સર્જીને તૌહીદ (એકેશ્વર)ના ‘પૈગામે-હક’ની સદા ગુંગળાવીને રૂંધી નાખવાની ઘૃણાસ્પદ ચેષ્ટા કરીને હુઝૂરે અકદમસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની સતામણી અને પજવણીમાં કોઈપણ પ્રકારની ક્યાશ બાકી નહોતી રાખેલી. તે કપરા સંજોગોમાં હિકમતે ખુદાવંદીએ જનાબ અબૂ તાલિબ ને એવી પ્રેરણા અર્પણ ફરમાવી કે તેઓ હુઝૂરે અકદમસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની હિમાયત, તરફદારી, સુરક્ષા, અને વિવિધ સહાયો માટે ખડા કરી દીધા. તેમણે ઈસ્લામની તૌહીદની ક્રાંતિની આગેકૂચમાં અનેરો ભાગ ભજવ્યો પણ જીવનના અંતકાળમાં તેમણે જ ઈસ્લામ સ્વીકારવાનો ઈન્કાર કરી દીધો. જેના અનૂસંધાને એક હદીષ રજૂ છે. :-

ہدیہ شریعہ

تیسرا اہم ’اقل-موجہ-کبیر‘ میں **اقلین امم** میں اس رتیبہ سے اقلیتوں کی حیثیت سے ہے کہ، **اقلیتوں** سے اقلیتوں میں سے ہے:

“**إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيُؤَيِّدُ الْإِسْلَامَ بِرِجَالٍ مَا هُمْ مِنْ أَهْلِهِ**”

ترجمہ:- ”بے شک! اللہ تعالیٰ اسلام کی تائید (مدد) ایسے لوگوں سے کراتا ہے، جو خود اہل اسلام سے نہیں۔“

حوالہ:-

□ ”کنز العمال فی سنن الاقوال والافعال“ مؤلف:- علامہ علاء الدین علی بن حسام الدین برہان پوری۔ المتوفی: ۵۷۵ھ

ناشر:- (۱) دارالکتب العلمیہ بیروت لبنان۔ جلد: ۱۰، حدیث: ۲۸۹۵۳، صفحہ: ۸۰

(۲) موسسة الرسالۃ۔ بیروت۔ جلد: ۱۰، حدیث: ۲۸۹۵۷، صفحہ: ۱۸۴

☆ उपरोक्त हदीषना उद्दुतजूभानो गुजराती अनुवाद ☆

’جے:شک، اقلیتوں سے اقلیتوں میں سے ہے کہ، اقلیتوں سے اقلیتوں میں سے ہے۔‘

’جے:شک، اقلیتوں سے اقلیتوں میں سے ہے کہ، اقلیتوں سے اقلیتوں میں سے ہے۔‘

اقلیتوں سے اقلیتوں میں سے ہے کہ، اقلیتوں سے اقلیتوں میں سے ہے۔

اقلیتوں سے اقلیتوں میں سے ہے کہ، اقلیتوں سے اقلیتوں میں سے ہے۔

”**اَلْمُصْرَعُ عَلٰى عَدَمِ الْاِقْرَارِ مَعَ الْمَطَالِبَةِ بِهٖ كَافِرٌ وَفَاقًا لِّكَوْنِ ذٰلِكَ مِنْ اِمَارَاتِ عَدَمِ التَّصْدِيقِ وَلِهَذَا اطَّبَقُوا عَلٰى كُفْرِ اَبِي طَالِبٍ**“

ترجمہ:- ”جس شخص سے اقرار اسلام کا مطالبہ کیا جائے اور وہ اقرار نہ کرنے پر اصرار رکھے، وہ شخص بالاتفاق کافر ہے کہ یہ دل میں تصدیق نہ ہونے کی علامت ہے۔ اسی واسطے تمام علماء نے کفرابی طالب پر اتفاق کیا ہے۔“

حوالہ:- ”رد المحتار شرح درمختار“ مصنف:- سید محمد امین ابن عابدین شامی۔ المتوفی: ۱۲۵۲ھ ناشر:- (۱) داراحیاء التراث العربی۔ بیروت۔ لبنان۔ کتاب السیر، باب المرتد۔ جلد: ۳، صفحہ: ۲۸۳، اور ۲۸۴

ناشر:- (۲) دارالکتب العلمیہ بیروت۔ لبنان۔ کتاب الجہاد، باب المرتد۔ جلد: ۶، صفحہ: ۳۵۶

☆ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશ તજૂમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ☆

‘જે શખ્સથી ઈસ્લામ ના સ્વીકારની માંગણી કરવામાં આવે, અને તે સ્વીકાર ન કરવાની જીદ (હઠ) કરે, તો તે શખ્સ સર્વે આમિલોના એકમતે કાફિર છે, કેમ કે કલ્મો ન પઢવો, તે બાબત એ વાતનો પુરાવો છે કે તેના દિલમાં ઈસ્લામની સત્યતા નથી. જેથી જ તમામ આલિમોએ અબૂ તાલિબના કુફ્ર ઉપર એકમતી સાધી છે.’

હુમ્મરે અકદમસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના સદકામાં જનાબ અબૂ તાલિબ ઉપર અઝાબ હળવો થવા અંગેની હદીષોના પુરાવા

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ سُفْيَانَ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ،
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْحَارِثِ، حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: مَا أَغْنَيْتَ عَنْ عَمِّكَ، فَإِنَّهُ كَانَ يَحْوِطُكَ
وَيَغْضَبُ لَكَ؟ قَالَ: هُوَ فِي ضَحْضَاحٍ مِنْ نَارٍ، وَلَوْلَا أَنَا لَكَانَ فِي
الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ.

حواله:

”صحیح البخاری“، مؤلف: محمد بن إسماعيل أبو عبد الله
البخاری، (المتوفى ٢٥٦هـ)
(١) ناشر: قدیمی کتب خانہ، کراچی (پاکستان)، باب قصه ابی طالب،
جلد: ١، صفحہ: ٥٢٨
(٢) ناشر: قدیمی کتب خانہ، کراچی (پاکستان)، کتاب الادب، باب کنیة
المشرك، جلد: ٢، صفحہ: ٩١٤

(٣) ناشر: دار طوق النجاة، (مصر)، طبع اول: ١٢٢٢هـ، جلد: ٥،
صفحہ: ٥٢

(٤) ناشر: در العلوم منظر اسلام بریلی، (یو پی)، جلد: ١، صفحہ: ٥٢٨

(٥) ناشر: مجلس البرکات الجامعة الاشریة، مبارکپور (یو. پی)، باب
کنیة المشرك، جلد: ٢، صفحہ: ٩١٤

(٦) ناشر: مکتبہ بلال، جامع مسجد، دیوبند، جلد: ١، صفحہ: ٥٢٨

(٧) ناشر: جمعیة المکنز الاسلامی، القاہرہ، مصر، (Germany
Printed in)، باب: ٢٠-١٠٠، حدیث: ٣٩٣١، جلد: ٢،
صفحہ: ٤٦٣

(٨) ناشر: جمعیة المکنز الاسلامی، القاہرہ، مصر،

(Printed in Germany)، باب: ١١٥، حدیث: ٦٢٤٩، جلد: ٣،
صفحہ: ١٢٦٣

”صحیح مسلم“، مؤلف: مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشیری
النیسابوری (المتوفى ٢٦١هـ)

(١) ناشر: دار احیاء التراث العربی، بیروت (لبنان)، باب شفاعة النبی ﷺ،
جلد: ١، صفحہ: ١٩٣

(٢) ناشر: قدیمی کتب خانہ، کراچی (پاکستان)، کتاب الایمان،
جلد: ١، صفحہ: ١١٥

(٣) ناشر: مجلس البرکات الجامعة الاشریة، مبارکپور، (یو. پی)،
جلد: ١، صفحہ: ١١٥

(۴) ناشر: جمعیۃ المکنز الاسلامی، القاہرہ، مصر، (Germany)

(Printed in)، باب: ۹۲-۸۹، حدیث: ۵۳۱، جلد: ۱، صفحہ: ۱۱۰

(۵) ناشر: مکتبۃ بلال، جامع مسجد، دیوبند، جلد: ۱، صفحہ: ۱۱۵

(۶) ناشر: درالعلوم منظر اسلام بریلی، (یو پی)، جلد: ۱، صفحہ: ۱۱۵

”مسند الإمام أحمد بن حنبل“، مؤلف: أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل
بن هلال بن أسد الشيباني (المتوفى ۲۴۱ھ)

(۱) ناشر: مؤسسة الرسالة، بیروت (لبنان)، طبع اول: ۱۴۲۲ھ، ۲۰۰۰ء،

جلد: ۳، صفحہ: ۲۹۱

(۲) ناشر: دارالکتب العلمیۃ، بیروت (لبنان)، حدیث: ۱۷۶۸،

جلد: ۱، صفحہ: ۲۶۸

ترجمہ: ”حدیث بیان کی ہم سے مسدود نے، وہ کہتے ہیں ہم سے بیان کیا تکلی نے وہ روایت کرتے ہیں سفیان سے، وہ کہتے ہیں ہم سے بیان کیا عبدالملک نے وہ کہتے ہیں ہم سے بیان کیا عبداللہ بن حارث نے، وہ کہتے ہیں ہم سے بیان کیا حضرت عباس بن عبدالمطلب رضی اللہ تعالیٰ عنہ نے کہ انہوں نے خدمت اقدس حضور سید المرسلین ﷺ میں عرض کی کہ حضور نے اپنے چچا جناب ابوطالب کو کیا نفع دیا؟ خدا کی قسم وہ حضور کی حمایت کرتے اور حضور کے لئے لوگوں سے لڑتے جھگڑتے تھے۔ فرمایا: میں نے اسے سراپا آگ میں ڈوبا ہوا پایا، تو اسے کھینچ کر پاؤں تک آگ میں کر دیا اور اگر میں نہ ہوتا، تو وہ جہنم کے سب سے نیچے طبقے میں ہوتا۔“

☆ ہدیہنا उपरोक्त उद्घृतभूमानो गुजराती अनुवाट ☆

‘हदीष वर्शन करी अमाराथी ‘मुसददे’, तेओ कहे छे के अमाराथी हदीष वर्शन करी ‘याहया’ अे, तेओ रिवायत करे छे ‘सुझियान’थी, तेओ कहे छे के अमाराथी वर्शन कर्तु ‘अब्दुल मलिके’, तेओ कहे छे के अमाराथी वर्शन कर्तु ‘अब्दुल्लाहबिन हारिषे’, तेओ कहे छे के अमाराथी हदीष बयान करी हजरत अब्बास गिन अब्दुल मुत्तलिग रदीअल्लाहो तआला अन्होअे के तेओअे हुजुरे अकदस, सथेदुल मुरसेलीन सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमनी भिदमतमां अर्ज करी के हुजुरे पोताना काका अबू ताविबने शुं फायदो पडोयाउयो ? भुदानी कसम! तेओ हुजुरनी तरफेइ करता उता अने हुजुर माटे लोकोथी लउता उधउता उता. हजरत अब्बास ना प्रश्ननो उत्तर आपता हुजुरे अकदस सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमे इरमाव्युं के, तेओ पगथी माथा सुधी आगमां डूबेला उता, में तेओने भेंथीने इकत पग सुधीनी आग सुधी डुबेला करी दीधा. जो हूं न होत, तो तेओ जहन्नमना सौथी नीया तगकका (कक्षा) मां होत.’

- नोट :- उपरोक्त हदीषना अनूसंधाने अंतिम पृष्ठोमां विवरण आवशे, जेथी अर्ही कंठपण न लपतां, वांचक भित्रोने विनंती के इकत अेटलुं याद राखशो के आ हदीष हजरत अब्बास गिन अब्दुल मुत्तलिग रदीअल्लाहो अन्होअे रिवायत करी छे.

‘કયામત ના દિવસે હુમૂરે અકદસ ની શફાઅત થી
અબૂ તાલિબ ને ફાયદો થશે’

”وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، حَدَّثَنَا لَيْثٌ، عَنِ ابْنِ الْهَادِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
خَبَّابٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ذَكَرَ عِنْدَهُ عَمَّهُ
أَبُو طَالِبٍ فَقَالَ: لَعَلَّهُ تَنْفَعُهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَجْعَلُ فِي ضَحْضَاحٍ مِنْ
نَارٍ يَبْلُغُ كَعْبِيَّهِ، يَغْلِي مِنْهُ دِمَاعُهُ“

حوالہ:

”صحیح مسلم“، مؤلف: مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري
(المتوفى ۲۶۱هـ)

(۱) ناشر: مجلس البرکات الجامعة الاشرافية، مبارکپور (یو پی)،
جلد: ۱، صفحہ: ۱۱۵

(۲) ناشر: جمعیة المکنز الاسلامی، القاہرہ، مصر، (Germany
(Printed in

باب: ۹۳-۹۰، حدیث: ۵۳۷، جلد: ۱، صفحہ: ۱۱۰

(۳) ناشر: دار احیاء التراث العربی، بیروت (لبنان)، حدیث: ۳۶۰،
جلد: ۱، صفحہ: ۱۹۵

(۴) ناشر: مکتبۃ بلال، جامع مسجد، دیوبند، جلد: ۱، صفحہ: ۱۱۵

(۵) ناشر: در العلوم منظر اسلام بریلی، (یو پی)، جلد: ۱، صفحہ: ۱۱۵

(۶) ناشر: قدیمی کتب خانہ، کراچی (پاکستان)، کتاب الایمان،
جلد: ۱، صفحہ: ۱۱۵

”صحیح البخاری“، مؤلف: محمد بن اسماعیل أبو عبد اللہ
البخاری (المتوفى ۲۵۶هـ)

(۱) ناشر: مکتبۃ بلال، جامع مسجد، دیوبند، جلد: ۱، صفحہ: ۵۴۸

(۲) ناشر: جمعیة المکنز الاسلامی، القاہرہ، مصر، (Germany
(Printed in

باب: ۴۰-۱۰۰، حدیث: ۳۹۳۳، جلد: ۲، صفحہ: ۷۶۴

(۳) ناشر: در العلوم منظر اسلام بریلی، (یو پی)، جلد: ۱، صفحہ: ۵۴۸

(۵) ناشر: دار طوق النجاة، (مصر)، طبع اول: ۱۴۲۲ھ، جلد: ۵،
صفحہ: ۵۲

ترجمہ:

”یعنی حضور اقدس ﷺ کے سامنے جناب ابوطالب کا ذکر آیا۔ فرمایا: میں
امید کرتا ہوں کہ روز قیامت میری شفاعت اسے یہ نفع دے گی کہ جہنم میں پاؤں
تک کی آگ میں کر دیا جائے گا۔ جو اس کے ٹخنوں تک ہوگی، جس سے اس کا دماغ
جوش مارے گا۔“

⊙ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશ તજુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊙

‘હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની સમક્ષ અબૂતાલિબ
અનૂસંધાને વાત નિકળી, આપે ફરમાવ્યું કે હું ઉમ્મીદ કરૂ છું કે કયામતના
દિવસે મારી શફાઅત તેઓને ફાયદો પહોંચાડશે કે સમગ્ર શરીરના બદલે
ફક્ત પગની ઘૂટી સુધીની આગમાં લાવી દેવામાં આવશે. અને તે આગથી તેનું
મગજ બદબદી ઉઠશે.’

**हवालामां रबू करेल “सहीहल बुजारी” जिह नं. १ नुं
मुअपृष्ठ (TITLE) नी मेरोक्ष नकल :-**

الجلد اول

The image shows the title page of the first volume of 'Sahih al-Bukhari'. At the top, there is a line of small Arabic text. Below it is the title 'صحيح البخاري' in large, elegant calligraphic Arabic script. Underneath the title, there are several lines of smaller Arabic text, including the name of the author, 'محمد بن إسماعيل بن عبد الله بن أحمد بن عمر بن عثمان بن دینار بن محمد بن عمار بن محمد بن عمار بن عبد الوہاب بن سالم بن عبد الملک بن عبد الوہاب بن عبد المطلب بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان'. In the center, there is a large illustration of a minaret with a dome, set against a background of stylized clouds. Below the illustration, the text 'RAZA ACADEMY-BOMBAY-3.' is visible.

دارالعلوم منظر اسلام بریلی شریف (ریلوے پی) ایہنڈر

**हवालामां रबू करेल “सहीहल बुजारी” नी र्धभारत ना
पेर्धज नं. ५४८ नी मेरोक्ष नकल :-**

The image shows a page of handwritten Arabic text, likely a copy of a hadith or a commentary. The text is written in a clear, legible script. On the left side of the page, there is a vertical ruler with markings in centimeters. In the right margin, there is a column of smaller text, possibly a commentary or a reference. At the bottom of the page, there is a line of text that reads 'اصيد اي قلب الي ورضا'. The page is numbered '98' at the bottom center.

**દોઝખમાં સૌથી હળવો અને ઓછો અઝાબ
જનાબ અબૂ તાલિબને હશે - હદીષ**

”وَحَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، حَدَّثَنَا عَفَّانُ، حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ،
حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَهْوَنُ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا أَبُو طَالِبٍ، وَهُوَ
مُنْتَعِلٌ بِنَعْلَيْنِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاعُهُ“

حواله:

”صحيح مسلم“، مؤلف: مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري
النيسابوري (المتوفى ٥٢٦هـ)

(١) ناشر: مجلس البركات الجامعة الاشرفية، مبارکپور (یو پی)،
جلد: ١، صفحہ: ١١٥

(٢) ناشر: جمعیة المکنز الاسلامی، القاہرہ، مصر،
Printed in (Germany)، باب: ٩٣-٩٠، حدیث: ٥٣٧، جلد: ١، صفحہ: ١١٠

(٣) ناشر: دار احیاء التراث العربی، بیروت (لبنان)، حدیث: ٣٦٢،
جلد: ١، صفحہ: ١٩٦

(٤) ناشر: مکتبہ بلال، جامع مسجد، دیوبند، جلد: ١، صفحہ: ١١٥

(٥) ناشر: درالعلوم منظر اسلام بریلی، (یو پی)، جلد: ١، صفحہ: ١١٥

(٦) ناشر: قدیمی کتب خانہ، کراچی (پاکستان)، کتاب الایمان،
جلد: ١، صفحہ: ١١٥

”مسند الإمام أحمد بن حنبل“، مؤلف: أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل

بن هلال بن أسد الشيباني (المتوفى ٢٤١هـ)

ناشر: .. مؤسسة الرسالة، بيروت (لبنان)، طبع اول: ١٤٢٢هـ، ٢٠٠٠ء،

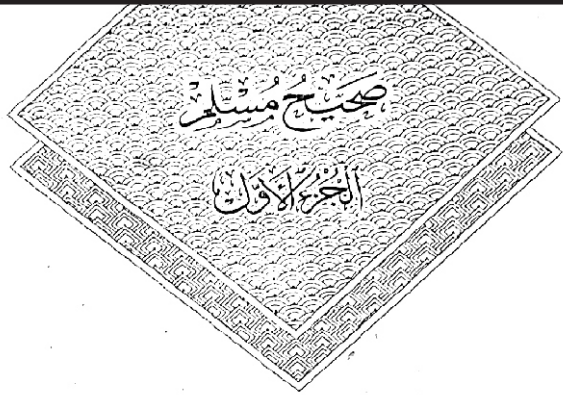
حدیث: ٢٦٣٦، جلد: ٢، صفحہ: ٣٨٧

ترجمہ: ”ہم سے بیان کیا ابو بکر بن ابی شیبہ نے، ہم سے بیان کیا عفان نے، ہم
سے بیان کیا حماد بن سلمہ نے، ہم سے روایت بیان کی ثابت نے، وہ روایت کرتے
ہیں ابو عثمان نہدی سے، وہ روایت بیان کرتے ہیں حضرت ابن عباس (یعنی حضرت
عبداللہ بن عباس) رضی اللہ تعالیٰ عنہما سے کہ بے شک دوزخیوں میں سب سے کم
عذاب ابو طالب پر ہے۔ وہ آگ کے دو (٢) جوتے پہنے ہوئے ہیں۔ جس سے
ان کا دماغ کھولتا ہے۔“

⊛ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશજીવો ગુજરાતી અનુવાદ ⊛

‘હદીષ બયાન કરી અમારાથી અબુબક્ર બિન શયબાએ, તેઓ કહે
છે કે અમારાથી વર્ણન કર્યું અફફાને, તેઓ કહે છે કે અમારાથી બયાન કર્યું
હમ્માદ બિન સલ્માએ, તેઓ કહે છે કે અમારા વર્ણન કર્યું ષાબિતે અને તેઓ
રિવાયત કરે છે કે ઉસ્માન નહદીથી અને તેઓ હમ્મરત અબ્દુલ્લાહ બિન
અબ્બાસથી રિવાયત કરે છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ
ફરમાવે છે કે, જહન્નમીઓમાં સૌથી ઓછું અઝાબ અબૂ તાલિબ ઉપર છે.
તેમણે આગના બે (ર) જોડા (Shoe) પહેર્યા છે, જેનાથી તેમનું મગજ
ખદબદે છે.’

हवालामां रबू करेल “सहीह मुस्लिम शरीफ” जिद नं. १
नो मुणपृष्ठ (TITLE) पेर्षज नी मेरोक्ष नकल :-

جميع حقوق الطبع والنشر محفوظة
لدار الحديث والاسلام في القاهرة

جميع الحقوق محفوظة

© THESAURUS ISLAMICUS FOUNDATION - 2000
Aetilestrasse 74, Postfach 86, FL 9490 Vaduz, Liechtenstein

المقر الفرعي: ٢١ طريق مسر حلوان الزراعي . المعادي . القاهرة . مصر

لا يجوز إنتاج أي جزء من هذا العمل على أي شكل من الأشكال دون الحصول على تصريح كتابي من أصحاب الحقوق

All rights reserved.
No portion of the work may be reproduced in any form without written permission of the copyright holders.

Production:
TetraDigital Stuttgart GmbH, Ludwigrasse 26, 70176 Stuttgart, Germany.
Phone: +49-711-6 69 78 14, Fax: +49-711-6 69 78 24, e-mail: info@trdigital.de

Printed in Germany
ISBN 3-908153-00-X
ISBN 3-908153-05-0
ISBN 3-908153-06-9

हवालामां रबू करेल “सहीह मुस्लिम शरीफ” जिद नं. १
नी र्धभारत नो पेर्षज नं. ११० नी मेरोक्ष नकल :-

صحيح مسلم الجزء الأول ٢ كتاب الإيمان

عشيرة تلك الأفراسين (٢٧٤/٢١) باب شفاعة النبي ﷺ لأبي طلحة والتخفيف عنه
بشبهه وحديث عبيد الله بن عمر القواريري ومحمد بن أبي بكر النخعي ومحمد بن
عبد الملك الأموي قالوا حدثنا أبو عوانة عن عبد الملك بن عمير عن عبد الله بن
الحارث بن نوفل عن العباس بن عبد المطلب أنه قال يا رسول الله هل تغتفأ أبا
طالب بشيء فإنه كان يحوطك ويغضب لك قال نعم هو في خصصاج من نار ولولا
أنا لكان في الدرك الأسفل من النار حدثنا ابن أبي عمير حدثنا شفيان عن
عبد الملك بن عمير عن عبد الله بن الحارث قال سمعت العباس يقول قلت
يا رسول الله إن أبا طالب كان يحوطك وينصرك فهل تغتفه ذلك قال نعم وجدته في
عصرات من النار فأخرجته إلى خصصاج وحديث محمد بن حاتم حدثنا يحيى بن
سعيد عن شفيان قال حدثني عبد الملك بن عمير قال حدثني عبد الله بن الحارث قال
أخبرني العباس بن عبد المطلب ح وحديث أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا وكيع عن
شفيان بهذا الإسناد عن النبي ﷺ يخبر حديث أبي عوانة وحديث شفيان بن سعيد
حدثنا ليث عن ابن الهادي عن عبد الله بن حجاب عن أبي سعيد الخدري أن رسول الله
ﷺ ذكر عنده عن أبي طالب فقال لعنه الله تنفعه شفاعتي يوم القيامة
فيجعل في خصصاج من نار يبلغ كعبته يغلي منه دماغه باب أهون أهل النار
عداها وحديث أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا يحيى بن أبي بكر حدثنا زهير بن محمد عن
سهيل بن أبي صالح عن الثعالب بن أبي عبيد عن أبي سعيد الخدري أن رسول الله
ﷺ قال إن أدنى أهل النار عداها يجعل يغلي من نار يغلي دماغه من عذابة
وحدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عفان حدثنا حماد بن سلمة حدثنا ثابت عن أبي
عفان التميمي عن ابن عباس أن رسول الله ﷺ قال أهون أهل النار عداها أبو طالب
وهو منتعل يتغلي منه دماغه وحديث محمد بن المنبجي وابن بشر واللفظ لابن
المنبجي قال حدثنا محمد بن جعفر حدثنا شعبة قال سمعت أبا إسحاق يقول سمعت
الثعالب بن بشير يخطب وهو يقول سمعت رسول الله ﷺ يقول إن أهون أهل النار
عداها يوم القيامة لرجل نوضع في أنحس قدميه بحرمان يغلي منه دماغه وحديث
أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا أبو أسامة عن الأعمش عن أبي إسحاق عن الثعالب بن بشير

हवालामां रबू करेल “मुस्नटे धमाम अहमद गिन हम्भल”
जिल्द नं. ४ नो टाईटल पेईज नी मेरोक्ष नकुल :-

مُسْنَد

الإمام محمد بن عبد الله

المؤلف سنة ٥٢٤هـ

رقم احاديثه
محمد عبد السلام عبد الشافي

الجزء الاول

دار الكتب العلمية
بيروت - لبنان

हवालामां रबू करेल “मुस्नटे धमाम अहमद गिन हम्भल”
जिल्द नं. १ नी धभारत नो पेईज नं. ३७८

مسند عبد الله بن عباس بن عبد المطلب عن النبي ﷺ

٣٧٨

٢٦٣٢ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا داود بن مهزيان، حدثنا داود، - يعني: العطار، - عن ابن جريح، عن عبيد الله بن أبي يزيد، عن ابن عباس قال: قال رجل: كم يكفيني من الوضوء؟ قال: مُدٌّ، قال: كم يكفيني للغسل؟ قال: صاعٌ، قال: فقال الرجل: لا يكفيني! قال: لا أم لك! قد كفى من هو خير منك، رسول الله ﷺ.

٢٦٣٣ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا موسى بن داود، حدثنا عبد الرحمن بن العباس، عن عكرمة عن ابن عباس قال: خرج رسول الله ﷺ متفتحاً بثوبه، فقال: «أيتها الناس، إن الناس يكثرُونَ، وإن الأنصار يقولون، فمن ولي منكم أمراً ينفع فيه أحداً فليقبل من / مُحْسِبِهِمْ وَتَجَاوَزْ عَنْ مُسِيئِهِمْ».

٢٦٣٤ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا عفان، حدثنا شعبة، قال: أخبرني الحكم بن عتبة قال: سمعت سعيد بن جبيرة يحدث، عن ابن عباس: أن الصُّعْبَ بن جُثَامَةَ الليثي أهدى إلى رسول الله ﷺ وهو محرم بقُدْرٍ عَجْرَ حِمَارٍ، فَرَدَّهُ، وهو يقطر دماً.

٢٦٣٥ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا عفان، قال شعبة، عن حبيب بن أبي ثابت، عن سعيد بن جبيرة، عن ابن عباس: أن النبي ﷺ رَدَّهُ.

٢٦٣٦ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا عفان، حدثنا شعبة قال: قتادة أنبأني قال: سمعت موسى بن سلمة قال: سألت ابن عباس، قال: قلت: إني أكون بمكة، فكيف أصلي؟ قال: ركعتين، سنة أبي القاسم ﷺ.

٢٦٣٧ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا بهز وعفان قالوا: حدثنا همام، عن قتادة، قال عفان: قال: حدثنا قتادة، عن جابر بن زيد، عن ابن عباس: أن النبي ﷺ أُرِيدَ على ابنة حمزة، فقال: «إنها ابنة أخي من الرضاعة، ويحرم من الرضاعة ما يحرم من الرحم»، قال عفان: «وإنها لا تجل لي».

٢٦٣٨ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا عفان، حدثنا عبد الصمد بن كيسان، حدثنا حماد بن سلمة، عن قتادة، عن عكرمة، عن ابن عباس قال: قال رسول الله ﷺ: «رَأَيْتُ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى».

٢٦٣٩ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا عفان، حدثنا عبد الواحد، حدثنا الحجاج، حدثنا الحكم بن عتيبة، عن يقسم، عن ابن عباس قال: رمى رسول الله ﷺ الحمار حين زالت الشمس.

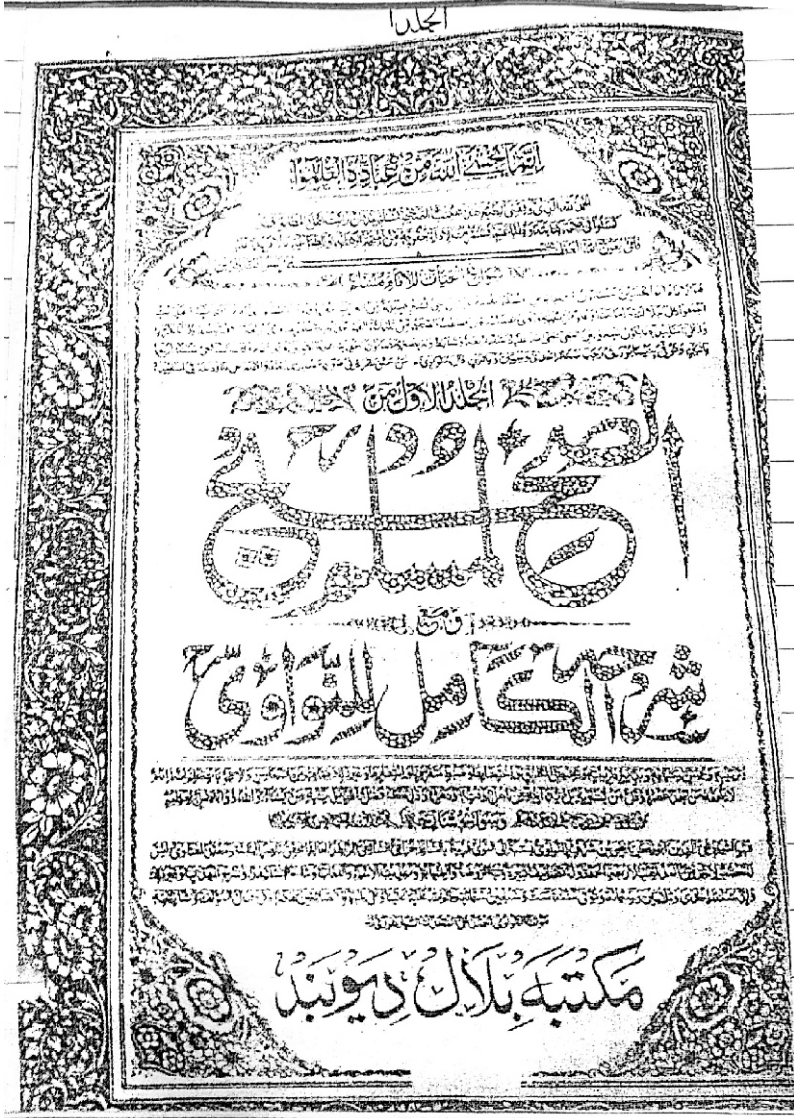
٢٦٤٠ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا عفان، حدثنا حماد قال: أخبرنا ثابت، عن أبي عثمان النهدي عن ابن عباس: أن رسول الله ﷺ قال: «أهْوَى أَهْلَ النَّارِ عَذَاباً أَبُو طَالِبٍ، وَهُوَ مُتَّبِعٌ لِعَلَيْنِ مِنْ نَارٍ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ».

٢٦٤١ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا عفان، حدثنا همام، قال: أخبرنا قتادة، عن موسى بن سلمة: أنه سأل ابن عباس، عن الصلاة بالبطحاء إذا لم يدرك الصلاة مع الإمام، قال: ركعتان، سنة أبي القاسم ﷺ.

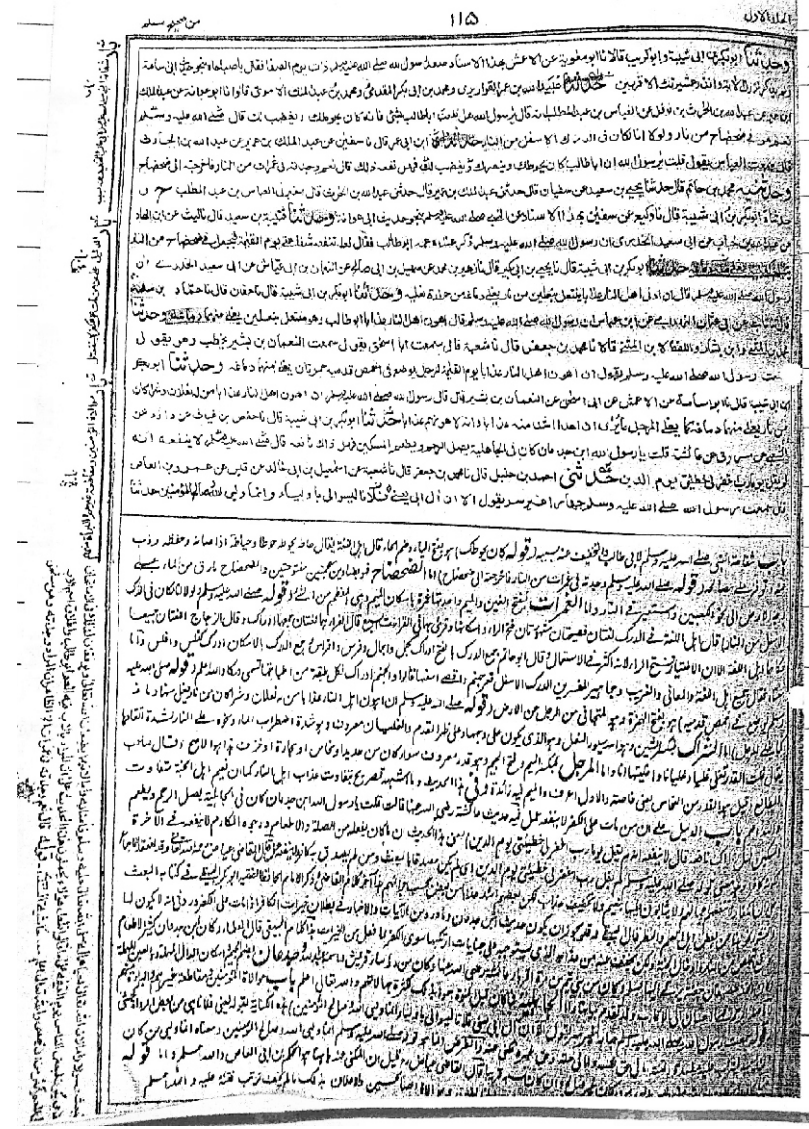
٢٦٤٢ - حدثنا عبد الله، حدثني أبي، حدثنا عفان، حدثنا همام، حدثنا حجاج، عن الحكم بن عتيبة، عن يقسم، عن ابن عباس: أن النبي ﷺ ذَنَبَ ثُمَّ حَلَقَ.

हवालामां रबू करेल "सहीह मुस्लिम शरीफ़"
 खिल्ल नं. १ नो टाईटल पेईज नी मेरोक्ष नकल :-

हवालामां रबू करेल "सहीह मुस्लिम शरीफ़"
 खिल्ल नं. १ नी ईभारत नो पेईज नं. ११५

ઈન્તેકાલના સમયે અબૂતાલિબના પુરા શરીર ઉપર હુમ્મરે અકદસે પોતાનો મુબારક હાથ ફેરવ્યો. તેની બરકતથી જહન્નમની આગથી શરીરને મુક્તિ મળી ગઈ. ફકત પગના બન્ને તળીયાં બાકી રહી ગયા. કયામતના દિવસે બન્ને પગમાં આગના જૂતા (બુટ) પહેરાવવામાં આવશે ફકત આટલો જ અઝાબ થશે.

”قِيلَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَسَحَ أَبَا طَالِبٍ بَعْدَ مَوْتِهِ وَأَنْسَى تَحْتَ قَدَمَيْهِ وَلَذَا يَنْتَعِلُ بِنَعْلَيْنِ مِنَ النَّارِ.“

حواله:

”تاريخ الخميس في أحوال أنفس النفيس“ (باب وفاة أبي طالب)،
المؤلف: حسين بن محمد بن الحسن الدييار بكرى
(المتوفى ٥٩٦هـ)

ناشر: (١) دار صادر، بيروت، جلد: ١، صفحہ: ٣٠٠

(٢) ناشر: مؤسسة شعبان بيروت، جلد: ١، صفحہ: ٣٠٠

ترجمہ:

”یعنی کہا گیا کہ نبی ﷺ نے بعد مرگ ابوطالب کے بدن پر دست اقدس پھیر دیا تھا، مگر تلووں پر ہاتھ پھیرنا یاد نہ رہا۔ اس لئے ابوطالب کو روز قیامت آگ کے دو (٢) جوتے پہنائے جائیں گے۔“

⊙ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશજુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊙

‘એવું કહેવામાં આવે છે કે હુમ્મરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે અબૂતાલિબનો ઈન્તેકાલ થયા પછી તેઓના સમગ્ર શરીર ઉપર પોતાનો મુબારક હાથ ફેરવી દીધો હતો, પણ પગના તળીયા ઉપર હાથ ફેરવવાનું યાદ ન રહ્યું, જેથી જ અબૂ તાલિબને કયામતના દિવસે આગના બે (૨) જોડા (બુટ) પહેરાવવામાં આવશે.’

હઝરત અલીએ પોતાના વાલિદના ઈન્તેકાલના સમાચાર હુમ્મરે અકદસને આપતાં હુમ્મરે હુકમ આપ્યો કે તેને જમીનમાં દબાવી દે, તો હઝરત અલી એ હુમ્મરે અકદસ ને શું કહ્યું? ઝરા જિગર થામ કે પટના...

”أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، عَنْ مُحَمَّدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: سَمِعْتُ نَاجِيَةَ بْنَ كَعْبٍ، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ أَبَا طَالِبٍ مَاتَ. فَقَالَ: إِذْهَبْ فَوَارِهِ. قَالَ: إِنَّهُ مَاتَ مُشْرِغًا. قَالَ: إِذْهَبْ فَوَارِهِ. فَلَمَّا وَارَيْتُهُ رَجَعْتُ إِلَيْهِ، فَقَالَ لِي: اغْتَسِلْ“

حواله:

”سنن النسائي“، مؤلف: أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن

علي، النسائي (المتوفى ٣٠٣هـ)

ناشر: - مكتب المطبوعات الإسلامية، حلب، (شام) طبع ثانی: ٩٨٦هـ،

١١٠هـ، جلد: ١، صفحہ: ١١٠

نوٹ: یہ حدیث مکتبہ شاملہ میں جو نسائی شریف ہے اس سے اخذ کی گئی ہے۔

”نصب الرایة لأحادیث الهدایة“، مؤلف: جمال الدین أبو محمد عبد اللہ بن یوسف بن محمد الزیلعی (المتوفی ۶۲۰ھ)
 ناشر:- مؤسسة الريان للطباعة والنشر، بیروت (لبنان) طبع اول: ۱۴۱۸ھ،
 ۱۹۹۷ھ، جلد: ۲، صفحہ: ۲۸۲

”جامع الأصول فی أحادیث الرسول“، مؤلف: مجد الدین أبو السعادات المبارک بن محمد ابن عبد الکریم الشیبانی الجزری (المتوفی ۶۰۶ھ)
 ناشر:- مکتبة دار البیان، جلد: ۷، صفحہ: ۳۳۶

”معرفة السنن والآثار“، مؤلف: امام حافظ ابی بکر أحمد بن الحسین بن علی البیهقی (المتوفی ۴۵۸ھ)
 ناشر:- دار الوفاء (المنصورة، القاهرة)، طبع اول: ۱۴۱۲ھ، ۱۹۹۱ء،
 جلد: ۲، صفحہ: ۱۳۶

”المسند الشافعی“، مؤلف: امام أبو عبد اللہ محمد بن إدريس الشافعی المکی (المتوفی ۲۰۴ھ)
 ناشر:- دار الکتب العلمیة، بیروت (لبنان)، جلد: ۱، صفحہ: ۳۸۵

ترجمہ: ”خبردی ہم کو محمد بن ثنی نے وہ روایت کرتے ہیں محمد سے، انہوں نے کہا کہ مجھ سے حدیث بیان کی شعبہ نے اور وہ روایت کرتے ہیں ابوالمحق سے، انہوں نے کہا کہ میں نے ناجیہ بن کعب سے سنا۔ وہ حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ سے روایت کرتے ہیں کہ وہ نبی کریم ﷺ کے پاس آئے اور عرض کی: بے شک

ابوطالب نے وفات پائی، تو حضور اقدس ﷺ نے فرمایا کہ جا۔ اور اسے ڈھانپ دے۔ حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ نے عرض کی: ”وہ تو مشرک مرا ہے۔“ حضور اقدس ﷺ نے فرمایا کہ جا۔ اور اسے زمین میں دبا آ۔ جب میں ابوطالب کو زمین میں دبا کر حضور اقدس ﷺ کی خدمت میں واپس آیا۔ تو حضور اقدس ﷺ نے مجھ سے فرمایا۔ تو غسل کر لے۔“

☆ उपरोक्त उद्दु तर्जुमानो गुजराती अनुवाद ☆

’جاشا کری امانے محمد بنہ موبننا، تے او وارش کرے ہے محمد بنہ، تے او کھنڈ کے مارا سمشک کھنڈ وارش کری شو امانا، امانے تے او ریاوات کرے ہے ابھو کھنڈا کھی، تے او کھنڈ کے، مے نا جیا بین کمانا موبھی ساں لہنڈ کے، تے او کھنڈ امانی رکی امانا امانہ داریا ریاوات کرے ہے تے او نانی۔ امانہ۔ کری م سلالا امانہ امانہ و سلالا مانی سواماں کھنڈا یا امانہ کھنڈ بے شک! ابھو تالیبنا امانہ کھنڈا ہے۔ تو کھنڈے امانہ سلالا امانہ امانہ و سلالا امانہ امانہ آمانہ آمانہ کھنڈ کے جاشا، تے او جمانا کھنڈا، آمانہ ساں لہنڈ امانہ رکی امانا امانہ امانہ امانہ کرتا کھنڈ کے ’تے تو مشرک تریکے مری پامی ہے‘ آمانہ امانہ امانہ کھنڈے امانہ سلالا امانہ امانہ و سلالا مانی امانہ کھنڈ کے، ’جاشا امانہ تے او جمانا امانہ امانہ‘ جاشا کھنڈ ابھو تالیبنا جمانا امانہ امانہ کھنڈے امانہ سلالا امانہ امانہ و سلالا مانی امانہ امانہ امانہ امانہ، تو کھنڈے امانہ سلالا امانہ امانہ و سلالا مانی امانہ کھنڈ کے کھنڈ (سنان) کری لے۔‘

‘હઝરત અલી ની કુવ્વતે ઈમાનની નિખાલસતા એવી અખોડ હતી કે, તેનું દ્રષ્ટાંત ન મળે’

સાચા મો’મિનની શાન એ હોય છે કે તે દુનિયાના સઘળા સંબંધોની સામે ઈમાનના સંબંધને અગ્રતા અને મહત્વતા આપે છે. નિ:શંક, ઈસ્લામે દરેક મો’મિનને પોતાના કુટુંબીજનો અને સગા વ્હાલા (Relatives)ની સામે કોમળ, નમ્ર, સહકાર, સહાય અને સદ્ભાવનાના સંબંધો કેળવવાનો બોધપાઠ આપ્યો છે. ખાસ કરીને માં-બાપની સાથે અદબ, આદર, સન્માન, આજ્ઞા પાલન, નમ્રતા, લાગણી અને પ્રેમસભર કુણી લાગણીનું સદ્વર્તન કરવાની પ્રેરણા બલકે યુસ્તપણે પાલન કરવાનો આદેશ આપ્યો છે. પણ આ બધા સંબંધો અને લાગણીઓ ઈમાનની શર્તના રિશ્તાને અનુસંધિત અને અનૂલક્ષિત છે. ગમે તેવો રિશ્તેદાર હોય, જો તે ઈમાનના વર્તૂળની સીમા રેખા ઓળંગીને વિચલીત એટલે કે અઘર્મી થઈ જાય, તો વંશીય સંબંધો નામશેષ થઈ જાય છે.

બેશક ! સાચો મો’મિન પોતાના માં-બાપના હકકો અને અધિકારો સમક્ષ હંમેશા પોતાનું શીશ નમાવીને જ રાખે છે. અને માં-બાપના હકકોની સંપૂર્ણ તાબેદારી અને ફરજોનું યુસ્તપણે પાલન કરવામાં લેશમાત્ર ક્યાશ, ઉણપ, ઢીલાશ, બેદરકારી કે ઉદાસીનતાને પાણીચું આપી દરેક ક્ષણ તેઓની સેવાચાકરી માટે તત્પર અને ઉત્સુક હોય છે. માં-બાપ સાથે તેનું સંબંધ બધા સંબંધો કરતા ઉચ્ચ, સંવેદીલ, આદર, ઉખ્મા એન સર્વોત્તમ કક્ષાની લાગણીથી સંબંધિત હોય છે. ત્યાં સુધી કે માં-બાપ માટે પોતાનું સર્વત્ર બલકે પ્રાણ સુધ્ધા ન્યોછાવર કરવા તે સદા ઉત્સુક હોય છે. પણ આ સંબંધ માત્ર અને માત્ર ઈમાન અને દીનના રિશ્તાને કારણે જ અબાધિત અને સંબંધિત હોય છે. ભૂતકાળમાં એવા અનેક પ્રસંગો અને ઘટનાઓ અસ્તિત્વમાં આવી છે કે સહાબા-એ-કિરામ અને બુજુર્ગાને દીને ઈમાનના રિશ્તાને માં-બાપ સાથેના રિશ્તાથી પણ વધુ મહત્વ અને અગ્રતા આપી છે. જે બધી ઘટનાઓ ઈતિહાસના પૃષ્ઠમાં સોનેરી અંકોથી અંકિત છે. જેનું એક ઉત્તમ ઉદાહરણ મૌલા-એ-કાએનાત, સય્યેદુસ્સાદાત, અસદુલ્લાહે ગાલિબ, કષ્ટો અને આફતોના ભંજક, નબી બંધૂ, બતૂલ પતિ, ખૈબર શિકન, મુશિકલ કુશા, શૈરેખુદા, અમીરૂલ મોઅમેનીના, ખલીફતુલ મુસ્લેમીના હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હોએ પોતાના પવિત્ર જીવન ચરિત્રના ઉત્તમ આચરણ દ્વારા પુરૂ પાડેલ છે.

જ્યારે તેઓના વાલિદ જનાબ અબૂ તાલિબનું અવસાન થયું, ત્યારે તેમણે પોતાના વાલિદના ઈત્તેકાલના સમાચાર હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે

વસલ્લમને આપતા કહ્યું કે ‘ઈન્ના-અમ્મકા-અશ્શાયખદ-દાલ્લા - કદ- માતા’ અર્થાત :- ‘ચા રસૂલલ્લાહ ! આપનો ઘરડો ગુમરાહ કાકો મરી ગયો’ મૌલા - એ - કાએનાત, હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હોના આ વાક્યમાં પોતાના વાલિદ માટે અદબ અને એહતરામનું અંશ સુધ્ધા નથી. તો શું તેઓ બે-અદમ અને ગુસ્તાખ સ્વભાવના હતા? (મઆઝલ્લાહ) તૌબા... તૌબા... હરગિઝ નહીં. મુલકે હિજાઝ (અરબ દેશ)ના સંસ્કારી, વિનમ્ર અને ઉચ્ચ કક્ષાના શાએરોમાં તેઓની ગણતરી થતી હતી. સદ્વર્તન, સંસ્કારી ટેવો અને નમ્ર શૈલી તથા વર્ષાતુક તેઓમાં બાળપણથી જ વિકાસ પામેલી હતી. તેમ છતાં તેઓ પોતાના વાલિદ માટે ‘ગુમરાહ’ નો શબ્દોપયોગ કરી રહ્યા છે. શા માટે? એટલા માટે કે તેઓ જાણતા હતા કે મારા વાલિદે જીવન પર્યત જે મહાન ઝાતે ગિરામીની હિમાયત, હિફાઝત, તરફેણ, સહાય, સુરક્ષા, હમદદી, મહોબ્બત અને લાગણીમાં પસાર કરી ને પોતાની કૌમ અને પરિવારજનોની શત્રુતા, કટુતા, નારાજગીઅને દુશ્મની વહોરી લીધી હતી, તે ઝાતે કરીમા જ જ્યારે સ્વયં ઈત્તેકાલના સમયે તશરીફ લાવીને કલ્મો પઢવાનું કહ્યું અને અનેક વખત આગ્રહ કર્યો, તેમ છતાં પણ મારા વાલિદે કલ્મો પઢવાનો ઈન્કાર કરી દીધો અને ઈમાન તથા હિદાયતના પ્રસ્તાવનો સ્વીકાર કર્યો નહીં અને અબૂ જહલ જેવા ઈસ્લામ શત્રુના બહેકાવવામાં આવીને હિદાયતના માર્ગે આવી જવાથી ભટકી ગયા અને ઈમાન જેવી અમૂલ્ય નેઅમત થી વંચિત બની ગયા છે. માટે હવે તેઓની સાથેના વંશીય સંબંધનું કોઈ જ મહત્વ નથી અને હવે તેઓના અદબ, આદર અને સન્માનની કોઈ આવશ્યકતા જ નથી. કેમકે તેઓ એ મારા આકા અને મૌલા સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના પ્રસ્તાવને હુકરાવી દીધો છે, માટે તેઓ ના માટે ‘ગુમરાહ’ નો શબ્દ જ યોગ્ય અને લાયક છે.

વાત આટલાથી જ અટકતી નથી, પૂર્ણ થતી નથી, હવે વાંચક મિત્રો સમગ્ર એકાગ્રતા થી વાંચન પ્રવાસનો પંથ કાપે, હઝરત અલી એ જ્યારે હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને પોતાના વાલિદ જનાબ અબૂ તાલિબ ના ઈત્તેકાલની જાણ કરી અને હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હોને આદેશ આપ્યો કે ‘ઈઝ- હબ - ફ - વારેહિ’ એટલે કે ‘જા, અને તેને જમીનમાં દબાવી આવ’ ફરમાવ્યું, તે ફરમાને મુકદ્દસ ના શબ્દો અતિ લક્ષને પાત્ર છે. આપ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે હઝરત અલીથી એમ નથી ફરમાવ્યું કે, ‘ઈઝ-હબ-ફ- દફફિન હુ’ એટલે કે ‘જા અને તેને દફન કરી આવ’ બલકે એવું ફરમાવી રહ્યા છે કે ‘જા, અને તેને ઘરતીમાં ઘરબી દે.’

જો કે, ‘દફન કરવું’ અને ‘જમીનમાં દબાવવું’ એ બન્ને વાક્યો સમાન અર્થી વાક્યો છે. બન્નેનો એક જ અર્થ થાય છે, પણ ‘દફન કરવું’ આદર અને

સન્માનની સાથે જમીનની અંદર છુપાવી દેવું અથવા ઢાંકીને રાખી દેવું, જેવા સંસ્કારી અને આદરયુક્ત અર્થમાં છે. જ્યારે ‘જમીન માં દબાવવું’ તિરસ્કાર અને ઘૃણાની સાથે જમીનની અંદર છુપાવી દેવું અથવા ઢાંકી દેવું, જેવા અપમાનજનક અર્થમાં છે.

ખૈર ! જ્યારે હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હોને આદેશ આપ્યો કે તમારા વાલિદ એટલે કે જનાબ અબૂ તાલિબને ઝમીનમાં દબાવી દો એટલે કે જમીનમાં ઢાંકી દો એટલે કે જમીનમાં દફનાવી દો, ત્યારે હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હોને આશ્ચર્ય થયું કે મારા વાલિદ તો કલ્મો પઢયા વગર અને ઈસ્લામ કબૂલ કર્યા વગર દુનિયાથી અલ - વિદા થયા છે, તેમ છતાં પણ હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે તેઓને જમીનમાં દફન કરી દેવાનું શા માટે આદેશ આપી રહયા છે ? જેથી હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હો પોતાની વિસ્મયતાના નિરાકરણના આશયથી ખિદમતે અકદસમાં અર્ઝ કરે છે. શું અર્ઝ કરે છે? આ વિષયના અનૂસંધાને રજૂ કરવામાં આવેલી હદીષના શબ્દો ફરી એકવાર વાંચી જુઓ.

હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હો ખિદમતે અકદમસમાં અર્ઝ કરે છે કે યા રસૂલલ્લાહ ! સલ્લલ્લાહો અલૈકા વસલ્લમ ! ‘ઈબ્નહૂ - માતા - - મુશ્રિકન’ અર્થાત :- ‘તેઓ તો મુશ્રિક થઈને મૃત્યુ પામ્યા છે’ હઝરત અલીની આ વિનંતીનો કશો પણ પ્રત્યુત્તર આપ્યા વિના હુમૂરે અકદસની પવિત્ર ઝુંબા થી પ્રથમ આદેશનું ફરી પુનરાવર્તન થાય છે કે ‘ઈબ્ન - હબ - ફ - વારેહિ’ અર્થાત :- ‘જા, અને તેને જમીનમાં દબાવી આવ.’ હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે દ્વારા ફરી વખત પણ પ્રથમ આદેશ સાંભળીને હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હો કોઈપણ વિશેષ વાતચીત કર્યા વગર પોતાના વાલિદ અબૂ તાલિબને દફન કરવા ચાલ્યા ગયા. પછી શું થયું ? ખૂદ હઝરત મૌલા અલી રદીઅલ્લાહો અન્હો ફરમાવે છે કે :-

‘ફ - લમ્મા - વારયતોહુ - રજઅતો - ઈલૈહે’ એટલે કે ‘હું મારા વાલિદને જમીનમાં દફન કર્યા પછી હુમૂરે અકદસ ની ખિદમતમાં પાછો આવ્યો’ તો હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે ફરમાવ્યું ‘ઈગ - તસિલ’ અર્થાત :- ‘એ અલી! તમો ગુરલ (સ્નાન) કરી લો’

આ હદીષ થી નીચે દર્શાવેલી બાબતો પુરવાર થાય છે કે :-

- ★ હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે જનાબ અબૂ તાલિબ માટે હઝરત અલી ને હુકમ આપ્યો કે તેને જમીનમાં દબાવી દો.
- ★ હુમૂરે અકદસ નો આ આદેશ સાંભળી હઝરત અલીએ જનાબ અબૂ તાલિબ માટે કહ્યું કે તે મુશ્રિક છે.
- ★ હુમૂરે અકદસે જ્યારે બીજી વખત પણ આ હુકમ જ આપ્યો, તો હઝરત અલી

ગયા અને પોતાના વાલિદને જમીનમાં દફન કરી દીધા.

- ★ હઝરત અલી ફરમાવે છે કે હું મારા વાલિદને જમીનમાં દફન કર્યા બાદ ખિદમતે અકદસમાં પાછો આવ્યો.
- ★ જેનો સ્પષ્ટ અર્થ એ થયો કે જનાબ અબૂ તાલિબ ને દફન કરવા હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વલ્લમ તશરીફ નહોતા લઈ ગયા બલકે આપ તે સ્થળે જ ઉપસ્થિત રહયા, જ્યાંથી હઝરત અલીને દફન કરવા મોકલેલા.
- ★ જેથી જ હઝરત અલી ફરમાવે છે કે વાલિદને દફન કર્યા બાદ હુમૂર પાસે પરત આવ્યો.
- ★ પુરવાર થયું કે જનાબ અબૂ તાલિબને દફન કરવા હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો ના સંગાથે ગએલા જ નહીં. ફક્ત હઝરત અલી એકલા જ દફન કરવા ગએલા.
- ★ આ હદીષથી શીયા લોકોની એ હાસ્યાસ્પદ દાવાનું ખંડન થાય છે કે - અબુ તાલિબના જનાઝા ની સાથે હુમૂરે અકદમસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે ગયેલા.
  - જનાઝાને કાંધ આપેલી
  - નમાઝે જનાઝામાં પણ શામેલ થએલા અને
  - કબરમાં પણ દફન કરવા ઉતરેલા.
- ★ જનાબ અબૂ તાલિબની નમાઝે જનાઝા પઢવામાં આવેલી, તે સદંતર જૂઠ અને ટાઢા પહોરની ગપ છે. કેમ કે જનાબ અબૂ તાલિબનો ઈન્તેકાલ ‘એલાને નબુવ્વત’ ના દસમા (૧૦) વર્ષે એટલે કે હિજરતના ત્રણ (૩) વર્ષ પહેલા થએલો છે. તે વખતે ઈસ્લામમાં નમાઝે જનાઝાનો આરંભ જ નહોતો થએલો.
- ★ ઈસ્લામમાં નમાઝે જનાઝાનો આરંભ જનાબ અબૂ - તાલિબના ઈન્તેકાલ પછી ના ચોથા (૪) વર્ષે એટલે કે સન હિજરી એક (૧)માં થએલો.
- ★ ઈસ્લામમાં સૌથી પહેલી નમાઝે જનાઝા સહાબી - એ - રસૂલ હઝરત અસ્અદ બિન ઝરારા રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હોની પઢવામાં આવી છે. હિજરતના નવ (૯) મહિના પછી સૌ પ્રથમ ઈન્તેકાલ સહાબીએ રસૂલ હઝરત અસ્અદ બિન ઝરારાનો થએલો અને ઈસ્લામમાં સૌથી પહેલી જનાઝાની નમાઝ હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે હઝરત અસ્અદ બિન ઝરારાની પઢાવેલી. (હવાલો :- ‘અલ-ઉસાબા-લે-ઈબ્ને-હજર’, જિલ્લ નં. ૪, પેઈજનં. ૨૮૩)
- ★ ઈસ્લામમાં નમાઝે જનાઝાનો આરંભ થયો, તેના ત્રણ (૩) વર્ષ અને અમુક મહિનાઓ પહેલા જનાબ અબૂ - તાલિબનો ઈન્તેકાલ થઈ ગએલો હતો. શીયા ફિક્કાના અનૂયાયીઓથી પ્રશ્ન છે કે, જો જનાબ અબૂતાલિબની નમાઝે જનાઝા પઢવામાં આવી હતી, તો સહીહ હદીષોથી પુરવાર કરી બતાવો. નમાઝે જનાઝા ની ઈમામત કોણે કરી હતી ?

सुनने नसर्धमां रिवायत करेली हदीषना अनूसंधाने झिकहनी
आधारभूत किताब 'अल - हिदायत' नो पुरावो - मुसलमानना
मुश्कि रिशतेदारना भैयत ने गुसल देवानो मरखलो.

ترجمہ:

”جب کافر مر جائے اور اس کا کوئی مسلمان رشتہ دار موجود ہو، تو وہ اس
کو غسل دے، کفن پہنائے اور دفن کرے۔ حضرت علی مرتضیٰ رضی اللہ تعالیٰ عنہ کو ان
کے باپ ابوطالب کے بارے میں ایسا ہی حکم دیا گیا۔ لیکن اس کو ایسے غسل
دیا جائے جیسے پلید کپڑے کو دھویا جاتا ہے، اور کسی کپڑے میں لپیٹ دیا جائے اور
اس کے لئے گڑھا کھودا جائے، کفن پہنانے اور لحد بنانے کی سنت ملحوظ نہ رکھی
جائے، اور نہ ہی اس کو گڑھے میں رکھا جائے بلکہ اس میں ڈال دیا جائے۔“

”إِذَا مَاتَ الْكَافِرُ وَلَهُ وَلِيٌّ مُّسْلِمٌ فَإِنَّهُ يُغَسَّلُ وَيُكْفَنُ وَيَدْفَنُ: بِذَلِكَ
أَمَرَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي حَقِّ أَبِيهِ أَبِي طَالِبٍ لَكِنْ يُغَسَّلُ غُسْلَ
الشُّوْبِ النَّجِسِ وَيُلْفُ فِي خِرْقَةٍ وَتُحْفَرُ حُفْرَةً مِنْ غَيْرِ مُرَاعَاةِ سُنَّةِ
التَّكْفِينِ وَاللَّحْدِ وَلَا يُوَضَعُ فِيهَا بَلُّ يُلْقَى.“

حوالہ:

”الهداية في شرح بداية المبتدى“، مؤلف: شيخ الاسلام برهان الدين ابى

الحسن على بن أبى بكر الفرغانى المرغينانى، (المتوفى ٥٩٣هـ)

ناشر:- (١) مجلس البركات الجامعة الاشرفية، مبارکپور، (یو پی)، باب

الجنائز، فصل الصلوة على الميت، جلد: ١، صفحہ: ١٢٢

ناشر:- (٢) دار احیاء التراث العربی، بیروت، (لبنان)، باب الجنائز، فصل

الصلوة على الميت، جلد: ١، صفحہ: ٩١

ناشر:- (٣) المكتبة العربية دستگیر کالونی، کراچی، باب الجنائز، فصل

الصلوة على الميت، جلد: ١، صفحہ: ١٦١، ١٦٢

⊙ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશજુઓનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊙

‘જ્યારે કાફર મૃત્યુ પામે અને તેનો કોઈ મુસ્લિમ સગું મૌજૂદ હોય,
તો તે તેને ગુસલ દઈ, કફન આપી, દફન કરે. હઝરત અલી મુર્તાઝા
રદીઅલ્લાહો અન્હોને તેઓના વાલિદ અબૂ-તાલિબ વિષે આવો જ હુકમ
આપવામાં આવેલો. પણ તે ગુસલ એ પ્રમાણે આપવામાં આવે, જેમ કે
નાપાક કપડાને ધોવામાં આવે છે, નહવડાવ્યા પછી કોઈ કપડામાં લપેટી
લેવામાં આવે. તેના માટે ખાડો ખોદવામાં આવે, કફન પહેરાવવાની અને
કબર બનાવવાની સુન્નતને અનૂસરવામાં ન આવે અને તેને સન્માનપૂર્વક
ખાડામાં રાખવામાં આવે નહીં. બલકે ફેંકી દેવામાં આવે.’

हवालामां रबू करेल “अल-हिदाया” जिळ नं. १ नो
 भुजपृष्ठ (TITLE) नी मेरोक्ष नकल :-

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الجزان الأولان
 من

Markaz-e-Atle Sunnat
 Barkaat-e-Raza
 Opp. Darool Uloom,
 Imam Ahmed Raza Road
 Memonwad,
 Porbandar-360575
 Gujarat - INDIA

الهداية

لشيخ الإسلام برهان الدين أبي الحسن علي بن أبي بكر الفرغاني المرغيناني رحمه الله تعالى

٥٥١١ — ٥٥٩٣

مع حاشية

العلامة أبي الحسنات محمد عبدالحى اللكنوي الفرنجي محلي رحمه الله تعالى

٥١٢٦٤ — ٥١٣٠٤

و معها

الدراية في تخريج أحاديث الهداية

لشيخ الإسلام أبي الفضل أحمد بن علي بن محمد العسقلاني المعروف بابن حجر رحمه الله تعالى

٨٧٧٣ — ٨٨٥٢

وضمننا إليها الفوائد البهية في تراجم الحنفية مع تعليقاتها لحضرة المحشي رحمه الله

غني بطبعا ونشرها

مجلس البركات

الجامعة الأشرفية - مباركنفور - أعظم جره - الهند

رمز البريد؛ ٢٧٦٤ - بوبی

हवालामां रबू करेल “अल हिदाया” जिळ नं. १
 नी र्भभारत नो पेर्षज नं. १५२ नी मेरोक्ष नकल :-

Handwritten manuscript page with a central title 'الهداية' and dense Arabic text in columns. The page includes a large decorative border and a central diamond-shaped stamp with the word 'حاشية' (Commentary). The text is written in a clear, legible script, likely Nasta'liq or similar, and covers the entire page area.

જનાબ અબૂ તાલિબનું મુસલમાન ન હોવું સ્પષ્ટ પુરવાર કરનારી હદીષો અને મિલ્લતે ઈસ્લામિયાના ઈમામોની કિતાબોના વિશ્વસનીય હવાલાઓ.

હદીષ શરીફ

”كَانَتْ مَشِيئَةُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي إِسْلَامِ عَمِّي الْعَبَّاسِ وَمَشِيئَتِي فِي إِسْلَامِ عَمِّي أَبِي طَالِبٍ فَغَلَبَتْ مَشِيئَةُ اللَّهِ مَشِيئَتِي“

حواله:

”کنز العمال فی سنن الأقوال والأفعال“، مؤلف: علاء الدین علی

بن حسام الدین الہندی البرہانفوری (المتوفی ۷۵۷ھ)

(۱) ناشر: دارالکتب العلمیة، بیروت، حدیث

نمبر: ۳۴۳۳۴، طبع ثانی: ۱۴۲۲ھ، ۲۰۰۲ء، جلد: ۱۲،

صفحہ: ۶۹

(۲) ناشر: مؤسسة الرسالة، بیروت، حدیث

نمبر: ۳۴۳۳۹، طبع خامس: ۱۴۰۱ھ، ۱۹۸۱ء، جلد: ۱۲،

صفحہ: ۱۵۲

ترجمہ:- ”اللہ تعالیٰ نے میرے چچا عباس کا مسلمان ہونا چاہا اور میری خواہش یہ تھی کہ میرا چچا ابوطالب مسلمان ہو، اللہ تعالیٰ کا ارادہ میری خواہش پر غالب آیا۔“

⊙ ઉપરોક્ત હદીષના ઉર્દૂ તર્જુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊙

‘અલ્લાહ તઆલાએ મારા કાકા અબ્બાસ નું મુસલમાન થવું ચાહ્યું અને મારી ઈચ્છા એ હતી કે, મારા કાકા અબૂ તાલિબ મુસલમાન થાય. અલ્લાહ તઆલાનો ઈરાદો મારી ઈચ્છા ઉપર છવાઈ ગયો કે અબૂ-તાલિબ કાફિર રહ્યા અને અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હો ઈસ્લામથી સન્માનિત થયા.’

ઉપરોક્ત હદીષના ઉર્દૂ તર્જુમાના શબ્દો પ્રત્યે લક્ષ કેન્દ્રીત કરો કે ખૂદ હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ ફરમાવે છે કે ‘અબૂ-તાલિબ કાફિર રહા’. જેનો સ્પષ્ટ અર્થ એ થયો કે ‘અબૂ તાલિબ ઈમાન લાવ્યા નહીં અને કાફિર જ રહ્યા.’ લૂલી લંગડી દલીલો અને સંયોગિક પુરાવાઓના સહારે જનાબ અબૂ તાલિબનું ઈમાન પુરવાર કરનારા શું ઉપરોક્ત હદીષ શરીફથી ટકકર લઈ રહ્યા છે ?

‘કળુલ ઉમાલ’ કિતાબ ના હવાલાથી રજૂ કરેલી હદીષ નંબર :- ૩૪૪૩૪, જે પેઈજ નં. ૬૯ ઉપર છે. તે ઓરિજનલ પેઈજ અને કિતાબના ટાઈટલની ઝેરોક્ષ કોપી અહીં વાંચકો ને સંતોષ પ્રદાન કરવા રજૂ કરવામાં આવી છે.

کتاب العَمَالِ فِي سُنَنِ الْأَقْوَالِ وَالْأَفْعَالِ

تأليف
العلامة علاء الدين علي المتقي بن محسّم الدين الهندي
المتوفى سنة ٩٧٥ هـ

تحقيق
محمّد عمر الدميّاطي

الجزء الثاني عشر

مستورات
محرر علی بیضوی
دار الكتب العلمية
بيروت - لبنان

الباب السادس

في فضل أشخاص ليسوا من الصحابة من الإكمال

التجاشي

٣٤٤٢٧ - إن أخاكم التجاشي قد مات فاستغفروا له. (عم، ش، طب، فض، وابن تانغ - عن جرير).

زيد الخير من الإكمال

٣٤٤٢٨ - سيكون بعدي رجلٌ من التابعين وهو زيد الخير يُسبِّهُ بعضُ أعضائه إلى الجنةِ بعشرين سنةً. (ابن عساکر - عن الحارث الأعور مرسلًا).

ذيل الباب من الإكمال

٣٤٤٢٩ - أبو طالبٍ أخرجته من غمرة جهنم إلى ضحاحٍ منها. (ع، عد وتمام - عن جابر) قال: سئل النبي ﷺ عن أبي طالب قال - فذكره.

٣٤٤٣٠ - أما! إنه في ضحاحٍ من نارٍ عليه نعلانٍ يُصَّبُ منها أم رأيو - يعني أبا طالبٍ. (هناد - عن أبي عثمان مرسلًا).

٣٤٤٣١ - كلُّ قبرٍ لا يشهدُ أن لا إله إلا الله فهو جُدوةٌ من النارٍ وقد وجدتُ عمي أبا طالبٍ في طمطمٍ من النارٍ فأخرجهُ الله بمكانه مني وإحسانه إنِّي فجعلهُ في ضحاحٍ من نارٍ. (طب - عن أم سلمة).

٣٤٤٣٢ - ليعلمنَّ عمي أني قد نفعته يوم القيامة، إنه لفي ضحاحٍ من نارٍ يتعلُّ بنعلينٍ من نارٍ يغلي منها دماغه. (هناد - عن أبي هريرة).

٣٤٤٣٣ - أي عم! قل: لا إله إلا الله - كلمةٌ أحاجُّ لك بها عند الله. (خ، م - عن ابن المسيب عن أبيه) إن أبا طالبٍ لما حضرته الوفاة قال له النبي ﷺ - فذكره.

٣٤٤٣٤ - كانت مشيئةُ الله عز وجل في إسلام عمي العباسٍ ومشيئتي في إسلام عمي أبي طالبٍ فغلبت مشيئةُ الله مشيئتي. (أبو نعيم - عن علي).

پوتانا والیدے ٲیرامی ابلو-کولافا نا ٲمان لالوالا یی
 ٲےٹلی ٲوہی یٲ رھی ٲے، ٹونا ٲا وٲو ٲوہی ٲو ابلو
 ٹالیل ٲمان لالوالا ٲوٹ، ٹو مٹے ٲراٲٹ یٲ ٲوٹ.
 ٲررٹ سیدیکے اکلرٹو ٲشکے رسلٹو ٲرٹو.

”عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ بْنِ عُمَرَ، قَالَ: جَاءَ أَبُو بَكْرٍ بِأَبِي فُحَّافَةَ يَقُودُهُ يَوْمَ فَتْحِ
 مَكَّةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَلَا تَرَكَتَ الشَّيْخَ حَتَّى نَأْتِيَهُ؟، قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَرَدْتُ أَنْ
 يَأْجِرَهُ اللَّهُ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَأَنَا كُنْتُ أَشَدُّ فَرَحًا بِإِسْلَامِ أَبِي طَالِبٍ لَوْ كَانَ
 أَسْلَمَ مِنِّي بِأَبِي.“

حوالہ:

”الإصابة في تمييز الصحابة“، مؤلف: أحمد بن علي بن حجر العسقلاني (المتوفى ٥١٢هـ)

(١) ناشر: دار الکتب العلمیة، بیروت، طبع اول: ١٤١٥ھ، جلد: ٤، صفحہ: ٢٠٠

(٢) ناشر: دارصادر، بیروت، ذکرابی طالب، جلد: ٢، صفحہ: ١١٤

ترجمہ:- ”حضرت عبداللہ بن دینار سے روایت ہے، وہ روایت کرتے ہیں حضرت ابن عمر رضی اللہ تعالیٰ
 عنہما سے کہ حضرت صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ فتح مکہ کے دن البوقافہ کا ہاتھ پکڑے ہوئے خدمت
 اقدس حضور سید عالم ﷺ میں حاضر لائے۔ حضور اکرم ﷺ نے فرمایا: اس بوڑھے کو وہیں کیوں نہ رہنے دیا
 کہ ہم خود اس کے پاس تشریف فرما ہوتے، صدیق نے عرض کی کہ میں نے چاہا کہ اللہ ان کو اجر دے۔ تم
 اس کی جس نے حضور کو حق کے ساتھ بھیجا ہے! مجھے اپنے باپ کے مسلمان ہونے سے زیادہ ابوطالب کے
 مسلمان ہونے کی خوشی ہوتی اگر وہ اسلام لے آتے۔“

⊛ ٲررٹوٹ ٲٲٹ تٲوٹمانو ٲوٲراٹو انٲوالٲ ⊛

’ٲٹےٹ مکلکا (مکلکا ولٲٲ) نا ٲلوسے ٲررٹ سیدیکے اکلرٹ رٲل اٹلاٹو
 انٹو ٲوٹانا والید ابلو-کولافانو ٲاٲ ٲکلڈل ٲوٹوے اکلٲس
 سلٹلاٹو اٹلےٹے ولسٹلمٹل ٲلٲمٹماں ٲاٹلر ٹاٲا. ٲوٹوے اکلٲسے
 ٲرماٲٹو کے وڈلٹنے ٹاں ٲ رٲےوا ٲےوا ٲٹا. ٲٹ سولٹو ٹےانوٹل ٲاسے ٲاٹو ٲوٹ.
 ٲررٹ سیدیکے ارٹ کړل کے مٹے اےٲوٹ ٲسٹوٹو کے والیدساٹےٹ نے اٹلاٹ سولال
 آاٲے. کلسم ٲے ٹےٹل، ٲےٹے آاٲٹے ٲکلٹل ساٹے موکلٹا ٲے، مٹے مارا ٲاٲ
 نا ٲسٹلام کلٹل کړوانل ٲوہل کړٹا ابلو ٹالیل نا ٲسٹلام سٹلکارٹل
 ٲوہل یٲ ٲوٹ، ٲو ٹےآو ٲسٹلام لالوالا ٲوٹ.’

الإصابة

بتمیة الصحابة

للإمام الحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني

المتوفى سنة ٨٥٢ هـ

درايتر وٲٲٲٲ وٲٲٲٲ

الشیخ عادل أحمد عبدالموجود

الشیخ علی محمد رسوٹوٹ

ٲٲم له وٲٲٲه

الکٹوٹ

الٲسٹا ڈاکٹوٹ

عبدالٲٹاٹ أبوٹوٹ

محمد عبدالمٹوٹ السٹرل

ٲامعة الٲٲه

ٲامعة الٲٲه

الکٹوٹ ٲمعة طاهر الٲٲار

ٲامعة الٲٲه

الٲٲٲٲ السٹاٹ

المٹوٹ

ٲاٲ الکلٹل

دار الکتب العلمیة

أسسها محمد علی بیضون سنة ١٩٧١

بیروت - لٹکان

हवालामां रबू करेल “अल र्मसाबा झी तमीगीस सहाबा” जिल्द नं. ७
नो टाईटल पेईज अने र्मसारत नो पेईज नं. २०० नी गेरोक्ष नकल :-

باب الكنى / حرف الطاء المهملة ٢٠٠

ملة عبد المطلب بأن عبد المطلب مات على الإسلام، واستدل بأثر مقطوع عن جعفر الصادق. وسأذكره بعد؛ ولا حجة فيه، لانقطاعه وضعف رجاله.

وأما الثاني وفيه شهادة أبي طالب بتصديق النبي ﷺ فالجواب عنه، وما ورد من شعر أبي طالب في ذلك أنه نظير ما حكى الله تعالى عن كمار قريش: «وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا» [النمل: ١٤١]، فكان كفرهم عناداً، ومنشؤه من الأنفة والكبر؛ وإلى ذلك أشار أبو طالب بقوله: لولا أن تميزني قريش.

وأما الثالث وهو أثر الهذلي فهو مرسل، ومع ذلك فليس في قوله: «وَصَلَّتْكَ رَحِمٌ» ما يدل على إسلامه؛ بل فيه ما يدل على عدمه، وهو معارضته لجنائزته، ولو كان أسلم لمشي معه وصلّى عليه.

وقد ورد ما هو أصح منه؛ وهو ما أخرجه أبو داود والسنائي، وصححه ابن خزيمة من طريق ناجية بن كعب، عن علي؛ قال: لما مات أبو طالب أتيت النبي ﷺ فقلت: إن عمك الضال قد مات. فقال لي: «اذْهَبْ فَوَارِهِ»، وَلَا تُخَدِّثْنِي شَيْئاً حَتَّى تَأْتِنِي^(١). ففعلت ثم جئت فذعا لي بدعوات.

وقد أخرجه الرافضي المذكور من وجه آخر عن ناجية بن كعب، عن علي بدران قوله: الضال.

وأما الرابع والخامس؛ وهو أمر أبي طالب ولديه باتباعه فتركه ذلك هو من جملة العناد، وهو أيضاً من حسن نصرته له وذهبه عنه ومعاداته قومه بسببه.

وأما قول أبي بكر فمراده لأننا كننا أشد فرحاً بإسلام أبي طالب مني بإسلام أبي؛ أي لو أسلم.

وبين ذلك ما أخرجه أبو قرة موسى بن طارق، عن موسى بن عبيدة، عن عبد الله بن دينار، عن ابن عمر، قال: جاء أبو بكر بأبي قحافة يفوده يوم فتح مكة، فقال رسول الله ﷺ: «الآن تَرَكَتَ النَّبِيَّ حَتَّى تَأْتِنَهُ؟» قال أبو بكر: أردت أن يأجره الله، والذي بعثك بالحق لأننا كننا أشد فرحاً بإسلام أبي طالب لو كان أسلم مني بأبي.

وذكر ابن إسحاق أن عمر لما عارض العباس في أبي سفيان لما أقبل به ليلة الفتح، فقال له العباس: لو كان من بني عدي ما أحببت أن يقتل. فقال عمر: إنا بإسلامك إذا

(١) أخرجه السنائي في السنن ١/١١٠ كتاب الطهارة باب ١٢٨ الغسل من مواراة المشرك حديث رقم ١٩٠. وأحمد في المسند ١/١٣١، وابن خزيمة في صحيحه والبيهقي في دلائل النبوة: ٢/٣٤٨.

जनाअ अलू-तालिअे हुगूरे अकदसने कहेअ भोकल्युं के मने जन्नतना अंगूर (द्राक्ष) भवडावो. हजरत सिदीके अकअरे जवाअमां कहेवडायुं के, भे:शक! जन्नतना अंगूर (द्राक्ष) अल्लाह तआलाअे काङ्गिरो माटे हराम कर्था छे.

हदीथ शरीफ

”وَفِي زِيَادَاتٍ يُؤْنَسُ بِنُ بَكِيْرٍ فِي الْمَعَازِي، عَنْ يُؤْنَسِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي السَّفَرِ، قَالَ بَعَثَ أَبُو طَالِبٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ أَطْعَمْنِي مِنْ عِنَبِ جَنَّتِكَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِيْنَ“

حواله:

”الإصابة في تمييز الصحابة“، مؤلف: الامام الحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني (المتوفى ٥٨٥٢هـ)

(١) ناشر: دار الكتب العلمية: بيروت، طبع اول: ١٤١٥هـ، جلد: ٤،

صفحه: ١٩٤

(٢) ناشر: دار صادر، بيروت، ذكرابي طالب، جلد: ٣، صفحه: ١١٦

ترجمه: ”يعني ابو طالب ने حضور اقدس ﷺ سے عرض کر بھیجی کہ مجھے اپنی جنت کے انگور کھلائے۔ اس پر صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ نے فرمایا، بے شک اللہ نے انہیں کافروں پر حرام کیا ہے۔“

उपरोक्त उद्दू तर्जुमानो गुजराती अनुवाद

‘अटले के अलू-तालिअे हुगूरे अकदस सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमनी जवाअमां कहेअ भोकल्युं के, मने तमारी जन्नतना अंगूरो (द्राक्षो) भवडावो. जवाअमां हजरत सिदीके अकअरे रदीअल्लाहो तआलाअे अन्डोअे कहेवडायुं के भे:शक! अल्लाह तआलाअे तेने (जन्नतना अंगूरो)ने काङ्गिरो माटे हराम कर्था छे.’

हवालामां रबू करेल “अल रसाभा झी तमीगीस सहाभा”
 शिखर नं. ७ नो टाईटल पेईज मेरोक्ष नकल :-

الأصباة في تسمية الصحابة

للمصنف الحافظ أحمد بن علي بن محمد العسقلاني

المتوفى سنة ٨٥٢ هـ

دراسة وتحقيق وتعليق

الشيخ عادل أحمد عبد الموجود الشيخ علي محمد معوض

قدم له وقرظه

الشيخ

عبد الفتاح أبو سنة
 جامعة الأزهر

الأستاذ الدكتور

محمد عبد المنعم البشري
 جامعة الأزهر

الدكتور جمعة طاهر النجار
 جامعة الأزهر

المجلد السابع

المحتوى
 باب الكنى

دار الكتب العلمية

أسسها محمد علي بيضون سنة 1971
 بيروت - لبنان

हवालामां रबू करेल “अल रसाभा झी तमीगीस सहाभा”
 शिखर नं. ७ नी र्भातर नो पेईज नं. १९७ नी मेरोक्ष नकल :-

باب الكنى / حرف الطاء المهملة ١٩٧

ومنها قوله من قصيدة:

وَسَقَى لُهُ مِنْ أَسْمِهِ لِجَلَّةُ فَدُو الْغَزِيَّيْنِ مَخْمُودَةً وَقَدَّامًا مُحَمَّدُ
 [التنزيل]

قال ابن عيينة، عن علي بن زيد: ما سمعت أحسن من هذا البيت.

وأخرج أحمد من طريق حبة العرنى؛ قال: رأيت علياً ضحك على المنبر حتى بدت
 نواجذه، ثم تذكر قول أبي طالب وقد ظهر علينا وأنا أصلي مع النبي ﷺ ببطن نخلة؛ فقال
 له: ماذا يصنعان؟ فدعاه إلى الإسلام، فقال: ما بالذي تقول من بأس، ولكن والله لا يعلوني
 استي أبداً.

وأخرج البخاري في التاريخ، من طريق طلحة بن يحيى، عن موسى بن طلحة، عن
 عقيل بن أبي طالب؛ قال: قالت قريش لأبي طالب: إن ابن أخيك هذا قد آذانا... فذكر
 القصة؛ فقال: يا عقيل، انتهي بمحمد. قال: فجنثت به في الظهيرة، فقال: إن بني عمك
 هؤلاء زعموا أنك تؤذهم فأنته عن أذاهم، فقال: أترون هذه الشمس؟^(١) فما أنا بأقدر على
 أن أدع ذلك. فقال أبو طالب: والله ما كذب ابن أخي قط.

وقال عبد الرزاق: حدثنا سفيان، عن حبيب بن أبي ثابت، عن سمع ابن عباس في
 قوله تعالى: ﴿وَهُمْ يَهْتَوُونَ عَنْهُ وَيَتَأَوْنَ عَلَيْهِ﴾ [الأنعام: ٢٦]؛ قال: نزلت في أبي طالب؛ كان
 ينهي عن أذى النبي ﷺ وينأي عما جاء به.

وأخرج ابن عدي من طريق الهيثم الكباء، عن ثابت، عن أنس؛ قال: مرض أبو طالب
 فعاده النبي ﷺ، فقال: يا ابن أخي، أذع ربك الذي بعثك إياي. فقال: «اللهم اشفِ
 عمي». فقام كأنما نشط من عقال؛ فقال: يا ابن أخي، إن ربك ليطيعك! فقال: «وَأَنْتَ يَا
 عَمَاءُ لَوْ أَطَعْتَهُ لَطِيعَتِكَ»^(٢).

وفي زيادات يونس بن بكير في المغازي، عن يونس بن عمرو، عن أبي السفر؛ قال:
 بعث أبو طالب إلى النبي ﷺ فقال: أطعمني من عنب جنتك. فقال أبو بكر: إن الله حرّمها
 على الكافرين.

(١) أخرجه البيهقي في دلائل النبوة ٢/١٨٧ عن عقيل بن أبي طالب والبخاري في التاريخ الكبير ٤: ٥١.
 وابن حجر في المطالب العالية ٤/١٩٢ حديث رقم ٤٢٧٨ وقال هذا إسناد صحيح.

(٢) أخرجه الحاكم في المستدرک ٢/٤٣٢ عن ابن عباس رضي الله عنهما ولفظه مرض أبو طالب فجاءت
 قريش فجاء النبي ﷺ... الحديث قال الحاكم حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه وأقره الذهبي.

हमरते ँमामे आमम अबू हनीफानो इत्वो-
जनान अबू-तालिजनो ँन्तेकाल हालते कुइमां थअलो छे.

سراج الامة، كاشف الغمة، مجتهد اعظم ملت اسلامية حضرت امام اعظم ابوحنيفة رضي الله
تعالى عنه اپنی کتاب ”الفقه الاكبر“ میں ابوطالب کے متعلق فرماتے ہیں کہ۔
”وَأَبُو طَالِبٍ عَمُّهُ ﷺ وَأَبُو عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَاتَ كَافِرًا“

(ترجمہ:- ”اور ابوطالب جو حضور ﷺ کے چچا اور حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ کے
والد تھے، ان کا انتقال حالت کفر میں ہوا ہے“)

حوالہ:- ”الفقه الاكبر“، مصنف: امام اعظم ابی حنیفہ النعمان بن ثابت الکوئی رضی اللہ تعالیٰ
عنه (المتوفی ۱۵۰ھ)
ناشر:- دارالکتب العربية الكبرى، مصطفى البابی الحلبي، القاهرة، مصر،
صفحة: ۹۷

-: دوسرا حوالہ:-

امام اعظم کی کتاب ”فقه اکبر“ کی شرح لکھنے والے امام اجل فاضل نبیل محدث وفقیہ
علامہ علی ابن سلطان محمد القاری الہروی المعروف بملا علی قاری علیہ الرحمۃ الباری
(المتوفی ۱۰۱۲ھ)
اپنی کتاب ”منح الروض الازهر فی شرح الفقه الاكبر“ میں امام اعظم کے
مندرجہ بالا جملے کی شرح میں فرماتے ہیں کہ:-

” (وَأَبُو طَالِبٍ عَمُّهُ)، أَيْ عَمُّ النَّبِيِّ ﷺ وَأَبُو عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، مَاتَ
كَافِرًا) وَلَمْ يُؤْمِنْ لَهُ، فَقَدْ وَرَدَ: أَنَّهُ لَمَّا حَضَرَ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاةُ جَاءَهُ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ، فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلٍ وَأَضْرَابَهُ، فَقَالَ ﷺ: يَا عَمُّ قُلْ كَلِمَةَ
أَحَاجُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ، فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ: أَتَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ
الْمُطَّلِبِ؟ وَتَكْرُرَ هَذَا الْكَلَامَ فِي ذَلِكَ الْمَقَامِ، حَتَّى قَالَ أَبُو طَالِبٍ فِي
آخِرِ الْمَرَامِ: أَنَا عَلَى مِلَّةِ أَبِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَأَبِي أَنْ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ“.

حوالہ:- ”منح الروض الازهر فی شرح الفقه الاكبر“، مصنف: محدث وفقیہ علامہ
علی ابن سلطان محمد القاری الہروی المعروف بملا علی قاری علیہ الرحمۃ الباری (المتوفی ۱۰۱۲ھ)
ناشر:- دار البشائر الاسلامية، بيروت (لبنان)، صفحه: ۳۱۲

ترجمہ:- ”اور ابوطالب یعنی حضور ﷺ کے چچا اور حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ کے
والد نے کفر کی حالت میں انتقال کیا اور وہ حضور ﷺ پر ایمان نہیں لائے، جیسا کہ
حدیث شریف میں آیا ہے کہ جب ابوطالب کی وفات کا وقت قریب آیا تو نبی کریم
ﷺ ان کے پاس تشریف لائے، تو ان کے پاس ابو جہل اور اس کے ساتھی موجود
تھے، نبی کریم ﷺ نے ابوطالب سے فرمایا اے چچا: کلمہ پڑھو، جس کے سبب اللہ
تعالیٰ کے حضور حجت کروں گا، پس ابو جہل نے ابوطالب سے کہا: کیا عبدالمطلب کے
دین سے منحرف ہو رہے ہو؟ اور وہ بار بار وہی بات وہیں پر کہتا رہا۔ یہاں تک کہ
ابوطالب نے جو آخری بات کہی وہ یہ تھی کہ میں عبدالمطلب کے دین پر ہوں، اور لا الہ
إلا اللہ کہنے سے انکار کیا“۔

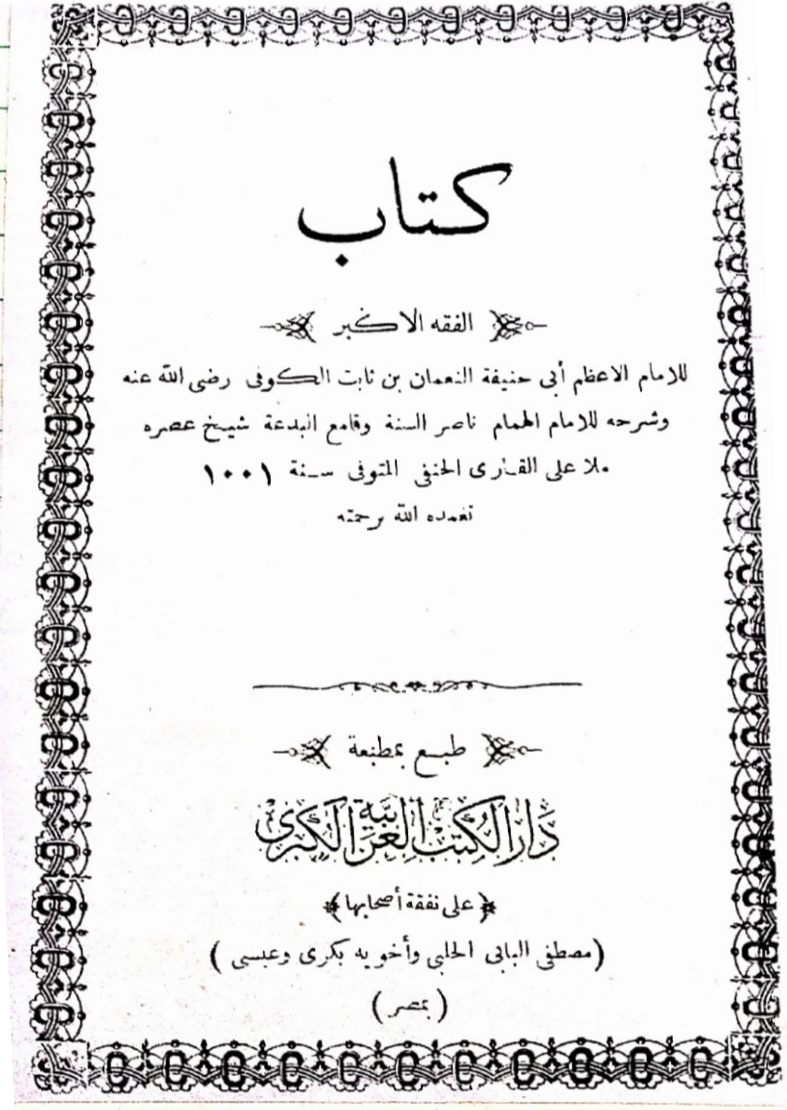
- ◉ ઈમામે આ'ઝમની વિશ્વસ્તરની આધારભૂત અને સર્વમાન્ય ફિકહે હનફીની કિતાબ 'અલ-ફિકહુલ-અકબર' ની અરબી ઈબારતના ઉર્દૂ તર્જુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ :-

‘અને અબૂ -તાલિબ કે જે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના કાકા અને હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હોના વાલિદ હતા, તેઓ કુફ્રની હાલતમાં મૃત્યુ પામ્યા છે.’

- ◉ ઈમામે આઝમ, અબૂ હનીફા રદીઅલ્લાહો અન્હોની ઉપરોક્ત કિતાબ 'અલ-ફિકહુલ-અકબર' ની શરહ (વિવરણ) જેમણે લખ્યું છે તે મહાન હસ્તી ઈમામ અલી બિન સુલ્તાન મુહમ્મદ કારી હર્વી અલ-મારફ મુલ્લા અલી કારી અલૈહે રહેમતુલ બારી (ઈન્તેકાલ :- હિ.સ. ૧૦૧૪ - એટલે કે આજથી લગભગ સવા ચારસો (૪૨૫) વર્ષ પહેલાં) ની કિતાબ 'મિન્હુર-રવઝુલ-આઝહર - ફી શર્હિલ - ફિકહિલ - અકબર' ની અરબી ઈબારત ના ઉર્દૂ તર્જુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ :-

‘અને અબૂ-તાલિબ એટલે હુઝૂર સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના કાકા અને હઝરત અલી રદીઅલ્લાહો અન્હોના વાલિદે કુફ્રની હાલતમાં ઈન્તેકાલ કર્યો. અને તેઓ હુઝૂર સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ ઉપર ઈમાન લાવ્યા નહીં. જેવું કે હદીષ શરીફમાં ઉલ્લેખ છે કે જ્યારે અબૂ-તાલિબની વફાતનો સમય નજીક આવ્યો, ત્યારે નબી-એ-કરીમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ તેઓની પાસે તશરીફ લાવ્યા, તે વખતે તેઓની પાસે અબૂ જહલ અને તેનો સાથી મૌજૂદ હતો. નબી-એ-કરીમ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે અબૂ-તાલિબને સંબોધીને ફરમાવ્યું કે ચાચા ! કલ્મો પઠો. તમારા કલ્મા પઢવાના કારણે અલ્લાહ તઆલા ની સમક્ષ તમારા ઈમાનની દલીલ રજૂ કરીશ. આ સાંભળીને અબૂજહલે અબૂ તાલિબ ને કહ્યું કે શું અબ્દુલ મુત્તલિબના દીન (ધર્મ) થી વિચલીત થાઓ છો ? અબૂ જહલ વારંવાર આ વાત ઉચ્ચારતો રહ્યો. ત્યાં સુધી કે અબૂ તાલિબે જે અંતિમ વાત કહી, તે એ હતી કે, હું અબ્દુલ મુત્તલિબના દીન (ધર્મ) ઉપર છું અને 'લા - ઈલાહા - ઈલ્લાહો' કહેવાનો ઈન્કાર કર્યો.’

હવાલામાં રજૂ કરેલ “અલ-ફિકહુલ-અકબર” નો ટાઈટલ (TITLE) પેઈજ

المخالفة . قال ومن فروعه أيضا وهو أن الله يلام الخلق وتعليبهم من غير جرم سابق ولا نواب
لاحق خلافاً للمنزلة حيث لم يجوزوا ذلك الإبعوض أو جرم والالكان جرماتشـير لائق بالحكمة ولذا
أوجبوا أن يقتصر لبعض الحيوانات من بعض انتهى . وقد سبق أن الظلم في حقه تعالى محال
وانه سبحانه لا يجب عليه شيء محال ففعله إما عدل وإما فضل . وفي نسخة زيد قوله ورسول الله
صلى الله تعالى عليه وسلم مات على الإيمان وليس هذا في أصل شارح تصدر لهذا الميدان لكونه
ظاهراً في معرض البيان ولا يحتاج إلى ذكره لعلوه صلى الله تعالى عليه وسلم في هذا الشأن وأعد
مرام الامام على تقدير صحة ورود هذا الكلام انه صلى الله تعالى عليه وعلى آله وسلم من حيث كونه
نبياً من الانبياء عليهم السلام وهم كلهم معصومون عن الكفر في الابتداء والانهاء نعتقاداً نعمات
على الإيمان وأما غيرهم من الاولياء والعلماء والاصفياء بالاعيان فلا يجزئهم عن تهمهم على الإيمان وان ظهر
منهم خوارق العادات وكال حالات وجمال أنواع الطاعات فان مبنى أمره على العيان وهو مستور
عن أفراد الانسان ولهذا كانت العشرة المبشرة وأمثالهم خائفين من انقلاب أحوالهم وسوء
آمالهم في ما لهم . واعلم أن للسلف رحمة الله في الشهادة بالجنة ثلاثة أقوال . أحدها أن
لا يشهد لأحد الا لانباء عليهم السلام وهذا ينقل عن محمد بن الحنفية والأوزاعي وهذا امر قطعي
لا نزاع فيه . والثاني أن يشهد لكل مؤمن جاء نص في حقه وهذا قول كثير من العلماء
لكنه حكم ظني . والثالث أن يشهد أيضاً لمن شهد له المؤمنون كافي الصححين أنه عليه الصلاة
والسلام من بجنارة فأنتموا عليها بخير فقال النبي صلى الله تعالى عليه وعلى آله وسلم وجبت ومرت
بأخرى فأنتي عليها بشر فقال عليه الصلاة والسلام وجبت فقال عمر رضي الله تعالى عنه يا رسول الله
ما رجبت فقال رسول الله صلى الله تعالى عليه وعلى آله وسلم هذا أنتنيتم عليه خير او جبت له الجنة
وهذا أنتنيتم عليه شر او جبت له النار أتم شهاده الله في الارض وهذا امر ظاهري غالي والله
تعالى أعلم بالصواب (وأبو طالب عمه) أي عم النبي (صلى الله تعالى عليه وعلى آله وسلم
وأبو علي رضي الله عنه مات كافراً) ولم يؤمن به فقد ورد أنه لما حضر أباطال الواقعة جاءه
رسول الله صلى الله تعالى عليه وعلى آله وسلم فوجد عنده أجهل وأضربه فقال صلى الله تعالى
عليه وعلى آله وسلم يا عم قل كلمة أحيا لك بها عند الله فقال أبو جهل أترغب عن ملة عبد المطلب
وتكبر وهذا الكلام في ذلك المقام حتى قال أبو طالب في آخر المرام أنا على ملة أبي عبد المطلب وأني
ان يقول لاله الا الله فقال صلى الله تعالى عليه وعلى آله وسلم والله لأستغفرن لك ما لم أنه عنك
فأنزل الله تعالى ما كان للنبي والذين آمنوا أن يستغفروا للمشركين ولو كانوا أولي قربى من
بعد ما تبين لهم أنهم أصحاب الجحيم أي بأن ما تنوع الكفر وأنزل الله في حق أبي طالب حين

مشح
السروض الأزهري
في شرح
الفقيه الأكبر

للعامة المحدث الفقيه علي بن سلطان محمد القاري
المترجم سنة ١١٤٢ هـ

ومعه
التجليل الميسر
على شرح الفقه الأكبر
تأليف
الشيخ وهبي سليمان غاوي

كتاب النبأ الإسلامية

ہلالامام ۲۶۰۰ کربل ’’ا؁رؤمؤل ا؁لہر‘‘ نل ہلآارت نؤ ٲہہہ ن. ۳۹۲

وَأَبُو طَالِبٍ عَمُّهُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُ مَاتَ كَافِرًا.

محمد بن الحنفية والأوزاعي، وهذا أمر قطعي لا نزاع فيه. والثاني: أن
يشهد بالجنة لكل مؤمن جاء نص في حقه، وهذا قول كثير من العلماء لكنه
حكم ظني. والثالث: أن يشهد أيضاً لمن شهد له المؤمنون كما في
الصحيحين: «أنه عليه الصلاة والسلام مرّ بجنّاة فأتوا عليها بخير^(۱)»،
فقال النبي صلى الله تعالى عليه وعلى آله وسلم: وجبت، ومرّ بأخرى
فأتوا عليها بشرّ، فقال عليه الصلاة والسلام: وجبت، فقال عمر رضي الله
تعالى عنه: يا رسول الله ما وجبت؟ فقال رسول الله صلى الله تعالى عليه
وعلى آله وسلم: هذا أثنتيم عليه خيراً وجبت له الجنة، وهذا أثنتيم عليه
شرّاً وجبت له النار، أنتم شهداء الله في الأرض»، وهذا أمر ظاهري
غالبي، والله تعالى أعلم بالصواب.

(وأبو طالب عمه)، أي عمّ النبيّ (صلى الله تعالى عليه وعلى آله
وسلم وأبو عليّ رضي الله عنه، مات كافرًا) ولم يؤمن له، فقد ورد: «أنه
لما حضر أبا طالب الوفاة، جاءه رسول الله صلى الله تعالى عليه وعلى آله
وسلم فوجد عنده أبا جهل وأضرا به، فقال صلى الله تعالى عليه وعلى آله
وسلم: يا عمّ قل كلمة أحاجّ لك بها عند الله، فقال أبو جهل: أترغب عن
ملة عبد المطلب؟ وتكرّر هذا الكلام في ذلك المقام، حتى قال أبو طالب
في آخر المرام: أنا على ملة أبي عبد المطلب، وأبى أن يقول: لا إله

(۱) (مرّ بجنّاة فأتوا عليها خيراً) مسلم، جنّات ۶، أبو داود، جنّات ۷۶، الترمذی،
جنّات ۶۳. أحمد ۱/۲۲، ۳۰.

ا؁للاما ہمام اہمہ بن مؤہمہ کؤستلانیؤ
کٲن کؤ ہؤمؤرؤ ا؁کدسنا کؤت ہؤ (۲) کاکاؤ
ہمآرت ہمآا انے ہمآرت اہہاس ہ مؤسلمان
ہتا ائٲ کؤہ ٲہ کاکا مؤسلمان ن ہتؤ.

”كَانَ الْعَبَّاسُ أَصْغَرَ أَعْمَامِهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يُسَلِّمْ مِنْهُمْ إِلَّا هُوَ وَحَمْرَةَ“

حوالہ:

”المواهب اللدنية بالمنح المحمدية“، مؤلف: أحمد بن محمد

القسطلاني (المتوفى ۵۹۲۳هـ)

ناشر:- (۱) مرکز اهل سنت بركات رضا، پوربند، گجرات، مقصدثانی،

فصل رابع، جلد: ۲، صفحہ: ۱۱۱

ناشر:- (۲) ناشر: المكتب الاسلامی بیروت، جلد: ۲، صفحہ: ۱۱۱

ترجمہ: ”عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہ سید عالم ﷺ کے سب میں چھوٹے چچا تھے،

حضور کے چچاؤں میں صرف یہ اور حضرت حمزہ مسلمان ہوئے۔“

⊛ اٲرؤکٲ ا؁ڈؤتہؤمؤؤؤؤؤ اؤہراتل اؤؤواہ ⊛

’ہمآرت اہہاس رہل اہہاؤؤ ائہؤ ہؤمؤرؤ ا؁کدس سہلہلہاؤؤ
اہلہؤہ ولسلہمنا کاکاؤؤؤاؤ سؤئہل نانا ہتا. ہؤمؤرنا کاکاؤؤ
ؤاؤئہل کؤت ہمآرت اہہاس انے ہمآا ہ مؤسلمان ٲہلہا.‘

हवालामां रबू करेल “अल-भवहेबुल-लदुन्या”
जिल्द नं. २ नो टाईटल पेईज

المواهب اللدنية

بالمِنَحِ المَحْمَدِيَّةِ

تأليف
العلامة أحمد بن محمد القِطَلَانِي
(٨٥١ - ٩٢٣ هـ)

الجزء الثاني

تجقيق
صالح أحمد الشاي

مركز أهل سنت بركات أيضا
امام احمد رضا رود، فوريندر (عجرات الهند)

हवालामां रबू करेल “भवहेबुल-लदुन्या”
जिल्द नं २ नी ईभारत नो पेईज नं. १११

وثلاثين سنة ودفن بالقيع، ودخل قبره ابنه عبدالله.
وكان (١) عظيماً جليلاً، وكان يسمى ترجمان القرآن، وهو أبو
الخلفاء.

ويروى أن أمه أم الفضل لما وضعته أتت به النبي ﷺ فأذن في أذنه
اليمنى، وأقام في اليسرى، وقال: اذهبى بأبي الخلفاء. رواه ابن حبان
وغيره (٢).

وقد ملأ عقبه الأرض حتى قيل إنهم بلغوا في زمن المأمون ستمائة
الف. واستبعد والله أعلم.

وكان العباس أصغر أعمامه ﷺ ولم يسلم منهم إلا هو وحزرة.
وأسنهم الحارث.

[عماته عليه السلام]

وأما عماته ﷺ بنات عبد المطلب بن هاشم، فجملتهن ست:
عاتكة، وأميمة، والبيضاء وهي أم حكيم، وبرة، وصفية، وأروى،
ولم يسلم منهن إلا صفية أم الزبير بلا خلاف.

واختلف في أروى وعاتكة، فذهب أبو جعفر العقيلي إلى ١١٢/ب
إسلامهما، وعدهما في الصحابة، وذكر الدارقطني: عاتكة في جملة
الإخوة والأخوات، ولم يذكر أروى. وأما ابن إسحاق فذكر أنه لم
يسلم منهن غير صفية.

(١) أي عبدالله بن عباس.

(٢) هذا الحديث موضوع، إذ من المعلوم - كما قال في الإصابة - أن عبدالله ولد
بمكة، وبنو هاشم بالشعب قبل الهجرة بثلاث، ولم يكن يومئذ أذان ولا
إقامة حيث لم يشرعوا [المحقق].

अल्लामा एमाम अबू अब्दुल्लाह मरकानीनुं
कथन के हुमूर अकदसना काका अबू तालिब
एमान नहोता लाव्या

”مَنْ عَجَائِبِ الْإِتِّفَاقِ أَنَّ الَّذِينَ أَدْرَكَهُمُ الْإِسْلَامُ مِنْ أَعْمَامِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْبَعَةٌ لَمْ يُسَلِّمْ مِنْهُمْ اثْنَانِ وَأَسْلَمَ اثْنَانِ وَكَانَ اسْمُ مَنْ لَمْ يُسَلِّمْ يَنْفَى أَسْمَى الْمُسْلِمِينَ وَهَمَّا أَبُو طَالِبٍ وَاسْمُهُ عَبْدُ مَنْفٍ وَأَبُو لَهَبٍ وَاسْمُهُ عَبْدُ الْعُزْرِيِّ بِخِلَافٍ مَنْ اسْلَمَ وَهَمَّا حَمَزَةٌ وَالْعَبَّاسُ.“

حواله:

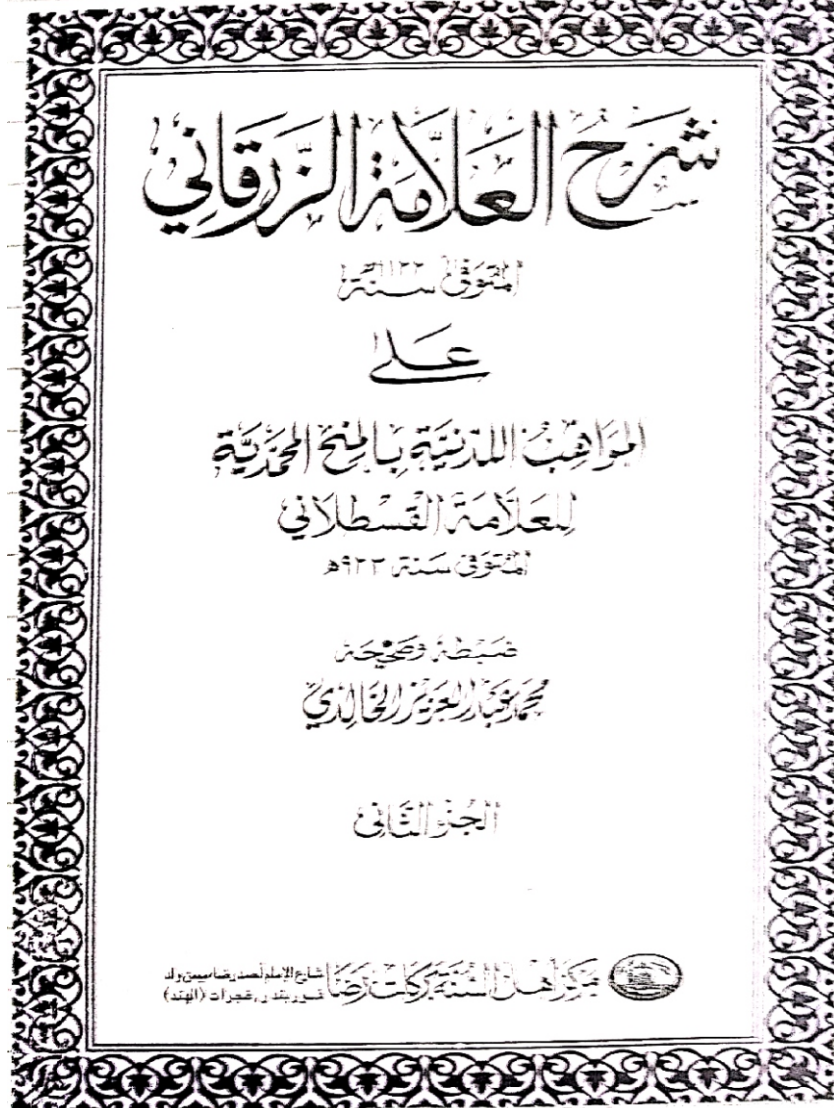
- (۱) ”شرح العلامة الزرقانی علی المواهب اللدنیة“، مؤلف: ابو عبدالله محمد بن عبدالباقي الزرقانی، (المتوفی ۱۲۲ھ)
ناشر:- مرکز اهل سنت برکات رضا، پوربند، گجرات
جلد: ۲، صفحہ: ۳۸
- (۲) ”فتح الباری شرح صحیح البخاری“، مؤلف: الامام الحافظ أحمد بن علی بن حجر العسقلانی (المتوفی ۸۵۲ھ)
ناشر:- دارالمعرفة - بیروت، باب قصة أبي طالب،
جلد: ۷، صفحہ: ۱۹۶

ترجمہ:- ”عجائب اتفاق سے ہے کہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم کے چار (۴) پچھڑا زمانہ اسلام میں زندہ تھے، دو (۲) اسلام نہ لائے اور دو (۲) مشرف بہ اسلام ہوئے، وہ دو (۲) جو اسلام نہ لائے ان کے نام پہلے ہی سے مسلمانوں کے نام کے خلاف تھے، ابو طالب کا نام عبدمناف تھا اور ابولہب کا عبدالعزری اور وہ دو جو مسلمان ہوئے ان کے نام پاک و صاف تھے، حمزہ و عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہما۔“

⊛ ઉપરોક્ત ઉદ્ધૃત જુમ્હાનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊛

‘સંજોગોની અજાયબીમાંથી છે કે હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના ચાર (૪) કાકાઓ ઈસ્લામના સ્થાપના કાળમાં જીવીત હતા. તેમાંથી બે (૨) કાકાઓ એ ઈસ્લામનો સ્વીકાર કર્યો નહીં અને બે (૨) મુસલમાન બન્યા. જે બે (૨) કાકાએ ઈસ્લામનો સ્વીકાર કર્યો નહીં તેઓના નામો પહેલેથી મુસ્લિમ નામોની વિરુદ્ધના હતા. જેમ કે અબૂ તાલિબ નું નામ અબ્દે મુનાફ હતું અને અબૂ લહબ નું નામ અબ્દુલ ઉમ્મા હતું અને જે બે (૨) કાકા મુસલમાન બન્યા, તેઓના નામ પાક અને સાફ હતા. હમ્મા અને અબ્બાસ (રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હુમા)’

हवालामां रबू करेल कितान “शहं ढरकानी”
बिल नं. २ नो टाईटल पेईब

हवालामां रबू करेल कितान “शहं ढरकानी”
बिल नं. २ नी ईभारत नो पेईब नं. ४८

وفاة خديجة وأبي طالب

४८

محضته العرب وداها، وأصفت له فؤادها، وأعطته قيادها، يا معشر قريش، كونوا له ولاة، ولحزبه حماة، والله لا يسلك أحد سبيله إلا رشد، ولا يأخذ أحد بهديه إلا سعد، ولو كان لنفسي مدة ولأجلي تأخير لكففت عنه الهزاهر، ولدفعت عنه الدواهي. ثم هلك.

ثم بعد ذلك بثلاثة أيام - وقيل: بخمسة - في رمضان، بعد البعث بعشر سنين، على الصحيح، ماتت .....

محضته) بمهملة نعمة أخلصت له (العرب وداها وأصفت) بالفاء (له فؤادها) أزلت ما فيه من حسد وبغض، وفي نسخة بالفين، أي: استمعوا بقلوبهم، أي: أمالوها له. (وأعطته قيادها) كما اتقاد له العرب لما سار بهم إلى فتح مكة، وكما وقع في مجيء هوازن منقادين لحكمه فعن عليهم برء سبأهم.

(يا معشر قريش!) كذا في النسخ، وفيها سقط فلفظه كما في الروض عن الكلبي: دونكم يا معشر قريش ابن أبيكم (كونوا له ولاة) موالين ومناصرين (ولحزبه حماة) من أعدائهم وتأمل ما في قوله ابن أبيكم من التريق والتفريع والتصريح بأنه منهم فعزه عزهم ونصره نصرهم، فكيف يسمون في خذلانه فإنما هو خذلان لأنفسهم، وهذا من حيث النظر إلى مجزوء القراءة فكيف وهو على الصراط المستقيم ويدعو إلى ما يوصل إلى جنات النعيم، كما أشار إليه مؤكداً بالقسم، فقال: (والله لا يسلك أحد سبيله إلا رشد) بكسر الشين وفتحها والكسر أولى بالسجع، (ولا يأخذ أحد بهديه إلا سعد)، في الدارين (ولو كان لنفسي مدة ولأجلي تأخير لكففت عنه الهزاهر) بهاءين وزاءين منقوطين بعد أولهما ألف، قال الجوهرى: الهزاهر الفتن تهتز فيها الناس، وفي القاموس: الهزاهر تحريك البلايا والحروب في الناس، (ولدفعت عنه الدواهي)، ثم هلك) على كفه، فانظر واعتبر كيف وقع جميع ما قاله من باب الفراسة الصادقة، وكف هذه المعرفة النائمة بالحق وسبق فيه قدر القهار؛ إن في ذلك لعبرة لأولي الأبصار ولهذا الحب الطبيعي كان أهون أهل النار عذاباً؛ كما في مسلم وفي فتح الباري تكملة من عجائب الاتفاق إن الذين أدر كههم الإسلام من أعمام النبي ﷺ أربعة لم يسلم منهم اثنان وأسلم اثنان، وكان اسم من لم يسلم ينافي أسامي المسلمين وهما أبو طالب واسمه عبد مناف وأبو لهب واسمه عبد العزى بخلاف من أسلم، وهما: حمزة والعباس.

(ثم بعد ذلك بثلاثة أيام، وقيل: بخمسة) وقيل: بشهر، وقيل: بشهر وخمسة أيام، وقيل: بخمسين يوماً، وقيل: بخمسة أشهر، وقيل: ماتت قبله، (في رمضان بعد البعث بعشر سنين على الصحيح) كما قال الحافظ، وزاد: وقيل بعده ثمان سنين، وقيل: سبع، (ماتت) الصديقة الطاهرة

કિછોછા શરીફના મહાન ભુર્ગુર્ગ, કુલ્બુલ અકતાબ, કુદવતુલ-કુબા, મહેબૂબ યમદાની, હમરત મખ્દૂમ, સુલ્તાન જહાંગીર, સૈયદ અશરફ સિમ્ના ની નો ઈશદિ ગિરામી કે અબૂ-તાલિબે કુફની હાલતમાં ઈન્તેકાલ કર્યો છે.

”ان میں ایک ابوطالب تھے، جن کا نام عبدمناف تھا۔ وہ نبی ﷺ کے والد عبد اللہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ اور عاتکہ کے جنہوں نے واقعہ بدر خواب میں دیکھا تھا، ماں جائے بھائی تھے۔ والدہ کا نام فاطمہ بنت عمرو تھا۔ ابوطالب نے حالت کفر میں انتقال کیا۔“

حوالہ: ”لطائف اشرفی (اردو ترجمہ)“، مؤلف: شیخ العارفین حضرت نظام الدین یمنی رحمۃ اللہ علیہ، ناشر: منحدوم اشرف اکیڈمی، کچھوچھہ شریف، (یو پی)، صفحہ: ۵۳۳

”لطائف اشرفی (فارسی)“، ناشر: مکتبہ سمنا، فردوس کالونی، کراچی (پاکستان)، صفحہ: ۳۱۵

⊛ ઉપરોક્ત ઉદ્દૈ ઈબારતનું ગુજરાતી લિપીયાંતર ⊛

‘उन में अक अबू-तालिब थे, जिन का नाम अब्दे मुनाफ़ था. वो नबी सल्लल्लाहो अलैहो वसल्लम के वालिद अब्दुल्लाह रहीअल्लाहो तआला अन्हो और आतेका के जिन्हो ने जंगे बदर का वाकेआ प्वाब में देखाथा, मां-ज्जअे भाई थे. वालेदा का नाम फ़ातेमा बिनते अम्र था. अबू-तालिब ने हालते कुफ़ में इन्तेकाल किया.’

⊛ ઉપરોક્ત ગુજરાતી લિપીયાંતરનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊛

‘તેમાંથી એક અબૂ-તાલિબ હતાં, જેનું નામ અબ્દે મુનાફ હતું. તેઓ નબી સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના વાલિદે ગિરામી અબ્દુલ્લાહ રહીઅલ્લાહો તઆલા અન્હો અને આતેકા કે તેણી એ બદરની જંગની ઘટના સ્વપ્નમાં જોઈ હતી, સગા માં જણયા ભાઈ હતા. વાલેદાનું નામ ફાતેમા બિન્તે અમ્ર હતું, અબૂ તાલિબનો ઈન્તેકાલ કુફની હાલતમાં થયો.’

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لطائف
أشرفي

اردو

قدوة الكبري محبوبي يزدا في محافظ دنيا، ناظر عالم ملكوت، قطب الاقطاب، غوث العالم حضرت منحدوم سلطان سيد اشرف جهانگير سمنا في رحمة الله عليه

کي

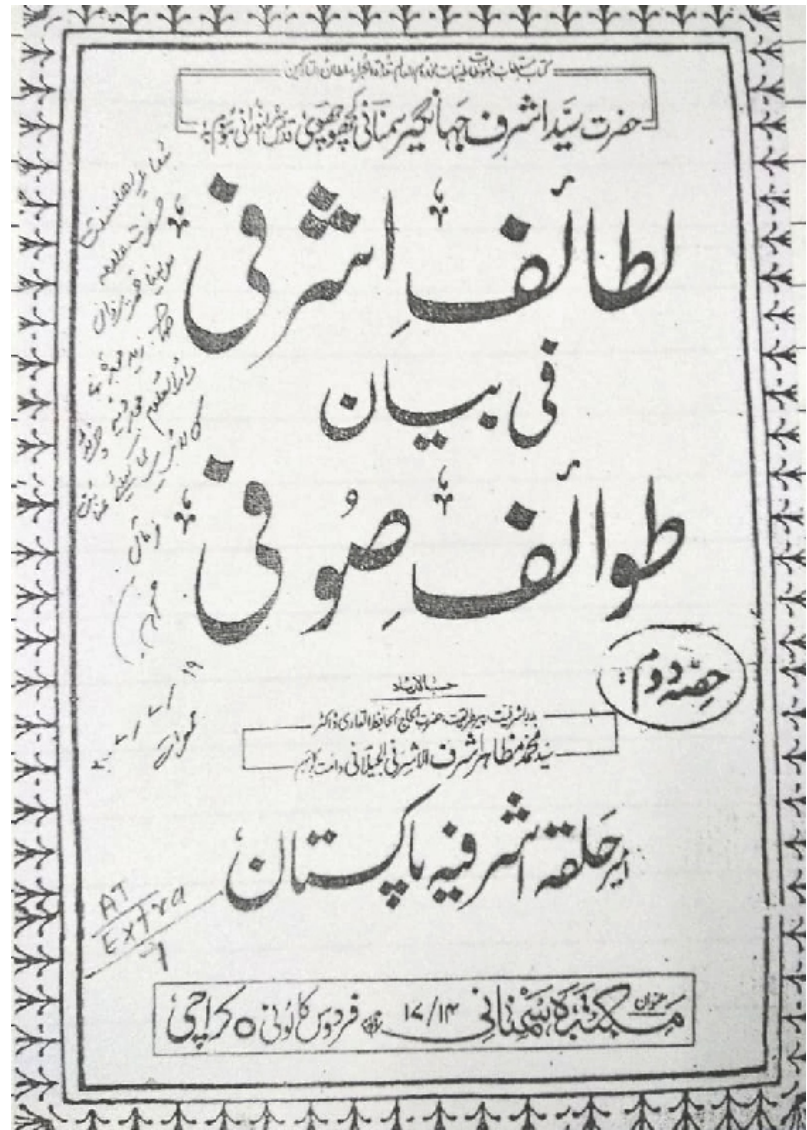
سوانح وفضائل اور ملفوظات

مؤلفه: شیخ العارفین حضرت نظام یمنی رحمۃ اللہ علیہ

کتاب "لغات اشراف" نو ٹائٹل پہنچانہ انا
 انا نال انا نال پہنچانہ ن. 433

لغات اشراف 533 لطیفہ - باواواں
 انا، لیکن زنده نہ رہی اور نہ حضرت عثمان سے حضرت رضی اللہ عنہا کے ہاں کوئی اولاد ہوئی۔ حضرت ام کلثوم نے حضرت عثمان کے گھر میں شعبان 9 ہجری میں وفات پائی۔ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: اگر میری ایک بیٹی اور ہوتی تو میں اس کا نکاح بھی عثمان سے کرتا۔ محمد بن عبد الرحمن کی روایت ہے کہ رسول اللہ ﷺ حضرت ام کلثوم کی قبر پر تشریف فرما ہوئے۔ آپ ﷺ کی دونوں آنکھوں سے آنسو رواں تھے۔ آپ ﷺ نے فرمایا: آیاتم میں سے کوئی ام کلثوم کے اہل میں ایسا ہے جو رات کو ان سے جدا نہ ہوا ہو۔ ابو طلحہ نے عرض کیا یا رسول اللہ! (ﷺ) میں ہوں۔ فرمایا: بیچے آؤ۔
 تیر ہواں شرف: آپ ﷺ کے چچا کو ان اور چھوٹے بھائیوں کا ذکر رسول اللہ ﷺ کے عبدالمطلب کی اولاد سے گیارہ چچا تھے۔ ان میں سے ایک حارث تھے، ان کے نام کی بنا پر حضرت عبدالمطلب کی کنیت ابو حارث تھی یا غالباً اس وجہ سے کہ حارث سب سے بڑے بیٹے تھے۔ ان کی اولاد اور اولاد کی اولاد میں سے ایک جماعت تھی جو نبی ﷺ کے صحابی تھے۔ ان بعضوں میں سے ایک ابو سفیان بن حارث تھے جو فتح مکہ کے روز اسلام لائے۔ ابو سفیان غزوہ حنین میں موجود تھے۔ نبی ﷺ نے ان کے حق میں فرمایا: ابو سفیان جو انان حنت کے سردار ہیں اور اپنے پیچھے کچھ نہ چھوڑا ان میں ایک نوفل بن حارث تھے، جنہوں نے ہجرت کی اور خندق کے روز اسلام لائے۔ نوفل بن حارث صاحب اولاد تھے، ان میں ایک عبدالمطلب تھے جن کا نام نبی ﷺ نے عبد اللہ رکھا تھا۔ ان کی اولاد ملک شام میں آباد ہوئی۔
 (عبدالمطلب کے بیٹوں میں) ایک تم تھا جس نے چھوٹی عمر میں وفات پائی۔ وہ حارث کے ماں جائے بھائی تھی۔ ایک (چچا) زبیر تھے۔ ان کا شمار شرفائے قریش میں ہوتا تھا۔ ان کے فرزند عبد اللہ بن زبیر رضی اللہ عنہ تھے جو غزوہ حنین میں موجود تھے۔ ثابت قدم رہے اور جنگ میں بہت اہم جہاد میں شہید ہوئے۔ روایت ہے کہ عبد اللہ بن زبیر رضی اللہ عنہ میں سات بہادروں کے برابر طاقت تھی۔ بے شک انہوں نے کفار کو قتل کیا اور کافروں نے انہیں قتل کیا۔ صیبا بنہ زبیر صحابہ تھے اور ام حکم رضی اللہ عنہا بنت زبیر نے نبی ﷺ سے روایت کی ہے۔ ایک حضرت حمزہ رضی اللہ عنہ بن عبدالمطلب تھے، جنہیں اسد اللہ اور اسد الرسول اللہ کا لقب ملا۔ حضرت حمزہ رسول اللہ ﷺ کے رضاعی بھائی بھی تھے۔ وہ قدیم الاسلام تھے۔ (یعنی ابتدا ہی میں اسلام لے آئے تھے) انہوں نے مدینہ طیبہ ہجرت فرمائی۔ جنگ بدر اور جنگ احد میں شریک ہوئے اور غزوہ احد میں شہید ہوئے۔
 ان میں سے ایک ابو الفضل عباس رضی اللہ عنہ تھے۔ ان کا اسلام پختہ تھا اور انہوں نے (غزوہ بدر کے بعد قبول اسلام کر کے) مدینہ میں ہجرت فرمائی۔ نبی ﷺ ان سے سن و سال میں بڑے تھے۔ ان کے ایک فرزند کا نام فضل تھا۔ یہ سب بیٹوں میں بڑے تھے اور ان کے نام پر حضرت عباس کی کنیت ابو الفضل تھی۔ عبد اللہ، عبد اللہ اور تم یہ تین بھی ان کے بیٹے تھے۔ سب کو صحابی ہونے کا شرف حاصل ہوا۔ نبی ﷺ نے فتح مکہ کے دن حضرت عباس رضی اللہ عنہ کو مزہم پلانے کی خدمت پر مامور کیا، ان کی وفات مدینہ میں حضرت عثمان رضی اللہ عنہ کے زمانہ خلافت میں 32 ہجری میں ہوئی۔ آخری عمر میں بینائی جاتی رہی تھی، یعنی نابینا ہو گئے تھے۔
 ان میں ایک ابو طالب تھے، جن کا نام عبد مناف تھا۔ وہ نبی ﷺ کے والد عبد اللہ بن عبدالمطلب اور عاتکہ کے جنہوں نے واقعہ بدر خواہ میں دیکھا تھا، ان جائے بھائی تھے۔ والدہ کا نام فاطمہ بنت عمرو تھا۔ ابو طالب نے حالت کفر میں انتقال کیا، عقیل، جعفر اور علی رضی اللہ عنہم اور ام ہانی ابو طالب کی

انا لاماں رھو کرےل کتاب "لغات اشراف"
 (فارسی) نو ٹائٹل (TITLE) پہنچانہ

**हवालामां रबू करेल “लताईई अशरई”
(झरसी)नी धभारत नो पैरुज नं. 3१4**

जनाअ अबू-तालिअना धमानना पुरावा अने जनती होवानी दलील रूपे जेने प्रअर अने सयोट पुरावारूपे जे हदीष रबू करवामां आवे छे, अटले के हजरत अब्बास अिन अब्दुल मुत्तलिअनी हदीषनी असल अरबी धभारत हवाला अने अनुवाद साथे अने ते हदीषना अनूसंधाने महत्वना मुदा अने विस्तृत चर्चा

”لَمَّا تَقَرَّبَ مِنْ أَبِي طَالِبٍ الْمَوْتُ قَالَ: نَظَرَ الْعَبَّاسُ إِلَيْهِ يُحَرِّكُ شَفَتَيْهِ، قَالَ: فَاصْغَى إِلَيْهِ بِأُذُنِهِ، قَالَ: فَقَالَ يَا بَنَ أَخِي، وَاللَّهِ لَقَدْ قَالَ أَخِي الْكَلِمَةَ الَّتِي أَمَرْتُهُ أَنْ يَقُولَهَا، قَالَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَمْ أَسْمَعْ“

حواله: ”السيرة النبوية لابن هشام“، مؤلف: امام عبد الملك بن هشام بن ايوب (المتوفى: 213هـ)

ناشر:- (1) مكتبة المنار، اردن، طبع اول: 1409هـ، باب وفاة ابي طالب وخديجة، جلد: 2، صفحہ: 28

ناشر:- (2) شركة مكتبة و مطبعة مصطفى البابي الحلبي، مصر، طبع ثانی: 1403هـ، باب وفاة ابي طالب وخديجة، جلد: 1، صفحہ: 218

ترجمہ: ”جب ابوطالب کی موت کا وقت قریب ہوا، راوی کہتے ہیں کہ حضرت عباس نے ان کے ہونٹوں کو ہلتے ہوئے دیکھا۔ پس آپ نے کان لگا کر غور سے سنا، تو آپ نے حضور اکرم سے عرض کیا کہ اے میرے بھتیجے! بخدا میرے بھائی نے وہی کلمات کہے، جن کلمات کا آپ نے ان کو حکم دیا۔ راوی کہتے ہیں کہ حضور ﷺ نے ارشاد فرمایا کہ میں نے نہیں سنا۔“

⊙ ઉપરોક્ત હદીષના ઉદ્દેશ્યનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊙

‘જ્યારે અબૂ-તાલિબ ના ઈન્તેકાલનો સમય સમીપ આવ્યો, ત્યારની પરિસ્થિતિનું વર્ણન કરતા રાવી કહે છે કે, હઝરત અબ્બાસે તેઓના હોઠોને હલન ચલન કરતા જોયા. જેથી આપે તેઓના હોઠોની નઝદીક પોતાના કાન સોસંરવા કરીને સાંભળ્યું, તો આપે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને સંબોધીને કહ્યું કે એ મારા ભત્રીજા અલ્લાહની કસમ ! મારા ભાઈએ તે શબ્દો જ કહ્યા છે, જે શબ્દો કહેવાનો આપે તેમને આદેશ આપેલો. રાવી (વર્ણન કરતા) કહે છે કે, હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો તઆલા અલૈહે વસલ્લમે ફરમાવ્યું કે ‘મૈં નથી સાંભળ્યું’

આ હદીષને શીયા-ફિકના અનૂયાયીઓ ઉપરાંત તેવા લોકો કે જેઓ જનાબ અબૂ-તાલિબના ઈમાન લાવવાની વાતને સમર્થન આપે છે. તે બધા લોકો આ હદીષને ઉત્સાહ અને ખાત્રીના થનગનાટ સાથે દલીલ સ્વરૂપે રજૂ કરી ને જનાબ અબૂ તાલિબને ① સહાબી-એ-રસૂલ ② મો’મિન અને મુસલમાન તથા ③ કતઈ જન્મતી એટલે કે ખાત્રીપૂર્વક સ્વર્ગવાસી પુરવાર કરવાની ચેષ્ટા કરે છે. અને જનાબ અબૂ તાલિબને રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હો અને અલૈહિસ્સલામ ના અતિ આદરણીય અને માન-મરતબા-સભર ઈલ્કાબોથી સંબોધન કરે છે. બલકે તેમાં પણ અતિશયોકતિ અને વધુ પડતા સન્માનનું પ્રદર્શન કરે છે. જેથી આ હદીષને અનુલક્ષીને તે હદીષનો જે રીતે પુરાવા અને દલીલ સ્વરૂપે દુરુપયોગ કરવામાં આવે, તેના અનુસંધાને અને હદીષની ગુણવત્તાની ચકાસણી માટે અમો અહીં ઈતિહાસના પ્રખર અને સચોટ પુરાવા રજૂ કરી રહ્યા છીએ.

સૌ પ્રથમ તો આ હદીષના શબ્દો અને કયા સંજોગો અને કઈ પરિસ્થિતિમાં આ હદીષમાં વર્ણનીય હઝરત અબ્બાસ નાં મુખેથી આ શબ્દો સરી પડ્યા, તેની ચકાસણી કરવા માટે તે સમય ની પરિસ્થિતિની વાસ્તવિકતાનુ ધૂંધળું દ્રશ્ય કલ્પના દ્રષ્ટિ સમક્ષ ખડુ કરીએ.

જ્યારે જનાબ અબૂ-તાલિબના ઈન્તેકાલનો સમય બિલ્કુલ નજીક આવ્યો, ત્યારે હુઝૂરે અકદસ, જાને ઈમાન સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ તેઓની પાસે તશરીફ લાવ્યા અને ‘લા-ઈલાહા-ઈલ્લલ્લાહો’નો કલ્મો પઢીને મુસલમાન બની જવાની ફરમાઈશ કરી બલકે વારંવાર આગ્રહ કરીને પ્રેરણા આપી, પણ જનાબ અબૂ તાલિબે સ્પષ્ટ ઈન્કાર કરી દીધો. થોડી જ વારમાં આત્મા અને શરીરના સંબંધો પૂરા થયા અને જનાબ અબૂ તાલિબ ફાની દુનિયા ત્યાગી ચાલ્યા ગયા.

પોતાના માયાળુ, પ્રેમાળ અને શુભચિંતક કાકાએ કલ્મો પઢ્યા વગર પ્રાણ ત્યાગી દીધો. તે બદલ હુઝૂરે અકદસ, જાને ઈમાન સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને અત્યંત દુઃખ, રંજ અને વિષાદની લાગણીનો એહસાસ થયો અને જનાબ અબૂ તાલિબનો દેહ વિલય થતાં જ આપ થોડાક અંતરે ખસીને તશરીફ ફર્મા થઈ ગયા.

તે વખતે અબૂ-તાલિબના સગા ભાઈ અને હુઝૂરે અકદસ ના સગા કાકા હઝરત અબ્બાસ બિન અબ્દુલ મુતલિબ રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હો પણ ત્યાં મૌજૂદ હતા. થોડીક ક્ષણો પહેલાંની ઘટના તેમણે નિહાળી હતી. એટલે કે હુઝૂરે અકદસ નું જનાબ અબૂ તાલિબને કલ્મો પઢવાનું કહેવું અને તેઓનું સ્પષ્ટ ઈન્કાર કરવું, એ બીના હઝરત અબ્બાસે પ્રત્યક્ષ જોઈ હતી અને હુઝૂરે અકદસનું થોડાક અંતરે દૂર ખસી જવું પણ સગી આંખે જોયું હતું.

હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હો એ જનાબ અબૂ-તાલિબના નિષ્પ્રાણ દેહ પ્રત્યે દ્રષ્ટિપાત કર્યો અને જ્યારે ચેહરો જોયો, તો તેઓને એવો ભ્રમ થયો કે મારા મોટાભાઈ અબૂ-તાલિબના હોઠો ફફડી રહ્યા છે, પોતાના ભ્રમને વિશ્વાસના સંપાદન દ્વારા ભાંગી નાખવા, હઝરત અબ્બાસે પોતાના મોટા ભાઈના હલન-ચલન કરતા હોઠો પાસે જઈને પોતાના કાનોને સાંસળવા કરીને અબૂ - તાલિબના હોઠોની એકદમ નજીક લઈ ગયા અને મોટા ભાઈ શું કહી રહ્યા છે, તે સાંભળવાનો પ્રયત્ન કર્યો.

થોડીક ક્ષણો પહેલા હઝરત અબ્બાસે પ્રત્યક્ષ જોયું હતું કે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ અબૂ તાલિબને ઈસ્લામમાં દાખિલ કરવા તેઓને વારંવાર કલ્મો પઢવાનો આગ્રહ કરેલો, જેનો મોટા ભાઈ અબૂ-તાલિબે ઈન્કાર કરેલો પણ અત્યારે તો મોટા ભાઈ તે શબ્દો જ ઉચ્ચારી રહ્યા છે, જે શબ્દો કહેવા માટે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ આગ્રહ પૂર્વક પ્રેરણા આપી રહ્યા હતા. પણ મોટા ભાઈના ઈન્કાર થી દુઃખી થઈને આપ થોડાક અંતરે ઊભા છે.

મોટા ભાઈએ જે શબ્દો ન કહ્યા, તેનાથી દુઃખી થઈને નજીકના અંતરે તશરીફ ફર્મા વ્હાલા ભત્રીજાને ખૂશ અને પ્રસન્ન કરવા ના નેક અને નિર્દોષ ઈરાદાથી હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હોએ ખૂશ ખબરના સ્વરૂપે સંબોધન કરતા પોકારીને કહ્યું કે:-

‘કાલા - ફ- કાલા - ચબ્બલ - અખી ! વલ્લાહે - લ - કદ - કાલા - અખીયુલ - કલેમતલ - લતી- અમરતહુ - અંચ - ચકૂલહા’

:: અનુવાદ ::

‘રાવી વર્ણન કરે છે કે હઝરત અબ્બાસે કહ્યું કે, એ મારા ભત્રીજા ! અલ્લાહની કસમ, મારા ભાઈએ તે શબ્દો જ કહ્યા છે, જે શબ્દો કહેવાનો આપે

તેમને આદેશ આપેલો’

હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હોની આ વાત સાંભળીને કે અબૂ તાલિબે કલ્મો પઢી લીધો છે, તેનો અસ્વીકાર કરતા હુઝૂરે અકદસે ફરમાવ્યું કે:-

હદીષના શબ્દો છે કે:- ‘કાલા - ફ - કાલા - રસૂલુલ્લાહે - સલ્લલ્લાહો અલૈહે - વસલ્લમ : ‘લમ-અસમ્મો’

:: અનુવાદ ::

રાવી વર્ણન કરે છે કે, હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે ફરમાવ્યું કે : ‘મૈં નથી સાંભળ્યું’

હવે આ હદીષના અનુસંધાને અતિ મહત્વના મુદ્દાઓની ચર્ચા કરીએ :-

● હઝરત અબ્બાસે જનાબ અબૂ તાલિબના કલ્મો પઢવાની માહિતી આપી, તેના વિષે કોઈ પણ જાતનો પ્રત્યાઘાત આપ્યા વગર હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે ફક્ત એટલું જ ફરમાવ્યું કે ‘મૈં નથી સાંભળ્યું’ એટલે કે અબૂ - તાલિબના કલ્મા રટણની ધ્વનિ મારા કર્ણપટ સુધી નથી પહોંચી. જેનો એક અર્થ એ પણ થયો કે હઝરત અબ્બાસે પ્રદાન કરેલી માહિતી ઉપર હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે વિશ્વાસ મુક્યો નહીં. આપ સદંતર સંતૃષ્ટ થયા જ નહીં અને હઝરત અબ્બાસની જનાબ અબૂ - તાલિબના કલ્મા પઢી લેવાની વાતને સ્વીકૃત, આધારભૂત કે વિશ્વસનીય ઠહેરાવી નહીં.

● જો હુઝૂરે અકદસ ને જનાબ અબૂ-તાલિબે કલ્મો પઢી લીધો છે, તેવી આછી-પાતળી પણ ઝલક અથવા શક્યતા જણાઈ હોત, તો હઝરત અબ્બાસની વાતનું સાંભળતાની સાથે જ, એક ઝાટકે ખંડન ફરમાવ્યું જ ન હોત, કેમ કે જેને કલ્મો પઢાવીને દીને ઈસ્લામમાં દાખિલ કરવાના આટલા બધા પ્રયત્નો અને તીવ્ર ઈચ્છા ધરાવી હોય, તે વ્યક્તિએ કલ્મો પઢ્યો છે અને તેના કલ્મા પઢવાની ગવાહી સામે આવી હોય, તે બાબત એવી માંમૂલી કે દરકાર ન કરવામાં આવે તેવી નાની-સૂની કે તેના પ્રત્યે નિરસતા દાખવવામાં આવે તેવી સામાન્ય કક્ષાની ન હતી કે તેનો સ્વીકાર કરીને માન્ય રાખવાના બદલે તેવી અતિ મહત્વની બાબતનો સરળ અને સાદા શબ્દોમાં ફક્ત એટલું જ ફરમાવી દેવું કે ‘મૈં નથી સાંભળ્યું.’ શું અર્થ રાખે છે? અને શું સંકેત આપે છે?

● હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની મુકદ્દસ જીભથી નિકળેલ વાક્ય ‘મૈં નથી સાંભળ્યું’ નો ભાવાર્થ અને તાત્પર્ય ફક્ત એટલું જ છે કે અબ્બાસ કાકા! તમોએ સાંભળેલી વાતનો શો ભરોસો ? જો અમો સાંભળેલ હોત, તો ઠીક

એટલે કે સ્વીકાર્ય હતો. આ ઈરશાદે ગિરામી દ્વારા હઝરત અબ્બાસની ગવાહીનું સ્પષ્ટ ખંડન છે. અને તે ખંડન (રદ) કરનાર અલ્લાહ તઅલાનો એવો સાચો અને ન્યાયિક સાક્ષી છે કે જેના વિષે કુરઆન ‘ઈન્ના- અરસલનાકા - શાહિદન’ નું ખુલ્લમ ખુલ્લા ઐલાન ફરમાવે છે, તે મુકદ્દસ આદિલે-શાહિદ જે ગવાહીને રદ અને અમાન્ય ઠરાવે તેને માન્ય, સ્વીકાર્ય અને યોગ્ય ઠરાવીને કબૂલ કરનાર કે કરાવનાર એવું અન્ય કોઈ છે ? કદાપી નહીં.

● જનાબ અબૂ તાલિબના ‘ઈમાનની ગવાહી’ આપનાર હઝરત અબ્બાસની ગવાહી એટલા માટે અમાન્ય છે કે, ગવાહી આપતી વખતે તેઓ ખૂદ જ ‘ઈમાની હાલત’ માં ન હતા, કેમ કે :-

હઝરત અબ્બાસનો ઈસ્લામ સ્વીકાર

”મરુઈ છે કે અન કે અસ્લામ લાને કા સબ્બ યે હો અકે વહે અપ્ને હમ્રાહ મૈં (૨૦) ઓવૈ સોનાલાયે તહે તાકે મશ્રુકો કોકહાનાડૈ-લૈકન જંગ મૈં અન સે લે લૈગૈા અરસે માલ ગૈનૈમત મૈં ડાઘલ કરડૈા ગૈા-તો અંહોં ને હુસુરુલ્લાહી (ﷺ) સે અરુશ કૈા કૈા અસ મૈં (૨૦) ઓવૈ સોને કો અન કે ફદૈયે મૈં મહુસુબ કરૈલૈં લૈકન હુસુરુલ્લાહી (ﷺ) ને અસે ફૈબોલ નફરમાૈા અરુફરમાૈા કૈા યે તો વહે માલ હૈ જેસે તેમ હમરે અરુફ જંગ મૈં કફારકી મદદકે લેને લાને તહે-અબ વહે મસલ્માનોં કી ગૈનૈમત મૈં હૈ-અસે ફદૈયે મૈં મહુસુબ નૈંહૈં કૈા જાસકતા-તો અંહોં ને કૈા મૈં અરુ કોઈ માલ નૈંહૈં રકહતા-કૈા આપ યે જાસ્ટે મૈં કૈા આપ કા ષાહીદી મૈં મહુસુબ કરૈલૈં લૈકન હુસુરુલ્લાહી (ﷺ) ને ફરમાૈા વહે સોના કૈા મૈં, જબ તેમ મકે સે નક્લ રહે તહે, તબ અપ્ની રુજુઆમ અલ્ફઘલ કૈા સ્પરડ કરકે આે તહે? -” અંહોં ને કૈા આપ કો અસ કી ખર કૈસે મ્લી ? ફરમાૈા મજ્હે મૈરે રબ ને ખરડૈ-પ્હરુવે કૈને લે મૈં ગૈા હૈં દૈતા હૈં કૈા આપ સઢક હૈં-બજ્રુ અલ્લાહ કૈા કોઈ અસ સે બાખર નૈંહૈં તહે-અસ કૈા બદુવે અસ્લામ લાને અરુ કૈને લે-” અશ્હેદુ અં લા અલ્લાહુ અલા અલ્લાહુ વાન્ક રસૂલુ અલ્લાહુ-”

حواله:- ”مدارج النبوة (اردو ترجمہ)“، مصنف: شیخ محقق شاه عبدالحق محدث

دهلوی (المتوفی: ۱۰۵۲ھ)

ناشر:- ادبی دنیا، دہلی، جلد: ۲، صفحہ: ۱۶۸ ”مدارج النبوة (فارسی)“،

ناشر:- مرکز اہل سنت برکات رضا، پور بندر، جلد: ۲، صفحہ: ۹۷

⊛ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશ્યો ગુજરાતી અનુવાદ નીચે મુજબ છે ⊛

‘વર્ષનીય છે કે તેઓના ઈસ્લામ સ્વીકારનું કારણ એ છે કે, તેઓ જંગે બદરની લડાઈમાં પોતાની સાથે ૨૦ (વીસ) ઉકયા સોનું (અમુક તોલા સોનું (Gold) લાવેલા) . જે યુધ્ધ પૂર્ણ થતાં તે સોનું તેઓની પાસેથી છીનવી લઈને, મુજાહિદો માટે એકત્રિત કરવામાં આવેલા ‘માલે-ગનીમત’ માં જમા કરી દેવામાં આવ્યું.’ હઝરત અબ્બાસે હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમથી વિનંતી કરી કે તે સોનું ફિદયા ની રકમ એટલે કે છુટકારો મેળવવા માટે ભરવો પડતો દંડ તરીકે ગણી લેવામાં આવે, પણ હુમૂરે અકદસે તે વિનંતી નો અસ્વીકાર કરીને હઝરત અબ્બાસથી ફરમાવ્યું કે આ જપ્ત કરેલું સોનું તે માલ છે, જે તમો જંગ (યુધ્ધ) માં અમારી વિરુદ્ધ કાફિરોની સહાય માટે લાવ્યા હતા, જેથી તે સોનું તમને મળી શકે નહીં કેમ કે તે હવે મુસ્લિમો માટે એકત્રિત કરવા આવેલું માલે-ગનીમત છે. જેથી તેને ફિદયાની રકમ તરીકે સળભળ (Adjust) કરી શકાય નહીં. હઝરત અબ્બાસે વિશેષ વિનંતી કરતા જણાવ્યું કે હવે હું કોઈ પણ જાતની સંપત્તિ કે રકમ ધરાવતો નથી. શું આપ એવું ઈચ્છો છો કે, આપનો કાકા લોકો પાસે થી ભીખ માંગે અને લોકો સમક્ષ હાથ ફેલાવે ?

હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે ફરમાવ્યું કે તે સોનું કયાં છે? જે તમો લડાઈ માટે મક્કા શહેર થી નિકળતી વખતે પોતાની પત્ની ‘ઉમ્મે-ફઝલ’ને સુપ્રત કરી આવ્યા છો. હઝરત અબ્બાસે હૈરત પામીને કહ્યું આપને આ બાબતની જાણ કેવી રીતે થઈ? આપે ફરમાવ્યું કે મારા રબે મને તેની જાણ કરી છે. આ સાંભળી ને હઝરત અબ્બાસે કહ્યું કે હું ગવાહી આપુ છું કે આપ સાદિક એટલે સાચા છો. આ મામલાની ખુદા સિવાય કોઈને જાણ ન હતી. ત્યાર બાદ તેમણે ઈસ્લામ અંગિકાર કર્યો અને કલમ-એ-શહાદત પઢતા કહ્યું કે “અશહદો-અલ-લા-ઈલાહા-ઈલ્લાહો - વ - ઈબ્નકા - રસૂલુલાહે”

- ⊙ ‘જંગે બદર’ સન હિજરી ૨ (બે) માં થએલી, તે જંગમાં હઝરત અબ્બાસ કાફિરોની તરફેણમાં ઈસ્લામી લશ્કરની સામે લડયા હતા. યુધ્ધમાં ઈસ્લામનો ઝળહળતો વિજય થએલો અને હઝરત અબ્બાસ ‘યુધ્ધ કૈદી’ તરીકે પકડાએલા અને ઈલ્મે ગૌબ ઉપર આધારીત હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમનો ‘મોઅજ્જો’ જોઈને તથા પ્રભાવિત થઈને ઈસ્લામનો સ્વીકાર કરેલો.
- ⊙ પુરવાર થયું કે હઝરત અબ્બાસ સન હિજરી ૨ (બે) માં ઈમાન લાવેલા. જ્યારે જનાબ અબૂ તાલિબનો ઈન્તેકાલ નબુવ્વતના ઐલાનના દસમા (૧૦) થએલો. એટલે કે જનાબ અબૂ તાલિબના ઈન્તેકાલના પાંચ (૫) વર્ષ પછી હઝરત અબ્બાસ ઈમાન લઈ આવ્યા છે.
- ⊙ કેવી અજબ બાબત છે કે જનાબ અબૂ તાલિબનું ઈમાન પુરવાર કરવા માટે જેની ગવાહી ઉપર શીયાપંથી લોકો આધાર રાખી રહયા છે, તે ગવાહી એટલે કે જનાબ અબૂ-તાલિબના ઈમાનની ગવાહી આપનારા હઝરત અબ્બાસ સ્વયં પોતે જ તે વખતે ઈમાનની હાલતમાં હતા નહીં. ઉપરાંત હઝરત અબ્બાસની ગવાહીને ‘મે નથી સાંભળ્યું’ ફરમાવીને ૨૬-બાતલ કરનારા આકા ઈમાનની જાન છે.
- ⊙ મિલલતે ઈસ્લામીયાના મહાન ઈમામો, પેશવાઓ, આલિમો, મુફતીઓ અને મહાન વલીઓ સર્વાનુતે એ વાત ઉપર એકત્રીત છે કે જનાબ અબૂ તાલિબ હુમૂરે અકદસ ના અતિ આગ્રહ છતાં કલમો પઢવાનો ઈન્કાર કરીને કુફ્રની હાલતમાં અવસાન પામ્યા છે. વિશેષમાં જનાબ અબૂ-તાલિબના ઈમાનના પુરાવા અને સાબિતી માટે હઝરત અબ્બાસની ગવાહી વાળી જે હદીષ રજૂ કરવામાં આવે છે, તે હદીષને સ્વીકૃત અને વિશ્વસનીય માનતા નથી, કેમ કે જનાબ અબૂ તાલિબના ઈમાનની ગવાહી આપનારા હઝરત અબ્બાસ પોતેજ તે સમયે ઈમાની હાલતમાં ન હતા. આ અંગેના આધારભૂત કિતાબો ના અમુક હવાલાઓ વાંચક મિત્રોની સેવામાં રજૂ છે.

લગભગ છસો (૬૦૦) વર્ષ પહેલા ઈન્તેકાલ કરનારા ઈમામ અયની (વફાત સ. હિ. ૮૫૫) ની વિશ્વસનીય કિતાબ ‘ઉમ્દતુલ - કારી - શર્હ - સહીહુલ - બુખારી’ નો હવાલો કે જનાબ અબૂ તાલિબના ઈમાન અંગેની હઝરત અબ્બાસની ગવાહી આધારભૂત નથી

”قَالَ الشَّهِيسِيُّ: لِأَنَّ الْعَبَّاسَ قَالَ ذَلِكَ فِي حَالِ كَوْنِهِ عَلَى غَيْرِ الْإِسْلَامِ، وَلَوْ أَذَاهَا بَعْدَ الْإِسْلَامِ لَقُبِلَتْ مِنْهُ“.

حواله:

”عمدة القارى شرح صحيح البخارى“، مؤلف: امام بدرالدين ابى محمد محمود بن احمد العينى (المتوفى ٨٥٥هـ)،

ناشر:- (١) دار احياء التراث العربى، بيروت (لبنان)، جلد: ٨، صفحه: ١٨٢

ناشر:- (٢) دار الكتب العلمية، بيروت (لبنان)، جلد: ٨، صفحه: ٢٦٣

ترجمہ: ”سہیلی نے کہا کہ حضرت عباس نے یہ بات حالت غیر اسلام میں کہی۔ اگر بعد اسلام وہ اس کو ادا کرتے، تو مقبول ہوتی۔“

⊛ ઉપરોક્ત ઉદ્દૃતજુમાનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊛

‘સુહૈલ એ કહ્યું કે હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હો એ આ વાત ગૈર મુસ્લિમ હોવાની હાલતમાં કહી, જો તેઓ એ આ વાત ઈસ્લામ સ્વીકાર કર્યા પછી વર્ણન કરી હોત, તો તેઓની વાત સ્વીકાર્ય હોત.’

હવાલામાં રજૂ કરેલ કિતાબ “ઉમ્દતુલ કારી શર્હ સહીહુલ બુખારી” નો ટાઈટલ પેઈજ

عُمْدَةُ الْقَارِي شَرْحُ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ

تأليف
الأمير العلامة بدر الدين أبي محمد محمود بن أحمد العيني
الترقي سنة ٨٥٥ هـ

فبطر وصححه
عبدالله محمود محمد عمر

طبعة جديدة مرقمة الكتب والأبواب والأجزاء
حسب ترتيب المعلم المقرئ للفاظ الحديث النبوي الشريف

الجزء الثامن

المحتوى:

كتاب الخنازير كتاب النجاسة
منها الحديث (١٢٢٧) - إلى الحديث (١٤٤٦)

مستورات
مجمع أبي بصير
لتنشيط البحث في خدمة الجماعة
دار الكتب العلمية
بيروت - لبنان

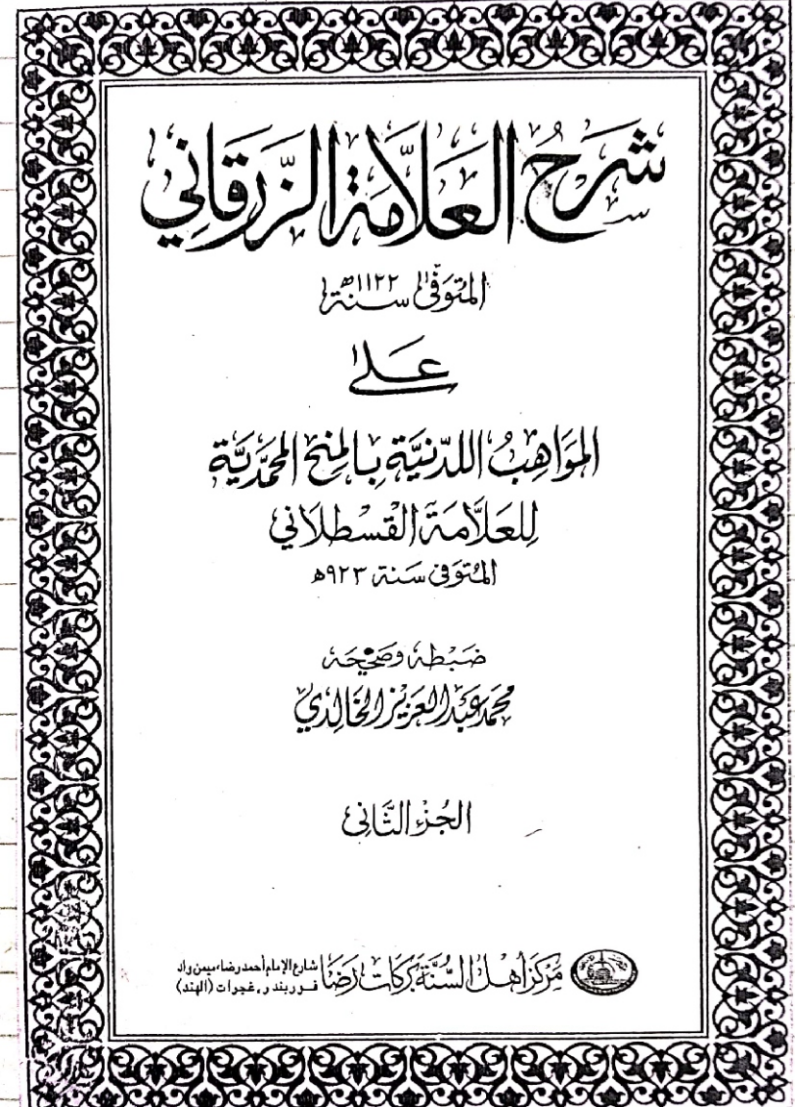

⊙ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશ્યોનો ગુજરાતી અનુવાદ ⊙

‘જેવું કે ઈમામ સુહૈલીએ ‘રૌઝ’માં ફરમાવ્યું કે, જો અબૂ-તાલિબના બારામાં હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હોની ગવાહી આપના ઈસ્લામ સ્વીકાર પછી હોત, તો માન્ય હોત. જો તે ગવાહી ઈસ્લામ સ્વીકાર પછી દેત તો તેને હુમ્મરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના તે ફરમાન કે ‘મૈં નથી સાંભળ્યું’, દ્વારા રદ-બાતલ કરવામાં આવત નહીં, કેમે કે જ્યારે આદિલ-ગવાહ એવું કહે કે, ‘મૈં નથી સાંભળ્યું છે’, અને તેની વિરુદ્ધ તેનાથી પણ અદલ વાળો કહે કે ‘મૈં નથી સાંભળ્યું’, તો પણ આદિલ-ગવાહના કથનને માન્ય રાખવામાં આવત, જે સાંભળવાની વાત પુરવાર કરે છે ઈમામ સુહૈલી ફરમાવે છે કે તેનું કારણ એ છે કે, ‘ન સાંભળવું’ અનેક એવા કારણોની શક્યતા ધરાવે છે, જે ગવાહને સાંભળવામાં અવરોધરૂપ છે. પણ જેવું કે હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હોએ ઈસ્લામ સ્વીકાર પૂર્વે ગવાહી આપી છે. જેથી તેઓની ગવાહી સ્વીકાર્ય નહીં ગણાય.’

હવાલામાં રજૂ કરેલ કિતાબ “શર્હુલ-અલ્લામા ઝરકાની”
નો ટાઈટલ પેઈજ

હવાલામાં રજૂ કરેલ કિતાબ “શર્હુલ-અલ્લામા ઝરકાની” ની ઈબારત નો ભાગ-૨, પેઈજ નં. ૪૦ની ઝેરોક્ષ નકલ

وفاة خديجة وأبي طالب

૬૦

من الموت لقتليها، لا أتولها إلا لأسوك بها. فلما تقارب من أبي طالب الموت نظر العباس إليه يحرك شفثيه، فأصغى إليه بأذنه فقال: يا ابن أخي، والله لقد قال أخي الكلمة التي أمرته بها. فقال رسول الله ﷺ: لم أسمع. كذا في رواية ابن إسحاق أنه أسلم عند الموت.

وأجيب بأن شهادة العباس لأبي طالب لو أذاها بعد ما أسلم كانت مقبولة ولم ترد بقوله عليه الصلاة والسلام لم أسمع، لأن الشاهد العدل إذا قال سمعت وقال من هو أعدل منه: لم أسمع أخذ بقول من أثبت السماع. ولكن العباس شهيد بذلك قبل أن يسلم.

مع أن الصحيح من الحديث قد أثبت لأبي طالب الوفاة على الكفر والشرك، كما روينا في صحيح البخاري من حديث سعيد بن المسيب.....

واختاره الخطابي والزمخشري.

قال عياض: وتبينها غير واحد من شيوخنا على أنه الصواب، أي: خوارًا وضعفًا، وقال شمر دهمًا (من الموت لقتليها) ولو قلنا (لا أتولها إلا لأسوك بها) لا إزعانًا حقيقة حكمة بالغة (فلما تقارب من أبي طالب الموت نظر العباس إليه يحرك شفثيه فأصغى إليه بأذنه، فقال: يا ابن أخي، والله لقد قال أخي الكلمة التي أمرته بها) لم يصحح بها العباس؛ لأنه لم يكن أسلم حينئذ (فقال رسول الله ﷺ: لم أسمع) وثبت في نسخة زيادة: ولم يكن العباس حينئذ مسلمًا، وهي وإن صححت في نفسها لكنها ليست عند ابن إسحاق، (كذا في رواية ابن إسحاق) عن ابن عباس بإسناد فيه من لم يسم (أنه) أي: إفادة أنه (أسلم عند الموت) من قول العباس، لقد قال: لم يروه بلقظ أنه أسلم عند الموت كما تورهم، فقد ساق ابن هشام في السيرة والحافظ في الفتح نفظه، وما فيه ذلك وبهذا احتج الرافضة ومن تبعهم على إسلامه.

(وأجيب) كما قال الإمام السهيلي في الروض (بأن شهادة العباس لأبي طالب لو أذاها بعد ما أسلم كانت مقبولة ولم ترد) شهادته (بقوله عليه السلام ولم أسمع لأن الشاهد العدل إذا قال: سمعت، وقال من هو أعدل منه: لم أسمع، أخذ بقول من أثبت السماع) قال السهيلي لأن عدم السماع يحتمل أسبابًا منعت الشاهد من السماع، (ولكن العباس شهيد بذلك قبل أن يسلم) فلا تقبل شهادته (مع أن الصحيح من الحديث قد أثبت لأبي طالب الوفاة على الكفر والشرك؛ كما روينا في صحيح البخاري) في مواضع (من حديث سعيد بن المسيب) عن أبيه أن أبا طالب لما حضرته الوفاة دخل عليه النبي ﷺ وعنده أبو جهل وعبد الله بن أبي أمية بن

જનાબ અબૂ-તાલિબના ઈમાન લાવ્યાનું ખંડન ખૂદ હઝરત અબ્બાસે રિવાયત કરેલી બુખારી શરીફ અને મુસ્લિમ શરીફની હદીષ દ્વારા થઈ રહ્યું છે.

આ કિતાબના પેઈજ નં. ૬૩ ઉપર ‘હુમૂરે અકદસના સદકામાં અબૂ-તાલિબ ઉપર અઝાબ હળવો થયો’ એ શિર્ષક હેઠળ એક હદીષ :-

⊙ ‘બુખારી શરીફ’	ના કુલ આઠ (૮) એડીશનના હવાલાથી
⊙ ‘મુસ્લિમ શરીફ’	ના કુલ છ (૬) એડીશનના હવાલાથી
⊙ ‘મુસ્નદે ઈમામ અહમદ’	ના કુલ બે (૨) એડીશનના હવાલાથી
કુલ - સોળ (૧૬) એડીશનના હવાલા થી	

થી વર્ણન કરવામાં આવી છે. સંજોગાવત કેવી અજીબ વાત છે કે આ હદીષના રાવી (વર્ણનકર્તા) હઝરત અબ્બાસ બિન અબ્દુલ મુતલિબ રદીઅલ્લાહો અનહો છે. હઝરત અબ્બાસ ફરમાવે છે કે મેં હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમથી અઝ કરતાં પ્રશ્ન પુછ્યો કે યા રસૂલલ્લાહ ! આપના કાકા અબૂ-તાલિબ આપની તરફેશમાં લોકોથી લડતા ઝઘડતા હતા. તેઓની આ સેવાના બદલા અને વળતર રૂપે આપે તેઓને શો ફાયદો પહોંચાડયો? પ્રશ્નનો ઉત્તર આપતા હુમૂરે અકદમસ, જાને ઈમાન સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ ફરમાવે છે કે, ‘મેં તેઓને સમગ્ર શરીર સાથે આગમાં ગરકાવ જોયા, તો ખેંચીને પગ સુદીની આગમાં કરી દીધા. જો હૂંન હોત, તો તેઓ જહન્નમના સૌથી નીચેના તબક્કા (ભાગ)માં હોત.’

ઉપરોક્ત હદીષ શરીફના અનૂસંધાનેનીચેના મુદ્દાઓ અતિ લક્ષને પાત્ર છે, જેનું એકાગ્રતાથી વાંચન અને મનન કરવા વિનંતી. :-

- ⊙ આ હદીષના રાવી (વર્ણન કર્તા) હઝરત અબ્બાસ ઈબને અબ્દુલ મુતલિબ હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના સગા કાકા અને જનાબ અબૂતાલિબના સગા ભાઈ છે.
- ⊙ આ તે હઝરત અબ્બાસ છે, જેમણે જનાબ અબૂ તાલિબ ના ઈન્તેકાલના સમયે પોતાના કાનો (Ears) તેઓના હોઠોની સમીપ લઈ જઈને કલ્મા શરીફ પઢતા સાંભળ્યાની જાણ હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમને કરેલી, પણ હુમૂરે અકદસે ‘મેં નથી સાંભળ્યું’ ફરમાવીને હઝરત અબ્બાસની ગવાહી રદ ફરમાવી દીધી હતી.

- જનાબ અબૂ તાલિબના ઈમાનની ગવાહી આપતી વખતે ખૂદ હઝરત અબ્બાસ પણ ઈમાનની હાલતમાં ન હતા. બલકે જનાબ અબૂ તાલિબના ઈત્તેકાલના પાંચ (૫) વર્ષ પછી જંગે બદરના અવસરે ઈમાન લાવેલા.
- હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હોએ હઝરત ઉસ્માન ગની રદીઅલ્લાહો અન્હોની ખિલાફતનાં કાળમાં ૧૨, રજબ સન હિજરી - ૩૨ ના દિવસે આ ફાની દુનિયાથી ઈત્તેકાલ ફરમાવ્યો છે.
- ઈત્તેકાલના સમયે હઝરત અબ્બાસની ઉમ્મે શરીફ (વય) અઠાસી (૮૮) વર્ષ ની હતી. સન હિજરી - ૨(બે) થી સન હિજરી - ૩૨ (બત્રીસ) વચ્ચેના ત્રીસ (૩૦) વર્ષ ના લાંબા સમય ગાળા દરમિયાન હઝરત અબ્બાસે કદી પણ જનાબ અબૂ-તાલિબના ઈમાન અંગે એવી ગવાહી નથી આપી કે જનાબ અબૂ તાલિબ ને ઈત્તેકાલ સમયે કલ્મો પઢતા મૈ સાંભળ્યા છે.
- હદીષ શરીફની બહુસંખ્યક કિતાબો, ફંફોળી નાખો, એક પણ હદીષ એવી નહીં મળે કે હઝરત અબ્બાસે ઈસ્લામ અંગિકાર કર્યા પછી છેક પોતાના અવસાન સુધીમાં એક વખત પણ વર્ણન કરીને એવી ગવાહી આપી હોય કે અબૂ તાલિબને ઈત્તેકાલના સમયે 'લા-ઈલાહા - ઈલ્લાહો'નો કલ્મો પઢતા મૈ સાંભળ્યા છે.
- અલબત્ત, હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હો દ્વારા જનાબ અબૂ તાલિબ માટે જહન્નમના અઝાબ અંગેની હદીષ જરૂર વર્ણનીય છે. આ કિતાબના પેઈજ નં. ૬૩ ઉપર સોળ (૧૬) એડીશન્સના હવાલાઓ દ્વારા બુખારી, મુસ્લિમ અને મુસ્નદે ઈમામ અહમદ દ્વારા મર્વી (વર્ણનીય) હદીષને ફરી એક વખત ધ્યાનપૂર્વક વાંચી જુઓ.
- વર્ણનીય હદીષ શરીફના મુકદ્દસ ફરમાનના શબ્દોના અસ્તિત્વનું કારણ પણ હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હો છે. કેમ કે હઝરત અબ્બાસ એ હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમથી સવાલ પૂછ્યો કે આપના કાકા આપની તરફેણમાં ઈસ્લામના શત્રુઓ સાથે લડતા અને અથડાતા હતા, તો અબૂ તાલિબ ને તેઓની મહાન સેવાઓના પુરસ્કારરૂપે, તેઓ ને આપે શો ફાયદો પહોંચાડ્યો છે?
- હઝરત અબ્બાસના આ સવાલ ઉપર ફરી એક વખત ઊંડાણ પૂર્વકનું દ્રષ્ટિપાત કરી જુઓ. હઝરત અબ્બાસને આ સવાલ પૂછવાની શા માટે જરૂરીયાત પડી?

બીજીવાત એ કે સવાલ ના શબ્દો 'શો ફાયદો પહોંચાડ્યો છે ?' પ્રત્યે લક્ષ આપો. આ અંગે વિસ્તૃત વિવેચન કરવાના બદલે ટૂંકમાં એટલું જ કહેવાનું કે ફાયદો તેને જ પહોંચાડવામાં આવે છે, જે નુક્સાની અને ખોટ (LOSS) માં હોય છે. તો જ્યારે હઝરત અબ્બાસે જનાબ અબૂ તાલિબના ફાયદા વિષે જે સવાલ પૂછેલો, તે 'ફાયદો' આખેરતના અજ્ઞે-સવાબ ને અનુલક્ષીને હતો. કેમ કે હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હો જાણતા હતા કે મારા મોટા ભાઈ જનાબ અબૂ-તાલિબ પોતાના ઈત્તેકાલ ના સમયે કલ્મો પઢવાનો ઈન્કાર કરીને સરિયામ ખોટ અને નુક્સાનીમાં છે.

- જો કે, જનાબ અબૂ - તાલિબ પાસે હુમૂરે અકદસ ની હમદદઈ, મહોબ્બત, લાગણી, પરવરિશ, પ્રેમભાવ, હિમાયત, હિફાઝત તથા અન્ય મહાન સેવાઓના પૂણ્યની જમા પૂંજી ભાથામાં છે પણ તે જમા પૂંજી ઈમાન અને ઈસ્લામના સ્વીકારની શરતે યોગ્ય, માન્ય અને સ્વીકૃત છે. જે મારા મોટા ભાઈને પ્રાપ્ય નથી. પણ પ્યારા રહમતુલ-લિલ-આલમીન સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની શાને-કરીમી માટે યોગ્ય નથી કે તેઓની સેવા અને હિમાયત કરનારો સદંતર વંચિત અને ફાયદા વિહોણો રહે - જેથી જ હઝરત અબ્બાસે પૂછી લીધું કે અબૂ-તાલિબને તેઓની મહાન સેવાઓના વળતર સ્વરૂપે શો ફાયદો થયો?
- ફાયદા અંગે હઝરત અબ્બાસ દ્વારા પૂછવામાં આવેલા સવાલ ના જવાબમાં હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ ફરમાવે છે કે 'મૈ અબૂ તાલિબને માથાથી પગ સુધી આગમાં ગરમાવ જોયા' જેનો સ્પષ્ટ અર્થ છે કે જનાબ અબૂ તાલિબનું સમગ્ર શરીર અગ્નિની જવાળાઓમાં લપેટાએલું હતું. શા માટે ? ફક્ત એક જ કારણ હતું કે ઈમાન નસીબ (પ્રાપ્ત) નહોતું થયું.
- હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમની શાને રહેમત અને કરમ જુઓ, હુમૂરે અકદસનો દરિયા - એ - કરમ જોશમાં આવ્યો અને અબૂ-તાલિબ કે જેઓ સમગ્ર શરીર સાથે જહન્નમની આગમાં ગરકાવ હતા, તેઓને ખેંચીને ફક્ત પગ સુધીની આગમાં લાવી દીધા.
- હુમૂરે અકદસ, માલિકો-મુખ્તાર, આકા સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના અધિકારો અને સત્તાઓનો પુરાવો જનાબ અબૂ તાલિબના અઝાબમાં રાહત

કરી આપવી છે. અલ્લાહ તઆલા એ પોતાના મહેબૂબે આઝમ અને અકરમને સમગ્ર સૃષ્ટિનાં અતાઈ અને મજાઝી માલિક બનાવી દીધા છે. ત્યાં સુધી કે જન્મત અને દોઝખ પણ તેઓની સતા અને અધિકાર હેઠળ કરી દીધી છે કે જેને ઈચ્છે તેને જન્મતમાં પ્રવેશ આપી દે અને જેને ઈચ્છે તેના માટે જહન્નમના અઝાબમાં રાહત અને હળવું (Abatement) કરી આપે.

- ◻ હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હોએ સન હિજરી - ૨ (બે) માં ઈસ્લામ અંગિકાર કર્યા પછી આઠ (૮) વર્ષો સુધી હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના સંગાથે સેવામાં ઉપસ્થિત રહ્યા અને હુઝૂરે અકદસ ના દુનિયાથી જાહેરી પડદો કર્યા બાદ બાવીસ (૨૨) વર્ષો સુધી સહાબા-એ-કિરામ અને તાબેઈને ઈઝામ રિદવાનુલ્લાહે અલૈહીમના નૂરાની સમુહ સાથે રહીને સન હિજરી - ૨૨ (બાવીસ) ના રજબ મહિના ની બાર - (૧૨) તારીખે દુનિયાથી પદો ફરમાવ્યે. આ ત્રીસ (૩૦) વર્ષો ના લાંબા સમયકાળ દરમિયાન ક્યારેય પણ આપે જનાબ અબૂ તાલિબના અનૂસંધાને એવું વર્ણન નથી કર્યું કે ઈન્તેકાલના સમયે મૈ તેઓને કલ્મો પઢતા સાંભયા છે.
- ◻ અલબત્ત, પગથી માથા સુધીની જહન્નમની આગથી હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના સદકામાં રાહત મેળવીને ફક્ત પગ સુધીની આગમાં હોવાની હદીષ અવશ્ય વર્ણન કરી છે. એટલે કે, સ્વયંએ કરેલો પ્રશ્ન કે હુઝૂરે અકદસ થી જનાબ અબૂ તાલિબને શો ફાયદો થયો ? અને પોતાના પ્રશ્નના જવાબરૂપી ઈર્શાદિ નબી સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ કે હવે તેઓ ફક્ત પગ સુધીની આગમાં છે, આ હદીષ તેમણે જ વર્ણન કરી છે.
- ◻ જો હઝરત અબ્બાસની માન્યતામાં જનાબ અબૂ તાલિબ મુસલમાન હતા, તો તેઓ હુઝૂરે અકદસ થી હરગિઝા આ પ્રશ્ન ન પૂછત કે હુઝૂરે પોતાના કાકા અબૂ તાલિબને કોઈ ફાયદો પહોંચાડ્યો ? કેમ કે તેઓ યકીનની કક્ષામાં જાણતા હતા કે ઈસ્લામ સ્વીકાર કરવાથી ભૂતકાળના સમગ્ર પાપો અને કુઃકર્મો માફ કરી દેવામાં આવે છે. હદીષ શરીફનો ઈર્શાદિ કે 'મન- કાલા - લા - ઈલાહા - ઈલલ્લાહા - દખલલ - જન્નતા' અર્થાત :- 'જેણે લા-ઈલાહા- ઈલલ્લાહા - કહ્યું, તે જન્મતમાં દખિલ થયો' (હવાલો :- 'અલ-મુસ્તદરક-લિલ-હાકિમ' :- પ્રકાશક : દારૂલ ફિક - બૈરૂત (લેબનોન) જિલ્લ નં. ૪,

પેઈજ નં. ૨૫૧) આ ઈર્શાદિ ગિરામી તેઓને સારી પેઠે યાદ હતો. પણ પોતાના પ્રશ્નમાં જનાબ અબૂ તાલિબની હુઝૂરે અકદસ પ્રત્યેની મહોબ્બત, હમદદી, સહાય, તરફેણ વગેરે ના પ્રસંગો વર્ણન કરીને પૂછે છે કે હુઝૂરે તેઓને શો ફાયદો પહોંચાડ્યો ? જેનો સાફ મતલબ એ થયો કે અબૂ-તાલિબ કલ્મો પઢયા વગર અને ઈમાનની અનમોલ દૌલતથી વંચિત અને મેહરૂમ બનીને દુનિયાથી ગયા છે. જેથી હવે તેઓ મગફેરત અને બખ્શિશની નેઅમતે ઉઝામા માટે લાયક અને હકદાર નથી. અલબત્તા હુઝૂરે અકદસની રહેમત અને કરમ નવાઝી જ ફક્ત એક એવો સહારો છે કે જેના કારણે જનાબ અબૂ તાલિબને ફાયદો થઈ શકે છે.

- ◻ હઝરત અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હોના મતે જો જનાબ અબૂ તાલિબ મુસલમાન હોત, તો તેઓનો પ્રશ્ન એ હોત કે, યા રસૂલલ્લાહ ! અબૂ તાલિબે જીવન પર્યંત આપની હમદદી, હિમાયત, અને મહોબ્બતમાં ગળાડૂબ સેવાઓ બજાવીને અંતે ઈમાન લાવીને ઈન્તેકાલ કર્યો છે, તો એ બતાવો કે તેઓ ને અલ્લાહ તઆલા એ જન્મત નો ક્યો ઉચ્ચ દરજ્જો અર્પણ કર્યો છે? ફિરદૌસે-આલા નો ક્યો મહેલ તેઓને ફાળવી આપ્યો છે? આવો સવાલ નથી પૂછતા બલકે તેના બદલે શું માફી અને રાહત મળી ? એવો સવાલ પૂછે છે. જેના જવાબમાં ઝબાને અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્મથી એવું સાંભળવા મળે છે કે 'મૈ અબૂ તાલિબને સમગ્ર પલો આગમાં ગરકાવ જોયા, તો ખેચીને પગ સુધી આગમાં કરી દીધા.'
- ◻ હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમે જનાબ અબૂ તાલિબ વિષે હઝરત અબ્બાસે પૂછેલા સવાલનો જે જવાબ ઈર્શાદિ ફરમાવ્યો, તે જવાબ ના અંતિમ વાક્યમાં ફરમાવે છેકે, 'જો હું ન હોત, તો તેઓ જહન્નમના સૌથી નીચેના તબક્કા (વિભાગ)માં હોત. હદીષ શરીફ આ વાક્યના અંતિમ શબ્દો લક્ષને પાત્ર છે. આ વાક્યને નીચે દર્શાવ્યા મુજબ બે (૨) ભાગમાં વહેંચણી કરીએ :-

ભાગ નં. ૧	ભાગ નં. ૨
જો હું ન હોત, તો	તે જહન્નમ ના સૌથી નીચા તબક્કામાં હોત

હદીષના વાક્યના ઉપર મુજબ બે (૨) ભાગ પાડયા બાદ સૌ પ્રથમ ભાગ નં. ૨ ના શબ્દો 'તે જહન્નમના સૌથી નીચા તબક્કામાં હોત' અનુસંધાને થોડીક ચર્ચા કરીએ.

- ‘તે’ જહન્નમના સૌથી નીચલા તબક્કામાં હોત’ - આ વાક્ય માં જે શબ્દ ‘તે’ છે, તેનાથી જનાબ અબૂ-તાલિબ મુરાદ (આશય) છે. શા માટે મુરાદ છે? જનાબ અબૂ તાલિબે એવો ક્યો અપરાધ કર્યો છે કે તેઓ જહન્નમના સૌથી નીચે ના તબક્કામાં હોત? જો કે જનાબ અબૂ તાલિબે જીંદગીભર હુઝૂરે અકદસની તરફેણ અને સહાય કરવામાં કશી જ ક્યાશ નહોતી રાખી. તેમ છતાં પણ તેઓના માટે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ જહન્નમના અઝાબનો ડર સંભળાવી રહ્યા છે. જો કે જહન્નમ તો કાફિરો માટેનું સ્થાન છે. કુરઆન શરીફમાં અલ્લાહ તઆલા ઈર્શાદ ફરમાવે છે કે, ‘અ-લયસા - ફી - જહન્નમા - મષવન - લિલ - કાફિરીના’ (પારા નં. ૨૧, સુર-એ-અન્કબૂત, આયત નં. ૬૮) અર્થાત :- ‘શું જહન્નમમાં કાફિરોનું ઠેકાણું નથી ?’ (કન્ઝુલ ઈમાન)
- કુરઆને મજીદની અન્ય એક આયતમાં ઈર્શાદિ રબ છે કે, ‘વ - ઉકબલ - કાફિરીનન્નારો’ (પારા નં. ૧૩, સૂર-એ-રઅદ, આયત નં. ૩૫) અર્થાત :- ‘અને કાફિરોનો અંજામ આગ’ (કન્ઝુલ ઈમાન), ઉપરાંત કુરઆને મજીદમાં ‘કાફિરોનો અંજામ જહન્નમ છે અથવા આગ છે.’ એવા અર્થમાં અનેક આયતો છે. ટૂંકમાં ફક્ત એટલું જ કે કાફિરનો અંજામ જહન્નમની આગ છે. ‘ખાલેદીના ફીહા’ એટલે કે કાફિરો આગમાં હંમેશા માટે રહેશે.
- કુરઆન શરીફના વચન મુજબ કાફિરનું હંમેશાનું ઠેકાણું આગ છે. પણ જનાબ અબૂ-તાલિબના બારામાં હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમના સદકામાં એ રાહત પ્રાપ્ત થઈ કે અબૂ તાલિબ કુફ્રની હાલતમાં અવસાન પામ્યા છતાં પણ તેઓ જહન્નમની આગમાં સંપૂર્ણપણે લપેટાએલા રહેવાના બદલે ફક્ત પગ સુધીની આગમાં હશે. પુરવાર થયું કે જનાબ અબૂ તાલિબ સદાય જહન્નમની આગમાં રહેશે. પછી તે આગ ભલે ફક્ત પગ સુધી જ હોય. અને મોમિન સદાયને માટે આગમાં કદાપી નહીં રહે. આ વર્ષદ (અઝાબની ધમકી) ફક્ત તેના જ માટે છે કે જે હાલતે ઈમાનમાં અવસાન નથી પામ્યો બલકે કુફ્રની હાલતમાં ‘દુનિયા સે ચલ બસા હૈ’
- ઈર્શાદિ ગિરામી કે ‘અગર મૈ ન હોતા તો’ નું વાક્ય એ વાતનો પુરાવો છે કે જનાબ અબૂ તાલિબ ઈમાનની હાલતમાં દુનિયાથી વિદાય નથી થયા બલકે એવી

હાલતમાં ગયા છે કે તેમના માટે માથાથી પગ સુધી જહન્નમ આગમાં ડૂબી જવાનું હોય છે. કેમકે કુરઆન શરીફના ઈર્શાદ મુજબ કુફ્ર ના આચરણના કારણે આ સજાને લાયક હતા. પણ હુઝૂરે અકદસ સાથેની મહોબ્બત, પ્રેમભાવના, હમદદી, લાગણી વગેરે સદવર્તનનો બદલો એ મળ્યો કે સમગ્ર શરીરના બદલે કફત આગમાં પગ છે.

- આ કિતાબના પેઈજ નં. ૬૭ ઉપર ‘દોઝખમાં સૌથી હળવો અને ઓછો અઝાબ જનાબ અબૂ તાલિબ ને હશે’ એ શિર્ષક હેઠળ એક હદીષ મુસ્લિમ શરીફ ના છ (૬) એડીશનના હવાલા થી તથા મુસ્નદે ઈમામ અહમદ બિન હંબલ ના એક (૧) એડીશનના હવાલાથી રજૂ કરી છે કે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ ઈર્શાદ ફરમાવે છે કે ‘દોઝખીઓ માં સૌથી હળવો અઝાબ અબૂ તાલિબ ઉપર છે.’
- અજીબ સંજોગ છે કે, આ હદીષના રાવી (વર્ણન કર્તા) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબને અબ્બાસ એટલે જનાબ અબૂ તાલિબના સગા ભાઈ હઝરત અબ્બાસના ફરજાંદ (દિકરા) છે. એટલે કે આ હદીષના રાવી જનાબ અબૂ તાલિબના સગા ભત્રીજા છે. તેઓ એટલે કે હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબને અબ્બાસ પોતાના સગા કાકા માટે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમનું ફરમાન વર્ણન કરે છે કે, જહન્નમીઓમાં સૌથી હળવો અઝાબ અબૂ તાલિબ ઉપર છે. જેનો સ્પષ્ટ અર્થ એ થયો કે હુઝૂરે અકદસના ફરમાન મુજબ જનાબ અબૂ તાલિબ જહન્નમમાં છે.
- શું કારણ છે કે જનાબ અબૂ-તાલિબ જહન્નમમાં છે? ફક્ત એક કારણ જ છે કે તેઓ ઈમાનની હાલતમાં નહીં બલકે કુફ્રની હાલતમાં દુનિયાથી અલ-વિદા થયા છે. જો ઈમાનની હાલતમાં તેઓનો ઈન્તેકાલ થયો હોત તો તેઓ જહન્નમના બદલે જન્નતુલ - ફિરદૌસ માં ઉચ્ચ કક્ષાના મરતબાના સ્થાને બિરાજીત હોત.
- હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબને અબ્બાસ ની પેદાઈશ ઐલાને - નબુવ્વતના દસમા (૧૦) વર્ષ એટલે કે હિજરતના ત્રણ (૩) વર્ષ પહેલા એટલે કે જે વર્ષે જનાબ અબૂ તાલિબનું અવસાન થયું, તે વર્ષે જ અબ્દુલ્લાહ ઈબને અબ્બાસનો જન્મ થયો છે. હઝરત અબ્બાસ નો ઈન્તેકાલ હિજરી સન બત્રીસ (૩૨)માં થયો છે.

જે હિસાબે હઝરત અબ્દુલ્લાહ અને હઝરત અબ્બાસ બન્ને બાપ-દિકરાએ પાંત્રીસ (૩૫) વર્ષ સુધી એક જ મકાનમાં સાથે રહીને જીંદગી પસાર કરેલી.

- હઝરત અબ્દુલ્લાહએ પોતાના વાલિદ હઝરત અબ્બાસના સંગાથે પસાર કરેલા જીંદગીના ૩૫ (પાંત્રીસ) વર્ષોમાંથી શીશુ અવસ્થા, બાળાવસ્થા, મુગ્ધાવસ્થા અને કિશોરાવસ્થાના ૧૫(પંદર) વર્ષો કે જે અપરિપક્વ બુધ્ધી કૌશલ્યના વર્ષો ગણીને બાદ કરી નાખીએ તો પણ તેમણે ૨૦ (વીસ) વર્ષો સુધી પરિપક્વ અને પુખ્ત કૌશલ્યના સમજદાર અને ચબરાક પુત્ર તરીકે પોતાના વાલિદે ગિરામીની સાથે પસાર કરેલા. તે વીસ (૨૦) વર્ષોમાં જાહેરમાં કે ખાનગીમાં નિવાસ્થાને હઝરત અબ્દુલ્લાહ પોતાના પિતાના મુખેથી કદી પણ એ વાત નહોતી સાંભળી કે તમારા કાકા અબૂ તાલિબના ઈન્તેકાલના સમયે તેઓને કલ્મો પઢતા મૈ સાંભળ્યા છે. ઉલ્ટાનું હઝરત અબ્દુલ્લાહ પોતાના વાલિદની ઝુબાની તે હદીષ અવશ્ય સાંભળેલી કે હુમૂરે અકદસના સદકામાં જનાબ અબૂતાલિબ ઉપર જહન્નમના અઝાબમાં રાહત કરી દેવામાં આવી છે.
- બલકે ખૂદ હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો અન્હો પણ એક હદીષ હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમથી રિવાયત કરે છે કે જહન્નમમાં સૌથી ઓછો અને હળવો અઝાબ જનાબ અબૂ તાલિબ ઉપર છે. આ હદીષનો શરૂનો ભાગ તો અમો વર્ણન કરી ચુક્યા છીએ. હવે તે હદીષના વાક્યના અંતિમ શબ્દો જુઓ કે ‘અબૂ તાલિબ આગ કે દો (૨) જૂતે પહેને દૂએ હૈ, જિસસે ઉસકા દિમાગ ખોલતા હૈ’ એટલે કે, ‘અબૂ - તાલિબે આગના બે (૨) જોડા પહેર્યા છે, જેનાથી તેનું મગજ ખદબદે છે.’ (અલ-અમાન - વલ હફીઝ) જ્યારે આગના જૂતાઓમાં એટલી સખ્ત ઉષ્ણતા અને ગરમી છે કે જહન્નમની આગના જૂતાઓ પહેરનારનું મગજ સખ્ત ગરમી અને તાપના કારણે ખદબદે છે, તો જે સમગ્ર શરીર સાથે જહન્નમની આગમાં ગરકાવ હશે, તેની શું હાલત હશે?
- હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ અને હઝરત અબ્બાસ ઈબ્ને અબ્દુલ મુતલિબ રદીઅલ્લાહો અન્હુમા બન્ને પિતા-પુત્રે એક - એક હદીષ એવી રિવાયત કરી છે કે જનાબ અબૂ તાલિબ જહન્નમના અઝાબમાં છે. તે વાત અલગ છે કે હુમૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્મના સદકામાં તેઓના અઝાબની તીવ્રતા અને સખ્તીમાં હળવાશ અને રાહત કરી દેવામાં આવી છે.

પણ તે બન્ને પિતા-પુત્રની માન્યતા એ છે કે, એટલે કે હઝરત અબ્બાસનું પોતાના સગા ભાઈ માટે અને હઝરત અબ્દુલ્લાહનું પોતાના સગા કાકા જનાબ અબૂ તાલિબ વિષે એવો અકીદો છે કે તેઓ જહન્નમના અઝાબમાં સપડાએલા છે અને તેઓ ને અઝાબે જહન્નમ ફક્ત એ કારણસર જ ભોગવવો પડે છે તેઓ હાલતે ઈમાનના બદલે હાલતે કુફ્રમાં દુનિયાથી રૂખ્સત થયા છે.

- હઝરત અબ્બાસે ઈસ્લામ કબૂલ કર્યા પહેલાં કહેલી વાતને દલીલ અને પુરાવો બનાવીને જનાબ અબૂ-તાલિબના ઈમાન અને તેઓનું નિ:શંક જન્નતી હોવું સાબિત કરનારા, અંધશ્રદ્ધામાં ગરકાવ અને અજ્ઞાનતાના કારણે પૂર્વગ્રહ અને ગલત ફેહમીના સપડાએલા તત્વોને ફક્ત એટલું જ કહેવાનું કે, જનાબ અબૂ-તાલિબના ઈમાનની સાબિતી માટે હઝરત અબ્બાસની ઝમાન-એ-જાહેલિયત એટલે ઈસ્લામનો સ્વીકાર કર્યા પહેલાની એટલે કે હાલતે કુફ્રમાં કહેલી વાતને મહત્વતા અને અગત્યતા આપી છે. જોશના આવેશ અને થનગનાટમાં ઉછળકૂદ અને રાડારાડી કરતા પહેલાં હઝરત અબ્બાસે ઝમાન-એ-હિદાયત એટલે કે ઈસ્લામ કબૂલ કર્યા પછીની હાલતે ઈમાનમાં કહેલી વાત ઉપર દ્રષ્ટિપાત કરવાના બદલે તેને શા માટે ભૂલી જાઓ છો અને ભૂલાવી દો છો ?. ખુદાના વાસ્તે હઝરત અબ્બાસે જનાબ અબૂ તાલિબ વિષે હાલતે ઈમાનમાં કહેલી વાતને ધ્યાનપૂર્વક વાંચી કે સાંભળી લેશો, તો તમારો અર્થહીન જોશ અને ઉશ્કેરાટ નો થનગનાટ ઓસરી જશે અને સોડાની બોટલની જેમ હવામાં ઉડી જશે.
- હૂંપણુ, ઘમંડ, અભિમાન, જિદ્દ, હકઘર્મી, પૂર્વગ્રહ, હઠાગ્રહ, શત્રુતા, કાલ્પનિક શત્રુતા, ભ્રામિક આક્ષેપો, ખોટા વહેમ, કટુતા, વ્યર્થ કટટરતા, અને અસંસ્કારી કે અસામાજિક આચરણો ના દુ:ખણોના હાનિકારક અને દુ:ખદ પરિણામોથી દૂર હટીને બલકે તે દુ:ખણોને દુર હડસેલીને સત્ય નો સ્વીકાર કરવાની ભાવનાને પ્રબળ અને સતેજ બનાવીને એક સાચા મો’મિનને છાજે તેવી બિન પક્ષપાતી ઈમાની દ્રષ્ટિ અને એહલેબૈત ની સાચી મહોબબતનો સુરમો આંખોમાં આંજીને અલ્લાહ અને રસૂલ ના આદેશ સામે ગરદન ઝુકાવીને સત્યનો સ્વીકાર કરવામાં કોઈની શેહ, શરમ, લાજ, ધાક-ધમકી અને પ્રલોભનોને સદંતર તિલાંજલી આપીને પોતાની અને પોતાના આપ્તજનોની આખેરત સુધારી લેવામાં લાપરવાહી કરશો નહીં.

અંતિમ વાત...

અહીં સુધીની આપણી ચર્ચાનું તારણ એ છે કે જનાબ અબૂ તાલિબના ઈમાન સંબંધે અમોએ કુરઆન અને હદીષ તથા મિલ્લે ઈસ્લામીયાના મહાન ઈમામોની આધારભૂત, વિશ્વસનીય અને સર્વમાન્ય તફસીરો અને કિતાબોના સંદર્ભો દ્વારા મધ્યાહનના પ્રકાશિત સૂર્યની જેમ પુરવાર કરીને વાસ્તવિકતા રજૂ કરી દીધી છે. પક્ષપાતના કાળા ચશ્મા ઉતારીને નરી આંખે અલ્લાહ - રસૂલના ફરમાનને જોઈને સત્ય હકીકત નો સ્વકીર કરવો, તે સાચા મો'મિનની શાન અને નિશાની છે.

તેમ છતાં પણ અમો અદબ અને એહતરામની પ્રણાલિકાનું પણ ચુસ્તપણે પાલન કરવામાં પણ કશી ક્યાશ નથી રહેવા દેતા કે આકા-એ- દો- જહાં, માલિકે કૌનેન સલ્લલ્લાહો અલૈહે વસલ્લમ સાથે જનાબ અબૂ તાલિબના પ્રેમાળ વર્તન, તરફેણ, સદભાવના, પ્રેમભાવ, સુરક્ષા, સહાય, મહોબ્બત, શફકકત, હિમાયત, નુસ્રત અને અન્ય અજોડ સેવાઓ દ્રષ્ટિ સમક્ષ રાખીને તેઓની શાનમાં બે-અદબી, ગુસ્તાખી, તૌહીન, અપમાન કે અશોભનીય શબ્દો ઉચ્ચારીને કે લખીને કોઈ ઘૃણાસ્પદ ચેષ્ટા હરગિઝ નહીં કરીએ. કેમકે એહલે-સુન્નત વ જમાતઅતના ગૌરવવંતા મહાન આલિમો અને ઈમામોનું વલણ સ્પષ્ટ પણે પુરવારિત છે કે જનાબ અબૂ તાલિબનો ઝિક્ક હંમેશા ખૈર એટલે કે સદાચારની મર્યાદામાં જ રહીને કરવું જોઈએ. તેઓનું નામ પણ અદબની સાથે ઉચ્ચારવું કે આલેખવું જોઈએ પણ તે સદભાવનામાં અતિશયોક્તિ કરીને તેઓને રદીઅલ્લાહો તઆલા અન્હો અને અલૈહિસ્સલામ કહેવા - લખવાથી સદંતર બચવું જોઈએ.

શીયા ફિક્કના અનુયાયીઓ અને સમર્થકો જનાબ અબૂતાલિબના મામલા અનુસંધાને ભોળા અને સીધાસાદા મુસ્લિમોને બહેકાવવા અને ગુમરાહ કરવાના દુષિત આશયથી હદીષો ના મનઘડત અર્થો અને ભાવાર્થો, ખોટી હદીષો ઘડવી અને હળાહળ જૂઠાણા ઉપર આધારિત ખોટી રિવાયતોના કિસ્સા - કહાનીઓનો આશરો લઈને ગેરસમજો અને ગુમરાહી ઉપર આધારિત પ્રણાલિકાઓ પ્રચલિત કરવાની

કુ:ચેષ્ટાનું આચરણ વ્યાપક ધોરણે કરીને વિવાદો અને વિખવાદોના દુષણથી મુસ્લિમ સમુદાયની શાંતિ ડહોળી નાખીને લડાઈ ઝઘડાનો પલીતો ચાંપવાની અક્ષમ્ય પ્રવૃત્તિઓ કરવા તકરીરો અને કિતાબો વ્યાપક ધોરણે ફેલાવી રહ્યા છે.

સીધા સાદા અને અજ્ઞાન ભોળા સુન્ની મુસ્લિમો ની વાત તો બાજુમાં રહી બલકે શીયા ફિક્કની કિતાબો વાંચીવાંચીને અમુક કહેવાતા અને કફત નામના જ સુન્ની મુકર્રિરો કે જેઓની ઈલ્મી લાક્યાત ક્ષીણ જ હોય છે. તેવા વાક્યાતુર્ય કળાના નિષ્ણાંતો અને ફકત સ્ટેજના હીરો તરીકે નામાંકિત નહીં બલકે નામચીન બનેલા કટમુલ્લાઓ અનેક વિવાદાસ્પદ મસાઈલમાં પોતાની ટાંગ લડાવીને જાણે-અજાણે અને પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે શીયા ફિક્કના બાતિલ અકીદાઓ, માન્યતાઓ અને વિચારધારાનું સમર્થન બલકે પ્રચાર અને પ્રસાર કરતા હોય છે. આવા જાહિલ વક્તાઓ અને બની બેસેલા રહેબરો કે જેઓ મિલ્લે ઈસ્લામીયાની અંદર ફિત્ના, ફસાદ, વિવાદો, વિખવાદો, મતભેદ, મનભેદ, ગેર સમજો, આક્ષેપો અને તેના જેવા સંસ્કાર અને સમાજ વિરૂધ્ધના દુષણો ફેલાવે છે. તેઓની ભ્રષ્ટ વિચારધારાનું ખંડન આ કિતાબ દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે.

અંતમાં વિનંતી કે કુરઆન અને હદીષની રોશનીમાં રજૂ કરેલી દલીલોનો બિન: પક્ષપાતી વલણ અપનાવી, વિના વિલંબે અને વિના સંકોચે તેનો સ્વીકાર કરીને કુબૂલે-હકની સઆદત હાસિલ કરીને પોતાનું ઈમાન સુરક્ષિત બનાવી પોતાની અખેરત ને બરબાદ થતી બચાવો.

અલ્લાહ તઆલા દરેક મૌમિનને કુબૂલે હક અને બાતિલ ને તજી દેવાની તૌફીક અતા ફરમાવે. આમીન...

બ જાહે સચ્ચેદિલ મુરસેલીન અલૈહે અફઝલુસ્સલાતે વત્તસલીમ

ફકત એજ

ખૈર અંદેશ

અ.સતાર હામદાણી 'મરફ'

(બરકાતી- નૂરી)

હવાલામાં રજૂ કરેલી કિતાબોનું લીસ્ટ

નં.	કિતાબનું નામ	લેખક / સંપાદક	વફાત
૧	કુરઆન મજીદ	અલ્લાહ તઆલા નો કલામ	હય્યુન-લાયમૂત
૨	તફ્સીરે જલાલૈન	અલ્લામા જલાલુદ્દીન સુયૂતી	હિ.સ. ૯૧૧
૩	મફાતિહુલ ગૈબ (તફ્સીરે કબીર)	ઈમામ ફખરુદ્દીન રાઝી	હિ.સ. ૬૦૪
૪	તફ્સીર મઆલેમુત-તન્ઝીલ (તફ્સીરે બગવી)	અલ્લામા હુસૈન બિન મરઉદ બગવી	હિ.સ. ૫૧૬
૫	મદારેકુત-તન્ઝીલ (તફ્સીરે નસફી)	અલ્લામા અબૂલ બરકાત અબ્દુલ્લાહ બિન અહમદ નસફી	સ.હિ. ૭૧૦
૬	તફ્સીરે જુલાની	પીરાને પીર હઝરત સૈયદના અબ્દુલકાદિર જુલાની ગૌષેઆઝમ બગદાદી	સ.હિ. ૫૬૧
૭	તફ્સીરે ઈબ્ને કષીર	અલ્લામા ઈમામુદ્દીન ઈસ્માઈલ ઈબ્ને કષીર	સ.હિ. ૭૭૪
૮	અલ-જામેઅ-લે-એહકામિલ કુરઆન (તફ્સીરે કુતુબી)	અબૂ અબ્દુલ્લાહ મુહમ્મદ બિન અહમદ કુતુબી	સ.હિ. ૬૭૧
૯	તફ્સીર રૂહુલ મઅની (તફ્સીરે આલૂસી)	અલ્લામા અબૂલ ફઝલ શિહાબુદ્દીન આલૂસી	સ.હિ. ૧૨૭૦
૧૦	તફ્સીરે કશ્શાફ	જાફ્ફલાહ મેહમૂદ બિન ઉમર બિનમુહમ્મદ ઝમખશરી	સ.હિ. ૫૩૮
૧૧	બુખારી શરીફ	ઈમામમુહમ્મદબિનઈસ્માઈલ અબૂ અબ્દુલ્લાહ બુખારી	સ.હિ. ૨૫૬
૧૨	મુસ્લિમ શરીફ	ઈમામ મુસ્લિમ બિન હિજાજ બિન મુસ્લિમ નૈશાપૂરી	સ.હિ. ૨૬૧
૧૩	સુનને નસાઈ	ઈમામ અબૂ અબ્દુરહમાન અહમદ બિનશોએબ નસાઈ	સ.હિ. ૩૦૩
૧૪	સુનને તિર્મિઝી	ઈમામ અબૂ ઈસા મુહમ્મદ બિન ઈસા તિર્મિઝી	સ.હિ.૨૭૯

નં.	કિતાબનું નામ	લેખક / સંપાદક	વફાત
૧૫	સુનને અબી દાઉદ	ઈમામ અબૂ દાઉદ સુલેમાન બિન અશઅથ સગીસ્તાની	સ.હિ. ૨૭૫
૧૬	સુનને કુબ્રા	ઈમામ અબૂબકર અહમદ બયહકી	સ.હિ. ૪૫૮
૧૭	મસ્નદ ઈમામ અહમદ બિન હમ્બલ	ઈમામ અહમદ બિન હમ્બલ શયબાની	સ.હિ. ૨૪૧
૧૮	મુસન્નફ અબ્દુરઝાક	અલ્લામા અબ્દુરઝાક બિન હુમામ સન્થાની	સ.હિ. ૨૧૧
૧૯	નસીમુર-રિયાઝ	ઈમામ શિહાબુદ્દીન ખફાજ મિસ્રી	સ.હિ. ૧૦૭૦
૨૦	કન્ઝુલ ઉમ્માલ	અલ્લામા અલાઉદ્દીન બિન હિસ્સામુદ્દીન બુરહાનપૂરી	સ.હિ. ૯૭૫
૨૧	નસ્બુરધા-લે- અહાદીષિલ-હિદાયા	ઈમામ જમાલુદ્દીન અબૂ મુહમ્મદ અબ્દુલ્લાહ ઝૈલઈ	સ.હિ. ૭૬૨
૨૨	મઆરેફતુસ-સુનને-વલ આષાર	ઈમામ અબૂબકર અહમદ બયહકી	સ.હિ. ૪૫૮
૨૩	અલ-મુસ્નદુશ-શાફઈ	ઈમામ અબૂ અબ્દુલ્લા ઈબ્રીસ શાફઈ	સ.હિ. ૨૦૪
૨૪	જામેઉલ-ઉસૂલ-ફી- અહાદીષિલ - રસૂલ	અલ્લામા ઈબ્ને અસીર જઝરી	સ.હિ. ૬૦૬
૨૫	તારેખુલ-ખમીસ-ફી- અહવાલે-અન્ફુસિન્નફીસ	અલ્લામાહુસેન બિન મુહમ્મદ દયારબિક્કી	સ.હિ. ૯૬૬
૨૬	અલ-ફિકદુલ-અકબર	ઈમામે આઝમ નોઅમાન બિન ધાબિત (અબૂહનીફા)	સ.હિ.૧૫૦
૨૭	અલ-રવઝિલ-અઝહર-ફી- શર્હ-ફિકહિલ-અકબર	ઈમામ અલી બિન મુહમ્મદ મુલ્લા અલી કારી	સ.હિ. ૧૦૧૪

નં.	કિતાબનું નામ	લેખક / સંપાદક	વજાત
૨૮	અલ-ઈસાબા-ફી-તમઝિસ - સહાબા	ઈમામ ઈબ્ને હજર અસ્કલાની	સ.હિ. ૮૫૨
૨૯	મદારેજુન્નબુવ્વત (ફારસી)	શૈખ મુહકિક શાહ અબ્દુલહક મુહકિષ દહેલ્વી	સ.હિ. ૧૦૫૨
૩૦	મદારેજુન્નબુવ્વત (ઉર્દુ)	શૈખ મુહકિક શાહ અબ્દુલહક મુહકિષ દહેલ્વી	સ.હિ. ૧૦૫૨
૩૧	ઉમ્દતુલ-કારી-શર્હે સહીહુલ-બુખારી	અલ્લામા બદરુદ્દીન અચની	સ.હિ. ૮૫૫
૩૨	ફતહુલ-બારી	ઈમામ ઈબ્ને હજર અસ્કલાની	સ.હિ. ૮૫૨
૩૩	ઈશ્દિસ્સારી-લે-શર્હે સહીહુલ-બુખારી	ઈમામ શિહાબુદ્દીન કુસ્તલાની	સ.હિ. ૯૨૩
૩૪	અલ-મવાહેબુલ્લુનિયા	ઈમામ અહમદ બિનમુહમ્મદ કુસ્તલાની	સ.હિ. ૯૨૩
૩૫	શર્હુલ-ઝુરકાની-અલલ મવાહિબ	ઈમામ અબૂ અબ્દુલ્લાહ મુહમ્મદ બિન અબ્દુલબાકી ઝુકર્ની	સ.હિ. ૧૧૨૨
૩૬	હિદાયા	શૈખુલ ઈસ્લામ બુરહાનુદ્દીન ઈમામ મર્ગેનાની	સ.હિ. ૫૯૩
૩૭	રફુલ મોહતાર-શર્હે-દુર્ફલમુખ્તાર (ફતાવા શામી)	ઈમામ ઈબ્ને આબેદીન શામી	સ.હિ. ૧૨૫૨
૩૮	લતાઈફે-અશરફી	હઝરત નિઝામુદ્દીન ચમની	—
૩૯	અસ્સીરતુન-નબવીયહ	ઈમામ અબ્દુલમલિક બિન હિશામ	સ.હિ. ૨૧૩
૪૦	શર્હુલ મતાલિબ-ફી-મબ્દહે અબી તાલિબ	ઈમામ અબૂહામિદ અહમદ બિન નકી અલી રોહેલખંડી	સ.હિ. ૧૩૪૦

હવાલામાં રજૂ કરેલી કિતાબોના વિવિધ એડીશનોની વિગત		
નં.	કિતાબનું નામ	પ્રકાશક
૧.	તફ્સીરે જલાલેન શરીફ (અરબી)	
	(૧) મજલિસે બરકાત - અશરફીયા	મુબારકપુર (ભારત)
	(૨) દારૂલ હદીષ	કેરો (ઈજીપ્ત)
૨.	મફાતેતહુલ ગૈબ (તફ્સીરે કબીર-અરબી)	
	(૧) દારૂલ ફિકે લિત્તબાઅતે વન્નશરેઅ	બૈરૂત (લેબનોન)
	(૨) દારૂલ અહ્યાઈત તુરાબિલ અરબી	બૈરૂત (લેબનોન)
૩.	તફ્સીરે કશ્શાફ (અરબી)	
	(૧) મરકઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રઝા	પોરબંદર (ભારત)
	(૨) દારૂલ કિતાબિલ - અરબિયહ	બૈરૂત (લેબનોન)
૪.	મઆલેમતુત-તઝીલ (તફ્સીરે બગવી-અરબી)	
	(૧) દારૂલસ્સલામ - લિન - નશરે - વત્તોવઝીહ	રિયાઠ (સ. અરેબિયા)
૫.	મદારેકુત-તઝીલ (તફ્સીરે નસફી-અરબી)	
	(૧) દારૂલ - કલેમિત - તય્યેબ	બૈરૂત (લેબનોન)
	(૨) દારૂલ કિતાબિલ અરબી	બૈરૂત (લેબનોન)
૬.	સહીહુલ બુખારી શરીફ (અરબી)	
	(૧) મજલિસે બરકાત	મુબારકપુર (ભારત)
	(૨) દારૂલ ઉલૂમ મન્ઝરે ઈસ્લામ	બરૈલી (ભારત)
	(૩) કદીમી કુતુબખાના	કરાંચી (પાકિસ્તાન)
	(૪) જમીયતુલ - મકનઝિલ - ઈસ્લામી	કેરો (ઈજીપ્ત)

નં.	કિતાબનું નામ	પ્રકાશક
	(૫) દારો તૌકિન નજાત (૬) દારૂલ ઉલૂમ - દેવબંદ	કેરો (ઈજીપ્ત) દેવબંદ (ભારત)
૭.	સહીહુલ મુસ્લિમ શરીફ (અરબી)	
	(૧) જમીઅતુલ મકનઝિલ ઈસ્લામી (૨) મજલિસે બરકાત (૩) મકતબા બિલાલ - જામેઅ મસ્જિદ (૪) કદીમી કુતુબખાના (૫) દારૂલ અહ્યાઈત તુરાબિલ અરબી (૬) દારૂલ ઉલૂમ મન્ઝરે ઈસ્લામ	કેરો (ઈજીપ્ત) મુબારકપુર (ભારત) દેવબંદ (ભારત) કરાંચી (પાકિસ્તાન) બૈરૂત લેબનોન બરૈલી (ભારત)
૮.	સુનને નસઈ શરીફ (અરબી)	
	(૧) મકતબા બિલાલ જામેઅ મસ્જિદ (૨) નૂર મુહમ્મદ કારખાના તિજારત (૩) જમીઅતુલ મકનઝિલ ઈસ્લામી (૪) મકતબુલ - મતબુઆતિલ - ઈસ્લામીયા	દેવબંદ (ભારત) કરાંચી (પાકિસ્તાન) કેરો (ઈજીપ્ત) હલબ (સિરીયા)
૯.	સુનને તિર્મિઝી શરીફ (અરબી)	
	(૧) મજલિસે બરકાત (૨) મકતબા બિલાલ - જામેઅ મસ્જિદ (૩) જમીઅતુલ મકનઝિલ ઈસ્લામીયા (૪) શરીકતો મકતબા વ મતબઆ (૫) અમીન કંપની (૬) દારૂલ ગરબિલ ઈસ્લામી	મુબારકપુર (ભારત) દેવબંદ (ભારત) કેરો (ઈજીપ્ત) કેરો (ઈજીપ્ત) દિલ્હી (ભારત) બૈરૂત લેબનોન
૧૦.	તફ્સીરે જુલાની (અરબી)	
	(૧) મરકઝુલ - જુલાની - લિલ - બુહુરિલ ઈલ્મી	ઈસ્તંબુલ (તુર્કી)
૧૧.	તફ્સીરે ઈબને કધીર (અરબી)	

નં.	કિતાબનું નામ	પ્રકાશક
	(૧) દારો અહ્યાઈત તુરાબિલ અરબી (૨) દારૂલ કુતુબિલ ઈલ્મિયહ	બૈરૂત લેબનોન બૈરૂત લેબનોન
૧૨.	અસ્સુનનુલ-કુબ્રા-લિલ-બયહકી (અરબી)	
	(૧) દારૂલ મઆરેફા (૨) દારૂલ કુતુબિલ ઈલ્મિયા (૩) દારૂસ સાદિર	બૈરૂત લેબનોન બૈરૂત લેબનોન બૈરૂત લેબનોન
૧૩.	તફ્સીરે રૂહુલ-મયાની	
	(૧) દારૂલ કુતુબીલ - ઈલ્મિયા	બૈરૂત લેબનોન
૧૪.	અલ-જામેઅ-લે-એહકામિલ-કુર્આન (તફ્સીર કુર્તુબી)	
	(૧) દારૂલ કુતુબિલ ઈલ્મિયા	બૈરૂત લેબનોન
૧૫.	સુનને-અબી-દાઉદ શરીફા (અરબી)	
	(૧) અસહહુલ - મતાબેઅ (૨) અસહહુલ - મતાબેઅ - આરામબાગ (૩) જમીઅતુલ - મકનઝિલ - ઈસ્લામી (૪) મકતબા બિલાલ - જામેઅ મસ્જિદ (૫) અલ મકતબતુલ અષરિયા (૬) આફતાબ આલમ પ્રેસ	દિલ્હી (ભારત) કરાંચી (પાકિસ્તાન) કેરો (ઈજીપ્ત) દેવબંદ (ભારત) બૈરૂત લેબનોન લાહોર (પાકિસ્તાન)
૧૬.	મુસ્નદે ઈમામ અહમદ બિન હમ્બલ (અરબી)	
	(૧) મુઅસ્સસતુલ રિસાલા (૨) અલ - કુતુબિલ - ઈસ્લામી (૩) દારૂલ કુતુબિલ - ઈલ્મિયા	બૈરૂત લેબનોન બૈરૂત લેબનોન બૈરૂત લેબનોન
૧૭.	નરબુલ-રાયા-લે-અહાદિષિલ-હિદાયા (અરબી)	
	(૧) મુઅસ્સસતુલ - રય્યાન - લિલ - તબાઅતે (૨) અલ - નુરિયા અલ રઝવીયા પબ્લીશ કું.	બૈરૂત લેબનોન લાહોર (પાકિસ્તાન)

નં.	કિતાબનું નામ	પ્રકાશક
૧૮.	અલ-મુસન્નફ-લે-અબિલ-રઝાક (અરબી)	
	(૧) અલ - મકતબુલ ઈસ્લામી	બૈરૂત (લેબનોન)
૧૯.	નસીમુર-રિયાઝ (અરબી)	
	(૧) દારૂલ મઆરેફા	બૈરૂત (લેબનોન)
	(૨) મરકઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રઝા	પોરબંદર (ભારત)
૨૦.	કન્ઝુલ ઉમ્માલ (અરબી)	
	(૧) દારૂલ કુતુબિલ - ઈલ્મિયા	બૈરૂત (લેબનોન)
	(૨) મુઅસ્સતુલ - રિસાલા	બૈરૂત (લેબનોન)
૨૧.	શર્હલ મતાબિલ ફી મબહથે અબી તાલિબ (ઉર્દુ)	
	(૧) મસ્લેહુદ્દીન પબ્લીકેશન	કરાંચી (પાકિસ્તાન)
૨૨.	મદારેજુન્નબુવ્વત (ફારસી/ઉર્દુ)	
	ફારસી :- મરકઝે એહલે સુન્નત બરકાતે રઝા	પોરબંદર (ભારત)
	ઉર્દુ :- અદબીદ દુનિયા - જામેઅ મસ્જિદ	દિલ્હી (ભારત)
૨૩.	રદુલમોહતાર (ફતાવા શામી) અરબી	
	(૧) દારો અહયાઈત - તુરાબિલ અરબી	બૈરૂત (લેબનોન)
	(૨) દારૂલ કુતુબિલ - ઈલ્મિયા	બૈરૂત (લેબનોન)
૨૪.	તારીખુલ-ખમીસ-ફી-અહવાલે (અરબી)	
	(૧) દારો સાદિક લિલ તબએ વન્નશરે	બૈરૂત (લેબનોન)
	(૨) મુઅસ્સતુલ શઅબાન	બૈરૂત (લેબનોન)
૨૫.	જામેઉલ ઉસૂલ લે અહાદિષિલ રસૂલ (અરબી)	
	(૧) મકતબા દારૂલ બયાન	બૈરૂત (લેબનોન)
૨૬.	મઆરેફતુસ સુનને વલ આધાર (અરબી)	
	(૧) દારૂલ વફા - અલ મન્બૂરા	બૈરૂત (લેબનોન)

નં.	કિતાબનું નામ	પ્રકાશક
૨૭.	અલ-મુસ્નદુશ-શાફઈ (અરબી)	
	(૧) દારૂલ કુતુબુલ ઈલ્મિયા	બૈરૂત (લેબનોન)
૨૮.	અલ-હિદાયા-ફી-શર્હિલ-બેદાયા (અરબી)	
	(૧) મજલિસે બરકાત	મુબારકપુર (ભારત)
	(૨) દારૂલ અહયાઈત તુરાબિલ અરબી	બૈરૂત (લેબનોન)
	(૩) અલ મકતબતુલ અરબીયા	કરાંચી (પાકિસ્તાન)
૨૯.	અલ-ઈસાબા-ફી-તમીઝિસ-સહાબા (અરબી)	
	(૧) દારૂલ કુતુબિલ ઈલ્મિયા	બૈરૂત (લેબનોન)
	(૨) દારો સાદિક	બૈરૂત (લેબનોન)
૩૦.	અલ-ફિકહુલ-અકબર (અરબી)	
	(૧) દારૂલ કુતુબિલ અરબીયા કુબ્રા	કેરો (ઈજીપ્ત)
૩૧.	અલ-મિન્હો-રૌઝિલ-અઝહર (અરબી)	
	(૧) દારૂલ બશાઈરિલ ઈસ્લામીયા	બૈરૂત (લેબનોન)
૩૨.	શર્હુલ-અલ્લામા-મુરકાની (અરબી)	
	(૧) મરકઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રઝા	પોરબંદર (ભારત)
	(૨) દારૂલ મઆરેફા	બૈરૂત (લેબનોન)
૩૩.	શર્હે સફરુસસઆદા (અરબી)	
	(૧) મકતબા નૂરિયા રઝવીયા	અખર (પાકિસ્તાન)
૩૪.	લતાઈફે અશરફીઆ (ફારસી)	
	(૧) મકતબા સિમનાની	કરાંચી (પાકિસ્તાન)
૩૫.	લતાઈફે અશરફીઆ (ઉર્દુ)	
	(૧) મજ્દૂમ અશરફ એકેડેમી	કિછોછા (ભારત)

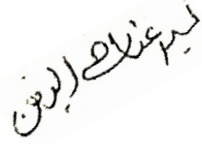
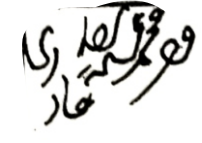

કિતાબ 'ઇમાને અબૂ તાલીબ-હકીકતની રોશની માં'નું અનુમોદન અને સમર્થન કરનારા ઓલોમાએ એહલે સુન્નત તથા મસાઈખે કિરામ તથા સાદાતે કિરામના મહાન આલિમો, ખાનકાહેના સજજાદા નશીનો તથા દારૂલ ઉલૂમોના મુદરિસો અને નાઝીમો.

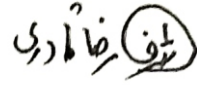

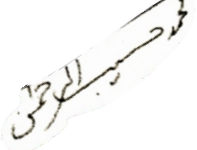
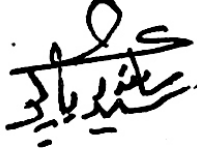
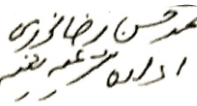

અમો નીચે સહી કરનારા એહલે સુન્નત વ જમાઅતના આલિમો, મશાઈખો, દારૂલ ઈફતાના ખાદિમો, સાદાતે-કિરામ તથા એહલે બૈયત ના ઘરાનાના સજજાદાઓ તથા વિવિધ દારૂલ ઉલૂમોના ખાદિમોએ ફખ્રે સાદાતે ગુજરાત, કાઝી-એ-ગુજરાત, ખલીફ-એ-હુમૂર તાજુશરીયહ હમરત અલ્લામા સૈયદ સલીમ બાપૂ કિલ્લા ના હુકમ થી આપણી જમાઅતના જૂના અને અનુભવી લેખક, ખલીફ-એ-હુમૂર મુફતી આઝમે હિન્દ, મુનાઝિરે એહલે સુન્નત, હમરત અલ્લામા અબ્દુસ્સતાર હામદાણી 'મસ્ફૂફ' દ્વારા લખવામાં આવેલી ઐતિહાસિક અને ભવ્ય કિતાબ 'ઇમાને અબૂ તાલીબ- હકીકતની રોશની માં' નું આરંભ થી અંત સુધી વાંચન અને નિરક્ષણ કર્યું. અલ્લામા હામદાણી એ કુરઆન અને હદીષ ની રોશની માં મિલ્લતે ઈસ્લામિયાના મહાન આલિમોની વિશ્વસનીય અને આધારભૂત કિતાબોના સંદર્ભો અને હવાલાઓ થી જે દલીલો અને પુરાવાઓ રજૂ કર્યો છે, તે યોગ્ય, સ્વીકૃત અને આવકાર્ય છે. આ કિતાબ દ્વારા સત્યનું સમર્થન અને અસત્ય નું ખંડન સ્પષ્ટ સ્વરૂપે અને નિર્ણાયક સ્તરે અંજામ આપવામાં આવશે, તેવી ખાત્રીબદ્ધ આશા અને અપેક્ષા છે.

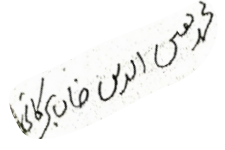
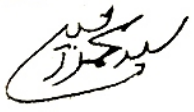

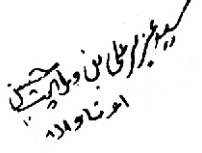
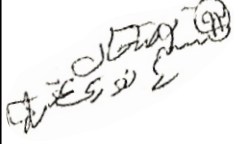
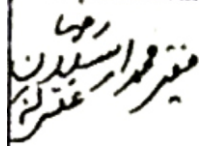
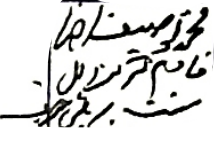
અમો નીચે સહી કરનારાઓ આ કિતાબનું સંપૂર્ણ સમર્થન અને અનુમોદન કરીએ છીએ અને આ કિતાબ થી અમો અક્ષરસ સહમત અને વિશ્વાસકર્તા છીએ. એહલે સુન્નત વ જમાઅતના આદરણીય આલિમો અને માનવંતા જન સમુદાય ની સેવામાં નમ્ર અપીલ છે કે આ કિતાબ ને વિશ્વસનીય, આધારભૂત અને ભરોસાપાત્ર ગણીને તેનો સહર્ષ સ્વીકાર કરીને આ કિતાબના પ્રચાર અને પ્રસાર કાર્યમાં સંપૂર્ણ સાથ સહકાર આપી,

બહોળી સંખ્યામાં આ કિતાબનું પ્રકાશન કરીને દરેક સુન્ની મુસલમાન ભાઈના ઘર સુધી આ કિતાબ પહોંચાડવા ના યથાશક્તિ પ્રયત્નો કીરને સુન્નીયતની સાચા અર્થ માં સેવા બજાવવા ના ભગીરથ કાર્યમાં સાથ અને સહકાર આપી સવાબે દારૈન ના હકદાર બને.

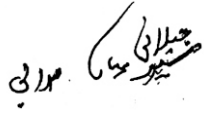
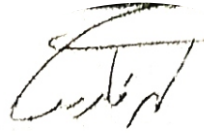

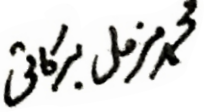

બસ એજ - વસ્સલામ
અમો નીચે સહી કરનારાઓ

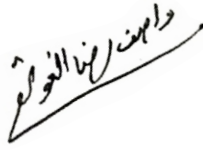
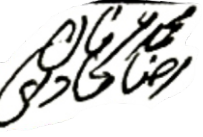
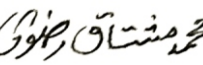

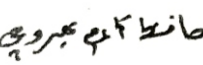

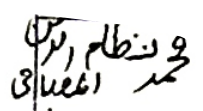
નં	નામ, સંસ્થા, હોદો, અન્ય ઓળખ	સહી
૦૧	ફખ્રે સાદાત, પીરે તરીકત રહેબે શરીઅત, હમરત અલ્લામા સૈયદ ગ્યાસુદીન કિલ્લા સજજાદા નશી :- ખાનકાહે મુહમ્મદીયા, કાલ્પી શરીફ. (યુ.પી.)	
૦૨	શહેઝાદ-એ-તાજુશરીયહ, નબીરએ આ'લા હમરત, કાઈદે મિલ્લત, હમરત અલ્લામા અસ્જદ રઝા સાહબ કાઝીયુલ-કુઝાત-હિન્દ, મોહલ્લા સૌદાગ્રાન - બરૈલી શરીફ (યુ.પી.)	
૦૩	રહેબરે સાદાતે કિરામ, ફખ્રે કુલ સાદાત, પીરે તરીકત, હમરત સૈયદ સુહેલ અહમદ કિલ્લા-ખાનકાહે વાહિદીયા-જમાલિયા. સજજાદાનશી- બિલગિરામ શરીફ (યુ.પી.)	
૦૪	ઉસ્તાદુલ-ઓલોમા, શૈખુલ હદીષ, જલાલતુલ ઈલ્મ, હમરત અલ્લામા મુહમ્મદ આકિલ રઝવી કિલ્લા. સદર મુદરિસ : દારૂલ ઉલૂમ મન્ઝરે ઈસ્લામ, બરૈલી શરીફ (યુ.પી.)	
૦૫	પીરે તરીકત, શહેઝાદ-એ-મદની સરકાર, હમરત મૌલાના સૈયદ અબ્દુલ રશીદ બાવા શહેર ખતીબ વ સજજાદાનશી ખાનકાહે મદની સરકાર - મોરબી (જ. રાજકોટ) ગુજરાત	

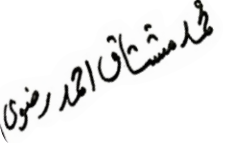
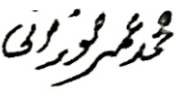
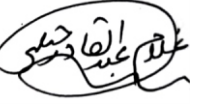
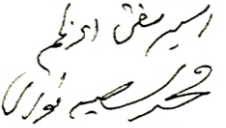
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૦૬	આલિમે જલીલ, કપ્પુલ-ઓલોમા, હઝરત અલ્લામા મુફતી અશરફ રઝા કિલ્લા કાઝીએ ઈદાર-એ-શરઈયા-મહારાષ્ટ્ર, મુંબઈ. (મહારાષ્ટ્ર)	
૦૭	આલિમે જલીલ, ફાઝિલે નબીલ, હઝરત અલ્લામા સૈયદ અબ્દુલ જલીલ સાહબ કિલ્લા ખતીબો ઈમામ :- અબ્દુસ્સલામ મસ્જિદ, અબ્દુરહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ. (મહારાષ્ટ્ર)	
૦૮	જલાલતુલ ઈલ્મ, હઝરત અલ્લામા વ મૌલાના મુફતી હસીબુરહેમાન સાહબ કાદરી સદર મુદરિસ :- દાઝલ ઉલૂમ અન્વારે મુસ્તફા, જૂનાગઢ (ગુજરાત)	
૦૯	મુજાહિદે એહલે સુન્નત, નજીબુત તરફેન સાદાત, હઝરત અલ્લામા સૈયદ સિકંદર બાપૂ કિલ્લા ખલીફ-એ-તાજુશરીયાહ, રાજકોટ (ગુજરાત)	
૧૦	હઝરત અલ્લામા મુફતી મુહમ્મદ હસન રઝા નૂરી સાહબ સદર મુફતી :- ઈદાર-એ-શરઈયા, પટના (બિહાર)	
૧૧	પીરે તરીકત, આલિમે જલીલ, હઝરત અલ્લામા સૈયદ સુબ્હાની રઝા કિલ્લા ખાનશાંને હઝરત સૈયદ સિરાજે મિલ્લત, ફૂલ ગલી, મુંબઈ (મહારાષ્ટ્ર)	
૧૨	હઝરત અલ્લામા મુફતી મુહમ્મદ ગુબૈર હઝરત હસન મન્ઝરી - પ્રિન્સીપલ :- મદ્રસ-એ-કુરકાનિયા અલિમીયા ઈસ્લામીયા - ભોગુન ગોલા, મુશિદાબાદ (વેસ્ટ બંગાલ)	

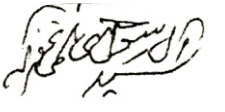

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૩	આલિમે જલીલ, હઝરત અલ્લામા, મૌલાના મુફતી મુઈનુદ્દીન સાહબ બરકાતી ઉસ્તાદ :- દાઝલ ઉલૂમ મન્ઝરે ઈસ્લામ બરૈલી શરીફ (યુ.પી.)	
૧૪	પીરે તરીકત, હઝરત કિલ્લા સૈયદ મુહમ્મદ રફીક સાહેબ - સદર :- દાઝલ ઉલૂમ નૂરિયા મુહમ્મદિયા - મહોલ્લા :- કરબલા જયપૂર (રાજસ્થાન)	
૧૫	મુનાઝિરે એહલે સુન્નત, આબર-એ-ઈલ્મો ફન, હઝરત અલ્લામા મુફતી અપ્તર હુસૈન અલીમી દાઝલ ઉલૂમ - અલિમીયા. જમદાશાહી (યુ.પી.)	
૧૬	હઝરત મદ્દાહે રસૂલ, સૈયદ ઉમૈર અલી અલ-મારફ સૈયદ વઝીર અલી ઈબ્ને સૈયદ વિલાયત હુસૈન ઉનાવાલે રાજકોટ (ગુજરાત)	
૧૭	નબીર-એ-આ'લા હઝરત, શેહઝાદ-એ-રૈહાને-મિલ્લત, હઝરત અલ્લામા તસ્લીમ રઝા સાહેબ - મહોલ્લા સોદાગ્રાન બરૈલી-શરીફ (યુ.પી.)	
૧૮	નબીર-એ-આ'લા હઝરત વ રૈહાને મિલ્લત, હજરત અલ્લામા અરસલાન રઝા સાહબ અઝહરી - મહોલ્લા સોદાગ્રાન બરૈલી શરીફ (યુ.પી.)	
૧૯	નબીર-એ- આ'લા હઝરત, શેહઝાદ-એ-રૈહાને મિલ્લત, ખતીબુલ દિન્દ, હઝરત અલ્લામા તૌસીફ રઝા સાહબ મહોલ્લા સોદાગ્રાન - બરૈલી શરીફ (યુ.પી.)	

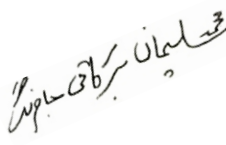
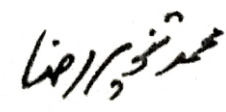

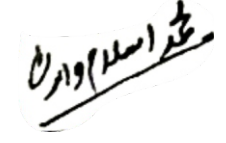

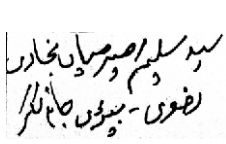

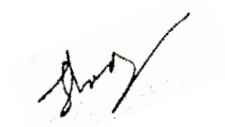
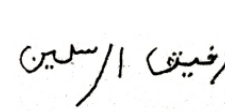
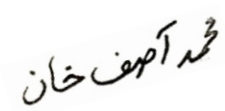

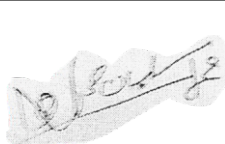
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૨૦	ફાકિલે નૌજવાન, હઝરત અલ્લામા સૈયદ સિદ્દીક મિયા - ફાકિલે ઈસ્લાહીયા-વ-શહેરકાઝી વ નાઈબ સજજાદાનશી ખાનકાહે મદની સરકાર - મોરબી (ગુજરાત)	
૨૧	આલિમે જલીલ, હઝરત મૌલાના, અલ્લામા, મુફ્તી મુહમ્મદ ફારૂક નઈમી સાહેબ સદર :- અંજુમને ઓલોમા-એ-એહલે સુન્નત. રાજૌરી (કાશ્મીર)	
૨૨	ફાકિલે નૌજવાં, આલિમે ઝીશાન, હઝરત અલ્લામા મુસ્તફા રઝા યમની સાહેબ પ્રિન્સીપલ :- દાણલ ઉલૂમ ગૌષેઆઝમ પોરબંદર. (ગુજરાત)	
૨૩	મુજાહિદે સુન્નીયત, બાની-એ-મદારિસે-કધીરા, હઝરત અલ્લામા ઉસ્માનગની બાપૂ બાની વ સદર:- દાણલ ઉલૂમ અન્વારે મુસ્તફારઝા ધોલ (જ. જામનગર) ગુજરાત.	
૨૪	ફાકિલે નૌજવાં, મુફ્તી-એ-ઝી વકાર, હઝરત અલ્લામા મુફ્તી મુઝમ્મિલ ગોડીલ બરકાતી સદર મુફ્તી :- દાણલ ઉલૂમ ગૌષેઆઝમ પોરબંદર (ગુજરાત)	
૨૫	નાશિરે કુતુબે કધીરા, મુહકિકે ઈલ્મો-ફન, હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ હનીફ રઝવી નાકિલે આ'લા :- ઈમામ અહમદરઝા એકેડેમી બરૈલીશરીફ (યુ.પી.)	
૨૬	હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ ઈબ્રાહીમ રઝા સાહેબ સદર મુદરિસ :- દાણલ ઉલૂમ ફેઝાને ઈમામ અહમદરઝા, નાગપુર (મહારાષ્ટ્ર)	

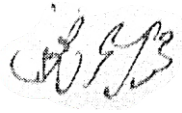

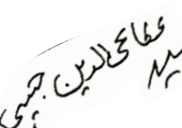
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૨૭	વાઈઝે ખુશ-બયાં, ફાકિલે નૌજવાં, હઝરત અલ્લામા વાસિફ રઝા સાહેબ ગૌષી, ખતીબો ઈમામ નગીના મસ્જિદ, મુદરિસ :- દાણલ ઉલૂમ ગૌષે આઝમ - પોરબંદર (ગુજરાત)	
૨૮	હામિયે સુન્નત, માહિયે બિદઅત હઝરત મૌલાના ઈરફાન રઝા કાદરી સાહેબ કાઈદો-રહેબરે ઓલમાએ શહર છીદવાડા (મધ્યપ્રદેશ)	
૨૯	હઝરત મૌલાના સૈયદ મુશ્તાકબાપૂ બુખારી ખતીબો - ઈમામ :- રોશન શાહ મસ્જિદ, રેલ્વે સ્ટેશન. જામનગર (ગુજરાત)	
૩૦	હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ મુસ્તફા રઝા મિસ્બાહી - મુન્તાઝિમ :- ઈદાર-એ-શરઈયા મહારાષ્ટ્ર વ ખલફે મુફ્તી અશરફ રઝા. મુંબઈ (મહારાષ્ટ્ર)	
૩૧	હઝરત મૌલાના વ હાફિઝ મુહમ્મદ આદમ પટેલ સાહેબ નાકિમે આલા :- દાણલ ઉલૂમ અન્વારે મુસ્તફા રઝા, ધોલ (જ. જામનગર) ગુજરાત.	
૩૨	ફાકિલે નૌ-જવાં, મુફ્તી-એ-ઝી શાન, આલિમે જલીલ હઝરત મૌલાના મુફ્તી મોહસિન રઝા સદર મુફ્તી :- દાણલ ઉલૂમ અન્વારે મુસ્તફા રઝા ધોલ (જ. જામનગર) ગુજરાત.	
૩૩	આલિમે જલીલ, ફાકિલે નબીલ, હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ નિઝામુદ્દીન મિસ્બાહી સાહેબ સદર મુદરિસ :- દાણલ ઉલૂમ ગૌષીયા રઝવીયા બ્લેકબર્ન (યુ.કે.)	

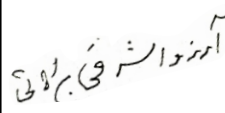
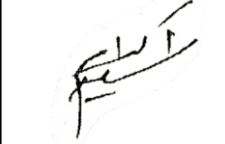
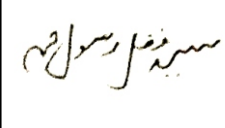
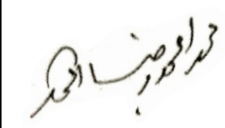
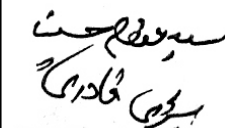

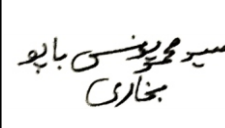
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૩૪	હઝરત મોલાના સગીર અખ્તર મિસ્લાહી મુદરિસ :- દાણ ઉલૂમ નૂરીયા રઝવીયા ઈદગાહ, <u>બરૈલી શરીફ.</u> (યુ.પી.)	
૩૫	હઝરત મોલાના અલ્લામા સૈયદ જલાલુદીન મિન સૈયદ આલમ મિયા બાપૂ ખતીબો ઈમામ :- હલીમા મસ્જિદ. <u>પોરબંદર</u> (ગુજરાત)	
૩૬	મુજાહિદે એહલે સુન્નત, નાસિરે મસ્લકે આ'લા હઝરત હઝરત અલ્લામા ગુલામ મુહમ્મદ રઝવી સાહેબ શેહઝાદએ મુફ્તી-એ-સૌરાષ્ટ્ર <u>ધોરાજી</u> (ગુજરાત)	
૩૭	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ મુશ્તાક નિઝામી રઝવી મુદરિસ :- દાણ ઉલૂમ અન્વારે ખ્વાજા-બેડી ખતીબો ઈમામ :- મસ્જિદે મહેબૂબે સુહાની <u>જામનગર</u> (ગુજરાત)	
૩૮	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ ઉમર સાહેબ નૂરાની સજ્જાદાનશી :- ખાનકાહે બયતુલ અન્વાર, <u>ગયા</u> (બિહાર)	
૩૯	મુસન્નિફ બા-વકાર હઝરત અલ્લામા ગુલામ અબ્દુકાદિર હબીબી સાહેબ જામેઆ હમદર્દ, હમદર્દનગર, <u>ન્યુ દિલ્હી.</u>	
૪૦	કાઈદો-વકારે એહલે સુન્નત, મુજાહિદે દોરાં, હઝરત અલ્લામા સઈદ નૂરી સાહેબ પ્રેસિડેન્ટ :- રઝા એકેડેમી <u>મુંબઈ</u> (મહારાષ્ટ્ર)	

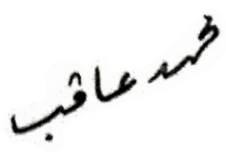

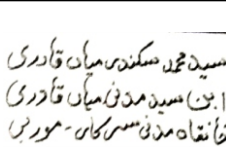
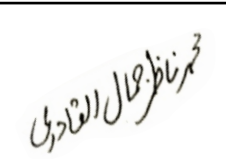
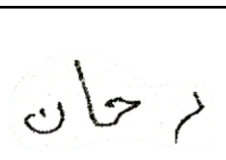
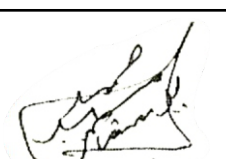
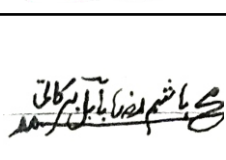
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૪૧	મુજાહિદે એહલે સુન્નત, હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ મૂસારઝા કાદરી રઝવી Imam Ahmd Raza Educational Ins. of South Africa, <u>DURBAN</u> (South Africa)	
૪૨	મુનાઝિરે એહલે સુન્નત, શેહઝાદ-એ-મુફ્તી-એ આઝમે ઓરિસા, હઝરત અલ્લામા સૈયદ આલે રસૂલ હબીબી - સજ્જાદાનશી ખાનકાહે કુદસિયા હબીબીયા - <u>ભદ્રક</u> (ઓરિસા)	
૪૩	હઝરત મોલાના અશ્ફાક એહમદ સાહેબ ઈમામો ખતીબ :- મહેબૂબશાહ મસ્જિદ-પોરબંદર મુદરિસ :- દાણ ઉલૂમ ગૌષે આઝમ <u>પોરબંદર.</u> (ગુજરાત)	
૪૪	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ ઈકબાલ રઝવી દાણ ઉલૂમ જામેઆ હઝરત ઉમર બાદલી - ટાંડા (યુ.પી.) જીલ્લો :- રામપુર	
૪૫	હઝરત મોલાના મુફ્તી અબ્દુલ કય્યુમ રઝવી સદર મુફ્તી :- જામેઆ હઝરત ઉમર બાદલી - ટાંડા (યુ.પી.) જીલ્લો :- રામપુર	
૪૬	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ ઈલ્યાસ ફયઝી સાહેબ - નાઝિમે આલા :- દાણ ઉલૂમ હનફીયા ગરીબ નવાઝ - <u>બોકારો</u> (ઝારખંડ)	
૪૭	હઝરત અલ્લામા સૈયદ અબ્દુલ અઝીઝઅલી કાદરી-રઝવી, સજ્જાદાનશી :- ખાકાહે શહીદે મિલ્લત, આલિયા કાદરીયા, <u>શેહડોલ</u> - (મધ્યપ્રદેશ)	

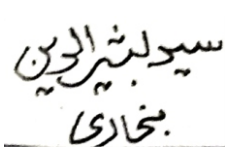

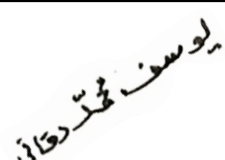
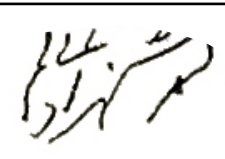
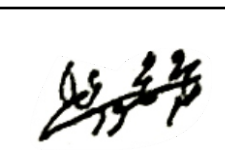
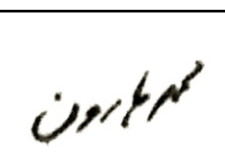
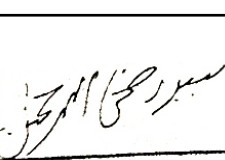
નં	નામ, સંસ્થા, હોદો, અન્ય ઓળખ	સહી
૪૮	હઝરત મોલાના સુલેમાન બરકાતી સાહેબ શહેર કાઝી જામનગર શહેર અને ખતીબો ઈમામ શાહી જામેઅ મસ્જિદ <u>જામનગર</u> (ગુજરાત)	
૪૯	ઉસ્તાદુલ ઓલોમા હઝરત અલ્લામા વ મોલાના તન્વીર સાહેબ નૂરી સાહેબ નાઈબ પ્રિન્સિપાલ :- દાણ ઉલૂમ ગૌષે આઝમ <u>પોરબંદર</u> (ગુજરાત)	
૫૦	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ જાવિદ રઝવી સાહેબ મુદરિસ :- મદ્રસ-એ- ગુલિસ્તાને ફાતેમા. <u>જયપુર</u> (રાજસ્થાન)	
૫૧	હઝરત મોલાના ઈસ્લામ વારિષ રઝવી સાહેબ ખતીબો - ઈમામ :- જામેઅ મસ્જિદ ફતેહગંજ-ગરબી, <u>બરૈલી શરીફ</u> (યુ.પી.)	
૫૨	હઝરત મોલાના મુફતી ગુલામ યાસીન સાહેબ સદર મુફતી :- જામેઆ હઝરત ઉમર, <u>બાદલી ટાંડા</u> (યુ.પી.) જીલ્લો :- રામપુર	
૫૩	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ અબ્બાસ બિન હમીદુર્રહમાન રઝવી સાહેબ ખતીબો ઈમામ :- રઝવી જામેઅ મસ્જિદ <u>જામખેઢપુર</u> (જીલ્લો :- જામનગર) ગુજરાત.	
૫૪	હઝરત મોલાના સૈયદ સલીમ અહમદ બુખારી બિન સૈયદ અમીરબિયા મુદરિસ :- દાણ ઉલૂમ અન્વારે ખ્વાજા - ધરાનગર, <u>બેડી</u> (જામનગર) ગુજરાત.	

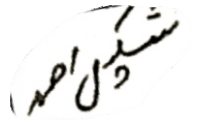
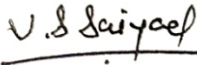
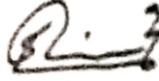

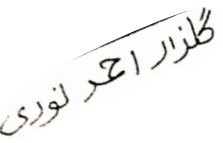
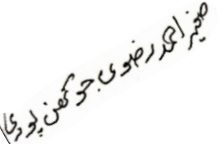
નં	નામ, સંસ્થા, હોદો, અન્ય ઓળખ	સહી
૫૫	પીરૈ તરીકત, હઝરત સૈયદ બરકતશાહ ઈબ્ને સૈયદ અબ્દુલકાદિર શાહ ખલીફ-એ-સિલસિલ-એ-બરકાતિયા, મારેહરાશરીફ - <u>રાજકોટ</u> (ગુજરાત)	
૫૬	ફાઝિલે નો-જવાં, હઝરત અલ્લામા સિરાજ મલિક સાહેબ (જામેઆ-અઝહર - કાહેરા - મિસર), પુરાના શહેર, <u>બરૈલી શરીફ</u> - (યુ.પી.)	
૫૭	હઝરત મોલાના રફીકુલ મુરસલીન બિન હઝરત સૂફી અ. રહેમાન નકશબંદી ઘોલકાવાલે, રહમાની મંઝિલ- તીન દરવાજા <u>અમદાવાદ</u> (ગુજરાત)	
૫૮	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ આસિફ નૂરી ગોષી ખતીબો ઈમામ :- સંજરી મસ્જિદ <u>જામ-ખંભાલીયા</u> (જીલ્લો : જામનગર) (ગુજરાત)	
૫૯	હઝરત મોલાના મેઅરાજ અલી સાહેબ ખતીબો - ઈમામ <u>માઘવપુર (ઘેડ)</u> (જીલ્લો : જુનાગઢ) (ગુજરાત)	
૬૦	ખલીફ-એ-ખાસ વ મોઅતમદે હઝરત શૈખુલ ઈસ્લામ, હામિએ સુન્નત, હઝરત અલ્લામા ગુલામ સૈયદ સાહેબ અશરફી, સદર ઓલ ઈન્કિયા ઓલોમા વ મશાઈખ બોર્ડ, વ ખતીબો ઈમામ મો'બિન મસ્જિદ બાપૂનગર. <u>અમદાવાદ</u> (ગુજરાત)	
૬૧	ખલીફ-એ-શૈખુલ ઈસ્લામ, હઝરત અલ્લામા હાફિઝ, કારી મુહમ્મદ સુલેમાન અશરફી સાહેબ - નાઈબ ઈમામ :- મોબિન મસ્જિદ, બાપૂનગર, <u>અમદાવાદ</u> (ગુજરાત)	

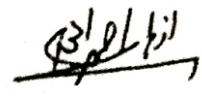
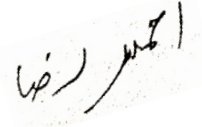
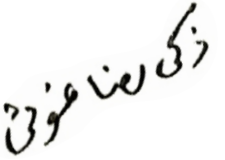

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૬૨	નાસિરે મસ્લકે આ'લા હઝરત, હઝરત મોલાના મુહમ્મદ અસ્લમ રઝવી નૂરી સાહેબ સદર જમાઅતે રઝા-એ-મુસ્તફા, અમદાવાદ શાખ, અમદાવાદ - (ગુજરાત)	
૬૩	વાઈઝે શોઅલા બયાં, આલિમે જલીલ, હઝરત અલ્લામા સૈયદ રસ્તમ અલી સાહેબ કિલ્લા, ખતીબો ઈમામ :- નૂરી જામેઅ મસ્જિદ, સતના (મધ્ય પ્રદેશ)	
૬૪	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ મુસર્રત અલી હશ્મતી ખતીબો - ઈમામ :- મુહમ્મદી મસ્જિદ, મમદૂ માસ્ટર કી ચાલી, અમદાવાદ (ગુજરાત)	
૬૫	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ ઈકબાલ હુસૈન ગૌધી ખતીબો ઈમામ છાંયા જામેઅ મસ્જિદ વ મુદરિસ :- દાઝલ ઉલૂમ ગૌધે આઝમ પોરબંદર (ગુજરાત)	
૬૬	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ અબ્બાસ રઝવી સાહેબ પ્રમુખ :- ઓલ ઈન્ડિયા મસાજિદ કાઉન્સીલ, મુંબઈ (મહારાષ્ટ્ર)	
૬૭	પીરે તરીકત, શેહઝાદ-એ-શોઅબુલ ઓલિયા હઝરત કિલ્લા ગુલામ અબ્દુલકાદિર અલ્વી ઉર્ફે પપ્પુ મિયા - સદર :- દાઝલ ઉલૂમ ફૈઝુલ રસૂલ, બરાંઉ શરીફ (યુ.પી.)	
૬૮	પીરે તરીકત હઝરત કિલ્લા હઝરત સૈયદ અતા મોહયુદીન સાહેબ મુતવલ્લી :- દરગાહ શરીફ સૈયદુલ -સાદાત, સરઝાયવર, ભદ્રક - (ઓરિસા)	

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૬૯	નાસિરે મસ્લકે આ'લા હઝરત, હઝરત મોલાના આરઝૂ અશરફી સાહેબ મકતબા :- મહેબૂબે ચઝદાની કલકતા (બંગાળ)	
૭૦	પીરે તરીકત, નાસિરે એહલે સુન્નત વ જમાઅત હઝરત સૈયદ ઈકરામુદીન નૂરી સાહેબ સેક્રેટરી :- રઝા જામેઅ મસ્જિદ, સતના (મધ્ય પ્રદેશ)	
૭૧	પીરે તરીકત, હઝરત કિલ્લા સૈયદ ફઝલે રસૂલ કાદરી સાહેબ ખાનકાહે હબીબીયા કુહુસિયા, ભદ્રક શરીફ (ઓરિસા)	
૭૨	મુફકિકરે ઈસ્લામ, સાહિબે તસાનિકેકધીરા, હઝરત અલ્લામા ડોક્ટર અમજદ રઝા 'અમજદ' કાઝીએ - શરીઅત :- ઈદારા શરઈયા બિહાર સુબા, પટના (બિહાર)	
૭૩	મુજાહિદે સુન્નીયત, હઝરત અલ્લામા વ મોલાના સૈયદ ગુલામ હુસૈન બાપૂ બિન સૈયદ અહમદ મિયા - ખતીબો ઈમામ - જામેઅ મસ્જિદ બેડી - જામનગર (ગુજરાત)	
૭૪	હઝરત મોલાના મુફતી શાહજહાં અલી સાલિક અમજદી, નાઈબ મુફતી વ મુદરિસ દાઝલઉલૂમ અન્વારે મુસ્તફા રઝા (અમીને શરીઅત એજ.ટ્રસ્ટ) ઘોલ (જલ્લો : જામનગર) ગુજરાત.	
૭૫	હઝરત મોલાના સૈયદ યૂનુસ બાપૂ બુખારી ખતીબો ઈમામ :- મદીના મસ્જિદ જામ-ખંભાળીયા (જિલ્લો :- જામનગર) (ગુજરાત)	

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૭૬	હઝરત મોલાના આકિબ સાહેબ નૂરી મુદરિસ :- દાણ ઉલૂમ ગૌષે આઝમ ઈમામ અહમદ રજા રોડ, <u>પોરબંદર</u> (ગુજરાત)	
૭૭	હઝરત અલ્લામા મુફ્તી નવાઝ અહમદ મિરઝાહી સાહેબ, મુફ્તી વ મુદરિસ :- દાણ ઉલૂમ ચિશ્તી હુસૈની, ફખી, <u>શેહડોલ</u> , (મધ્ય પ્રદેશ)	
૭૮	પીરે તરીકત, હઝરત મોલાના હાફિઝ સૈયદ સિકંદરમિયા ઈબ્ને સૈયદ મદની મિયા મુન્તાઝિમ :- ખાનકાહે મદની સરકાર <u>મોરબી</u> (ગુજરાત)	
૭૯	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ નાઝિર જમાલ સાહેબ મોહતામિમ :- અંજુમને જમાઅતે ઈસ્લામ, મછવા, <u>કલકત્તા</u> (બંગાળ)	
૮૦	મુજાહિદે સુન્નીયત, નાસિરે મસ્લકે આલા હઝરત, હઝરત સૈયદ રૈહાન ઈબ્ને સૈયદ ઈકરામુલ્લીન. જમાઅતે રજા એ મુસ્તફા. <u>સતના</u> (મધ્ય પ્રદેશ)	
૮૧	પીરે તરીકત, હઝરત કિબ્લા સૈયદ મુહમ્મદ યુસુફ સાહેબ મુન્તાઝિમ :- દાણ ઉલૂમ ચિશ્તી હુસૈની ફખી, <u>શેહડોલ</u> (મધ્ય પ્રદેશ)	
૮૨	હઝરત મોલાના મુફ્તી બાબુલ હુસૈન બરકાતી નાઈબ સદર મુદરિસ વ મુફ્તી :- દાણ ઉલૂમ અન્વારે મુસ્તફા રજા (અમીને શરીઅત એજ.ટ્રસ્ટ) <u>દોલ</u> (જિલ્લો :- જામનગર) ગુજરાત.	

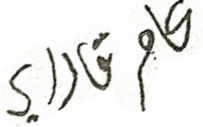

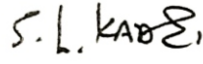
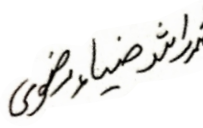
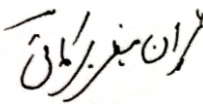
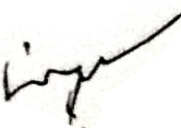
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૮૩	પીરે તરીકત, હઝરત મોલાના સૈયદ બશીરબાપૂ ઈબ્ને સૈયદ સદરુલ્લીન, બાની વ સદર : મદ્રસ એ ફૈઝાને મદીના, <u>ભરાણા</u> , (તાલુકો :- બંખાલિયા) જિલ્લો : ઢ્હારકા-ગુજરાત	
૮૪	નાસિરે મસ્લકે આ'લા હઝરત, હઝરત સૈયદ મહેબૂબ અલી બિન સૈયદ મુહમ્મદ અલી કાદરી. નાઈબ નાઝિમે આલા-દાણ ઉલૂમ કાદરિયા રઝવીયા, <u>પેટલાદ</u> (જિલ્લો :- આણંદ) ગુજરાત.	
૮૫	હઝરત મોલાના યૂસુફ દુફાની હશમતી સાહેબ ખતીબો ઈમામ :- મીઠી મસ્જિદ, પંચઠાટડી પોરબંદર. સદર :- સુન્ની મુસ્લિમ કમિટી <u>પોરબંદર</u> - (ગુજરાત)	
૮૬	હઝરત અલ્લામા શેહઝાદ રજા ગૌષી સાહેબ શયખુલ - અદબ :- અલ-જામેઅતુર-રજા <u>બરૈલી શરીફ</u> (ચૂ.પી.)	
૮૭	હઝરત મોલાના મેહમૂદ આલમ સાહેબ કાદરી મુદરિસ :- જામેઆ હઝરત ઉમર, બાદલી, <u>ટાંડા</u> (જિલ્લો :- રામપૂર) ચુ.પી.	
૮૮	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ હાફિઝ નૂરી ખતીબો - ઈમામ :- તકીયા મસ્જિદ -પોરબંદર મુદરિસ :- દાણ ઉલૂમ ગૌષે આઝમ <u>પોરબંદર</u> (ગુજરાત)	
૮૯	પીરે તરીકત હઝરત કિબ્લા સૈયદ રઝીઉર્રહમાન સાહેબ કાદરી - દાણ ઉલૂમ નૂરિયા મુહમ્મદિયા મહોલ્લા કરબલા - <u>જયપૂર</u> . (રાજસ્થાન)	

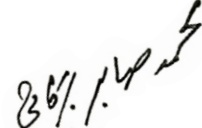
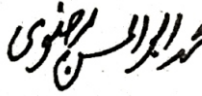
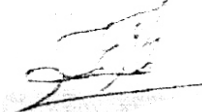
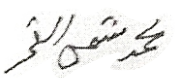
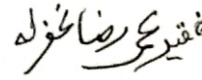
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૯૦	હઝરત મોલાના મુફ્તી શકીલ અહમદ કાદરી રામપૂરી - શેખુલ - મઅકુલાત:- અલ જામેઅતુર રઝા - મથરાપૂર. <u>બરૈલી શરીફ</u> (યુ.પી.)	
૯૧	નાસિરે મસ્લકે આલા હઝરત કિબ્લા ડોકટર સૈયદ વાજિદ અલી કાદરી સાહબ તબીબુલ અમરાઝેનાસ, <u>આણંદ</u> (ગુજરાત)	
૯૨	હઝરત અલ્લામા નાસિર રઝા અમજદી સાહબ સદર :- મુસ્લિમ યતીમખાના <u>નાસિક</u> (મહારાષ્ટ્ર)	
૯૩	હઝરત અલ્લામા સૈયદ શબ્બર અલી સાહબ કાદરી - મુન્તાઝિમ :- ખાનકાહે આલિયા કાદરિયા સૈયદે મિલ્લત <u>શેહડોલ</u> (મધ્ય પ્રદેશ)	
૯૪	શેહઝાદ-એ-અમીને શરીઅત, હઝરત અલ્લામા સલમાન રઝા નૂરી - સજજાદાનશી ખાનકાહે આલિયા કાદરિયા સિબ્તેનિયા. <u>બરૈલી શરીફ</u> (યુ.પી.)	
૯૫	પીરે તરીકત હઝરત કિબ્લા ગુલઝાર અહમદ મારફાની -બાની વ સદર:- દાઝલ ઉલૂમ અન્વારે મુસ્તફા, સજજાદાનશી :- ખાનકાહે રઝવીયા નૂરિયા, <u>ખુનાગઢ</u> (ગુજરાત)	
૯૬	મુનાઝિરે અહલે સુન્નત, વાઈઝે શીરીબયાં, હઝરત અલ્લામા સગીર અહમદ જોખનપૂરી બાની વ સદર :- દાઝલ ઉલૂમ કાદરિયા રઝવીયા <u>રિહા</u> (જિલ્લો :- બરૈલી) યુ.પી.	

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૯૭	શેહઝાદ-એ-ફકિહે મિલ્લત, હઝરત અલ્લામા મુફ્તી અઝહાર અહમદ અમજદી અઝહરી મરકઝ તરબીયતે ઈફ્તા, <u>ઓખાગંજ</u> (જિલ્લો :- બસ્તી) યુ.પી.	
૯૮	હઝરત કિબ્લા સૈયદ અહમદ રઝા કાદરી રામપૂરા - પેટ્રોલ પમ્પ <u>મુરત</u> (ગુજરાત)	
૯૯	હઝરત અલ્લામા, હાફિઝ, કારી મુહમ્મદ ઝકી રઝા રઝવી, મુદરિસ :- દાઝલ ઉલૂમ ગૌષે આઝમ ઈમામ અહમદ રઝા રોડ, <u>પોરબંદર</u> (ગુજરાત)	
૧૦૦	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ અહમદરઝા રઝવી સદર મુદરિસ :- દાઝલ ઉલૂમ ગૌષે આઝમ ભાણવડ બ્રાંચ, <u>ભાણવડ</u> . (જિલ્લો : જ્ઞારકા) ગુજરાત.	
૧૦૧	હઝરત અલ્લામા મુફ્તી નોશાદ સાહબ કાદરી સદર મુફ્તી :- જામેઆ હઝરત ઉમર, બાદલી, <u>ટાંડા</u> (જિલ્લો :- રામપૂર) (યુ.પી.)	
૧૦૨	હઝરત મોલાના સૈયદ શોકતઅલી અમજદી મુદરિસ :- દાઝલ ઉલૂમ ચિશ્તી હુસૈની ફખ્રી. મુન્તાઝિમ :- ખાનકાહે આલિયા સૈયદે મિલ્લત, <u>શેહડોલ</u> (મધ્ય પ્રદેશ)	
૧૦૩	નાસિરે મસ્લકે આલા હઝરત, અલ્લામા મુસ્તફા હાઝિર રઝા કાદરી સાહબ સદર :- જમાઅતે રઝા-એ-મુસ્તફા, <u>ડિન્ડોવદી</u> (મહારાષ્ટ્ર)	

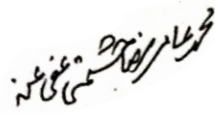
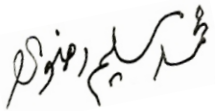

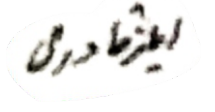
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૦૪	મુજાહિદે એહલે સુન્નત, હઝરત કિલ્લા સૈયદ અબ્દુલકાદિર બિન સૈયદ હનીફમિયા સજજાદાનશી :- ખાનકાહ વ દરગાહ હઝરત ઝૈબન શાહ વલી - ઘોરાજી (ગુજરાત)	
૧૦૫	હઝરત અલ્લામા મુફ્તી મુહમ્મદ અસ્ગર મિસ્ત્રાહી - મુફ્તી વ મુદરિસ :- દાઝલ ઉલૂમ અન્વારે ખ્વાજા - ઘરાર નગર, બેડી (ખમનગર) ગુજરાત.	
૧૦૬	હઝરત મોલાના જનાબ સિદ્દીક અહમદ અશરફી સાહબ ખતીબો ઈમામ મસ્જિદ દરગાહ શરીફ અમદાવાદ (ગુજરાત)	
૧૦૭	હઝરત મોલાના ગુલામ વારિષ નઈમી સાહબ મુદરિસ :- દાઝલ ઉલૂમ એહલે સુન્નત ગુલશને મદીના, અન્સાર નગર, અમદાવાદ (ગુજરાત)	
૧૦૮	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ મુસ્લિમ રઝા સાહબ હઝરત હુસૈની મસ્જિદ, રખીયાલ, અમદાવાદ (ગુજરાત)	
૧૦૯	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ ઉમર રઝવી સાહબ બાની :- દાઝલ ઉલૂમ ગરીબ નવાઝ બરૈલી શરીફ (યુ.પી.)	
૧૧૦	હઝરત અલ્લામા, કારી મુહમ્મદ ઈમરાન કાદરી - જામેઆ હઝરત ઉમર બાદલી-ટાંડા (જિલ્લા :- રામપૂર (યુ.પી.))	

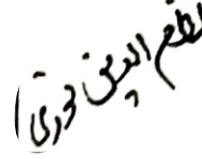

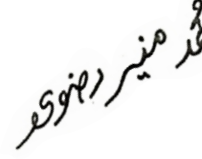
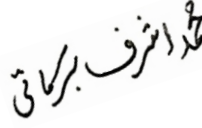
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૧૧	હઝરત મોલાના ઉસ્માન બિન મોલાના સાલેહ મુહમ્મદ બિન મુફ્તી-એ-સૌરાષ્ટ્ર - ઈમામ મસ્જિદે ઉસ્માનિયા-રાજકોટ વ સદર મુદરિસ, મદ્રસ-એ-ગુલઝારે અહમદ-માજોઈ નગર, રાજકોટ (ગુજરાત)	
૧૧૨	આલિમે જલીલ, ફાઝિલે નબીલ હઝરત મોલાના ઝેનુદીન સાહબ અલીમી મુદરિસ :- દાઝલ ઉલૂમ ગૌષે આઝમ પોરબંદર (ગુજરાત)	
૧૧૩	પીરે તરીકત, હઝરત કિલ્લા સૈયદ ઉમર અલી કાદરી - ખાનકાહે આલિયા કાદરિયા સચ્ચદે મિલ્લત, શેહડોલ. (મધ્ય પ્રદેશ)	
૧૧૪	હઝરત મોલાના ઈમરાન ભરૂચી સાહબ મુદરિસ :- દાઝલ ઉલૂમ ગૌષે આઝમ પોરબંદર (ગુજરાત)	
૧૧૫	હઝરત અલ્લામા કારી લિયાકત અલી રઝવી મુદરિસ :- જામેઆ હઝરત અનસ બિન માલિક બિલાસપૂર (જિલ્લો :- રામપૂર) (યુ.પી.)	
૧૧૬	હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ હનીફ રઝવી બાની-વ-સદર :- જામેઆ હઝરત ઉમર બાદલી-ટાંડા (જિલ્લો :- રામપૂર) (યુ.પી.)	
૧૧૭	હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ ઈમરાન બિન ઈન્આમઅલી રઝવી મુતઅલ્લિમ :- જામેઆ અઝહર - કાહેરા મિસર પરતાપૂર - બરૈલી શરીફ (યુ.પી.)	

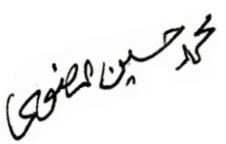

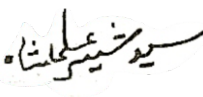
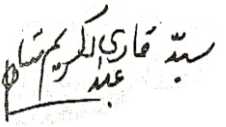
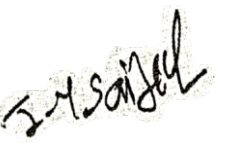
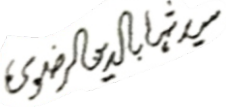
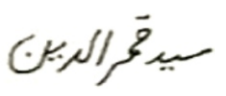
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૧૮	હઝરત મોલાના કારી અબ્દુરહમાન સાહેબ ઝિયાઈ. સદર :- દાણ ઉલૂમ હાજી અલી ગોવંડી મુંબઈ - (મહારાષ્ટ્ર)	
૧૧૯	હામિયે સુન્નત, માહિયે બિદઅત વ નજદીયત હઝરત મોલાના મુહમ્મદ આમિર કાદરી સાહેબ પતીબો- ઈમામ શૈખ ભલીયા મસ્જિદ ભુજ (કચ્છ) (ગુજરાત)	
૧૨૦	હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ ફહીમખાન અશરફી પતીબો ઈમામ :- જામેઅ મસ્જિદ, કાઝી મહોલ્લાહ, ગઢહા. જબલપૂર (મધ્ય પ્રદેશ)	
૧૨૧	હઝરત કિબ્લા સૈયદ મુહમ્મદ શબીર બાપૂ બિન સૈયદ હનીફમિયા સાહેબ નાઈબ સજજાદાનશી :- દરગાહ શરીફ ગૈબનશાહ ધોરાજી (ગુજરાત)	
૧૨૨	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ રાશિદ ઝિયા કાદરી રઝવી - પતીબો ઈમામ જામેઅ મસ્જિદ, કતકપરા (તાલુકો :- માણાવદર) (ગુજરાત) - જિલ્લો :- જુનાગઢ	
૧૨૩	હઝરત મોલાના ઈમરાન મઝહર બરકાતી નાઝિમે નશરો - ઈશાઅત, અલ જામેઅતુલ કાદરિયા રઝવીયા રિછા (જિલ્લો :- બરૈલી શરીફ) યુ.પી.	
૧૨૪	હઝરત મોલાના સૈયદ અહમદ રઝા મોહતમિમ :- મરકઝી ઈદારા શરફયા બિહાર પટના (બિહાર)	

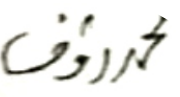
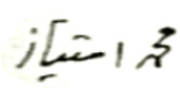

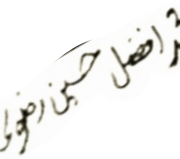
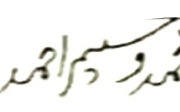

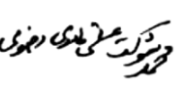
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૨૫	હઝરત મોલાનાહાફીઝ અબ્દુલકાદિર સાહેબ પતીબો ઈમામ :- રઝવી મસ્જિદ, કેશોદ . (જિલ્લો :- જુનાગઢ) (ગુજરાત)	
૧૨૬	હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ રિઝવાન રઝા શમ્સી સાહેબ રફીઅ કમિટી, ઓરંગાબાદ (મહારાષ્ટ્ર)	
૧૨૭	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ સાબિર હુસૈન બરકાતી પતીબો ઈમામ :- જામેઅ મસ્જિદ જામ-ખંભાલીયા (જિલ્લો: જામનગર) (ગુજરાત)	
૧૨૮	નાસિરે મસ્લકે આલા હઝરત, મોલાના મુહમ્મદ અબૂલ હસન કાદરી રઝવી સાહેબ આલિમ-ફાઝિલ-તાજિર આણંદ (ગુજરાત)	
૧૨૯	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ ઉમર અશરફી પતીબો - ઈમામ ઝુલતા મિનારા મસ્જિદ, ગોમતીપૂર, અમદાવાદ (ગુજરાત)	
૧૩૦	હઝરત મોલાના શમ્સુલ કમર સાહેબ પતીબો ઈમામ સૈયદ યાસીન મિયા કી મસ્જિદ રાયખડ, અમદાવાદ . (ગુજરાત)	
૧૩૧	શેહઝાદ-એ-કમરે-મિલ્લત, હઝરત મોલાના ઉમર રઝા સાહેબ મહોલ્લા ખ્વાજા કુતુબ, બરૈલી-શરીફ (યુ.પી.)	

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૩૨	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ આમિરરઝા હશમતી સાહેબ, નાઝિમે આલા :- દાણ ઉલૂમ રઝાએ ખ્વાજા - કુરૈશ નગર, કુર્લા બોમ્બે (મહારાષ્ટ્ર)	
૧૩૩	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ સલીમ બિન કાસિમ મુદરિસ :- દાણ ઉલૂમ ફૈઝાને મદીના ભરાણા (તાલુકો :- ખંભાળીયા) (જિલ્લો :- ઢ્વારકા) ગુજરાત.	
૧૩૪	હઝરત અલ્લામા અહસનરઝા અશરફી સાહેબ સદર મુદરિસ :- દાણ ઉલૂમ અન્વારે ખ્વાજા બેડી (જામનગર) (ગુજરાત)	
૧૩૫	આલિમે જલીલ, હઝરત અલ્લામા સુહેલ અહમદ કાદરી સાહેબ, સદર :- જામેઅતુલ-ઈસ્લામિયા અને જામેઆ ફાતેમ તુઝઝહરા- બદરપૂરા દિલ્હી (સેન્ટ્રલ ગવર્નમેન્ટ)	
૧૩૬	ફાઝિલે નબીલ, મુફકિફરે સુન્નીયત, હઝરત અલ્લામા અન્વાર અહમદ બગદાદી દાણ ઉલૂમ અલીમીયા જમદાશાહી (જિલ્લો :- બસ્તી) (યુ.પી.)	
૧૩૭	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ ઈફતેખાર હસન, નાઈબ ઈમામ :- ઝુલતા મિનારા મસ્જિદ ગોમતીપૂર, અમદાવાદ (ગુજરાત)	
૧૩૮	ફાઝિલે નૌજવાં, આલિમે નબીલ, હઝરત અલ્લામા અયાઝ અહમદ મિસ્બાહી કાદરી મુદરિસ :- દાણ ઉલૂમ ચિશ્તી હુસૈની ફખી, શેહડોલ (મધ્ય પ્રદેશ)	

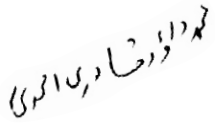
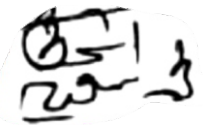
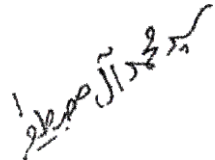
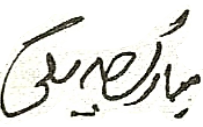

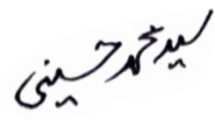
નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૩૯	હઝરત અલ્લામા અબૂલ કલામ રઝવી દાણ ઉલૂમ ફૈઝાને હાફિઝે મિલ્લત બોમ્બે (મહારાષ્ટ્ર)	
૧૪૦	હઝરત અલ્લામા નિઝામુદીન નૂરી ખતીબો ઈમામ :- મસ્જિદે હબીબીયા, પુરાના શહેર, બરૈલી શરીફ. (યુ.પી.)	
૧૪૧	હઝરત મોલાના મુફતી નિઝામુદીન સાહેબ ખતીબો ઈમામ :- જામેઅ મસ્જિદ, શાહપૂર, સંભલ (યુ.પી.)	
૧૪૨	હઝરત અલ્લામા હાફિઝ કારી દિલશાદ અહમદ રઝવી સાહેબ મુદરિસ :- જામેઆ મદીનતુલ ઉલૂમ, જલાલીપૂરા, બનારસ - (યુ.પી.)	
૧૪૩	હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ અન્સારૂલ હક રઝવી સદર મુદરિસ :- જામેઆ રઝવીયા ગરીબ નવાઝ મુગલસરાઈ (યુ.પી.)	
૧૪૪	હઝરત મોલામા મુહમ્મદ મુનીર રઝા રઝવી ખતીબો ઈમામ :- ચાંદની મસ્જિદ. જામ ખંભાલીયા (જિલ્લો :- જામનગર) ગુજરાત	
૧૪૫	હઝરત મોલાના મુહમ્મદ અશરફ બરકાતી ખતીબો ઈમામ જામેઅ મસ્જિદ, બેડી (જામનગર) ગુજરાત	

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૪૬	હઝરત મોલાના હાફિઝ મુહમ્મદ હુસૈન રઝવી મુદરિસ :- શોઅબ-એ-હિફ્ઝ, દારૂલ ઉલૂમ અન્વારે ખ્વાજા-ધરારનગર, બેડી (જામનગર) - ગુજરાત	
૧૪૭	નાસિરે મસ્લકે આ'લા હઝરત, ફખ્રે સાદાત, હઝરત સૈયદ સુલમાન શાહ બિન હાજી જુમન શાહ સદર મસ્લકે આ'લા હઝરત કમિટી, કનેચાબે (કચ્છ) ગુજરાત.	
૧૪૮	હઝરત મોલાના સૈયદ શેરઅલી શાહ બિન સૈયદ અબ્દુલ કરીમ શાહ - સાબિક ઈમામ ધુપ (તાલુકા :- મુન્દ્રા) કચ્છ- ગુજરાત	
૧૪૯	હઝરત મોલાના સૈયદ અબ્દુલ કરીમશાહ (કારી-એ-કુરઆન) ચેહસરા (તાલુકા :- મુન્દ્રા) કચ્છ - ગુજરાત	
૧૫૦	હઝરત મોલાના સૈયદ ઈન્તેખાબ બિન યા'સીન શાહ કાદરી ફદ'આ'લા સાદાત ઘરાના, ભુજ (કચ્છ) - ગુજરાત.	
૧૫૧	આલે રસૂલ, ઔલાદે ફાતેમા, હઝરત મોલાના સૈયદ શિહાબુદ્દીન રઝવી મુદરિસ :- મદ્રસ-એ-ફૈઝાને ગરીબ નવાઝ, પાલેજ જિલ્લો-ભરૂચ (ગુજરાત)	
૧૫૨	આલીમે જલીલ, હઝરત મોલાના સૈયદ કમરૂદ્દીન અશરફી, મુદરિસ :- મદ્રસ-એ- મુસ્તફાઈયા-હલદરવા વ નાઈબે ઈમામ મકકા મસ્જિદ, પાલેજ જિલ્લો-ભરૂચ (ગુજરાત)	

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૫૩	ફાઝિલે નૌ-જવાં, આલિમે ઝી-શાન, હઝરત મોલાના અ. રઉફ કાદરી રઝવી મુદરિસ :- મદ્રસ-એ-ફૈઝાને ગરીબ નવાઝ, પાલેજ જિલ્લો-ભરૂચ (ગુજરાત)	
૧૫૪	આલિમે બા-વકાર, ફાઝિલે ઝી-ઈસ્તેઅદાદ, હઝરત મોલાના મુહમ્મદ ઈમ્તિયાઝ કાદરી મુદરિસ :- મદ્રસ-એ-ફૈઝાને ગરીબ નવાઝ, પાલેજ જિલ્લો-ભરૂચ (ગુજરાત)	
૧૫૫	આલિમે જલીલ, ફાઝિલે નબીલ, હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ વસીમ રઝવી મુદરિસ :- દારૂલ ઉલૂમ મુસ્તફાઈયા, હલદરવા જિલ્લો-વડોદરા (ગુજરાત)	
૧૫૬	મુદરિસે ઝી શાન, આલિમે ઉલૂમે દીનિયા, અલ્લામા મુહમ્મદ અફઝલ હુસૈન રઝવી મુદરિસ :- દારૂલ ઉલૂમ મુસ્તફાઈયા, હલદરવા જિલ્લો-વડોદરા (ગુજરાત)	
૧૫૭	હઝરત મોલાના, મોલવી, અલ્લામા મુહમ્મદ વસીમ અહમદ અંકલેસ્વરી મુદરિસ :- દારૂલ ઉલૂમ મુસ્તફાઈયા, હલદરવા જિલ્લો-વડોદરા (ગુજરાત)	
૧૫૮	આલિમો ફાઝિલ, મુદરિસે ઝી ઈસ્તેઅદાદ હઝરત મોલાના મુનવ્વર રઝા સાહબ મુદરિસ :- દારૂલ ઉલૂમ મુસ્તફાઈયા, હલદરવા જિલ્લો-વડોદરા (ગુજરાત)	
૧૫૯	હામિયે સુન્નત, હઝરત મોલાના શોકતઅલી સાહબ કાદરી પતીબો ઈમામ-મોઅજમ જાહી મારકેટ મસ્જિદ, હેદરાબાદ (A.P.)	

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૬૦	હમદર્દ કૌમો-મિલ્લત, હઝરત મોલાના સૈયદ મુહમ્મદ આદિલરઝા સાહેબ - ખતીબો ઈમામ : જામેઅ મસ્જિદ, નાના બાગ, બશીર બાગ, હૈદરાબાદ (A.P.)	حاجه سيدها رضا
૧૬૧	આબર-એ-સુન્નીયત, મુહાફિઝે મસ્લકે આ'લા હઝરત હઝરત અલ્લામા મુફ્તી મુખ્તબ અલી રઝવી સાહેબ - મરકઝે એહલે સુન્નત, હૈદરાબાદ (A.P.) ગુજરાત.	محمد علي
૧૬૨	મુહકિક્ક વ મુદકિક, મુફ્તીએ આલી વકાર, નાશિરે મસ્લકે આ'લા હઝરત, હઝરત અલ્લામા મુફ્તી વલી મુહમ્મદ નૂરી, કાઝીએ શરઅ, સરપસ્તે આલા, જમાઅતે રઝા-એ-મુસ્તફા બાસની (રાજસ્થાન)	شريفه روضه بنتي ناگور شريفه راجستان
૧૬૩	ફાઝિલે નો-જવાન, મુસન્નિકે જલીલ, હઝરત અલ્લામા મુહમ્મદ અસ્લમ કાદરી-નૂરી ખતીબો ઈમામ : સાબરી મસ્જિદ, બાસની (જલ્લો-નાગોર) રાજસ્થાન.	محمد اسلم رضا قادری استغاثی دین سن تبلیغی جماعت بنی
૧૬૪	આલિમે ઝી-શાન, મુદરિસિ ઝી-ઈસ્તેદાદ, હઝરત મોલાના મુહમ્મદ યુસૂફ અશરફી સાહેબ - ખતીબો ઈમામ : ઈમામ અહમદ રઝા મસ્જિદ, બાસની (જલ્લો-નાગોર) રાજસ્થાન.	محمد يوسف اشرفی مدیر تبلیغ استغاثی بیتنا سن تبلیغی
૧૬૫	પૈકરે ખુલૂસ, ઉસ્તાદુલ ઓલોમા, હઝરત મોલાના હાફિઝ, અકબર હુસૈન રઝવી, સદર મુદરિસ :- દાઝલ ઉલૂમ મદીનતુલ ઉલૂમ, કુલપુરા વ ખતીબ :- મદીના મસ્જિદ, બાસની (નાગોર) રાજસ્થાન.	محمد اکبر الحسنی مدیر تبلیغ
૧૬૬	સૂફી-એ-બાસફા, હઝરત મોલાના હાફિઝ સરદાર અહમદ રઝવી-નૂરી, સદર મુદરિસ :- મદ્રસએ નિઝમુલ ઉલૂમ- સદર :- જમાઅતે રઝાએ મુસ્તફા, બાસની (નાગોર) રાજસ્થાન.	محمد احمد راضی مدیر تبلیغ

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૬૭	ફાઝિલે નો-જવાન, હઝરત મોલાના મુફ્તી મુહમ્મદ અબ્દુલ્લાહ રઝવી, નાઈબ મુફ્તી : નૂરી દાઝલ ઈફ્તા, જામેઅ મસ્જિદ, બાસની (નાગોર) રાજસ્થાન.	محمد بن عبد الله نوري دارالافتاء و جامع مسجد بانيه ناگور بن راجستان
૧૬૮	મોહતરમુલ મુકામ, વાજીબુલ એહતરામ, હઝરત મોલાના સૈયદ મુહમ્મદ અલી સાહેબ ખતીબો ઈમામ: બડી મસ્જિદ, સદર મુદરિસિ : મદ્રસએ અશફાકિયા, બાસની (નાગોર) રાજસ્થાન.	سيد علي اسرفي تانوي شريفه مدد نون ناگور
૧૬૯	ફાઝિલે ગિરામી, હઝરત મોલાના હાફિઝ અલ્લાહબક્ષ સાહેબ, સદર મુદરિસિ :- મદ્રસએ એહલે સુન્નત ગૌષિયા, કલ્લા જમાઅત ખાના, બાસની (નાગોર) રાજસ્થાન.	النجف اسرفي هاسني ناگور
૧૭૦	ફાઝિલે નોજવાં, હઝરત મોલાના મુહમ્મદ યૂનુસ મિસ્બાહી શૈરાની, નાઝિમે તાલીમાત:- દાઝલ ઉલૂમ ફૈઝાને અશરફ, બાસની (નાગોર) રાજસ્થાન.	محمد لونس مصعب
૧૭૧	ફાઝિલે નોજવાન, હઝરત મોલાના મુહમ્મદ મન્ઝર અકીલ કાદરી મિસ્બાહી, સદર મુદરિસિ :- દાઝલ ઉલૂમ ફૈઝાને અશરફ, બાસની (નાગોર) રાજસ્થાન.	محمد منظر افضل قاصد
૧૭૨	ફાઝિલે નો-જવાં, આલિમે ઝીશાન, હઝરત મોલાના ગુલામ મુસ્તફા કાદરી-રઝવી, સદર મુદરિસિ :- મદ્રસએ એહલે સુન્નત ગરીબ નવાઝ, બાસની (નાગોર) રાજસ્થાન.	محمد مصطفي قادری رضوی
૧૭૩	આલિમે જલીલ, હઝરત મોલાના ગુલામ મુહમ્મદ સાબિર હુસૈન રઝવી સાહેબ ખતીબો ઈમામ : સૂફીયા મસ્જિદ, બાસની (નાગોર) રાજસ્થાન.	محمد صابر الحقوي

નં	નામ, સંસ્થા, હોદ્દો, અન્ય ઓળખ	સહી
૧૭૪	ફાઝિલે નૌ-જવાન, આલિમે ઝી શાન, હઝરત મોલાના મુહમ્મદ દાઉદ અમજદી કાદરી ખતીબો ઈમામ : ઉસ્માનીયા મસ્જિદ, મીરા રોડ, <u>બોમ્બે</u> (મહારાષ્ટ્ર)	
૧૭૫	હામિયે સુન્નત, નાશિરે મસ્લકે આ'લા હઝરત, હઝરત મોલાના હાફીઝ મુહમ્મદ સઈદ અશરફી સાહબ - મોહતમિમ :- દારૂલ ઉલૂમ ફૈઝાને અશરફ, <u>બાસની</u> (નાગોર) રાજસ્થાન.	
૧૭૬	ફખ્રે સાદાત, રહેબરે એહલે બૈયત, હઝરત મોલાના સૈયદ મુહમ્મદ આલે મુસ્તફા બિન સૈયદ ઝહીરૂદીન સજજાદાનશી :- ખાનકાહે કાદરિયા રઝઝાકિયા શાહ રિઝકુલ્લાહ ગૌહરપિયા- <u>ખાફરાબાદ</u> (ગુજરાત)	
૧૭૭	આલિમે જલીલ, ખબીતે ઝીશાન હઝરત મોલાના મુબારક હુસૈન સાહબ સિદીકી રઝવી નકશબંદી- ખતીબો ઈમામ : જામેઅ મસ્જિદ, <u>કનેચાબે</u> (કચ્છ-ગુજરાત)	
૧૭૮	મુજાહિદે એહલે સુન્નત, નાશિરે મસ્લકે આ'લા હઝરત, બે-બાક હકગો આલિમ, હઝરત અલ્લામા, મુફતી નાઝિર અશરફ સાહબ - બાની-વ-સદર, દારૂલ ઉલૂમ આ'લા હઝરત, <u>નાગપૂર</u> (મહારાષ્ટ્ર)	
૧૭૯	હામિયે-સુન્નત, માહિયે બિદઅત, કાતએ-નજદિયત, હઝરત મોલાના ફખ્રૂદીન કાદરી મિરબાહી - બાનીએ જામેઆ હવારિયે ફાતેમા, <u>નાગપૂર</u> (મહારાષ્ટ્ર)	
૧૮૦	કાઈટે મિલ્લત, મુહાકિઝે મસ્લકે આ'લા હઝરત, ફખ્રે સાદાત, હઝરત અલ્લામા સૈયદ મુહમ્મદ હુસૈની અશરફી - એડીટર : સુન્ની આવાઝ-માસિક, સજજાદાનશી આસ્તાન-એ-ચંદા હુસૈની, રાયચુર, <u>નાગપૂર</u> .	

એક નઝર ઈધર ભી !!!

આ કિતાબ માં કુરઆન, હદીષ અને મિલ્લતે ઈસ્લામિયાના મહાન ઈમામોની આધારભૂત અને વિશ્વસનીય કિતાબોના હવાલાઓ અને સંદર્ભો ના અનૂસંધાને જે કંઈપણ લખવામાં આવ્યું છે, તેનું અનુમોદન મિલ્લતે ઈસ્લામિયાના મહાન આલિમો, ખાનકાહોના સજજાદા નશીનો, એહલે બૈયત ના પવિત્ર પાત્રો અને જેઓ વાસ્તવ માં મુસ્લિમ સમુદાયના માર્ગ દર્શકો, શરીઅતના પ્રખર વિદ્વાનો અને તરીકતના ગર્ભ ચિંતકો છે, તેવા કુલ :- ૧૮૦ (એકસો એશી) મહાનુભાવો એ કર્યું છે બલકે પોતાના હાર્ટિક સમર્થનો દ્વારા આ કિતાબની વિશ્વસનીયતા અને સચોટતા નો સ્વીકાર કર્યો છે.

આ કિતાબ માં હવાલા સ્વરૂપે મિલ્લતે ઈસ્લામિયાની જે આધારભૂત કિતાબો ના સંદર્ભો રજૂ કર્યા છે. તે અસલ કિતાબ માંથી અક્ષરસ નકલ કર્યા છે અને તે બધી કિતાબો અમારી પાસે સુરક્ષિત છે.

તેમ છતાં...

જે કોઈ વ્યક્તિ ને હવાલાઓની સચોટતા અને સત્યતા માં શંકા-કુશંકા નો સંદેહ હોય, તે વિના સંકોચે અને વિના વિલંબે અમારો સંપર્ક સાધી ને ખરાઈ કરી શકે છે.

-પ્રકાશક-

અચરજ પામી જશો...

- ➔ એવું તે શું છે ?
- ➔ ઈસ્લામ ના ઉચ્ચ સંસ્કારોનું છડેચોક નિકંકદન ?
- ➔ દુનિયાના કોઈપણ ધર્મ આવા ઘૃણાસ્પદ આચરણ ને માન્ય નથી રાખતો
- ➔ દુનિયાના નો કોઈપણ સમાજ આવા ગંદા કામ ને સ્વીકારતો નથી.
- ➔ કાળજું કંપી જાય તેવી શીઆ ફિક્કા ની ભષ્ટ માન્યતા ની છણાવટ.

ગંદુ કામ અને સવાબ ની આશા

□ લેખક □

ખલીફ-એ-મુફતી આઝમે હિન્દ, મુનાઝિરે એહલે સુન્નત,
અલ્લામા અબ્દુસ્સતાર હમદાની 'મસ્રૂફ'
(બરકાતી-નૂરી) પોરબંદર

પ્રકાશક

મરકઝે એહલે સુન્નત બરકાતે રઝા

ઈમામ અહમદ રઝા રોડ, પોરબંદર (ગુજરાત) મો. ૯૮૭૯૩૦૩૫૫૭

શું એ હકીકત જાણો છો કે :-

- શીઆ ફિક્કો યહૂદીયતની પેદાશ છે.
- ઈસ્લામની એકતા ને ખંડિત અને છિન્ન ભિન્ન કરી નાખવા માટે યહૂદીઓ એ શીઆ ફિક્કા નો પાયો નાખ્યો.
- સામી છાતીએ લડવાથી કાયર યહૂદીઓ એ રણ મેદાન ના યુધ્ધના બદલે અબ્દુલ્લાહ બિન સબાની આગેવાની હેઠળ હજારો યહૂદીઓ ને ઈસ્લામ અંગિકાર કરવાનો દંભ આદરીને ફકત નામના મુસલમાન બની ને આંતરિક ખટપટો અને વિવાદો દ્વારા મુસ્લિમ સમુદાયને કંગાળ બનાવવા શીઆ ફિક્કાની પ્રવૃત્તિ આદરી.
- સચોટ ઐતિહાસિક પુરાવાઓ દ્વારા આલેખવામાં આવેલી અદભુત કિતાબ એટલે :-

શીઆ ફિક્કા નો ઈતિહાસ અને અકીદાઓ

□ લેખક □

ખલીફ-એ-મુફતી આઝમે હિન્દ, મુનાઝિરે એહલે સુન્નત,
અલ્લામા અબ્દુસ્સતાર હમદાની 'મસ્રૂફ'
(બરકાતી-નૂરી) પોરબંદર

પ્રકાશક

મરકઝે એહલે સુન્નત બરકાતે રઝા

ઈમામ અહમદ રઝા રોડ, પોરબંદર (ગુજરાત) મો. ૯૮૭૯૩૦૩૫૫૭